

ALICE A. BAILEY
ESOTERISK
PSYKOLOGI
I

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning I den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab I den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab I den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Esoterisk Psykologi

BIND 1

af

En afhandling om
De syv Stråler

ESOTERISK CENTER FORLAG

Esoterisk Psykologi

En afhandling om De syv Stråler, Bind I

Originaltitel: Esoteric Psychology, Volume One

© Copyright 1936 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York

Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1989

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-08-5

Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

En afhandling om De syv Stråler

Bind I Esoterisk Psykologi

Bind II Esoterisk Psykologi

Bind III Esoterisk Astrologi

Bind IV Esoterisk Healing

Bind V Strålerne og Indvielserne

Tilegnet

D. M. M. M.

M. K. A. P.

E. A. S. L.

Indhold

	Side
Uddrag af Tibetanerens erklæring.....	<u>17</u>
Forord	<u>19</u>

FØRSTE DEL

Kapitel I

<i>Indledende bemærkninger</i>	<u>33</u>
1. De tre mål ved studiet af strålerne.....	<u>33</u>
A. – at kaste lys over historien.	<u>33</u>
B. – at forklare menneskets natur.	<u>34</u>
C. – at formulere den nye psykologi.....	<u>37</u>
2. Definition af: Liv-Kvalitet-Tilsynekomst.	<u>43</u>
3. Specificering af de syv stråler.	<u>51</u>
4. Kristendommens betydning.....	<u>56</u>

Kapitel II

<i>Fem spørgsmål og svar</i>	<u>61</u>
1. Hvad er sjælen og dens natur?.....	<u>64</u>
A. Den er søn af fader-ånd og moder-stof.	<u>64</u>
B. Den er princippet om intelligens.	<u>66</u>
C. Den er lys og energi.	<u>69</u>
D. Den er princippet om sansning.....	<u>80</u>
2. Hvad er sjælens oprindelse, mål, hensigt og plan?.	<u>86</u>
A. De tre aspektstråler.....	<u>89</u>
B. De fire attributstråler.	<u>99</u>
3. Kan sjælen bevises som en kendsgerning?	<u>119</u>
4. Hvilken værdi har en viden om de syv stråler?... .	<u>137</u>
5. Hvilken betydning har sjælens enestående kvali- teter: sansning, bevidsthed eller erkendelse, lysets energi?	<u>156</u>

Kapitel III

<i>Ti grundlæggende kendsgerninger</i>	<u>167</u>
1. Der er ét liv	
2. Der er syv stråler	
3. Liv-Kvalitet-Tilsynekomst udgør eksistens	
4. De syv stråler er de syv skabende kræfter	
5. Strålerne manifesterer sig gennem de syv planeter	
6. Ethvert menneske er på én af strålerne	
7. Der er én monade, syv stråler og myriader af former	
8. Evolutionens love indeholder de syv strålers livsformål	
9. Mennesket udvikler sig ved selvudtryk og selvrealisation	
10. Individualisering fører sluttelig til indvielse	

ANDEN DEL

Kapitel I

<i>De syv skabende bygmestre, de syv stråler</i>	<u>175</u>
1. Strålerne og Liv-Kvalitet-Tilsynekomst	<u>183</u>
2. Den nuværende stråle-plan og medarbejderne . . .	<u>194</u>
3. Tre betydningsfulde udsagn	<u>214</u>
a. Ethvert strålevæsen er et udtryk for et solart livsvæsen	
b. Ethvert strålevæsen er modtager af og vogter for energier	
c. Et strålevæsens kvalitet betinger dets ydre tilsynekomst	
4. Kvalitet i tilsynekomsternes verden	<u>216</u>
5. Analyse af strålerne og deres udtryk	<u>223</u>

Kapitel II

<i>Strålerne og naturrigerne</i>	<u>237</u>
Indledende bemærkninger.	<u>237</u>
1. Mineralriget.	<u>245</u>
2. Planteriget.	<u>254</u>
a. Liv-Udstråling-Magnetisme.	<u>256</u>
b. Naturrigernes fem hemmeligheder.	<u>259</u>
c. Planeterne og rigerne.	<u>265</u>
3. Dyreriget.	<u>271</u>
a. Menneskelige relationer til dyr.	<u>274</u>
b. Individualisering.	<u>278</u>
c. De fem punkter for kontakt.	<u>282</u>
d. Cyklisk manifestation.	<u>285</u>
e. Seksualproblemet.	<u>287</u>

Kapitel III

<i>Strålerne og mennesket</i>	<u>327</u>
Indledende bemærkninger.	<u>327</u>
Strålerne og racerne.	<u>331</u>
Menneskeriget.	<u>335</u>
1. Strålen for solsystemet.	<u>348</u>
2. Strålen for planeten Jorden.	<u>349</u>
3. Strålen for det fjerde naturrige.	<u>356</u>
4. Strålerne for racerne.	<u>362</u>
5. Strålerne i cyklisk manifestation.	<u>371</u>
a. Den sjette stråle, der er på vej ud.	<u>372</u>
b. Den syvende stråle, der er på vej ind.	<u>376</u>
c. De fungerende stråle-love.	<u>387</u>
6. Nationerne og strålerne.	<u>391</u>
a. De store nationer og deres stråler.	<u>393</u>
b. Det jødiske problem.	<u>403</u>
7. Strålen for egoet.	<u>411</u>

<i>Nogle tabeller over strålerne</i>	<u>417</u>
--	------------

<i>Register</i>	<u>443</u>
---------------------------	------------

»På vort tilværelsesplan er stoffet vehikel for sjælens manifestation, og på et højere plan er sjælen vehikel for åndens manifestation, og disse tre er en treenighed, hvis syntese er livet, der gennemtrænger dem alle.«

*Den hemmelige Lære,
bind 1, s. 104.*

Tre sjæle, ét menneske

Tre sjæle er én sjæl: den første, se,
En sjæl for alle legemets dele,
Forankret dér, og virkende, og selve den der virker,
Gør brug af jorden den, og fører mennesket ned:
Men opad søger den for råd
Og vokser ind og gennemtrænges da
Af næste sjæl, som bor i hjernen,
Den som gør brug af første og dens høst.
Den føler, tænker, vil – og den er den, der ved:
Den stræber opad, retteligt, på ny,
Og vokser ind og gennemtrænges atter
Af sidste sjæl, der bruger begge to.
Men den består, om de vil hjælpe eller ej,
Og den er menneskets selv – er den, der er,
Der løfter den foran og gør den levende,
Som denne lod den første leve op:
Og ved at stræbe opad, holdes den,
Og løftes op ved Gud, og fører mennesket ind
Til ærefrygtindgydende et møde.
Da intet sted til bolig den behøver,
For nu den vender hjem til Ham.
Den Virkende, den Vidende og den, som Er:
Tre sjæle, ét menneske.

Fra »Døden i ørkenen«
af Robert Browning

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Jeg er ikke en gammel mand efter lærernes opfattelse, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden - ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Forord

Hver gang der skrives en bog, som forventes at blive læst af virkeligt interesserede aspiranter, opstår det spørgsmål: Hvilken undervisningsform vil på hurtigste måde skole dem? – for hurtighed er en væsentlig faktor, såfremt den daglige udfoldelse skal udnyttes på rette måde og stress og spænding i verden lindres. Den lære, der skal gives, må ligeledes øge aspiranternes mentale evne og føre til den stabilisering af det emotionelle legeme, som på hurtigste måde frigør dem til tjeneste. Det må erindres, at et vedvarende studium (af litteratur) og dét at opfatte fremstillinger om den tidløse visdom ved hjælp af øre og øje kun tjener til at øge ansvarsfølelsen eller til at fremkalde hjernetræthed og tomhed med deraf følgende modvilje mod undervisningen. Alene det, der bliver anvendt i livet, er af praktisk værdi og forbliver levende virkelighed. Oprigtighed er nødvendigvis det første, som vi, der underviser, søger.

Alle studerende, som jeg når gennem disse bøger, vil jeg minde om, at det væsentligste resultat, jeg ser frem til, er gruppesamarbejde og -forståelse og ikke et resultat, der giver den enkelte fordele. Ved at studere og læse med omhu skabes et gruppesamspil, gruppen bliver mere integreret, enhederne i den mere sammenkædet og som gruppe mere forenet i de Stores udviklingsplan. Vi opbygger og planlægger for fremtiden og for menneskeheden og ikke for en bestemt aspirants personlige udvikling. Den individuelle vækst har ikke den store betydning, men at samle og udvikle en skare forpligtede aspiranter, der er skolet til at arbejde sammen og til at respondere forenet på en lære, er af virkelig betydning for dem af os, som er ansvarlige for skolen og for forberedelsen af den gruppe af verdensdisciple, som skal Fungere med frihed og med kraft i en senere cyklus. I ser kun en lille del af Planen. Vi ser, hvorledes

Planen udvikler sig i en række af kommende livsforløb, og vi søger i dag dem, der kan lære at arbejde i grupper, og som kan udgøre en af de aktive enheder i de vældige hændelser, som kigger forude, sammen med de to tredjedele af menneskeheden, som ved slutningen af tidsalderen vil befinde sig på Vejen, og med den tredjedel, som holdes tilbage for senere udvikling. Vi skoler mænd og kvinder overalt, således at de kan blive sensitive over for Planen, sensitive over for deres gruppes vibration og således i stand til at samarbejde intelligent med hensigten bag udviklingen. Det er en fejltagelse at tro, at Planen er at skole aspiranter til at blive sensitive over for en mesters eller Hierarkiets vibration. Det er kun en følgevirkning og er af mindre betydning.

Disse bøger er skrevet med det formål at undervise aspiranter, således at gruppebevidsthed kan udvikles. I bør gøre jer klart, at I personligt ikke tæller, men at gruppen så sandelig gør det. Undervisningen gives ikke blot for at skole jer eller for at give jer mulighed. Hele livet er en mulighed, og individuel reaktion på muligheder er en af de faktorer, som viser sjælens vækst. Selve livets skole er tilstrækkelig herfor.

Formidling af sandhed bør ikke være præget af autoritet. Aspiranter bør være frit stillet til at benytte sig af undervisningen eller ej, og åndeligt arbejde må fortsætte på grund af frit valg og den enkelte studerendes eget initiativ.

I de allerede udgivne bøger kan der spores tre grundlæggende retninger inden for læren:

For det første gives information om en forholdsvis ny teknik vedrørende kontrol af legemet.

For det andet gives information om skabelsen af *den* nye gruppe af verdenstjenere.

For det tredje rettes opmærksomheden mod almindelige fremgangsmåder for det skabende magiske arbejde.

Den første retning inden for læren angår det enkelte menneske og hans udvikling; den anden belyser naturen af og idealerne for den gruppe, hvori han kan finde sin livsvej, såfremt han drager nytte af undervisningen og lærer beherskelse; *den tredje*, om I blot kunne forstå det, uddyber i nogen grad arbejds måder og -metoder for den kommende nye tidsalder.

Overvej disse tre vigtige tilnærmelser til sandheden og gennemtænk dem nøje. Mental vurdering af betydningen vil skabe forståelse og vil ligeledes øge gruppens opfattelse af den kære, som jeg har søgt at formidle. Enhver studerende, som tænker klart, og som anvender læren i sit daglige liv, bidrager på værdifuld måde til gruppebevidstheden.

En aspirant siger ofte til sig selv: »Hvilken reel nytte er jeg til? Hvorledes kan jeg inden for mit lille område tjene verden?« Lad mig svare på disse spørgsmål ved at gøre opmærksom på, at ved med tanken at præge denne bogs indhold ind i offentlighedens bevidsthed, ved over for jeres omgangskreds at give udtryk for den kære, den formidler, og ved at leve livet i overensstemmelse med dens lære, yder I virkelig tjeneste.

Dette vil nødvendigvis medføre, at hele personligheden forpligter sig til at hjælpe menneskeheden samt afgiver et løfte til *det* højere selv om at bestræbe sig på at se bort fra det lavere selv i tjeneste – en tjeneste, der ydes på det sted og under de forhold, som menneskets skæbne og pligt har pålagt ham. Med dette mener jeg en fornyet bestræbelse for at tilvejebringe en renselse af alle legemerne, således at hele det lavere menneske kan blive en ren kanal og et redskab, hvorigennem åndelig kraft kan strømme uhindret. Jeg mener opnåelse af en holdning, hvor aspiranten intet ønsker for sig selv, og hvor han betragter alt, hvad han har som noget, han kan lægge på offeralteret til hjælp for sine brødre. Kunne alle, der læser denne bog, se resultaterne af en sådan forenet indsats, ville der opstå en intelligent forpligtet gruppeaktivitet, som ville kunne opnå store ting.

Mange mennesker løber hid og did efter en eller anden person, eller efter et eller andet stykke arbejde, men de opnår intet og ingen grupperesultater, fordi de arbejder uden intelligent koordinering. En forenet gruppebestræbelse ville resultere i en inspireret reorganisering af hele verden og ville fjerne hindringer; der ville blive bragt virkelige ofre, og man ville afstå fra personlige ønsker og begær for at kunne tjene gruppeformål.

Frem for alt må frygt fjernes. Dette emne har jeg behandlet udførligt i En *afhandling* om Hvid Magi, og endvidere har jeg givet visse forskrifter og formler til overvindelse af frygt. Hvor mange af jer, som har læst bogen, har haft gavn af de meddelte oplysninger? Vil I målbevidst, og fordi verden råber om hjælp, se bort fra frygten og med glæde og mod gå ind i fremtiden?

Der har bag alle de bøger, jeg har skrevet, været et bestemt formål med og en planlagt rækkefølge af læren. Det kam være af interesse for jer, at det nævnes her:

Den første bog, der blev udgivet, var *Indvielse, menneskelig og solar*. Denne bog er tiltænkt gennemsnitsaspiranten for at føre ham videre fra det sted, han står, frem til en vision om en organiseret skare af lærere, som søger at hjælpe menneskeheden (og forøvrigt også ham selv), og for at give et begreb om deres arbejdsteknik og fremgangsmåde.

Letters on Occult Meditation viser, hvorledes disse lærere kan nås, samt den livsdisciplin, som *det* at betrede Vejen er forbundet med. Disse to bøger er i særlig grad for aspiranter.

A Treatise on Cosmic Fire er af en ganske anden kategori. Egentlig er den tænkt som vejledning for verdens indviede, men den har samtidig til hensigt at løfte aspirantens øjne fra hans egen person og hans egen vækst op til en mere udvidet opfattelse og et kosmisk ideal. Kendetegnet for en indviet er at han ikke interesserer sig for sin egen person, sin egen udvikling og sin egen personlige skæbne; alle aspiranter, der

bliver accepterede disciple, må mestre denne teknik, der eliminerer selvinteresse. De må ligeledes løfte deres blik væk fra den gruppe af arbejdere og det Hierarki, de er en del af, og fæstne det mod videre horisonter og større aktivitetsområder. Den store skabende plan, dens love og udviklingsteknik samt det arbejde, universets bygmestre udfører, er beskrevet i bogen; af *den* mængde af meddelte kendsgerninger, der ligger bag hele læren, findes begrebet om et stort livsvæsen med sin egen psykologi og sine egne ideer. Bogen er et forsøg på at give syntesens billede af Guds tanke, således som den udfolder sig og virkeliggør hans planer via tankens mindre udviklede sønner. I symbokik og arkaiske vendinger tilsløres de sandheder og principper, som er det fundamentale ved den skabende proces, og som i sin helhed er hinsides den fremskredne studerendes forståelse. Men på samme tid indeholder bogen en særdeles vdrdifuld sammenfatning af information, der tjener til at formidle sandhed og til at udvikle intuition.

Bogen *En afhandling om Hvid Magi* er en parallel til *En afhandling om Kosmisk Ild*. Hvor *Kosmisk Ild* omhandler *guddommens* psykologi, aktiviteten i makrokosmos samt de love, som Sok-Logos virker efter, så er *Hvid Magi* en afhandling om en gudesøns psykologi og om aktiviteten i mikrokosmos. Den beskriver indgående hans plads i det større hele, og den er til praktisk anvendelse i hans daglige tilværelse i dette hele.

Jeg kmar tiklige bistået A.A.B. ved udarbejdelsen af oversættelsen af *Yoga Sutr* af Patanjali. Det er en bog, der bygger bro, og som har til hensigt at vise aspiranten de regler, hvorved lyset i ham kan udvikles og intuitionens kraft bringes til at påvirke alle problemer og selve livets fænomen. Denne bog har titlen *Sjælens Lys*.

Her indfrier jeg min hensigt ved at skrive en bog over emnet de

syp *stråler*. Dette emne har altid været af virkelig interesse for de studerende, men kendskabet til disse stråler er meget begrænset. Vi ved fra Den hemmelige Lære at de er de opbyggende kræfter, og at de udgør summen af alt, som er i *det* manifesterede univers, men deres virkning i menneskeriget og deres særlige kvalitet og natur er stadig et mysterium. Det vil være nødvendigt for mig at undgå den kosmiske tone, så at sige, idet jeg søger at give oplysningerne praktisk værdi for den studerende og for den intelligente læser. Jeg vil derfor udelukkende nærme mig emnet fra den menneskelige families standpunkt og behandle *det* udtrykt i psykologiske værdier og lægge grunden

til den nye, stærkt tiltrængte psykologi, og således hovedsagelig beskæftige mig med den menneskelige faktor. Det, jeg vil sige, bliver en udvidet fortolkning af de ord, der findes i indledningen til Den hemmelige Lære, at *akkAle sjæle er ét med oversjækenSS*.

Vi vil straks fra begyndelsen acceptere, at sjælen er en kendsgerning. Vi vil ikke ovekrveje argumenterne for eller imod den hypotese, om der findes en sjæl – universel, kosmisk, guddommelig eller individuel og menneskelig. Til vore formål for kommunikation eksisterer sjælen, og dens indre realitet forudsættes som et grundlæggende og bevist princip. De, der ikke kan godtage denne forudsætning, kan imidlertid studere bogen ud fra en midlertidig accepteret hypotese og derefter søge at samle de analogier og antydninger, som kan underbygge synspunktet. For aspiranten og for dem, der søger at bevise sjælens eksistens, fordi de tror på dens eksistens, vil denne fremstilling af dens love og tradition, dens væsen, oprindelse og muligheder blive et dybtgående og gradvis erfaret fænomen.

Jeg kan forudsige, at det, jeg antyder, og de formodninger, jeg fremsætter, vil blive bevist i videnskabelig forstand i løbet af

den kommende Vandbærer-tidsalder. Videnskaben vil da være trængt lidt længere ind i det u håndgribelige område, et område som dog er virkeligt; videnskaben vil have opdaget (måske har den allerede gjort denne opdagelse), at det tætte og faste ikke eksisterer; *den* vil blive klar over, at der i naturen kun findes én substans i varierende grader af tæthed og af vibrerende aktivitet og at denne substans drives frem af et tvingende formål og udtrykker guddommelig hensigt.

Vi skal så vidt muligt søge at undgå det vage og ubestemte, som virker forvirrende på et akademisk og kritisk sind, men som mystikeren finder en sådan befrielse og glæde ved. Jeg vil imidlertid bede jer, der studerer denne afhandling, om at vente med at danne jer en mening og ikke fremsætte nogen fast vurdering, før hele materialet er præsenteret for jer, dets omrids klart er opfattet og dets detaljer i nogen grad er bearbejdet.

Det vil være nødvendigt for os at præsentere emnet på et bredt grundlag og sammenkæde det individuelle med det generelle; *dette* kan (i begyndelsen) synes at være et for omfattende tema, en for spekulativ fremstilling og et for tåget og ubestemt omrids. Denne situation kan dog ikke undgås, idet argumentationen – som det er tilfældet for alt sandt, okkult arbejde – må overvejes fra det universelle til det specielle, fra *det* kosmiske til *det* individuelle. Menneskene er endnu for optaget af det specielle og det individuelle til at kunne vise den samme interesse for det store hele, i hvilket de kselever, røres og har deres værenSs. For tiden besidder de (som regel) heller ikke tænkningens indre mekanisme og den intuitive opfattelse af sandhed, som vil sætte dem i stand til let at fatte betydningen af det, som ligger bag ordenes symbolik, eller til klart at se det subjektive omrids bag den objektive form. Men bestræbelserne for at forstå bærer lønnen i sig selv, og forsøget på at opfatte og forstå sjælen – kosmisk, universelt, planetarisk og individuelt – fører uundgåeligt til en udvikling af det mentale

redskab (med en tilsvarende udvikling af de endnu latente hjerneceller), som i sidste instans skaber tænkeevnens koordinering og resulterer i indre oplysning.

Naturen af vort syvfoldige univers må granskes, og det trefoldige menneskes relation til den guddommelige treenighed må studeres. At få et generelt begreb om hele det symbolske bielede er af værdi. Enhver studerende, som går i gang med studiet af strålerne, må til stadighed huske, at han selv – som en menneskelig enhed – befinder sig på en af disse stråler. Problemet der derved opstår, er særdeles virkeligt. Det fysiske legeme kan være modtageligt over for én type af strålekraft, medens personligheden som en helhed kan vibrere i overensstemmelse med en anden. Egoet eller sjælen kan befinde sig på en tredje stråletype, der således responderer på en anden type stråleenergi. I mange tilfælde bringer spørgsmålet om den monadiske stråle endnu en faktor ind, men denne kan kun antydes og ikke virkeligt forklares. Som jeg ofte har meddelt jer, er det kun den indviede af tredje grad, der kan komme i berøring med sin monadiske stråle eller sit højeste livsaspekt, mens den ydmyge aspirant endnu ikke kan konstatere, hvokidt han er en monade af magt, af kærlighed eller af intelligent aktivitet.

Endelig beder jeg om jeres oprigtige medvirken i det arbejde, vi her påtager os. Det kan blive af mere generel og offentlig værdi end noget andet af mine værker. Jeg vil søge at gøre denne afhandling om sjælen forholdsvis kort. Jeg vil søge at udtrykke disse abstrakte sandheder på en sådan måde, at det brede publikum med sin dybe interesse for sjælen kan vækkes og vindes til en dybere overvejelse af det, som endnu er en tilsløret formodning. Vandbærerens tidsalder vill se bevist, at sjælen er en kendsgerning. Dette er et forsøg på at hjælpe med til denne bevisførelse i en vanskelig overgangsperiode, hvor endog den fornødne terminologi mangler.

Lad mig også tilføje, at jeres holdning til den givne undervisning bør være den studerendes, der søger sandhed, der kan bekræftes, og oplysning, der kan anvendes i dagliglivet og testes i livserfaringens smeltedigel. Når der for eksempel virkelig findes syv stråler, der legemliggør syv typer af guddommelig energi, da skulle mennesket være i stand til at erkende disse typer og energier på det specielle område i den fænomenale verden, hvor han spiller sin lille rolle. Når den meddelte sandhed er tilsløret i symbolik og fremstillet som en hypotese, bør den samtidig være så tilpas utilsløret, at den kan erkendes samt udøve en tilstrækkelig intelligent tiltrækning, der berettiger, at den udforskes. Ordene kalle sjæle er ét med oversjælengS indeholder, tror jeg, en grundlæggende og væsentlig oplysning, men med mindre der i verden er bevis for, at der er ved at vise sig en levende relation mellem alle sansende væsener, så er disse ord uden mening. Men kendsgerningen er, at universel sanseopfattelse og generel viden erkendes overalt som eksisterende og værende under udvikling. Verden er fuld af ksidens, hvilket i sidste instans er sanset respons på eksisterende tilstande, formidlet af tænkere under udvikling, men som endnu ikke er fuldt udviklede. Det bliver gradvis mere tydeligt, at bag forskellighederne ligger en fundamental enhed,

og at vor opfattelse er rigtig og sand og korrekt, for så vidt vi kan identificere os med denne enhed.

Til sidst beder jeg jer alle fortsætte. Lad intet af det forgangne – fysisk træghed, mental depression, manglende følelsesmæssig kontrol – aflgokde jer fra at tage fat på ny og med glæde og interesse gøre det fornødne fremskridt, sonk vil gøre jer egnet til mere aktiv og nyttig tjeneste. At ingen af jer må blive hindret af det forgangne eller det nuværende, men må leve som iagttagere, er jeres lærers vedvarende og forhåbningsfulde bøn. Tibetaneren.

FØRSTE DEL

KAPITEL I

I. Indledende bemærkninger

1. De tre mål ved studiet af strålerne.
2. Definition af: Liv-Kvalitet-Tilsynekomst.
3. Specificering af de syv stråler.
4. Kristendommens betydning.

KAPITEL I

Indledende bemærkninger

1. De tre mål ved studiet af strålerne

Studiet af strålerne og en sand og dyb forståelse af denne læres indre betydning vil tydeliggøre tre ting for os:

A. Studiet vil kaste meget lys over tidsperioderne og cyklerne i udviklingen af historiens panorama. I sidste instans udgør historie en sum af menneskets vækst og udvikling kige fra huleboerens stadium, hvor bevidstheden var centreret i det animale liv, op til nutiden, hvor menneskets bevidsthed bliver stedse mere inklusiv og mentak, og derefter videre op til stadiet for den fuldendte Guds søn. Historien udgør en sum af menneskets forståelse af de skabende ideer, der har formet menneskeslægten og tilvejebringer dens skæbne. Den giver os et dramatisk billede af de sjæles fremskridt, som føres ind i eller ud af manifestation ved en stråles fremkomst eller forsvinden. Vi vil under studiet finde, at vi har svært ved i ord at give udtryk for virkeligheden; vi må derfor stræbe efter at trænge ned under *den* tilsynekadende getydkmiking og ksa frekrk til den esuteriske sandheds struktur. Disse stråler er i konstant bevægelse og cirkulation, og de udviser en aktivitet, som er progressiv og cyklisk, og som viser sig som en drivende kraft, der tiltager. I en periode er de dominerende, i en anden hvilende, og af den specielle stråle, som på et bestemt tidspunkt gør sin nærværelse mærkbar, afhænger civilisationens kvalitet samt typen af de former, der fremkommer i naturriggerne, og det deraf følgende bevidsthedsstadium hos de mennesker, der inkarnerer i denne specielle æra. Disse legemliggjorte væsener (i alle fire naturrigger) vid være modtagelige over for den

pågældende stråles specielle vibration, kvalitet, farve og natur. Den stråle, der er i manifestation vil have en stærk påvirkning på de tre legemer, der udgør menneskets personlighed, og strålens indflydelse vil fremkalde forandringer i menneskets tankegang og emotionelle natur og betinge beskaffenheden af det fysiske legeme.

Jeg er derfor klar over, at ved at formidle denne forholdsvis nye lære om strålerne og i forsøget på at kaste nyt lys over emnet, kan det midkertidigt synes mere indviklet, end det er. Men efterhånden som forsøget skrider frem, efterhånden som psykologer og psykoanalytikere i laboratorier studerer mennesker med henblik på deres stråles kendetegn, og efterhånden som de nyere videnskaber bruges forstandigt og inden for deres rette virkefelt, vil vi vinde meget, og læren om strålerne vil blive bekræftet. Vi vil se, at der opstår en ny tilnærmelse til de gamle sandheder og en ny metode til udforskning af menneskeheden. Men inden da må vi koncentrere os om en klar fremstikling af sandheden om strålerne og søge at udarbejde tabeller samt skitsere og antyde strålernes natur, formål og virkninger.

De syv stråler, som cyklisk kommer til syne, har kontinuerligt passeret ind i og ud af manifestation og har således ned gennem tidsaldrene efterladt deres præg på menneskeheden og er derfor nøglen til enhver sand historisk vurdering. En sådan vurdering er endnu ikke foretaget.

B. Et andet resultat af studiet om strålerne vil være at tydeliggøre vor viden, hvad angår menneskets natur. Nutidens eksperimentelle og akademiske psykologi har gjort meget for at samle oplysninger med hensyn til, hvordan et menneske fungerer, hvordan naturen af hans reaktioner er samt beskaffenheden af hans tanker og kvaliteten af hans fysiske mekanisme tillige med hans tænkemåde og hele den

sum af komplekser, psykoser, neuroser, instinkter, intuitioner og intellektuelle fikseringer, som han uden tvivl er. Medicinsk psykologi har også givet os meget, og vi har lært, at mennesket helt og holdent er betinget af sit udtryksinstrument, at det ikke kan udtrykke mere, end dets nervesystem, hjerne og kirtler tillader. Imidlertid finder vi, at nogle af teorierne, selv de bedst beviste, ikke holder under visse forhold. Det område, psykologien i dag dækker, er så vældigt, dens retninger så mange og forskellige, og dens terminologi så besværlig, at jeg ikke gør noget forsøg på at behandle det her.

Hvad verden skylder erfarne psykologer kan ikke prises nok men hvis ikke der er indflettet en grundlæggende idé inden for hele deres tankeområde vil det falde til jorden ved egen vægt og skabe (således som det allerede er tilfældet) problemer, komplekser og sygdomme i sindet, hvilket er direkte resultater af deres egne metoder. Den viden, vi nu besidder, om, hvordan mennesker som integrerede personligheder arbejder på det fysiske plan, og om, hvorledes de kan fokuses at ville arbejde under visse betingelser, er bred og sand, og rækkevidden deraf kan i nogen grad måkes, hvis vi sammenligner det, vi ved i dag, med det der var kendt for et hundrede og halvtreds år siden. Men denne viden har stort set været baseret på et studium af det anormale og af formaspektet (dette sidste er den sande videnskabelige metode) og er derfor begrænset og afgrænset, når det i sidste instans kommer til en prøve og set i lyset af det utvivlsomt eksisterende overnormale. Det, jeg søger at gøre, og *det* bidrag, jeg prøver at yde til emnet, har at gøre med den vægt, vi må lægge på det integrerende princip, som findes i alle sammenhængende former, og på det, som (i mangel af et bedre ord) kan kaldes sjælen eller selvet. Dette princip, som gennemtrænger den legemlige natur og udtrykker sine reaktioner gennem de emotionelle og mentale tilstande, anerkendes naturligvis af mange psykologiske retninger, men

forbliver ikke desto mindre ukendt og undefinerbart. De kan ikke finde frem til dette principps oprindelse; de ved ikke, hvad det er, hvorvidt det er en levendegørende entitet eller ej, løsrevet og adskilt fra legemsnaturen; de er i tvivl om, hvorvidt det er en integreret, virksom helhed, der har fået eksistens ved en sammensmeltning af legemets celler, og af den grund under evolutionens proces er blevet en sænkende, følelse entitet, eller

hvorvidt det blot er selve cellernes samlede liv og bevidsthed. Ovenstående er en generalisering, som kan tjene vort formål, og som vil dække den generelle påstand. Det vil, efterhånden som studiet skrider frem, vise sig, at de energier, som præger personlighederne, og som udgør menneskets natur, ifølge sin natur falder i tre grupper:

1. De energier, som vi kalder ånden i mennesket. I vil her bemærke, hvor fuldstændig overdadisk *denne* talemåde er. Den er uden mening og misvisende. Ånd er EN, men inde i den essentielle enhed kan ses punkter af ildens. Hver af disse guddommelige gnister ses og bemærkes. Disse enheder, inde i enheden, er farvet af og reagerer kvalitativt over for tre typer af energi, for det er videnskabeligt korrekt og en åndelig kendsgerning i naturen, at Gud er de Tre i En og den Ene i Tre. Menneskets ånd kommer i inkarnation, idet den følger emanationen fra en af disse tre kraftstrømme, som tilsammen danner én strøm, der udstråler fra den Allers højeste.

2. Disse energistrømme deler sig i tre hovedstrømme, men forbliver dog én strøm. Dette er en okkult kendsgerning, som fortjener den dybeste meditation. De deler sig atter i syv strømme, og, som det siges, kan disse syv typer af sjæle bringes ind i lysets. Det er disse syv, vi skal beskæftige os med. 3. De energier, som de tre opdeles i, således at de bliver syv, skaber igen de niogfyrre typer af kraft, som udtrykker sig gennem alle

former i de tre verdener og de fire naturriger. Det er :

a. Tre monadiske energigrupper. Gennem disse tre udtrykker den essentielle enhed kvalitetene vilje, kærlighed og intelligens.

b. Syv grupper af energier, som er *det* mellemed, hvorigennem de tre større grupper udtrykker de guddommelige kvaliteter.

c. Niogfyrre grupper af kræfter, som alle former reagerer over for, og som udgør udtrykslegemet for de syv, som på deres side er refleksioner af de tre guddommelige kvaliteter.

Således findes på mysteriøs måde de differentieringer, som manifesterer sig i naturen, i kvalitetens verden og ikke i virkelighedens.

Det er med de syv grupper af sjæle (eller sjælsenergier), vi skal beskæftige os samt med de trefoldige former i det fjerde naturrige, som de syv skaber, og gennem hvilke de må udtrykke kvaliteten af deres strålegruppe og energien af den ene af de tre hovedgrupper, som deres sjælsstråle er relateret til. Vi skal derfor om muligt stræbe efter at tilføre og berige indholdet i nutidens psykologi med den esoteriske psykologi, som beskæftiger sig med sjælen eller selvet, den besjælende enhed i formen.

C. Den tredje virkning af studiet om disse stråker skulle blive dobbelt. Vi skal ikke alene i nogen grad forstå den indre side af historien, og vi skal ikke alene opnå at få et begreb om de guddommelige kvaliteter, der udgår fra de tre aspekter, og som betinger udtryksformerne på *det* fysiske plan, vi skal tillige have en praktisk metode til analyse, således at vi kan nå frem til en rigtig forståelse af os selv som besjælede entiteter og til en bedre forståelse af vore medmennesker. Når vi gennem vort studium for eksempel konstaterer, at vor sjælsstråle tenderer imod vilje eller magt, og at den stråle, der styrer

personligheden, er strålen for hengivenhed, da kan vi mere nøjagtigt måle vor mulighed, vore evner og begrænsninger; vi kan bedre bestemme vort kald, vor tjeneste, vore aktiver og passiver, vor sande værdi og styrke. Når vi kan udvide den viden med en analyse, som sætter os i stand til at forstå, at det fysiske legeme i særlig grad reagerer over for sjælsstrålen, medens det emotionelle legeme er under indflydelse af personlighedens stråle, som historisk er i manifestation på samme tid, så er vi i stand til at vurdere vort særlige problem med sund fornuft. Vi kan da beskæftige os mere forstandigt med os selv, vore børn, vore venner og kolleger. Vi vil se os i stand til med større klogskab at arbejde med den Planen på ethvert givet tidspunkt, den søger at komme til udtryk.

Det er en frase at sige, at den sande betydning af psykologi er sjælels ords. Det er lyden, som en speciel stråle skaber, der frembringer en virkning i stoffet. Dette er på sin vis vanskeligt at forklare, men hvis I forstår, at enhver af de syv stråler udsender sin egen lyd, som derved sætter de kræfter i bevægelse, der kan virke i samklang med stråken, så kan selve spørgsmålet om menneskets frie vilje, om hans evige skæbne og om hans evne til at gøre sig gældende, besvares. Disse spørgsmål skal vi søge at besvare, efterhånden som vi går videre.

Nogle af de punkter, som jeg vil søge at tydeliggøre, vil det ikke være muligt at dokumentere og kan ikke efterprøves af jer. Det vil være klogt at acceptere dem som arbejdshypoteser for at forstå det, som jeg søger at udtrykke. Nogle af punkterne vil I måske være i stand til at finde bekræftelse på i jeres egen livserfaring, idet de vil fremkalde en genkendelse, som stammer fra jeres konkrete tænkeevne, eller de kan skabe i jer en reaktion af den mest intense overbevisning, der kommer fra jeres intuitivt bevidste selv. Men læs under alle omstændigheder langsomt; anvend loven om analogi og loven

om overensstemmelse; studér jer selv og jeres brødre; søg at kæde det, jeg siger, sammen med den viden, I besidder om moderne teorier, og husk, at jo mere rigtigt I lever som en sjæl, desto mere sikkert vil I opfatte det, som meddeles.

Når I studerer, må I ikke glemme denne grundlæggende regel, at man ; dlt okk41t drbejde har med energi at gøre – energienheder, energi legemliggjort i former, energistrømme i bevægelse – samt at disse energier styrkes og virkeliggør vort formål ved, at vi anvender tanken; de følger gruppens klart definerede tankeretninger.

Det må imidlertid huskes, at det er i tænkningens område, at kl■ftek m kisek sig mellem sort o■ hvid magi. Det er ved at anvende tankens kraft, at de to aspekter af magi ses i funktion, o■ derfor er det korrekt, at sort magi i og for sig ikke eksisterer, før man når det mentale område. Ingen kan være sort magiker, før viljen og tanken virker i samklang, før tænkeevnen er under kontrol, og den fokuserede tænkeevnes skabende arbejde kan ses. Det er ofte blevet sagt, at den sorte magiker i virkeligheden er sjælden, og det er så sandelig sandt, fordi den skabende tænker, der evner at anvende den vedvarende vilje, også er sjælden.

Lad mig illustrere. Det er nødvendigt at gennemtænke disse ekkmkmer klart, for efterhånden som vi studerer mikrokosmos' psykologi og når til en forståelse af impulserne fra strålerne og energierne, får vi bkMug for klart at kunne se den vej, vi går, således at vi kan betræde uselvskhedens vej, der fører til gruppebevidsthed, og ikke den separate individuelle vej, der til sidst og uundgåeligt (efterhånden som det mentale aspekt bliver koordineret) fører til den sorte magis venstrehandsvej.

De stærke sjæle, som bevidst og vidende træder ind i den åndelige krafts verdener og derfra tager det, som de behøver, o g det, de ønsker, må arbejde forstandigt, således at en g

efterfølgende klog fordeling af denne kraft inden for et edvalgt område kan finde sted. De, der ved, at de befinder sig i rækken af aspiranter, og som besidder den vedholdenhed, der vil drive dem frem til målet, bør erindre, at også de har et ansvar og må føje deres del til den samlede sum, og at dette gøres hver gang de tænker på gruppen, udveksler ord med en medaspirant eller mediterer.

Udvid derefter denne tanke fra den studerende i en gruppe til selve gruppen og betragt den som en gruppeenhed i en endnu større gruppe. Således får I en perfekt analogi til den måde, hvorpå de store arbejder på for tiden. Betragt derfor alt jeres arbejde som et gruppearbejde, der forårsager uundgåelige virkninger, og som bidrager til styrken i gruppens tankeform.

Det næste, jeg søger at berøre, angår den testning, som aspiranter og disciple uundgåeligt er udsat for nu for tiden. Dette er ikke så meget en testning af, hvor langt de er kommet på Vejen, men mere af deres egen evne til at leve i verden som borgere fra et andet rige og som vogtere af det, som verden som regel ikke

anerkender. For så vidt testning anvendes, og for så vidt den kan måles, vil jeg fremhæve, at testning ikke, som mange mener, anvendes på grund af aspiranternes tilhørsforhold til en gruppe, men på grund af deres målrettede beslutning om at betrede Vejen. Den anvendes, fordi aspiranternes egne sjæle forud for inkarnationen har bestemt det således, og *det* var deres sjæles vilje, at et vist hidtil ukendt mål af vækst skulle nås, en vis grad af ubundethed af formen skulle opnås, og der skulle gennemleves en vis forberedelse, som kunne føre til frisørelse fra formlivet. Den forestilling, at fornyet stræben hen imod målet For åndeligt lys skulle være årsag til

vanskeligheder eller skulle udløse ulykkessituationer, stemmer ikke overens med fakta. Omfanget af den disciplin, en discipel skal gennemleve, er fastsat og kendt af hans sjæl, allerede inden han tager et legeme; det er lovbestemt.

Det er dette emne om energienheder og deres indbyrdes vekselvirkning, vi vil søge at udforske, idet det ligger til grund for hele emnet om strålerne. Enhver gruppe i verden udgør en kerne for fokusering af og vekselvirkning mellem de syv typer af kraft, ligesom også ethvert menneske udgør et samlingspunkt for de syv typer af energi – to, der virker med større styrke og fem med mindre styrke. Enhver gruppe kan som følge heraf blive et skabende centrum og frembringe det, som er et udtryk for de kontrollerende energier og for de målrettede tanker fra tænkerne i gruppen. Derfor – set fra det standpunkt, som de, der ser og vejleder, indtager – skaber enhver gruppe noget, som er relativt håndgribeligt og som styres af bestemte love for opbygning. Bygmestrenes store arbejde fortsætter støt. Ofte er det, som er opbygget, ufuldstændigt, virkningsløst og uden form eller formål og til ingen nytte for hverken guder eller mennesker. Men menneskeheden som helhed går nu ind i en æra, hvor tænkeevnen bliver en stærk faktor; mange lærer at holde tanken vedvarende i lyset og bliver som følge heraf modtagelige for hidtil ikke-erkendte ideer. Såfremt en gruppe af tænkende kan slutte sig sammen, således at de virkeliggør en syntese, og såfremt de (i deres individuelle og daglige meditation) vedbliver at fokusere eller orientere sig mod det, som kan forstås, så kan store begreber opfattes og store ideer modtages intuitivt. Mennesker kan træne sig selv – som en gruppe – til at tænke disse intuitivt opfattede ideer om det sande, det skønne og om Planen ind i manifesteret eksistens, og således kan et smukt skaberværk, der i sig har et guddommeligt princip, opbygges. Tænk over dette, forsøg at gøre jer selv egnede til at registrere disse ideer og træn jer i at udforme dem

i tdnkerne óg i at overføre dem, således at også andre kan opfatte dem. Dette er karakteren af det virkelige arbejde, som de nye grupper skal u'dføre, og vore dages studerende, som kan opfatte denne idé, har mulighed for at udføre noget af dette pionerarbejde.

Fremskredne og afbalancerede mennesker har altid været i stand til at opfatte intuitivt og til at konkretisere ideen. Nu bør grupper af studerende, der mediterer samtidigt, forsøge at gøre det samme. Indsatsen med hensyn til samtidighed refererer ikke så meget til tidsfaktoren som til enigheden i hensigt og formål. Der findes i dag i intuitionens verden mangt et under, som kan kontaktes. Det er nu menneskeheden's privilegium at kontakte denne skregnsky af ting, som kan videsSS, sgm vismanden Patanjali refererer til i sin fjerde bog; menneskeheden kan i dag gennem de mange aspiranter fremskynde denne ksregnskysS, således at den menneskelige hjerne overalt kan registrere kontakten. Hidtil har det været et privilegium for den oplyste og sjældne vismand. På denne måde indledes den nye tidsalder, og den nye vidcn vil blive en del af menneskenes tænkning. Dette kan praktiseres, hvis de, der interesserer sig for denne afkmandling om de syv stråler, kan indstille sig på at tænke klart og med afbalanceret og oplyst sind forsøge at forstå dette forholdsvis nye aspekt af sandhed.

Ved at påtage mig at åbenbare noget om de syv strålers natur føker jeg det nødvendigt at minde alle, som tager dette studium op, om, at spekulation om den kilde, hvorfra disse stråler udgår, vil være nytteløs, før der i de studerendes indre er udviklet et responsapparat og den sensitive mekanisme, som vil sætte dem i stand til at registrere et bredere kontaktområde, end det i øjeblikket er muligt. Mange befinder sig endnu på begyndelsesstadiet til bevidst at kunne registrere det udtryksområde, som de ved eksisterer – området for sjælsbevidsthed – men som for dem endnu ikke er deres

normale udtryksområde. Mange ved en hel del om det teoretisk, men de praktiske virkninger af anvendt viden kender de endnu ikke. Mange er sig bevidsthed bevidst og er vidende om sjælens rige og reagerer lejlighedsvis på indtryk fra dette rige, men de er endnu ikke selve bevidstheden og ej heller har de identificeret sig med sjælen, således at bevidsthed om alt andet falder bort. At nå dette er det mål, de stræber efter.

Lad mig også minde jer om, at monadens udviklingsbane (et aspekt af energi, som findes på en af de tre hovedstråler) stort set kan opdeles i tre afsnit, der fører til et fjerde:

1. En lavere virkeliggørelse af en enhed, som er formnaturens enhed: I denne enhed er sjælen så nøje identificeret med stofaspektet, at den ikke føler nogen forskel, men er formen og erkender sig ikke som sjæl. Denne tilstand når ofte et højdepunkt i et liv, hvor personligheden kommer til fuldt udtryk, og hvor sjælen er fuldstændig centreret i personlighedens reaktioner; *det* lavere liv er så stærkt og vitalt, at *det* resulterer i et kraftigt og materielt udtryk.

2. En senere og smertefuld differentiering af bevidstheden i en erkendt dualitet. I denne tilstand er mennesket helt klar over, hvad der er årsag til hans egentlige dualitet; han vedg han er ånd-stof, er form-liv, og er sjælen i manifestation. I løbet af denne udviklingsfase, som dækker mange inkarnationer, og som bringer mennesket ad prøvestadiets og discipelskabets vej lige til den tredje indvielse, forflyttes tyngdepunktet (om jeg så må sige) langsomt fra formsiden og centrerer mere og mere i sjælen. Der er en voksende erkendelse af, at der eksisterer en realitet, som på samme tid omfatter og ophæver dualiteten.

Husk, at hele evolutionens historie er historien om bevidsthed, og om en voksende udvidelse af princippet ksat-blive-bevidstSs, således at vi fra det selvoptagne menneskes

mikroskopiske interesse – vi vil bibeholde lignelsen indenfor rammerne af det fjerde naturrige – ser en langsomt udviklende inklusivitet, der til sidst fører ham ind i den kosmiske Kristi bevidsthed.

3. Efter denne dualitetsfølelse følger den højere erkendelse af enhed, og på dette sidste udviklingstrin er følelsen af at være sjæk og legeme væk. Bevidstheden identificerer sig med planeten og solsystemets iboende liv. Når dette fisder sted, kan der registreres en tilstand af væren, som ikke på nogen måde kan udtrykkes med ord, tanke og form.

Den store jødiske vismand søgte at udtrykke disse tre stadier i ordene: JEG ER – DET – JEG ER. Således udtrykte han dem, enkelt, kortfattet og træffende – var vi blot udviklede nok til at vide. Det tredje udviklingstrin, hvordan end forstået, lader sig ikke forklare og antyder endda en fjerde erkendelse, den som er selve guddommens, som det ikke gavner at spekulere over.

2. Definition af Liv-Kvalitet-Tilsynekomst

Ved vort studium om strålerne må det erindres, at vi beskæftiger os med liv, der udtrykker sig gennem stof-form. Den højeste enhed vil kun kunne erkendes, når denne dualistiske relation er fuldkommen. Teorien om det ene liv kan fastholdes, men i grunden beskæhiger jeg mig ikke med teori, men med det, som kan vides, hvilket forudsætter, at der er vækst og intelligent anvendelse af sandhed. Jeg beskæftiger mig med mulighed og med det, som kan opnås. I vore dage beskæftiger mange sig i tale og tanke med det ene liv, men det er intet andet end tale og tanke, medens den sande viden om den essentielle enhed forbliver drøm og indbildning. Hver gang denne realitet udtrykkes i ord,

fremhæves dualiteten, og den åndelige kontrovers (ordet bruges her i sin oprindelige betydning og ikke i den almindelige krigeriske betydning) forstærkes. Tag for eksempel ordene :
 Jeg tror på det ene livs eller skaber mig eksisterer der kun én realitet, og bemærk, hvorledes de i deres fraseologi er et udtryk for dualitet. Liv kan ikke udtrykkes med ord, ej heller dets realiserede fuldkommenhed. Den proces at blive, der fører til at være, er en kosmisk tildragelse, der involverer alle former, og ingen gudesøn har hidtil været afskåret fra denne foranderlige proces. Så længe han befinder sig i formen, kan han ikke vide, hvad liv er, selv om han, når han har nået visse trin og kan virke fuldt bevidst på systemets højere plan, kan begynde at skimte denne ærefrygtindgydende reaktion. Visse store individer har i tidernes løb fuldført deres virke som lærere og har holdt idealet om helhed og enhed op for øjnene af livets pionerdisciple. Dette har ikke desto mindre kun været et spørgsmål om i stigende grad at opmærksomhedens brændpunkt fra en form til en anden for således at få et nyt glimt af en mulig sandhed fra en højere synsvinkel. Enhver tidsalder (og den nuværende er ingen undtagelse) har ført til den tro, at dens opfattelse af virkeligheden og dens sensitivitet over for den indre skønhed var større og sandheden nærmere, end det nogen sinde tidligere var tilfældet. Den højeste erkendelse af *det*, der benævnes som det ene liv, er viden (den høje indviede viden) om den legemliggjorte Logos, om guddommen, og hans identifikation med denne vældige skabers bevidsthed – skaberens, som søger udtryk gennem solsystemet. Ingen individ på denne planet kan identificere sig med bevidstheden hos denne identitet (i ordets esoteriske betydning) der, som det udtrykkes i Bhagavad Gita, siger: Efter at have gennemtrængt hele universet med en del af mig selv, forbliver jeg.

Disse tanker anbefaler jeg til jeres overvejelse og til grundigt

studium, idet jeg beder jer drage omsorg for, at der til stadighed sker en udvidelse af jeres sans for åbenhed, og at der vises en voksende evne til med forståelse at kontakte den frembrydende sandhed, virkelighed og skønhed, som universet giver udtryk for. Vogt jer samtidig for mystiske tilkendegivelser angående *det ene* liv, idet sådanne tilkendegivelser kun tjener til at afvise ak mental opfattelse og er en svælg i sanseopfattelse af et stærkt udviklet og i højeste grad emotionelt væsen.

Derfor vil alle vore overvejelser i denne afhandling om De syv strålers nødvendigt blive hndt inden for den tankeverden, som indebærer erkendelse af dualitet. Jeg vil benytte dualitetens sprog, men jeg gør det ikke for at fremhæve dualiteten og overse enheden (for denne enhed er for mig i særlig grad en realitet, og jeg skimter mere end en mulighed), men fordi alle aspiranter og disciple og alle indviede indtil den tredje indvielse – som jeg tidligere nævnte – svinger som et pendul mellem modsætningernes par: åndogstof. Hertaler jeg ikke om modsætningernes par på det astrale eller emotionelle plan, som er ilkusoriske genspejlinger af de sande modsætningernes par, men om manifestationens grundlæggende dualitet. Jeg søger at behandle det materiale, som er af praktisk værdi, og som kan opfattes af gennemsnitsmenneskets klare intelligens. Det er nødvendigt for alle studerende, som søger indre oplysning og en rigtig opfattelse af sandhed, at se bort fra den vægt, der så ofte har været lagt på visse aspekter og fremstillinger af sandhed, nogle som *åndelige*, og andre som *mentale*. Det er i den såkaldte tankeverden, at det store princip om adskillelse findes. Det er også i tankeverdenen, at den store enhedsskabelse finder sted. Den indviede Pauli ord kommer her til deres ret, idet han siger: Lad det samme sindelag være i jer, som var i Kristus Jesus, og han tilføjer andetsteds : ssi sig, kunne skabe de to til ét nyt menneske. Det er gennem tænkning, at teori formuleres, at

sandhed skelnes, og at guddommelighed opfattes. Når vi er længere fremme på Vejen, vil vi se intet uden ånd overalt, og *den* aforisme, som den store discipel H. P. B. udtalte, at ksstof er ånd på det laveste punkt af den cirkulære aktivitetss, og at sånd er stnf på det syvende pkanSsg det højeste, vil i vor bevidsthed være en virkeliggjort kendsgerning. Endnu er det kun en intellektuel frase, som betyder lidet, og som kun opfattes som en fremstilling af en sandhed, der ikke kan bevises. Alt er et udtryk for en åndelig bevidsthed, som gennem det iboende liv åndeliggør alle stof-former. En larve eller orm, som gennemlever sit kille livsforløb i hensmuldrende substans, er lige så meget en åndelig manifestation som en indviet, der virkeliggør sin skæbne i en række af hurtigt skiftende menneskelige former: Alt er manifesteret guddommelighed, alt er guddommeligt udtryk, og alt udgør en form for sensitiv opfattelse af og for respons på omgivelserne og derfor en form for bevidst udtryk.

De syv stråler er den første differentiering af den guddommelige treenighed, ånd-bevidsthed-form, og de udgør hele området for den manifesterede guddoms udtryk. I verdens hellige skrifter står at læse, at samspillet eller relationen mellem faderånd og moder-stof frembringer en tredje, som er sønnen eller bevidsthedsaspektet. Denne søn, frembragt af de to, defineres esoterisk som ksdens ene, der blev den tredje, men er den andenSS. Årsagen til denne formulering er, at der først eksisterede de to guddommelige aspekter ånd-stof eller stof gennemtrængt af liv, og det var først, da disse to realiserede deres gensidige enhed (bemærk den nødvendige tvetydighed i sætningen), at sønnen blev til. Esoterikeren betragter imidlertid ånd-stof som den første enhed, og derfor sønnen som den anden faktor. Denne søn, som er guddommeligt liv inkarneret i stof og følgelig skaber af de mangfoldige og utallige former, er legemliggørelsen af guddommelig kvalitet. Af

denne grund kan vi for at tydeliggøre det benytte betegnelserne liv-kvalitet-tilsynekomst i stedet for de mere almindelige betegnelser, ånd-sjæl-legeme eller liv-bevidsthed-form.

Jeg vil benytte ordet *lio*, når der refereres til ånd, til energi, til faderen, til guddommens første aspekt, og til den grundlæggende, dynamiske elektriske ild, som frembringer alt eksisterende, og som er den livgivende, oprindelige årsag og kilde til al manifestation.

Ordet tilsynekomst vil jeg anvende til at udtrykke det, vi kalder stof ekler form ekler objektivt udtryk; det er denne illusoriske, håndgribelige ydre tilsynekomst, som levendegøres af liv. Dette er det tredje aspekt, moderen overskygget og befrkktet af helligånden, eller liv forenet med intelligent substans. Dette er ild ved friktion – en friktion, der er tilvejebragt ved liv og stof og disses samspil, og som skaber vedvarende forandring.

Jeg vil benytte ordet *koalitet* som udtryk for det andet aspekt, Guds søn, den kosmiske Kristus inkarneret i form – en form, der er blevet til ved relationen mellem ånd og stof. Dette samspil frembringer den psykologiske entitet, som vi kalder Kristus. Denne kosmiske Kristus viste os sin fuldkommenhed, for så vidt angår *den* menneskelige familie, gennem den historiske Kristus. Denne psykologiske entitet kan i alle menneskelige former aktivere en kvalitet, som esoterisk kan kudslette formerneSS og derfor optage hele opmærksomheden, så den til sidst betragtes som hovedfaktoren og som udgørende alt som er. Denne sandhed med hensyn til liv og kvalitet og form er på tydeligste måde gjgtrt synlig for os i historien om Kristus af Galilæa. Til stadighed mindede han menneskene om, at han ikke var den, han forekom at være, ej heller var han Faderen i himlen, og han omtales altid af dem, der kender og elsker ham, i udtryk, der angiver kvalitet. Han

viste os kvaliteten af Guds kærlighed, og selv legemliggjorde han ikke blot det, som han havde udviklet af de syv strålekvaliteter, men også – hvad kun få gudesønner gør – et grundprincip af selve Sok-Logos' stråle, kdrlighedens kvalitet. Dette vil vi studere nærmere, når vi går i gang med at overveje den anden stråle for kærlighed-visdom.

De syv stråler er derfor legemliggørelser af syv typer af kraft, som beviser os guddommens syv kvaliteter. Disse syv kvaliteter har følgelig en syvfoldig virkning på *det* stof og de former, der findes i alle dele af universet, og som tillige har en indbyrdes syvfoldig relation.

Liv-Kvalitet-Tilsynekomst tilvejebringer en syntese i det manifesterede univers og i det inkarnerede menneske, og resultatet af denne syntese er syvfoldig, idet den frembringer syv typer af kvalificerede former, som fremkommer på alle plan og i alle naturriger. Det må erindres, at alle de plan, som vi fra vor lille synsvinkel betragter som formløse, i virkekigheden ikke er formløse. Vore syv plan er blot syv underplan af det kosmisk fysiske plan. Vi skal ikke beskæftige os med disse plan, undtagen i deres relation til menneskets udvikling, ej heller skal vi beskæftige os med makrokosmos eller med *den* kosmiske Kristi udvikling. Vi vil helt og holdent begrænse vor opmærksomhed til mennesket og til hans psykologiske reaktioner over for de kvalificerede former i tre retninger: over for formerne i naturrigerne under det menneskelige, over for hans medmennesker, og over for det vejledende Hierarki og sjælenes rige. De syv stråletyper vil her udelukkende blive betragtet fra den menneskelige synsvinkel, idet denne afkmandking har til hensigt at vise mennesket den nye psykologiske tilnærmelse gennem en forståelse af de energier, syv i antal og deres niogfyrre differentieringer, som besjæler ham og gør ham til *det*, han er. Senere, efterhånden som vi tager studiet op af hver enkelt stråletype, vil vi gøre

mennesket til genstand for en nærmere analyse og studere hans reaktioner i disse tre retninger.

Disse syv stråler er de syv strømme af kraft, der udgår fra en central energi og har gjort det lige siden denne malstrøm af energi begyndte. Ånd og stof påvirkede gensidigt hinanden, og formens eller solsystemets tilblivelsesproces begyndte – en proces, der førte til en endelig væren. Denne idf er meget gammel og sand. Vi finder henvisninger til de syv æoner og de syv udstrømninger samt til livet og naturen af de syv ksånder foran Guds troness i værker af Platon og af alle indviede, som i tidligere tider udlagde de grundlæggende principper, som har styret menneskets mentalitet gennem tidsaldrene. Disse store væsener, som virker inden for solsystemets grænser samlede til sig den substans, som krævedes til manifestation, og indbyggede den i de former og tilsynekomster, gennem hvilke de bedst kunne udtrykke deres iboende kvaliteter. Inden for deres indflydelsesradius samlede de alt det, som nu forekommer. Denne mængde af kvalificeret materiale udgør deres manifesterede legeme, ligesom solsystemet er ■reenighedsasgekrefneg mänifesterede legekmmme.

Denne idé forstås bedst, hvis man erindrer, at ethvert menneskeligt legeme på sin side er en samling af atomer og celker, opkygget ti■ form, og at der spredt i heke denne form findes organer og centre med hvert sit liv, der fungerer rytmisk og i relåtion, men som har hver sin påvirkning eg forskellige formål. Disse samlede og besjålede former fremtræder som en ydre tilsynekomst for en entitet eller et centralt livsvæsen, der er karakteriseret ved sin egen kvalitetg og som fungerer i overensstemmelse med evolutionstrinet, og således ved sin udstråling og sit liv påvirker ethvert atom, enhver cekle og enhver organisme inden for den umiddekbare indflydelsesradius og også alle mennesker, som kontaktes. Mennesket er en psykisk entitet, et livsvæsen, som gennem

udstrålingseffekt har opbygget en form, farvet den med sin egen psykiske kvalitet og således vist omverdenen en tilsynekomst, der vil eksistere lige så længe, som han lever i form.

Dette udsagn dækker også livshistorien og den kvalificerede tilsynekomst for enhver af de syv stråler. Gud, stråle, liv og menneske er alle psykologiske entiteter og opbyggere af former. Derfor vil et stort psykologisk livsvæsen få sin tilsynekomst gennem et solsystem. Syv psykologiske livsvæsener, kvalificeret af syv typer af kraft, kommer til syne gennem de syv planeter. Ethvert planetarisk livsvæsen gentager den samme manifestationsteknik – liv-kvalitet-tilsynekomst – og viser sig i sit andet aspekt, kvalitetens aspekt, som en psykologisk entitet. Ethvert menneske er en gentagelse en miniature af hele Planen. Han er derfor ånd-sjæl-legeme, liv-kvalitet-tilsynekomst. Han farver sin tilsynekomst med sin kvalitet og beliver den med sit liv. Eftersom alle tilsynekomster er udtryk for kvalitet, og den mindre er indeholdt i den større, findes hver eneste

form i naturen og hvert eneste menneske på en af de syv kvalificerende stråler, og hans tilsynekomst i en fænomenal form er farvet af hans grundstråles kvalitet. Tilsynekomsten er hovedsageligt kvalificeret af strålen for det særlige livsvæsen, fra hvis udstråling han er udgået, men den vil også i mindre grad inkludere de seks andre stråletyper.

Lad os derfor antage – som symbolsk analogi – at der findes et centralt livsvæsen (fremmed og uden for vort solsystem, men inden for under manifestationsprocessen), som i sit indre beslutter at tage materiel form og at inkarnere. En malstrøm af kraft sættes i bevægelse som et indledende skridt, og vi har derefter den immanente gud og den transcendent gud på samme tid. Som et resultat af denne første aktivitet, viser denne malstrøm sig gennem det, vi kalder substans eller (for at bruge

et af den moderne videnskabs tekniske udtryk, som i øjeblikket er det bedst dækkende) gennem rummets æter. Følgen af dette aktive samspil mellem liv og substans er, at der dannes en grundenhed. Fader og moder er ét. Denne enhed kendetegnes ved kvalitet. Gennem denne triplicitet liv-kvalitet-form vækkes det centrale livsvæsen og manifesterer bevidsthed eller viden om respons på alt, som hænder, men i en grad som det er umuligt for os at erkende, begrænsede som vi er på vort nuværende relativt uudviklede punkt i evolutionen.

De, der studerer denne afhandling, må allerede fra starten af studiet erindre nødvendigheden af at gøre sig fortrolig med disse fire betingende faktorer – liv-kvalitet-tilsynekomst – og disses resultat eller syntese, som vi kalder beoidsthed.

Derfor baserer vi os altid på det, som står uden for tilsynekomsten, og som er bevidst om denne tilsynekomst. Dette indebærer viden om dens materielle udvikling og som følge heraf fyldestgørende udtryk samt viden om dens psykiske udfoldelse. Uden denne firfoldige erkendelse er det ikke muligt at studere strålerne: Vor opfattelse af emnet vil lettes meget, såfremt vi øver os i at betragte os selv som et nøjagtigt (skønt endnu uudviklet) udtryk for og genspejling af denne første skabende kvaternitet. Vi er livsenheder, som fremtræder synligt, som udtrykker kvalitet, og som langsomt bliver bevidst om processen og målet, efterhånden som vor bevidsthed bliver mere kig selve guddommens.

3. Specificering af de syv stråler

Som en del af den oprindelige plan søgte det ene livsvæsen ekspansion, og de syv æoner eller udstrålinger fremkom fra den centrale malstrøm og gentog aktivt den tidligere proces i alle detaljer. De blev også manifesteret, og under arbejdet med at udtrykke aktivt liv, kvalificeret af kærlighed og begrænset af

en ydre fænomenal tilsynekomst, svingede de ind i en sekundær aktivitet og blev de syv bygmestre, de syv livskilder og de syv rishier, der omtales i de gamle hellige skrifter. De er de oprindekige psykiske entiteter, gennemtrængt af evnen til at udtrykke kærlighed (som indebærer forestiklingen om dualitet – dvs. den elskende og den elskede, den begærende og den begærede, må her tilføjes) og til at hæve sig fra subjektiv væren til objektiv bliven. Disse syv benævnes med forskellige navne, som følger:

1. Herren for *magt eller vilje*. Dette livsvæsens vilje er kærlighed og anvender magt som et udtryk for guddommelig velsignelse. Som sit manifesterede legeme benytter han den planet, som solen betragtes som esoterisk erstatning for.

2. Herren for kærlighed-visdom, som er legemliggørelsen af ren kærlighed, betragtes af esoterikere som værende ligeså nær hjertet af Sol-Logos som den elskede discipel var nær hjertet af Kristus af Galilæa. Dette kivsvesen indgyder i alle former kærlighedens kvalitet med dens mere materielle manifestation af begær og er i naturen det tiltrækkende princip og vogteren af loven om tiltrækning, som er en livstilkendegivelse af den rene væren. Denne herre for kærlighed udgør den stærkest virkende af de syv stråler, fordi han befinder sig på den samme kosmiske stråle som den solare guddom.

Han udtrykker sig hovedsagelig gennem planeten Jupiter, som udgør hans manifestationslegeme.

3. Herren for aktio intelligens. Hans virke er nærmere knyttet til materien, og han samarbejder med herren for den anden stråle. Han er den drivende impuls i det indledende arbejde af skabelsen. Planeten Saturn er hans udtrykslegeme i solsystemet, og gennem stoffet (som på godgørende måde forsinkes og hindrer) forsyner han menneskeheden med et omfattende område til forsøg og erfaring.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når jeg taler om en person og nødvendigvis anvender det personlige stedord, så må I ikke anklage mig for at personificere disse store magter. Jeg taler om entitet, om ren væren, og ikke om menneskelig personlighed. Men sproget hæmmer, og for at kunne undervise dem, hvis tanker bevæger sig i lavere konkrete baner, og hvis intuition er slumrende eller kun manifesterer sig glimtvis, er jeg nødt til at tale i lignelser og anvende ordsymboler. Lad mig også understrege, at alle de udsagn, jeg fremkommer med, har relation til vor egen planet og er udtrykt således, at de kan forstås af demm menneskehed, som vor planet har frembragt. Den opgave, jeg skitserer, udgør kun en brøkdel af det arbejde, som disse væsener påtager sig. De har hver især deres eget mål og deres egen indQydelsesradius, og eftersom vor jord ikke er en af de syv hellige planeter (ej heller manifestationslegeme for en af de syv fundamentale stråler), har de formål og aktiviteter, hvori vor jord kun spiller en mindre rolle.

4. Hekren *for harmoni, skønhed* og kunst. Dette væsens hovedfunktion er at skabe skønhed (som et udtryk for sandhed) gennem et frit samspil mellem liv og form, der danner grundlag for udformningen af skønhed på *det* første plan, således som det eksisterer i Sol-Logos' sind. Dette livsvæsens manifesterede legeme er ikke åbenbaret, men den aktivitet, der udgår derfra, frembringer *den* kombination af toner, farver og sprogets musik, som udtrykker – gennem idealets form det, som er den oprindelige idé. Denne fjerde herre for skabende utkayk vil genoptage sin aktivitet på jorden om ca. sekshundrede år, skønt det første svage indtryk af hans indQydekse allerede er mærkbart, og det kommende århundrede vik opleve en genopvågningen af skabende kunst i alle dens forgreninger,

5. Herren for konkret viden og oidskab. Denne herre er et

stort væsen, nært tilknyttet den skabende guddoms tanke, kige som kkerren for den anden stråle er nært forholdet med den samme guddoms hjerte. Hans indflydelse er for tiden stor, omend ikke så stærk som den senere vil blive. Videnskab er en psykologisk udfoldelse i mennesket som følge af denne strålepåvirkning og er først ved begyndelsen af *det* sande arbejde. Hans indflydelse vokser i magt, ganske som den sjette herres indflydelse er aftagende.

6. Herren *for hengivenhed* og idealisme. Denne sol-guddom er et særegent og karakteristisk udtryk for Sok-Logos' kvalitet. Glem ikke, at vor Sol-Logos i det store system, som udgør det universelle univers (ikke netop vort univers) er lige så forskellig og særpræget i kvalitet, som menneskesønnerne er det. Denne strålekraft tillige med den anden stråle er et sandt og vitalt udtryk for den guddommelige natur. En militant fokusering på idealet, en målrettet hengivenhed for hensigten med livets tilskyndelser, og en guddommelig oprigtighed er denne herres kvaliteter, der sætter præg på alt eksisterende i hans manifesterede legeme. Fremskredne esoterikere drøfter, om Mars er den planet, gennem hvilken han manifesterer sig eller ej. I må huske, at kun få af planeterne er udtrykslegeme for strålernes herrer. Der findes ti kplaneter for udtrykSS (for at bruge den vending, som anvendtes af de gamle rishier), og kun syv strålevæsener betragtes som bygmestre af systemet. Det store mysterium, som først åbenbares i de højere indvielser, er relationen mellem en stråle og en planet. Søg derfor ikke fuldstændig information på nuværende tidspunkt. Denne sjette herres indflydelse er nu ved at tone bort.

7. Herren for ceremoniel orden *eller* magi er nu ved at få magt, og langsomt men sikkert vil hans påvirkning blive mærkbar. Hans indflydelse på det fysiske plan er meget stærk, idet der er nær numerisk indbyrdes relation mellem (for eksempel) herren

for den syvende stråle og det syvende plan, det fysiske, figesom den syvende rodrace vil opleve en fuldstændig overensstemmelse med og et fuldkomment udtryk for lov og orden. Denne stråle for orden og dens tiltdgen i styrke er delvis ansvarlig for den nuværende tendens med hensyn til forholdene i verden hen imod statsligt diktatur og tvungen kontrol af en central ledelse.

Det kan være nyttigt her at oplyse om strålernes aktivitet eller ikke-aktivitet, idet jeg beder jer huske, at angivelserne kun vedrører vor jord og dens evolutioner:

1. stråle... ikkeimanifestation

m2. stråle..... imanifestationsidenår1575e.Kr. ■3. stråle..... imanifestationsidenår1425e.Kr. 4. stråle vil langsomt komme i manifestation efter år 2025 e.Kr.

■5. stråle i manifestation siden år 177S e.Kr.

6. stråle passerer hurtigt ud af manifestation – begyndte at tone bort år 1625 e.Kr.

rr 7. stråle i manifestation siden år 1675 e. Kr.

Der er naturligvis her tale om mindre cykler inden for *indDydelsen* fra Fiskenes tegn. Som I kan se, er fire stråler i øjeblikket i manifestation – *den* anden, tredje, femte og syvende.

Her opstår spørgsmålet: Hvordan kan det være, at vi på næsten samme tid finder mennesker i inkarnation på alle strålerk Årsagen er, som I let vil se, at den fjerde stråle er ved at nærme sig, og den sjette er ved at tone bort, hvilket sætter geks df srrålerne i stand til at have deres egoer i manifestation. Der er imidlertid ganske få fjerde stråle egoer på jorden nu for tiden og et meget stort antak sjette stråle egoer, idet der vil gå ca. to hundrede år, før alle sjette stråke egoer er ude af inkarnation.

Hvad angår første stråle egoer, findes der ingen rene første stråle typer på pkaneten. Alle såkaldte første stråle egoer, som er i inkarnation, findes på den første understråle af den anden stråle. Et rent første stråle ego i inkarnation på dette tidspunkt ville være en katastrofe. Verden rummer ikke tilstrækkelig intelligens og kærlighed til at kunne afbalancere den dynamiske vilje fra et ego på tilintetgørelserens stråle.

Ligesom den menneskelige familie har relation til vor planets Logos, hvilket bedst udtrykkes ved at sige, at den udgør hans hjerte og hjerne, således udgør summen af analoge evokutioner inden for hele solsystemet Sol-Logos' hjerte og hjerne. Intelkigent aktivitet og kærlighed er de fremtrædende kendetegn for en udviklet gudesøn, medens de lavere genspejlinger – seksualitet og begær – kendetegner gennemsnitsmennesket og de uudviklede gudesønner.

Disse syv levende kvalificerede udstrålinger fra den centrale malstrøm af kraft er sammensat af utallige myriader af energienheder, som er naturlige bestanddele og uløseligt forbundne livsaspekter, der er udstyret med kvalitet og i stand til en tilsynekomst. I rigerne under *det* menneskelige frembringer kombinationen af disse tre bevidst respons på omgivelserne, idet disse omgivelser betragtes som sammensat af summen af alle liv, kvaliteter og tilsynekomster – syntesen af de syv stråler eller af guddommens udstrålinger. De frembringer i menneskeriget en selvbevidst erkendelse og i riger over det menneskelige en synteseskabende inklusivitet. Alle menneskelige monader, som er bragt til manifestation efter en stråleherres vilje eller ønske, er en del af hans manifesterede legeme. Potentielt udtrykker de hans kvalitet og kommer til syne i den fænomenale verden i overensstemmelse med det punkt i evolutionen, der er nået. ksSom han er, således er vi i denne verdensS, men endnu kun potentielt – evolutionens mål er at bringe det mulige til virkelighed og det katente til udtryk.

Netop dette er esoterikerens arbejde: at bringe den skjulte kvalitet ud af den latente tilstand.

4. Kristendommens betydning

Jeg har nu fremført den grundbæggende forudsætning, at alt det, vi kender, er en guddommelig entitet, der manifesterer sig og udtrykker sig gennem tre aspekter, som jeg (på grund af denne afhandlings hensigt, og fordi de er mere på linje med terminologien for den nye tænkning) vælger at kalde: liv-kvalitet, synekomst. Disse ord er blot andre betegnelser for treenigheden i alle de store religioner og er synonyme for den kristne udtryksmåde, fader, Søn og Helligånd (disse gamle antropomorfe betegnelser), for skånd, sjæl og legeme, den nuværende udtryksmåde, og for liv, bevidsthed og form i den indiske filosofi.

Lad mig her indskyde den bemærkning, at nutidens tænkere ville gøre vel i at betænke, at kristendommens betydning ligger i den erkendelse, at den er en brobyggende religion. Dette er symboliseret for os ved den kendsgerning, at mesteren over alle mestre tog inkarnation i Palæstina, et stykke land, som ligger midtvejs mellem Asien og Europa, og som er præget af begge karakterer. Kristendommen er en religion for den overgangsperiode, der forbinder æraen for selvbevidst eksistens med æraen for en gruppebevidst verden. Den vil stadig eksistere i den tidsalder, som vil se den type af tænkning sejre, som (rigtigt anvendt) vil tjene som forbindelsesled mellem den konkrete og den abstrakte tænknings verden. Den gamle Kommentar udtrykker det således:

Når den time indtræffer, hvor sjælens lys åbenbarer antahkaranaen (broen mellem personlighedens bevidsthed og sjælens bevidsthed, A.A.B.), da vil menneskene kendes på

deres viden, farves af fortvivelse over det utilfredsstillende begær, deles op i dem, der er klar over deres dharma (dvs. opfylder alle pålagte forpligtelser og opgaver), og dem, der kun ser resultatet af karma og ud fra selve deres behovs beskaffenhed til sidst finder lys og fred.sS

Kristendom er først og fremmest en religion, der viser mennesket dets dualitet, der således skaber grundlag for den fremtidige enhed. Dette trin er yderst nødvendigt og har tjent menneskeheden godt; formålet og hensigten med kristendommen har været klart og højt, og den har gennemført det guddommelige arbejde. I dag er den ved at blive fortrængt, men af hvilken ny formulering af sandhed er endnu ikke åbenbaret. Lyset strømmer langsomt ind i menneskets liv, og i denne oplyste stråleglans vil han formulere den nye religion og nå til en ny forkyndelse af gammel sandhed. Gennem det oplyste sinds linse vil han om kort tid se hidtil ukendte guddommelige aspekter. Har I nogen sinde tænkt på, at der kan forekomme kvaliteter og egenskaber af guddommelig natur, som endnu er latente i formen som hidtil har været fuldstændig ukendte end ikke anet, og som endnu bogstaveligt talt er enestående, og for hvilke vi hverken har ord eller andre passende udtryksmåder. Således er det. Ligesom udtrykket ksgruppebevidsthedss ikke ville have haft nogen som helst betydning for tidligere tiders primitive mennesker, og bskot ville have været en meningsløs række af forvirrende bogstaver, således ligger (dvælende lige under overfladen af vor manifesterede verden) guddommelige kvaliteter, og et formål, som er lige så fjernt fra vor nuværende menneskeheds bevidsthed, som ideen om kollektiv viden var for den forhistoriske menneskeheds bevidsthed. Fat mod ved denne tanke. Fortiden garanterer for den uendelige ekspansion i

fremtiden.

KAPITEL II

II. Fem spørgsmål og svar

1. Hvad er sjælen og dens natur?
2. Hvad er sjælens oprindelse, mål, hensigt og plan?
3. Kan sjælen bevises som en kendsgerning?
4. Hvilken værdi har en viden om de syv stråler?
5. Hvilken betydning har sjælens enestående kvaliteter: sansning, bevidsthed eller erkendelse, lysets energi?

KAPITEL II

Fem spørgsmål og svar

Jeg har tilkendegivet, at vi i denne afhandling hovedsagelig vil rette vor opmærksomhed mod det midterste af de tre aspekter og vil koncentrere os om kvalitet. Hvad mener jeg med dette? Jeg mener, at vi skal beskæftige os med det, der viser sig gennem form, og med *det*, der tilslører eller skjuler sig bag den tilsynekomst, som giver udtryk for liv eller ånd, og som er frembragt ved samspillet mellem liv og stof. Når dette sættes i forbindelse med mennesket, som er en genspejling af guddommen, og når det gælder spørgsmålet om hans kvalitet, indebærer det tre erkendelser :

1. At et menneske, som tidligere nævnt, er et kegemliggjort livsvæsen, som udtrykker kvalitet, og som registrerer denne kvalitet i bevidstheden eller gennem et sensitivt respons på det samspil, der foregår under den evolutionære proces mellem ånd og stof.
 - f. At mennesket, der er en syntese (og den eneste fuldendte syntese, bortset fra den makrokosmiske guddom), udviser en selverkendelse, som i dag er stærk nok til at sætte ham i stand til at skelne mellem reaktioner overfor:
 - a. Tripliciteten (som *Bhagavad Gita* benævner den) : den vidende, området for viden og viden.
 - b. En voksende erkendelse af, at området for viden blot er en tilsynekomst eller en illusion, og at viden i sig selv kan være en hindring med mindre *den* transmutteres til visdom.
 - c. En evolutionær vækst i at kunne respondere på en af disse tre, hvilket tilkendegiver en tiltagende sensitivitet. Dette fører til en vækst af den videndes interesse og til en overbevisning om, at denne vidende er sjælen, ét med guddommen,

ubegrænset og evig og – i tid og rum – den bestemmende faktor i menneskelig eksistens.

3. At den uendelige mangfoldighed af former skjuler en subjektiv syntese. Mennesket kan derfor, idet han ytrer sig gennem alle former i alle naturriger, til sidst opleve en universel *syvfoldighed*, og når dette sker, er han på vej ind i den subjektive enheds verden og kan bevidst fortsætte sin vej til den Ene Endnu kan han ikke træde ind i denne grundlæggende essentielle enheds bevidsthed, men han kan træde ind i sit eget strålevæsens bevidsthed, sit eget midlertidige, specielle livs udstrålende kilde.

Disse tre erkendelser kræver et grundigt studium. Det kan udtrykkes således :

- o Det ene liv. Enhed.
- o o o De tre større stråler. udgør syv o o o o De fire mindre stråler.
- o . . m. Enhedens tilsynekomst.

Det ene liv skal vi ikke beskæftige os med. Vi accepterer det som en grundlæggende sandhed og vi erkender, at vi er på vej tilbage fra den enhed, der identificerer sig med formeksistens gennem skiftende udfoldelser af et bevidst respons på guddommeligt samspil og guddommelig aktivitet, til en endelig identifikation med det ene liv. Form-erkendelse må erstattes med *den* kvalificerede udstråling fra den selvbevidste, åndelige identitet, som er en gudesøns, og som kommer til syne gennem form. Denne vil til sidst blive fortrængt ved to faser for udtryk, som indbefatter:

1. En følelse af guddommelig syntese, hvoraf vort legemlige sselbefindendeSS er den laveste form for materiel genspejling,

om *end* symbolsk. Det er en følelse af koordineret, lykkelig tilfredshed, baseret på virkeliggjort væren. 2. En tilbagetrækning fra endda denne livserkendelse til en endnu mere intensiv og fri fase, som medfører en erkendelse af sekve Guds liv, uafhængig af form, men på en gådefuld måde stadig vidende om kvalitet.

På ngysticismens spróg kan det udtrykkes på denne måde:

kkJeg tager et legeme. Dette legeme er levende. Jeg kender dets liv. Derfor kender jeg min moder. ss

kkJeg benytter et legeme. Dette legeme er ikke mig. Jeg tjener grugpenk og i denne tjeneste lever ■eg i legemet, frig en gudesøn. Jeg kender mit selv.ss

ssJeg giver liv til et legeme. Jeg er dets liv, og i det kiv skak jeg se liv. Det liv kendes som kærlighed. Jeg er Guds kærlighed. Jeg kender faderen og ved, at hans liv er kærlighed.ss kkJeg er legemet og dets kærlige liv. Jeg er sekvet, hvis kvalitet er kærlighed. Jeg er selve Guds liv. Moder-Fader-Søn er jeg.Ss skBag disse tre står den ukendte Gud. Denne Gud er jeg.Ss

Lad mig igen fremhæve formålet med denne afhandling, selv om det bliver en gentagelse. Vi vil, om end vi vil berøre formen og betragte dens natur, lægge vægt på selvbevidsthed, når den udtrykker sig som modtagelighed, og som denne særlige indre viden, som vi kalder skbevidsthedskvalitetsS eller dens iboende karakteristik. Vi har altid de subsidiære tripliciteter, som blot er betegnelser, der benyttes for at udtrykke kvaliteten af det liv, der kommer tik syne.

f o r m
 Foranderlighed, bevidst respons på udstråling. Srof.
 Selvbevidsthed.. Modtagelighed. Erkendelseafidentitet. Sjæl.

L i v .
 Uforanderlighed. Udstråling. Årsag. Kilde. Ånd.
Syntesen af alle disse i manifestation benævner vi Gud, den
isolerede, den altgennemtrængende, den ubundne, den
t i l b a g e t r u k n e .
k

Ovennævnte abstrakte sandheder er vanskelige at forstå, men det er nødvendigt at nævne dem her, således at vort grundlag forstås, og således at vi ikke udsættes for kritik om, at vi negligerer virkeligheden og betragter mangfoldigheden som den eneste sandhed.

Jeg vil nu besvare fem spørgsmål, som jeg på læserens vegne har formuleret.

Første spørgsmål: Hvad er sjælen? Kan vi definere den? Hvad er dens natur?

Her vil jeg blot give fire definitioner, som kan tjene som grundlag for alt som følger.

A. Man kan beskrive sjælen som sønnen af faderen og moderen (ånd-stof), og den er således Guds legemliggjorte liv, som kommer i inkarnation for at åbenbare kvaliteten af Guds natur, som er essentiel kærlighed. Dette liv, som tager form, nærer kærlighedskvaliteten i alle former og åbenbarer til sidst formålet med al skabelse. Denne definition er for gennemsnittet af menneskeheden den mest enkle, udtrykt i mysticismens sprog, idet *den* sammenkæder sandheden i alle religioner. Den er nødvendigvis utilstrækkelig, fordi den mangler at fremhæve den sandhed, at det, der gælder for et menneske, gælder også den kosmiske virkelighed, og ligesom en menneskelig tilsynekomst på jorden tilslører både kvalitet og formål (i varierende grad), således tilslører syntesen af alle former eller

tilsynekomster i den enhed, som vi kalder et solsystem, guddommens kvalitet og formål. Det er først, når mennesket ikke længere vildledes af tilsynekomst og har frigjort sig selv fra illusionens slør, at han når frem til en viden om kvaliteten af Guds bevidsthed og om det formål, som den åbenbarer. Det gør han på tre måder:

m

a. Han opdager sin egen sjæl, resultatet af foreningen mellem faderen i himlen og moderen eller den materielle natur. Dette sidste er personligheden. Efter at have opdaget personligheden, opdager han kvaliteten af sin egen sjæls liv og formålet med, at han er skkommet til syne.

b. Han finder, at denne kvalitet ytrer sig gennem syv aspekter eller grundlæggende differentieringer, og at denne syvfoldighed af kvaliteter farver – esoterisk set – alle former i alle naturriggerne, og udgør således som helhed åbenbaringerne af det guddommelige formål. Dette er, finder han, i det kæsentielle en syvfoldig samling af energier, hvoraf hver energi frembringer forskellige virkninger og tilsynekomster. Denne opdagelse gør han ved at se, at hans egen sjæl er farvet af en af de syv stråkekvaliteter, at han er identificeret med sin stråles formål – hvad end det måtte være – og udtrykker en særlig type af guddommelig energi.

c. fra *dette* punkt går han videre til en erkendelse om hele syvfoldigheden, og på indvielsens vej opnår han et glimt af en enhed, som hidtil ikke var erkendt, end ikke fundet.

Således når mennesket fra en bevidsthed om sig selv frem til en viden om den indbyrdes relation mellem de syv grundlæggende energier eller stråler, og derfra går han videre til en erkendelse af den trefoldige guddom, indtil han ved den endelige indvielse (den femte) bevidst bliver ét med hele den guddommelige hensigt, der ligger bag alle tilsynekomster og alle kvaliteter.

Det kan tilføjes, at indvielser højere end den femte åbenbarer et videre og dybere formål end det, der virker inden for vort solsystem. VoknmakmiFestek ede Logos' Imekmsigt emr glot emm del af emm støm káe hensigt. Det kan også bemærkes, at et menneske i det fjerde naturrige, på evolutionens og prøvestadiets vej, når frem til en viden om sin individuelle sjæl og skimter denne sjæls kvalitet og formål. På discipelskabets og indvielsens vej skimter han sit planetariske livs kvalitet og formål og ser sig selv som en del af et stråleliv, der kommer til syne i form af en planet og legemliggør et aspekt af den guddommelige hensigt og energi. Efter den tredje indvielse skimter han solsystemets kvalitet og hensigt; han ser sit strålevæsen og sin stråleenergi som en del af et større hele. Dette er blot udtryksmåder for at beskrive de højere livsvæseners frembrydende kvalitet og skjulte hensigt, de livsvæsener, som besjæler alle tilsynekomster og farver dem med kvakitet.

B. Sjælen kan betragtes som princippet om intelligens – en intelligens, hvis kendetegn er tænkeevne og mental viden, som igem viscr sig som evnen til at analysere, sondre, opdele, skelne; udvælge eller afvise, med alle de underforståede betydninger, der er forbundet med disse udtryk. Så længe et menneske identificerer sig med tilsynekomsten, skaber disse aspekter af det mentale princip i ham ksadskillelsens store kætteris. Det er formnaturens tilsynekomst, der forblænder og vildleder ham. Han betragter sig selv som formen og fortsætter fra en opfattelse af sig selv som den materielle form og som identificeret med den ydre tilsynekomst, til en opfattelse af sig selv som et umætteligt begær. fra den tid identificerer han sig med sit begærlegeme, med sine begær, gode såvel som dårlige, og betragter sig selv som ét med sine stemninger, følelser og længsler, hvad enten de rækker udad i retning af den materielle

verden eller indad mod tankeverdenen eller sjælens rige. Han pines af en følelse af dualitet. Senere identificerer han sig med endnu en tilsynekomst – med det mentale legeme eller den mentale natur. Tanker bliver for ham så håndgribelige, at han beherskes, forvandles og påvirkes af dem; og til verdenen de materielle tilsynekomster og til den store illusions verden føjes tankeformernes verden. Han er således genstand for en trefoldig illusion, og han, *det* bevidste livsvæsen bag illusionen, begynder at forene formerne til ét koordineret hele for bedre at kunne kontrollere dem.

Således kommer sjælens *personlighed* til syne. Mennesket befinder sig da lige ved prøvestadiets vej. Han træder ind i kvalitets og værdis verden og begynder at opdage sjælens natur

og at skifte over fra hidtil at have lagt vægt på tilsynekomsten nu at lægge vægt på kvaliteten af det liv, som har frembragt den. Denne identifikation af kvalitet med tilsynekomst vokser stadigt på Vejen, indtil fusionen af kvalitet og tilsynekomst, af energi og det, den oplader, er så perfekt, at tilsynekomsten ikke længere m

tilslører realiteten, og sjælen er nu den dominerende faktor; bevidstheden identificerer sig nu med sig selv (eller med sin stråle og ikke med sin ydre tilsynekomst. Senere fortrænges selve sjælen af monaden, og denne monade bliver i sandhed legemliggjort formål.

Processen kan udtrykkes ved en meget enkel symbolik, der skildrer adskillelsen af de tre aspekter således: o.o.o. eller o...o eller o...o.o. Foreningen af aspekterne tilsynekomst-kvalitetformål eller liv resulterer således i en abstraktion fra tilsynekomsten og derfor i den synlige eksistens' afslutning. Tænk over den enkle opstilling af disse symbolske tegn, for de skildrer jeres liv og fremskridt:

Det uudvikkede menneske . . . o o o Tilsynekomst, kvalitet, liv.
 D i s c i p l e
 o o . o Tilsynekomst-kvalitetliv.
 D e n i n d v i e d e
 o . o o Tilsynekomst.....kvalitetliv.
 T i l s i d s t
 g g i uendelighedens cirkel.

Dette gælder for mennesket, for Kristus i inkarnation; det gælder ligeledes for den kosmiske Kristus, for Gud inkarneret i solsystemet. I systemet foregår der en lignende fusion og sammenblanding, og de adskilte aspekter går ind i en evolutionær relation, som resulterer i en senere syntese af tilsynekomst og kvalitet og derefter af kvalitet og formål. Det kan her bemærkes, at Hierarkiet betragtet som helhed kendetegnes ved tegnet o..oo; den nye gruppe afverdenstjenere ved tegnet oo..o, og de uudviklede menneskemasser ved o o o. Glem ikke, at i alle tre grupper er der, ligesom i naturen, mellemliggende stddier, hvor de, der er på vej til at fuldføre et overgangsstadium, befinder sig.

Arbejdet, der ligger foran alle, der studerer denne *Afhandling* om De syv Stråler, er fusionen af kvalitet og tilsynekomst, og derfor er det nødvendigt at studere naturen af denne kvalitet for at kunne frembringe en sand tilsynekomst. De gamle forskrifter, som blev givet til mystikerne i den atlantiske tid, finder vi disse ord :

Lad disciplen kende naturen af sin herre for kærlighed. Syv i antal er aspekterne af Guds kærlighed; syv i antal er farverne af den manifesterede Ekme; syvfuldt er arbejdet; syv i antal er energierne, og syvfoldig er vejen tilbage til centret for fred. Lad disciplen leve i kærlighed og med kærlighed i

livet.SS

Idisse fordums tider meldte der sig ingen tanke om *formål* i menneskenes sind, eftersom menneskeheden ikke var mental, ej heller tragtede efter at være det. Der blev lagt vægt på tilsynekomstens *koalitet* ved alle forberedelser til indvielse, og den højest indviede bestræbte sig på den tid kun på at give udtryk for kvaliteten af Guds kærlighed. Pliden vdr det store mysterium: Den kosmiske og den individuelle Kristus var følt og kendt, men *formålet* var endnu tilsløret og ikke åbenbaret. Den kældle, ottefoldige vejs var ikke kendt, og kun syv trin ind i templet var at se. Formålet og Pkanen begyndte at blive åbenbaret med den ariske races komme. Først når tilsynekomsten begynder at blive domineret af kvalitet, og bevidsthed udtrykker sig i direkte erkendelse gennem formen, fornemmes formålet svagt.

Jeg søger på forskellig måde ved ordsymboler at meddele betydningen af sjælen. Således er sjælen Guds søn, frugten af dgeskabet mellem ånd og stof. Sjælen er et udtryk for Guds tanke, idet tanke og intellekt er ord, der udtrykker det kosmiske princip om intelligent kærlighed, – en kærlighed, som frembringer en tilsynekomst ved tænkeevnens natur, og som derfor er bygmesteren af de enkelte former eller tilsynekomster. Sjælen frembringer også, gennem kærlighedens kvalitet, en fusion af tilsynekomst og kvalitet, af erkendelse og form.

C. Sjælen er (her begrænser og fortegner ordene) en lysenhed, farvet af en særlig strålevibration; den er et vibrerende center af energi, der findes i strålevæsenets hele tilsynekomst eller form. Den er én af syv grupper af milkioner af liv, som samlet udgør det ene liv. Sjæken er som følge af sin natur bevidst eller vidende i tre retninger: Den er gudbevidst; den er gruppebevidst; den er selvbevidst. Dette selvbevódst aspekt

virkeliggøres i et menneskes ydre tilsynekomst; det gruppebevidste aspekt bevarer den menneskelige bevidsthedstilstand, men føjer dertil erkendelsen om sit strålekiv, der gradvis udvikles; denne erkendelse er således en erkendelse om kærlighed, om kvalitet, om ånd i alle relationer; den er gudbevidst, men kun potentielt, og for sjælen ligger i denne udfoldelse dens egen vækst opad og udad, efter at dens selkbevidste aspekt er fukdkommengjort, og dens gruppebevidsthed er erkendt. Sjælen indbefatter således følgende punkter eller tilsynekomster:

o . . . m eudsbevidsthed, solsystemets bevidsthed. Enhed.

Sjælen ooo. . . . o. Strålens bevidsthed, en af de syvs bevidsthed af guddommelig kvalitet. Gruppebevidsthed.

Aspirant o Selvbevidsthed, tilsynekomstens erkendelse. Formlivets mangfoldighed.

Aspiranter, der studerer og skoler sig til at leve et liv i tjeneste, kan anses for at have nået det punkt, hvor linjen findes. For at visualisere det korrekt bør dette tegn betragtes som værende i hurtig omdrejning, hvorved der skabes et *drejende* hjul som er livets hjul.

Lad mig igen gentage:

1. Sjælen er Guds søn, resultatet af foreningen af ånd og materie.
2. Sjælen er en legemliggørelse af bevidst tænkning, den guddommelige intelligente bevidstheds udtryk.
3. Sjælen er en energienhed, der vibrerer i harmoni med et afde

syv strålevæsener, og som er farvet af en speciel stråles lys.

Sjælens personlighed har til formål at være en legemliggørelse af kærlighed anvendt med intelligens, idet den skaber disse kktiltrækkendeSS former, som kan tjene til at udtrykke denne kærlige ikstellige kms. Sjælekm på sin side har til formål at være en legemliggørelse af guddommelig hensigt eller vilje, anvendt intelkigent i det store skaberværk, som frembringes gennem kraften af den skabende kærlighed.

Enhver gudesøn kan sige: Jeg er født af faderens kærlighed til moderen, af kivet begær efter form. Jeg udtrykker derfor Guds væsens kærlighed og magnetiske tiltrækningskraft og formnaturens modtagelighed og er selve bevidstheden, vidende om guddommelighed eller liv.

Enhver iktelligent livsenhed kan sige: Jeg er produktet af intelligent vilje, der virker gennem intelligent aktivitet og frembringer en verden af skabte former, som legemliggør eller tilslører guddommens kærlige formål.

Enhver vibrerende energienhed kan sige: Jeg er en del af et guddommeligt hele, som i sin syvfoldige natur udtrykker den ene virkeligheds kærlighed og liv, farvet af en af de syv kvaliteter af guddommens kærlighed og modtagelig for de andre kvaliteter.

For at drage fordel af vor hensigt med denne afkmandling må vi forstå den kendsgerning, at tilsynekomsternes verden forsynes med energi og vibrerer i overensstemmelse med verdenen af kvaliteter og værdier; denne verden forsynes på sin side med energier fra eller vibrerer i overensstemmelse med verdenen af

hensigt eller af vilje. Af den grund frembringer, således som angivet i Den hemmelige Lære og i A Treatise on Cosmic fire, viljens elektriske ild og kærlighedens sol-ild tilsammen med ikd ved friktion verdenen af skabte og skabende former. Dette

fortsætter under loven om tiltrækkende magnetisk kærlighed hen imod evolutionær fuldbgyrdelse af et formål, som for tiden er uransageligt. Dette formål forbliver ukendt alene på grund af begrænsningerne i kstilsynekomstenSs, som endnu ikke er modtagelig for kvakitet. Når den illusoriske tiksynekomst og den tilslørede kvalitet af livet kendes og forstås, vil det bagved liggende formål fremstå tydeligt. Tilkendegivelser af dette kan svagt anes, og tegn på denne voksende bevidsthed kan iagttages i tendensen til i nutidens tænkning at tale om mønstre og planer, om forbilleder og om synteseskabende formuleringer af begreber samt ved at følge historiske udviklinger – nationale, racemæssige, menneskelige og psykologiske. Efterhånden som vi læser, overvejer og studerer, træder de svage omrids af Planen frem, men først når bevidstheden har overskredet alle dmenneskelige begrænsninger og har inkluderet det i sit kontaktområde, der befinder sig under såvel som over det menneskelige, da kan den sande Plan opfattes rigtigt. Viljen, der ligger bag formålet, kan først forstås, når bevidstheden har overskredet selve overmenneskets bevidsthed og er blevet ét med *det* guddommelige.

Vilje eller livsenergi er synonyme udtryk og er en abstraktion, der eksisterer uafmængig af alle formudtryk. Viljen-til-atvære opstår kke■t og holdent uden fnr solsystemet. Den er den altgennemtrængende energi, hvorved Gud beliver solsystemet med en brøkdell af sig selv, men forbliver dog udenfor. Plan og formål angår de udstrålende energier fra dette centrale liv og medfører dualitet, vilje eller livstilskyndelse samt tiltrækkende magnetisk kærlighed, som på sin side er *den* vibrerende universelle substans' respons på indvirkningen af viljens energi. Denne første aktivitet går forud for den skabende proces med formopbygning; og den guddommelige viljes spil i rummets ocean, stof ekler æterisk substans skabe den første opdeling i hoved-

stråler, og deres indbyrdes samspil skabte de fire mindre stråler. Således kom de syv udstrålinger, de syv kræfter og de syv stråler i manifestation. De er det ene livs syv åndedrag, de syv grundenergier; de strømmede ud fra centret, formet ved Guds viljes indvirkning på guddommelig substans og opdelt i syv kraftstrømme. Disse syv strømmes indflydelsesradius fastsatte udstrækningen ekler omfanget af et solsystems aktivitet og ssskitseredeSS konturerne af den kosmiske Kristi form. Enhver af disse syv strømme eller kkdstrå■idgger df energi blev farvet af guddommelig kvakitet, et aspekt af kærlighed, og de var alle nødvendige for den endelige fuldkommengørelse af den latente og skjulte hensigt.

Guddommens vilje farvede *den* strøm af energienheder, som vi har givet navnet strålen for vilje eller magt, den første stråle, og denne strøms indvirkning på rummets stof sikrede, at guddommens skjulte hensigt uundgåeligt og endeligt ville blive åbenbaret. Strålen har en så dynamisk intensitet, at vi kalder den tilintetgørers stråle. Den er endnu ikke i aktivitet. Den vil først komme til fuld aktivitet, når tiden er inde til, at hensigten uden risiko kan åbenbares. Den har kun få energienheder i manifestation i menneskeriget. Som tidligere nævnt er der endnu ikke nogen ren første stråle type i inkarnation. Strålens hovedstyrke findes i mineralriget, og nøglen til den første stråles mysterium skal findes i radium.

I planteriget er den anden stråle særlig virksom, idet den blandt andet frembringer blomsternes magnetiske tiltrækning. Den anden stråles mysterium findes skjult i betydningen af blomsternes' dufte. Duft og radium er beslægtede, idet de er udstrålende udtryk for strålevirkninger på forskellige grupperinger af materiel substans. Den tredje stråle er på sin side især relateret til dyreriget, idet den skaber den tendens til intelligent aktivitet, som vi kan iagttage hos højere husdyr. Det, der svarer til radioaktivitet og udstrømmende dufte, som vi

finder i mineralriget og planteriget, kalder vi her hengivenhed, kendetegnet for det tiltrækkende samspil mellem husdyr og menneske. De, som dyrker personligheder, ville hurtigt kunne omdanne denne hengivenhed til hengivenhedens højere modsvarighed – kærlighed til principper – hvis de gjorde sig klart, at de kun udfoldede en animal udstråling.

Guddommens begær udtrykker sig gennem den anden stråle, stråken for kærlighed-visdom. Begær er et ord, som er blevet fornedret til at dække menneskehedens tendens til at begære materielle ting eller de glæder, som tilfredsstillende den sanselige natur. Ordet anvendes om de forhold, som vil tilfredsstillende personligheden, men i sidste instans er begær i sit inderste væsen kæskighed. Dette begær viser sig ved tiltrækningskraft og ved sin evne til at drage til sig og ind i sin indflydelsesradius det, som elskes. Begær udgør den sammenhængskraft, og er det princip om magnetisk sammenhæng, der ligger bag alt skabende arbejde, og som forårsager fremkomsten i manifestationens lys af de former ekler tilsynekomster, gennem hvilke det er muligt at tilfredsstillende begær. Denne anden stråle er i fremtrædende grad strålen for anvendt bevidsthed og virker gennem skabelsen og udviklingen af de former, som findes overalt i universet. Disse former er essentielle mekanismer til udvikling af modtagelighed eller bevidsthed; de er sensitive apparater, der responderer på de omgivende livsforhold. Dette gælder alle former, lige fra formen af et krystal til formen af et solsystem. De skabtes i den store proces med at tilfredsstillende begær og at tilvejebringe det kontaktmiddel, som vil garantere en progressiv tilfredsstillende. I den menneskelige familie er virkningen af dette dualistiske samspil af liv (der begærer tilfredsstillende) og af form (der udgør erfaringsområdet) en bevidsthed, som stræber hen imod en kærlighed til det formløse i stedet for begær efter form, og hen imod en klog tilpasning af

al erfaring til processen at transmutere begær til kærlighed. Derfor er denne stråle, par excellence, selve Sol-Logos' dualistiske stråle, og den farver af den grund alle manifesterede former og styrer al bevidsthed i alle former, i alle naturriger og inden for alle udviklingsområder; den fører livet gennem rækken af former i den grundlæggende søgen efter eller i den stærke tilskyndelse til at opnå lyksalighed gennem tilfredsstillelse af begær. Denne tilskyndelse og vekselvirkningen mellem modsætningernes par skabte de forskellige typer af bevidst reaktion på erfaring, som vi i de vigtigste stadier kalder bevidsthed, animak bevidsthed og lignende betegnelser.

Denne anden stråle er selve guddommens stråle og er farvet af karakteristiske aspekter af begær eller kærlighed. Disse frembringer helheden af de manifesterede tilsynekomster, der er belivet af det liv, som bestemmer kvaliteten: Faderen, ånden eller livet, ønsker at søge tilfredsstillelse af begær. Moderen eller stoffet imødekommer begæret og tiltrækkes tillige af faderen. Deres gensidige respons indleder det skabende arbejde, og sønnen fødes. Han arver fra faderen tilskyndelsen til begær eller kærlighed og fra moderen tendensen til aktivt at skabe former. Således er, i symbolikkens sprog, formverdenerne blevet skabt, og gennem det evolutionære arbejde fortsætter processen med at tilfredsstille åndens begær. Således har vi i de to hovedstråler for vilje og kærlighed den guddommelige nåturs to vigtigste kendetegn, som ligger latent bag alle myriader af former. Æonerne vil opleve, at disse to energier til stadighed dominerer og styrer den skabte verden frem til fuld udfoldelse af den guddommelige natur. Dette gælder både guder og mennesker.

Men på samme måde som faderen bidrager til sønnens guddommelige kvaliteter vilje og kærlighed, således bidrager moderen også med meget, og den begyndende dualitet tiltager,

og kvaliteterne øges ved tilføjelsen af en kvalitet, der er iboende selve materien – kvaliteten eller strålen for intelligent aktivitet. Denne er den tredje af de guddommelige egenskaber og fuldender, om jeg så må sige, de fremkomne formers udstyr og prædisponerer al skabelse til en intelligent værdsættelse af begærets sande mål og til en intelligent anvendelse af formopbygningens teknik for at kunne åbenbare det guddommelige formål. Den vidende (mennesket) er vogteren af den visdom, som vil sætte ham i stand til at fremme den guddommelige plan og til at virkeliggøre Guds vilje. Området for viden er af dem beskaffenhed, at det vibrerer med intelligent respons på viljen, der langsomt åbenbares. Viden i sig selv er det, som kender sine egne sluttelige mål og arbejder hen imod disse mål gennem processer som forsøg, forventning, erfaring, undersøgelse og forædling, hvilket frembringer et definitivt slutresultat. Ord som disse er synteseskabende symboler, der meddeler en kosmisk historie udtrykt i konstruktiv korthed.

De tre stråler for vilje, for kærlighed og for intelligens bevirker således tilsynekomst, skænker kvalitet og sikrer gennem livsprincippet, som er det bagved liggende enhedsaspekt, den fortsatte vækst, indtil den tid, hvor Guds vilje har gjort sig *gækdende* som magt, har draget til sig *det* begærede, har med visdom anvendt erfaringen fra en gradvis tiltagende tikkfredsstillelse, og har intelligent anvendt den vundne erfaring til frembringelse af former, der er mere sensitive, endnu skønnere, og som mere fuldkomment udtrykker livets kvalitet. Enhver af disse stråler er dualistiske i tid og rum, skønt *det* kun er den anden stråle, der virkelig er dualistisk, når de betragtes ud fra den endelige abstraktions synspunkt. I deres midlertidige dualitet kan der for hver af dem ses det samspil, som vi kalder årsag og virkning.

1. stråle Vikje, dynamisk anvendt, kommer i manifestation som magt.
2. stråle Kærlighed, virker magnetisk, skaber visdom.
3. stråle Intelligens, findes latent i substans, bevirker aktivitet.

Resultatet af samspillet mellem disse tre hovedstråler kan ses i de fire mindre strålers aktivitet. *Den hemmelige Lære* taler om herrerne for viden og for kærlighed og også om herrerne for vedvarende hengivenhed. For mere klart at kunne forstå den mystiske betydning af disse benævnelser må vi pege på, at Logos' dynamiske, vedvarende vilje udtrykker sig gennem herrerne for vedvarende hengivenhed. Her står hengivenhed ikke for den samme kvalitet, som jeg tidligere i denne afhandling refererede til, men er Guds vedvarende styrede og målrettede vilje, legemliggjort ved kivet af den første stråles herre. Herren for kærlighed og herren for viden er de to store livsvæsener, som legemliggør eller besjæler de andre to hovedstrålers aspekter: kærlighed-visdom og skabende intelligens. Disse tre udgør summen af alle former eller tilsynekomster, de er giverne af alle kvaliteter og er livsaspektet bag de håndgribelige manifestationer. De svarer i den menneskelige familie til de tre aspekter, personlighed, sjæl og monade. Monaden er dynamisk vilje eller hensigt, men forbliver skjult, indtil efter den tredje indvielse. Monaden er liv, den opretholdende kraft, en herre for vedholdenhed og vedvarende hengivenhed til at forfølge et skuet og bestemt mål. Sjælen er en herre for kærlighed og visdom, medens personligheden er en herre for viden og for intelligent aktivitet. Disse vendinger indebærer virkeligsørelse af et fuldført mål. De gælder endnu ikke det nuværende stadie, hvad angår udtryk, da dette er et mellemstadie. Ingen virker endnu med fuldstændig intelligent aktivitet, men en dag vil alle gøre *det*.

Endnu er ingen manifesteret som herrer for kærlighed, men de sanser idealet og stræber efter at opnå dets udtryk. Endnu er ingen herrer for vedvarende vilje, og endnu erkender ingen monadens plan, ej heller det sande mål, mod hvilket alle stræber. En dag vil alle forstå. Men potentielt rummer enhver menneskelig enklæde disse tre, og en dag vil tilsynskomsterne, som engang kaldtes personligheder og var den maskerede eller tilslørede realitet, fuldstændigt åbenbare guddommens kvaliteter. Når den tid er inde, vil formålet, som al skabelse venter på, pludseligt stå klart for *det* vakte syn, og vi vil opleve den sande betydning af lyksalighed, og vide hvorfor stjernene jubled til højt. Glæde er vort særlige solsystems stærke grundtone.

En af de grundlæggende syv stråler legemliggør i sig princippet om harmoni, og denne den fjerde stråle for harmoni giver alle former det, som skaber skønhed og søger at harmonisere alle virkninger, der kommer fra årsagsverdenen, som er de tre hovedstrålers verden. Strålen for skønhed, for kunst og for harmoni er den, der frembringer kvaliteten for organisation gennem fokm. I sidste instans er den strålen for matematisk nøjagtighed, og er ikke strålen for kunstneren, som så mange synes at mene. Kunstneren findes på alle stråler, ligesom ingeniøren og lægen, arkitekten og musikeren. Dette vil jeg gerne gøre klart, da der eksisterer megen misforståelse vedrørende *dette* emne.

Enhver af de store stråler har en bestemt belærende sandhed til menneskeheden, hvilket er strålens uforlignelige bidrag. På denne måde udvikles mennesket ved et system eller en teknik, der er betinget af strålens kvalitet, og som derfor er specifikt og enestående. Lad mig pege på denne gruppeundervisnings metoder :

1. strålehøjere udtryk: Videnskaben om statsmandskunst,

om regeringsform.

kavere udtryk: Moderne diplomati og politik. 2. stråle
...højere udtryk: Indvielsesprocessen således som bekendtgjort
af Hierarkiet af adepten.

lavere udtryk: Religion.

3. stråle ...højere udtryk: Måder til kommunikation eller
udveksling. Radio, telefon, telegraf og muligheder til
befordring. lavere udtryk: Anvendelse og fordeling af penge og
guld.

4. stråle højere udtryk: Frimureriets virke, baseret på
Hierarkiets opbygning og beslægtet med anden stråle.

lavere udtryk: Arkitektonisk konstruktion. Moderne
byplanlægning.

5. stråle ...højere udtryk: Videnskaben om sjælen. Esoterisk
psykologi.

lavere udtryk: Moderne uddannelsessystemer og mental
videnskab.

6. stråle ...højere udtryk: Kristendom og andre religioner.
(Bemærk her relationen til anden stråle).

lavere udtryk: Kirker og organiserede religioner. 7. stråle
...højere udtryk: Alle former for hvid magi. lavere udtryk:
Sfænomenerne i spiritualisme.

Den fjerde stråle er i det væsentlige den, som forædler, som
skaber fuldkommenhed i formen, og som primært behandler
Guds energier på en sådan måde, at herrens tempel virkelig
kendes i sin sande natur, som det, der kkhuser lyset. Således
vil Shekdnah på templets hemmelige sted stråle i al sin pragt og
herlighed. Således er de syv bygmestres virke. Denne stråle
udtrykker sig hovedsagelig på det første af de formløse plan,
når man tænker nedefra og opåder, og strålens sande formål kan
først komme frem, når sjælen er vakt, og bevidstheden
tilsvarende kan registrere det, der erkendes. Planene eller de

manifesterede udtrykssfærer påvirkes i manifestation i numerisk følge:

1. stråle . . . Vilje eller magt .
.. Det guddommelige plan. 2. stråle. . . Kærlighed-visdom.
. Monadens plan. 3. stråle ... Aktivintelligens
Detåndelige(atma)plan. 4. stråle. . . Harmoni
. . . Intuitionens plan. 5. stråle ... Konkretviden .
... Detmentaleplan. 6. stråle. . . Hengivenhed, idealisme. . Det
astrale plan. 7. stråle . . . Ceremoniel orden Det
fysiske plan.

Den femte stråle virker således aktivt på *det* plan, som er af størst betydning for menneskeheden, hvilket for mennesket er sjælens plan og planet for den højere og lavere tænkeevne. Den legemlige;ør princippet om viden, og som følge af sin aktivitet og sin nære relation til den tredje stråle for aktiv intelligens, kan den betragtes som en stråle, der har en meget vital relation til mennesket, især i vor tid. Det er den stråle, der – når den er aktiv, som den var på lemurisk tid – skaber individualisering, hvilket bogstaveligt talt er en overføring af Guds udviklende liv til en ny bevidsthedssfære. Denne særlige overgang til en højere bevidsthed virker i begyndelsen som separatisme.

Den femte stråle har frembragt det, vi kalder videnskab. I videnskab konstaterer vi en tilstand, som er yderst sjælden. Videnskab er separatistisk i sin tilnærmelse til de forskellige aspekter af den guddommelige manifestation, som vi kalder naturens verden, men i virkedigheeden er den ikke separatistisk for der eksisterer kun ringe ufred mellem videnskaberne og kun ringe konkurrence mellem videnskabsmænd. Her afviger de, der virker inden for det videnskabelige område, i høj grad fra dem inden for det religiøse område. Grunden hertil kan findes i den kendsgerning, at den sande videnskabsmand, som er en

koordineret personlighed, og som derfor arbejder på mentale plan, har et nært samarbejde med sjælen. Den udviklede personlighed frembringer klare sondringer ved den dominerende lavere tænkeevne, men (for at udtrykke det symbolsk) *den* umiddelbare nærhed af sjælen ophæver en separatistisk holdning. Det religiøse menneske er i høj grad astralt eller emotionelt og arbejder på en mere separatistisk måde, i særdeleshed i Fiskenes tidsalder, som nu er ved at være forbi. Når jeg siger det religiøse menneske, refererer jeg til mystikeren og til det menneske, som *føler* den saliggørende vision. Jeg refererer ikke til disciple eller til dem, som kaldes indviede, for de kan til den mystiske vision føje en skolet mental opfattelse.

Den sjette stråle for hengivenhed har i sig princippet om erkendelse. Hermed mener jeg evnen til at se den ideale virkelighed, der ligger bag formen; det fokruddætter en målrettet anvendelse af begær og af intelligens for at kunne skabe et udtryk for den idé, der anes. Denne stråle er ansvarlig for mange af de formuleringer af ideer, som har ført mennesket videre, samt for megen af den vægt, der har været lagt på tilsynekomsten, hvilket har sløret og skjult disse idealer, dvs. den ideale virkelighed. Det er hovedsageligt på denne stråle – når den cyklisk går ind i eller ud af manifestation – at arbejdet med at skelne mellem tilsynekomst og kvalitet iværksættes og fortsættes, og dette arbejde har sit virkefelt på det astrale plan. Det udviklede ved dette emne og intensiteten af den udfokdede følelse træder derfor tydeligt frem.

Den syvende stråle for ceremoniel orden eller magi giver udtryk for en besynderlig kvakitet, som er et fremtrædende kendetegn for det specielle livsvæsen, der besjæler denne stråle. Det er den kvakitet eller det princip, som er den koordinerende faktor, der forener den indre kvakitet og den

ydre håndgribelige form eller tilsynekomst. Dette arbejde foregår og videreføres hovedsageligt på de æteriske plan og inddrager fysisk energi. Dette er det sande, magiske arbejde. Jeg vil gerne fremhæve, at vi, når den fjerde og *den* syvende stråle inkarnerer samtidigt, vil få en yderst ejendommelig periode, der åbenbarer og bringer lys. Det siges om denne tidsperiode, at så kvæls herrens tempel få yderligere stråleglans, og bygmestrene vil sammen fryde sig. Dette vil blive *det* store øjeblik for frimureriet i åndelig forstand. Det tabte ord vil da blive genfundet og udtalt således, at alle kan høre det, og mesteren vil stå frem og vandre blandt sine bygmestre i stråleglansens fukde kys, der kommer fra østen.

Åndeliggørelsen af former kan betragtes som den syvende stråles hovedopgave, og det er dette princip om fusion, om koordinering og om forening, der er aktivt på de æteriske plan, hver gang en sjæl kommer i inkarnation og et barn fødes på jorden.

D. Sjælen er princippet om sansning, idet dette princip ligger til grund for al ydre manifestation, gennemtrænger alle former og udgør selve Guds bevidsthed. Medens sjælen er nedsynket i substans, er den ganske enkelt sansning og frembringer gennem sit evolutionære samspil en tilføjelse, som vi kan se som en tiltagende kvalitet og evne til at reagere på vibration og på omgivelser. Dette er sjælen, således som den udtrykker sig i alle naturriger under det menneskelige.

Når sjælen, som er udtryk for sansning og kvalitet, dertil føjer evnen til ubunden selverkendelse, så fremkommer den selv-identificerede entitet, som vi kalder et menneske.

Når sjælen til sansning, kvalitet og selverkendelse føjer gruppebevidsthed, så har vi identifikation med en strålegruppe, og da fremkommer disciplen, den indviede og mesteren.

Når sjælen til sansning, kvalitet, selverkendelse og

gruppebevidsthed føjer en bevidsthed af guddommekigt synteseskabende formål (det, vi kalder Planen), så har vi den tilstand af væren og viden, som er karakteristisk for akle på indvielsens vej, og som inkluderer de mere udviklede livsvæsener lige fra den mere fremskredne discipel op til selve den planetariske Logos.

Men glem ikke, at selv om vi gør alle disse sondringer, så er det ikke desto mindre én sjæl, der fungerer og virker gennem vehikler, der opviser varierende kapacitet, forskellig finhedsgrad og større og mindre begrænsninger på nøjagtig samme måde som et menneske er én identitet, der undertiden virker gennem et fysisk kegeme og undertiden gennem et følelseslegeme eller et mentallegeme, og undertiden opfatter sig selv som værerke selv – en sjælden og usædvanlig hændelse for materiet.

Enhver form i manifestation virker ved to ting:

1. Tilegner sig eller gennemstrømmes af så meget af verdenssjælen som dens evne vil tillade. Substansatomet, molekylet eller cellen har alle en sjæl, men ikke i samme grad som et dyr; og et dyr har en sjæl, men ikke i samme grad som en mester, og således videre op eller ned ad skalaen. 2. Gennem vekselvirkningen mellem den iboende sjæl og formen sker der to ting:

- a. Sansning og kvalitet kommer til udtryk i overensstemmelse med legemets type og evolutionstrin.
- b. Den gennemtrængende sjæl driver legemsnaturen til handling og tvinger den frem ad udviklingens vej og tilvejebringer således for sjælen et erfaringsområde og for legemet en mulighed for at reagere over for den højere sjælsimpuls. På den måde gaves udtryksområdet, og sjælen mestrer teknikken at skabe kontakt, hvilket er sjælens mål i enhver individuel form.

Sjælen er derfor, set ud fra én synsvinkel, et aspekt af legemet, idet der findes en sjæl i alle atomer, der samlet udgør alle legemer i alle naturriger. Den subtile, kohærente sjæl, som er et resultat af forbindelsen mellem ånd og stof, eksisterer som en entitet uafmængig af legemsnaturen og udgør (når den er adskilt fra legemet) det æteriske legeme, dubletten, som det *undertiden* kaldes eller modstykket til det fysiske legeme. Dette modstykke er sjælen som helhed i de atomer, som udgør det fysiske legeme. Det er den sande form; det er princippet om sammenhæng i enhver form.

I relation til mennesket er sjælen *det* mentale princip, der indbefatter to evner, eller sindet, der ytrer sig på to måder. Disse to måder registreres og bliver en del af det ordnede udstyr for menneskets legeme, når det er tilstrækkeligt forfinet og udviklet.

1. Den lavere konkrete tænkeevne, det mentale legeme, *kkchitta* eller det mentale stof.
2. Den højere, åndelige eller abstrakte tænkeevne.

Disse to sjælsaspekter, sjælens to grundlæggende kvaliteter, bringer menneskeriget til verden og sætter mennesket i stand til at kontakte både de lavere naturriger og de højere åndelige realiteter. Førstnævnte, kvaliteten af tænkeevnen i sin lavere manifestation, er slumrende af ethvert atom i enhver form i alle naturriger. Den er en del af legemsnaturen, idet den er iboende og potentiel og er basis for broderskab, for absolut enhed, for universk syntese og guddommelig sammenhæng i manifestation. Det andet og højere aspekt er principet om selverkendelse og skaber, når det kombineres med det lavere aspekt, menneskets selvbevidsthed. Når det lavere aspekt har besjælet og gennemtrængt formerne i rigerne under det menneskelige, og når det har indvirket på disse former og deres

latente sanseevne for at skabe tilstrækkelig finhed og sansning, bliver vibrationen så stærk, at det højere aspekt tiltrækkes, og der sker en fusion eller forening. Dette er som en højere rekapitulation af den første forening af ånd og materie, der bragte verden i eksistens. Således kommer en menneskesjæl ind i eksistens og begynder sin lange vandring. Den er nu en individuel entitet. Ordet sksjælSS anvendes også til at udtrykke hele den psykiske natur – det vitale legeme, den emotionekle natur samt det mentdle stnf. Men sjælen er endnu mere end det, når først det menneskelige stadium er nået. Den udgør den åndelige entitet, et bevidst psykisk væsen, en gudesøn, som besidder liv, kvalitet og tilsynekomst – en enestående manifestation i tid og rum for sjælens tre udtryk, således som vi netop har skitseret dem.

1. Sjælen i alle atomer, som danner den håndgribelige tilsynekomst.
2. Den personlige sjæl eller den subtile sammenhængende helhed, som vi kalder personligheden, dannet af de subtile legemer – det æteriske eller vitale legeme, det astrale eller emotionelle legeme og *det* kavere mentale redskaN Disse tre vehikler deler menneskeheden med dyreriget, hvad angår besiddelse af vitakitet, sansning og potentiel tænkeevne, med planteriget, hvad angår vitalitet og sansning, og med mineralriget, hvad angår vitalitet og potentiel sansning.
3. Sjælen er også et åndeligt væsen eller en forening af liv og kvalitet. Når der findes en forening af de tre såkaldte sjæle, har vi et menneske.

Således ser I i mennesket en sammensmeltning eller fusion af liv, kvalitet og tilsynekomst, eller af ånd, sjæl og legeme ved hjælp af en håndgribelig form.

I differentieringsprocessen har disse forskellige aspekter tiltrukket sig opmærksomhed, mens den bagved liggende syntese er blevet overset eller ladet ude af betragtning. Ikke desto mindre er alle former differentieringer af sjælen, men denne sjæl er én

sjæl, åndeligt set. Når *den* studeres fra formsiden, ses intet andet end differentiering og adskillelse. Når den studeres ud fra bevidstheden eller sansningen, fremkommer enheden. Når det menneskelige stadium er nået, og selverkendelsen er sammensmeltet med formernes sansevne og med atomets spæde bevidsthed, så begynder en idé om en mulig subjektiv enhed svagt at tone frem i tænkerens sind. Når discipelskabets stadium er nået, begynder mennesket at se sig selv som en sansende del af et sansende hele og reagerer langsorigt på denne helheds Formål og hensigt. Han opfatter dette formål lidt efter lidt, efterhånden som han bevidst svinger ind i rytmen fra den helhed, som han er en del af. Når mere fremskredne stadier og mere forfinede og forædlede former er mulige, optages delen i helheden; helhedens rytme tvinger den enkelte til regelmæssig deltagelse i det synteseskabende formål, kun erkendelsen af individuel selvbevidsthed vedvarer og beriger den individuelle indsats, som nu ydes intelligent og villigt, således at formen ikke akene udgør et aspekt af den samlede sum (hvilket altid og uundgåeligt har været tilfældet, skønt ikke erkendt), men *den* bevidst tænkende entitet derimod erfarer kendsgerningen om bevidsthedens enhed og om livets syntese. Vi har således tre ting at erindre under vor læsning og vort studium :

1. Livets syntese ... ånd
2. Bevidsthedens enhed sjæl
3. Formernes integration ... legeme

Disse tre har altid været ét, men den menneskelige bevidsthed

har ikke erkendt det. Det er erkendelsen af disse tre faktorer og deres integrering i livsprocesseng som for mennesket er målet for hele hans evolutionære erfaring.

Lad os, idet vi nødvendigvis må anvende symbolsprog, betragte den universelle sjæl eller bevidstheden hos den Logos, som skabte vort univers. Lad os betragte guddommen, som gennemtrænger sit solsystems form med liv, og som er bevidst om

sit værk, sin plan og sit mål. Dette solsystem er synligt, men Gud forbkiver transcendent. Gud har bolig i alle former, alligevel synes han fjern og uopnåelig. Ligesom et tænkende, intelligent menneske virker gennem sit legeme, men hovedsagelig dvæler i sin mentale bevidsthed eller i sine emotionelle processer, således dvæler Gud tilbagetrukken i sin tankes natur. Den verden, han har skabt og præget med sit liv, fortsætter fremad mod det mål, han har skabt den for. Imidlertid sker der større aktiviteter inden for hans synlige forms radius; der findes forskellige bevidsthedsstadier og erkendelsesstadier ligesom forskellige grader i udviklingen af sanseevnen; selv i den menneskelige forms symbolik findes forskellige tilstande af sansning, der registreres af håret, af legemets indre organer, af nervesystemet, af hjernen og af den entitet, vi kalder selvet (der registrerer følelse og tanke). På samme måde udtrykker guddommen inden for solsystemet lige så stor en bevidsthedsdivergens.

Der findes en kegemsbevidsthed; der findes et sanseapparat, som registrerer reaktion i forhold til omgivelsen; der findes en bevidsthed for sindsstemninger, for kvalitet, for mentale reaktioner over for ideernes verden; der findes en højere bevidsthed for plan og formål; der findes en bevidsthed for liv. Det er interessant i forbindelse med guddommen at bemærke, at denne sansereaktion over for omgivelserne tilvejebringer hele grundkaget for astrologi og for stjernebilledernes

indvirkning på solsystemet og på de interplanetariske kræfter. Vi kan i relation til mennesket opsummere *det* hele som følger :

Menneskets formnatur reagerer i sin bevidsthed på guddommens formnatur. Sjælens ydre klædebon (fysisk, vitalt og psykisk) er en del af Guds ydre klædebon.

Menneskets selvbevidste sjæl er i forbindelse med alle tings sjæl. Den er en integreret del af den universelle sjæl og kan som følge deraf blive vidende om guddommens bevidste hensigt, kan intelligent samarbejde med Guds vilje og således arbejde med evolutionens plan.

Menneskets ånd er ét med Guds liv og er i mennesket dybt rodfæstet i hans sjæl, ligesom hans sjæl har sæde i legemet. I en fjern fremtid vil denne ånd sætte mennesket i forbindelse med det gudsaspekt, som er transcendent, og således vik enhver gudesøn til sidst finde vej til det tilbagetkavne og fjerne centrum, hvor Gud dvæler hinsides solsystemets grænser.

Disse ord er formuleret i et forsøg på at formidle en idé om orden, om plan, om universel syntese, om integration og inkorporation af brudstykket i helheden og af delen i altet.

Lad os nu fortsætte med at besvare det andet spørgsrrkål, idet vi må huske, efterhånden som vi går videre, at *det* kun er os muligt at træde symbolsk ind i guddommens praktiske hensigter. Da jeg skriver for almindelige aspiranter, kan jeg ikke formidle sandheden, før den tid kommer, hvor deres forbindelse til deres egen sjæl er fuldkommen, eller mere fuldkommen end det er tilfældet nu. Imidlertid skaber bestræbelsen for at fatte det, som ikke kan udtrykkes i ord, en nedstrømning af den abstrakte tænkning eller af intuition, og dette stimulerer og udvikler på sin side hjerneceklernerne og skaber en varig stabilisering af evnen til at forblive i kkåndelig værenSS; da bliver det muligt at fatte det ubeskrivelige og leve ved hjælp af dens kraft.

Andet spørgsmål: Hvad er sjælens oprindelse, mål, hensigt og plan?

De syv stråler udgør summen af den guddommelige bevidsthed, af det universelle sind; de kan betragtes som syv intelligente entiteter, ved hjælp af hvilke Planen virkeliggøres. De udformer guddommelig hensigt, udtrykker de kvaliteter, der kræves til virkeliggørelse af denne hensigt, og de skaber de former og er de former, ved hjælp af hvilke den guddommelige idé kan bringes til fuldførelse. Symbolsk kan man sige, at de udgør det guddommelige, himmelske menneskes hjerne. De modsvarer hjerneventriklerne, de syv centre i hjernens indre, de syv kraftcentre og de syv vigtigste kirtler, som betinger kvaliteten af det fysiske legeme. De er bevidste og uafhængige af guddommelig hensigt; de er syv åndedrag, der beliver alle former, som er blevet skabt af dem til gennemførelse af Planen.

Det vil muligvis lette forståelsen af de syv strålers relation til guddommen, hvis vi har i erindring, at mennesket selv (skabt i Guds billede) er et syvfoldigt væsen, der er i stand til at rumme syv bevidsthedstilstande. Disse bevidsthedstilstande udtrykker de syv principper eller grundlæggende kvaliteter, som sætter ham i stand til at erkende de syv plan, på hvilke han virker, bevidst eller ubevidst. Han er til alle tider et syvfoldigt væsen, men hans mål er at blive bevidst vidende i alle stadier af væren, at kunne bevidst udtrykke alle kvaliteter og at virke frit på alle plan.

De syv strålevæsener er, i modsætning til mennesket, fuldt bevidste og fuldt ud vidende om hensigten og Planen. De befinder sig kkuafbrudt i dyb meditation og har nået det punkt, hvor de på grund af deres fremskredne udviklingstrin ftiiskyndes til fuldbyrde. De er fuldt selvbevidste og gruppebevidste; de udgør det samlede universelle sind, de er

svågne o ■ aktiveSS Deres mål og deres hensigt er af en sådan art, at det er unødigt for os at granske det, idet menneskets højeste punkt for opnåelse er det laveste punkt for dem. Disse syv stråler, åndedrag og himmelske mennesker har den opgave at kæmpe med materien, så den underordnes den guddommelige hensigt, og målet er - så vidt som det kan opfattes - at gøre de materielle former til genstand for livsaspektets spil og således skabe de kvaliteter, som kan fuldføre Guds vilje. De udgør derfor summen af alle sjæle i solsystemet, og deres aktivitet skaber alle former; således som naturen af formen er, således vil graden af bevidsthed blive. Gennem de syv stråler strømmer livs- eller åndsaspektet cyklisk gennem alle naturriger og skaber således alle stadier af bevidsthed i alle erkendelsesområder.

I denne afhandlings øjemed må de studerende acceptere den hypotese, at ethvert menneskeligt væsen er bragt til manifestation som følge af en impuls fra en af strålerne og er farvet af denne specielle stråles kvalitet, som bestemmer formspektet, viser den vej, han bør betrede, og sætter ham i stand til (når tiden for den tredje indvielse er nået) at opfatte og derefter samarbejde med sin stråles hensigt. Efter den tredje indvielse begynder han at opfatte *den* synteseskabende hensigt, som ikke syv stråler arbejder hen imod; men eftersom denne afkmandling er skrevet for aspiranter og disciple og ikke for indviende af tredje grad, er det unødigt at tænke på denne endelige skæbne.

Den menneskelige sjæl er en syrmtese af materiel energi, som er kvalificeret af intelligent bevidsthed, samt af den åndelige energi, som på sin side er kvalificeret af en af de syv stråletyper.

Således opstår mennesket, en gudesøn, inkarneret i form, med den ene hånds faste greb om stoffets klippe og med den anden hånd strakt ned i et hav af kærlighed (som der står i *Den gamle*

Kommentar). I et gammelt skrift udtrykkes det således:

Når det inkarnerede menneskes højre hånd griber efter livets blomst og plukker den til sig selv, vil den venstre hånd forblive tom.

Når det inkarnerede menneskes højre hånd griber efter sjælens gyldne lotus, sænkes den venstre, idet den søger livets blomst, omend han ikke søger den til eget formål.

Når den højre hånd holder fast om den gyldne lotus, og den venstre hånd griber efter livets blomst, vil mennesket opdage, at han er en syvbladet plante, som blomstrer på jord og blomstrer foran Guds trone. SS

Guddommens hensigt, som *den* kendes af skaberen, er helt ukendt af alle, bortset fra de højere indviede. Men ethvert strålevæsens hensigt kan sanses og forklares, naturligvis aflmængig af begrænsningerne i menneskets tænkeevne og i ordenes utilstrækkelighed. Enhver stråles planlagte aktivitet kvalificerer enhver form, der findes i dens manifestationslegeme.

Vi kommer nu til et teknisk udsagn, som må accepteres for argumentets skyld, idet der ikke kan føres bevis derfor. Alle denne specielle stråles kvalitet, som bestemmer formaspektet, viser den vej, han bør betræde, og sætter ham i stand til (når tiden for den tredje indvielse er nået) at opfatte og derefter samarbejde med sin stråles hensigt. Efter den tredje indvielse begynder han at opfatte *den* synteseskabende hensigt, som ikke syv stråler arbejder hen imod; men eftersom denne afkmandling er skrevet for aspiranter og disciple og ikke for indviede af tredje grad, er det unødigt at tænke på denne endelige skæbne. Den menneskelige sjæl er en syntese af materiel energi, som er kvalificeret af intelligent bevidsthed, samt af den åndelige energi, som på sin side er kvalificeret af en af de syv

stråletyper.

Således opstår mennesket, en gudesøn, inkarneret i form, med den ene hånds faste greb om stoffets klippe og med den anden hånd strakt ned i et hav af kærlighed (som der står i *Den gamle Kommentar*). I et gammelt skrift udtrykkes det således:

Når det inkarnerede menneskes højre hånd griber efter livets blomst og plukker den til sig selv, vik den venstre hånd forblive tom.

Når det inkarnerede menneskes højre hånd griber efter sjælens gyldne lotus, sænkes den venstre, idet den søger livets blomst, omend han ikke søger den til eget formål.

Når den højre hånd holder fast om den gyldne lotus, og den venstre hånd griber efter livets blomst, vil mennesket opdage, at han er en syvbladet plante, som blomstrer på jord og blomstrer foran Guds trone.SS

Guddommens hensigt, som *den* kendes af skaberen, er helt ukendt af alle, bortset fra de højere indviede. Men ethvert strålevæsens hensigt kan sanses og forklares, naturligvis aflmængig af begrænsningerne i menneskets tænkeevne og i ordenes utilstrækkelighed. Enhver stråles planlagte aktivitet kvalificerer enhver form, der findes i dens manifestationslegeme.

Vi kommer nu til et teknisk udsagn, som må accepteres for argumentets skyld, idet der ikke kan føres bevis derfor. Alle strålerne hører skaber et udtrykslegeme, og således er de syv planeter blevet skabt. De er deres vigtigste udtryk.

Solen (tikslører Vulkan) Jupiter

Saturn

Merkur

Venus

Mars
Månen

Energierne fra disse syv livsvæsener er imidlertid ikke begrænset til deres planetariske udtryk, idet energierne cirkulerer rundt inden for solsystemets grænser, ligesom et menneskes livsimpulser – dvs. hans vitale kræfter, hans begærimpulser og hans mentale energier – cirkulerer gennem hans legeme, aktiverer de forskellige organer og sætter ham i stand til at virkeliggøre sin hensigt, til at leve sit liv og tik at fuldføre det mål, for hvilket han skabte sit manifestationslegeme.

Ethvert af de syv naturriger reagerer på energien fra et bestemt strålevæsen. Ethvert af de syv plan reagerer på samme måde; enhver syvfoldighed i naturen vibrerer med en af de oprindelige syvfoldigheder, idet de syv stråler etablerer den proces, der sætter begrænsningerne for alle formers påvirkning. De udgør det, som fastlægger alle ting, og når jeg anvender disse ord, angiver jeg nødvendigheden af lov. Lov er viljen fra de syv guddomme, der præger sine impressioner på substansen for at skabe en bestemt hensigt gennem den evolutionære proces.

A. DE TRE ASPEKTSTRÅLER

Vi vil nu beskrive strålernes hensigt ved hjælp af en gammel lære, der er bevaret på blade, der er så gamle, at skriften lidt efter lidt forsvinder. Jeg vil nu oversætte *den* til nutidens sprog, skønt meget derved tabes.

GUDDOMMENS FØRSTE HENSIGT

k. *stråle*. Vilje eller *magt*

Bag *den* centrale, hellige sok, skjult i dens stråler, findes en

form. I denne form gløder et punkt af kraft, som endnu ikke vibrerer, men hvis lys skinner elektrisk.

Voldsomme er dets stråler. Det brænder alle former, men berører dog ikke selve livet af den inkarnerede Gud. Fra den Ene, som er de syv, udgår et ord. Dette ord kastes tilbage ad ild-essensens bane, og når det lyder inden for de menneskelige væseners område, tager det form som en bekræftelse, en udtalt ordre eller et magtord: Således præges på den levende kkmuldsS tanken fra .. . (det skjulte uudsigelige strålenavn).

Lad dynamisk kraft, elektrisk lys, åbenbare fortiden, tilintetgøre den bestående form og åbne den gyldne dør. Denne dør åbenbarer den vej, som fører til det centrum, hvor den Ene, hvis navn ikke kan høres inden for grænserne af vor solsfære, dvæler.

Hans blå klædning tilslører hans evige hensigt, men i den opstigende og nedgående sol ses hans røde himmellegeme. Hans ord er magtfulde. Hans lys elektrisk. Lynet er hans symbol. Hans vilje er skjult i hans tankes beslutning. Intet åbenbares.

Hans magt føles. Menneskenes sønner, der reagerer på hans kraft, sender til de yderste lysgrænser et spørgsmål: Hvorfor denne blinde magtfuldhed? Hvorfor dødr? Hvorfor dette formernes forfald? Hvorfor ophæve kraften til at vedbliver? Hvorfor død, oh mægtige Guds sønd?

Svagt lyder svaret: Jeg besidder livets og dødens nøgler. Jeg binder og løsner igen. Jeg, tilintetgøreren, er.

Denne stråleherre er endnu ikke kommet til fuldt udtryk, undtagen når han forårsager tilintetgørelse og bringer cykler til afslutning. Magtmonaderne er meget færre i antal end andre. Egoer på magtens stråle er relativt set ikke så få. De karakteriseres ved dynamisk vilje, og deres magt inden for den

menneskelige familie viser sig som kraft til at nedbryde, men i sidste instans er det en tilintetgørelse, der vil frembringe frigørelse. Efterhånden som vi fortsætter studiet af første stråle egoer og personligheder, vil vi se, at der altid findes død og tilintetgørelse i deres arbejde, og deraf følger den tilsyneladende grusomhed og upersonlighed i deres reaktioner. Formen har ikke betydning for typer af første stråle; deres energi medfører død for formen, men indleder store perioder af cyklisk pralaya; den første stråle kontrollerer dødsdramaet i alle naturriger – en tilintetgørelse af formerne, som medfører frigørelse af kraft og tillader skadgang til lyset gennem dødens porte. Hensigten for herren for den første stråle er at stå bag sine seks brødre og, når de har nået deres mål, da at tilintetgøre de former, de har opbygget. Dette gør han ved at sende sin kraft gennem deres legemer, og deres forenede anstrengelse fører til abstraktion og tilbagevenden til det centrum, hvorfra den oprindelige impuls kom. Første stråles mål er således at skabe *død*, og en idé om dette mål kan tone frem, hvis vi studerer nogle af denne stråleherres navne:

Herren for død
Åbneren af døren
Befrieren fra form
Den store tilbagetrækker
Ildens element, der frembringer nedbrydning Krystallisatoren
af formen
Den kraft, der berører og trækker sig tilbage Herren for den
brændende grund
Viljen, der bryder ind i haven
Den, der borttrykker sjæle
Guds finger
Åndedraget, der tilintetgør
Lynet, der udsletter

Den Allershøjeste.

Kvaliteterne og kendetegnene for denne herre, som bringer frigørelse, kan udtrages fra følgende seks aforismer som hans seks brødre, ifølge en gammel legende, gav ham, da de bad ham forholde sig afventende, indtil de havde haft tidekmen til at virkekiggøre deres hensigt.

1) Udslet begær, når begær har fuldbyrdet sit arbejde. Du er den ene, der tilkendegiver fuldbyrdelse.

Kvalitet klar vision.

2) Opsøg den nænsomme vej, oh herre for magt. Vent på din broder på kærlighedens vej. Han opbygger de former, som kan modstå din kraft.

Kvalitet dynamisk kraft.

3) Hold din hånd tilbage, indtil tiden er inde. Giv da dødens gave, oh åbner af døren.

Kvalitet forståelse af tid.

4) Stå ikke alene, men slut dig til de mange. Du er den ene, den isolerede. Kom frem til dine egne.

Kvalitet. ensomhed.

5) Led dine egne fremad, men lær dine egne at kende. Had ikke bindingen, men forstå dens plan og formål. Kvalitet. ubundethed.

6) Gennem dig pulserer livet, rytmen pålægges. Livet er alt. Elsk liv i alle dets former.

Kvalitet. målhevidsthe■.

De oven for skitserede seks kvaliteter udtrykker denne stråles kraft, efterhånden som den gør sig mærkbar i det fjerde naturrige. Virkningerne i andre naturriger er anderledes, men vi vil begrænse vor opmærksomhed til menneskeheden. Formålet for den første stråle og dens vigtigste virke er at

frembringe alle formers ophør og død i alle naturriger og på alle plan. Denne stråleherres energi tilvejebringer død af en myre eller et solsystem, en organisation, en religion eller en regering, en racetype eller en planet. Hans vilje eller hensigt iværksættes ved loven om periodicitet.

GUDDOMMENS ANDEN HENSIGT

2. *stråle*. Kærlighed-ksisdom

Ordet udgår fra Guds hjerte og fremkommer fra et centralt punkt af kærlighed. Dette ord er selve kærligheden. Alt liv i kærlighed er farvet af guddommeligt begær. Inden for det menneskelige Hierarki vokser bekræftelsen i styrke og lyd.

I begyndelsen var ordet. Ordet har dvælet og dvæler hos Gud. I ham var lys. I ham var livet. I hans lys vandrer vi. Hans symbol er tordenen, det ord, som cyklisk lyder ned gennem tiderne.

Nogle af navnene for denne stråleherre, som meddeler sin hensigt, er følgende:

Den, der udfolder herlighed Herren for evig kærlighed Den
kosmiske magnet
Giveren af visdom
Strålingen i formen
Mesteropbyggeren
Tildeleren af navne
Den store geometriker
Den Ene, som skjuler livet Det kosmiske mysterium
Lysbringeren
Den inkarnerede Guds søn Den kosmiske Kristus

Legenden fortæller os, at de seks brødre sammenfatter hans kvaliteter i følgende aforismer-

1) Udsend ordet og bring bud om Guds strålende kærlighed. Lad alle mennesker høre.

Kvalitet. guddommelig kærlighed.

2) Lad herrens herlighed stråle ud. Lad der blive strålende lys såvel som strålende kærlighed.

Kvalitet. udstråling.

3) Drag til dig genstanden for din søgen. Drag frem í dagens lys ud fra tidens mørke den, du elsker.

Kvalitet. tiltrækning.

4) Når lys og kærlighed stråler ud, lad da kraften i det indre frembringe den fuldendte blomst. Udsend det ord, som helbreder formen. Det hemmelige ord, som da må åbenbares

Kvalitet evnen til at frelse.

5) Frelse, lys og kærlighed med Guds magnetiske kraft frembringer visdommens ord. Udsend *dette* ord og led menneskesønnerne fra kundskabens vej ind på forståelsens vej.

Kvalitet visdom.

6) Inden for Guds kærligheds radius, inden for solsystemets omkreds er akle former, alle sjæle, alle liv i kredsløb. Lad enhver gudesøn træde ind i denne visdom. Åbenbar for enhver enheden af de mange liv.

Kvalitet ekspansion eller inklusivitet.

Den tredje stråle, som har en meget lang cyklus, idet den har været i manifestation siden år 1425 e.Kr., har direkte indvirkning på den femte rodrace, den ariske, og har forbundet den med nogle ejendommelige talemåder, som udtrykker dens hensigt.

GUDDOMMENS TREDJE HENSIGT

3. stråle. Aktiv intelligens eller tilpasningseone.

Lad vogteren af sydsiden fortsætte opbygningen. Lad ham anvende den kraft, der vil frembringe den strålende, levende sten, som helt nøje passer ind i templets plan. Lad ham forberede hjørnестenen og med klogskab placere den på nordsiden under selve Guds øje og i henhold til trianglens ligevægt.

Lad den, som forsker i fortiden, afdække Guds tanke, der er skjult dybt i sindet af kærlighedens kumaraer, og lad ham således føre de agnishvattaer, som venter i det mørke område, ind i lysets område.

Lad vedligeholderen af gnisterne ånde med det guddommelige åndedrag på punkterne af ild og lad ham gøre til et flammehav det, som er skjult, det, som ikke ses, og således oplyse alle de sfærer, hvori Gud virker.

Jeg vil henlede opmærksomheden på den kendsgerning, at alt, hvad jeg kan gøre her, er i rord at give udtryk for visse gamle symboler og således fremhæve processen (indført af de tidligere indvielses-lærere) med at fremsige et ord eller en kyd, der frembringer en symbolsk form, som det er muligt at oversætte til ord. Disse må på deres side kunne forstås intuitivt og kunne tilpasses den enkeltes behov og således assimileres i det praktiske liv. I modsat fald vil disse gamle og interessante ideer, disse fortolkende navne og disse aforismer, der beretter om kskvaliteternes magtfuldhedSS, være mere end ubrugelige og vil tjene til intet andet end at forøge ansvarsfølelsen. Evnen til at se de objektive betydninger og derefter anvende dem i livet er udtryk for den sande esoteriske sans. Hvis disse opstillinger og vendinger studeres omhyggeligt, vil man opdage, at de formidler antydninger om ens individuelle stråle, livstendenser og hensigt; hvis det indtryk, de forskellige udsagn skaber angående en særlig stråle, vækker en intkktiv

forståelse hos den studerenkeg således at han erkender sig selv, sin stråleenergi og aspekter af sin latente og dybt attråede åndelige natur, da vil de meddelelser, jeg her giver angående hensigt, navn og kvalitet, være af værdi og nyttige.

Nogle af navnene for herren for den tredje stråle angiver hans anvendelse af kraft og hans virkelige natur. De er som følgerá

Vogteren af optegnelserne

Herren for erindring

Den, der forener de lavere fire

Fortolkeren af det, som ses

Herren for ligevægt

Den guddommelige adskikler

Det skelnende essentielle liv

Den Ene, som skaber forbindelse

Den tresidede triangel

Den, der illuminerer lotus'en

Bygmesteren af fundamentet

Forløberen for lyset

Den Ene, som tilslører og dog åbenbarer

g

Den, der tildeler tid

Rummets herre

Det universekle sind

Den trefoldige væge

Universets store arkitekt

ng mange andre hetegnelferm fom dntyder reation tig)ys, ti) tiá, til rum, til den manifesterede Logos, til stof og til den kskraft, som fremkalder formensS.

Såfremt alle disse navne studeres i forbindelse med nutidens udfoldelse eller moderne kultur og videnskab, vil det være indlysende, hvor magtfuldt og indflydelsesrigt *dette* særlige

strålevæsen er i vore dage og i vor tid, og hvorledes dets energier (som har frembragt de håndgribelige, objektive verdener) rettes mod manifestationen af vor moderne civilisation med dens fokusering på det materielle, med dens forskning med hensyn til naturen af tid og rum samt med den mentale udfoldelse, som det er vor særlige races privilegium og skæbne at fremvise.

De kvaliteter, som karakteriserer denne stråleherre kan specificeres i følgende formuleringer. Vi må erindre, at den syvende eller synteseskabende karakteristik for hver af strålerne betegnes ved strålens navn og angives ikke specielt i de andre seks kvaliteter. Hans seks brødre, sønner af den ene fader, reciterede disse formaninger for ham på dagen for hans fornyede aktivitet (den, vi kalder skabelsesdagen) :

1) frembring den dualistiske form og tilslør livet. Lad formen komme til syne og bevise sin guddommelighed. Alt er af Gud.

Kvalitet evnen til at manifestere.

2) Tilpas skallen til det, der bor indeni. Lad verdens æg komme til syne. Lad evigheder forløbe; lad derefter sjælen komme til syne. Lad liv opstå inden for en bestemt tid.

Kvalitet evnen til at udvikle.

3) Lad tænkeevnen styre. Lad det klare kys fra livets sol åbenbare Guds sind og ledsag den lysende Ene på hans vej. Led ham derefter til det centrale punkt, hvor alt fortaber sig i det himmelske lys.

Kvalitet mental illumination.

4) Gud og hans form er ét. Åbenbar denne kendsgerning, oh enevældige herre for formen. Gkd og hans form er ét. Afvis det dualistiske begreb. Giv farve tik formen. Livet er ét; harmonien fuldkommen. Påvis således, at de to er ét.

Kvalitet evnen til at frembringe syntese på det fysiske

plan.

5) Skab herrens klædning; læg den mangefarvede dragt frem. Adskil derefter *denne* dragt fra det, som skjuler sig bag dens mange folder. fjern de tilslørende hylstre. Lad Gud blive set. Tag Kristus ned fra korset.

Kvalitet videnskabelig forskning.

6) Lad de to veje konvergere. Bring modsætningernes par i ligevægt og lad vejen blive synlig mellem de to. Gud og vejen og mennesket er ét.

Kvalitet. ligevægt.

Således udgør de tre store stråler i sig selv skabelsesprocessen og den livgivende proces, tilskyndet af den guddommelige vilje;

og det arbejde, som de fire mindre stråler (som de benævnes, skønt de på ingen måde er hverken større eller mindre) har til opgave, er at udarbejde hver differentiere livskvaliteterne og derved frembringe den uendelige mangfoldighed af former, som vil sætte livet i stand til at overtage sine mange brændpunkter og udtrykke – gennem den evolutionære manifestationsproces sine forskellige karakteristika.

B. DE FIRE ATTRIBUTSTRÅLER

GUDDOMMENS FJERDE HENSIGT

4. stråle. Harmoni, skønhed, kunst

farve, og dog ses ingen farve nu. Lyd og den lydløse Ene medes i et evigt punkt af fred. Tid og den tidløse Ene afviser menneskenes tanker. Men tiden eksisterer ikke.

Form findes, og dog åbenbarer den psykiske sans det, som formen ikke magter at skjule – den indre syntese, det altomfattende prisme, det punkt af enhed, som – når det på rette

måde er nået – åbenbarer endnu et punkt, hvor alle tre er ét, ikke de to alene.

Formen og dens sjæl er smeltet sammen. Den indre vision våger over sammensmeltningen, kender den guddommelige relation og ser de to som én. Men fra *dette* høje opnåede punkt Qammer en højere vision frem for det åbne, indre øje. De tre er én og ikke blot de to. Fortsæt, oh pilgrim, på Vejen.

Ved at læse disse ord må den studerende erindre, at mennesket har forladt forgården, og at han (når han har ladet den fjerde stråle udføre sit arbejde og derfor kan virke på det fjerde eller buddhiske plan) står i herrens tempel. Han har fundet et vist mål af lys, men i dette lys ser han nu lys og skuer en større åbenbaring og glans. Denne bliver nu genstand for hans søgen. Han har mestret dualitetens anvendelsesmuligheder og har lært at forene sjæl og legeme til ét instrument for ånden. Nu fortsætter han på Vejen for at opnå den større syntese.

Herren for *den* fjerde stråle har mange navne, som retfærdiggør et omhyggeligt studium og megen overvejelse. Inden for mindre end 100 år vik denne herre for harmoniserende kraft få større indflydelse og vil udligne en dek af Saturn-sammenbruddet i første dekanat af Vandbærerens tegn. Ved at gennemtænke hans navne frembringes der i mellemtiden en forenkling af hans bestræbelser og opbygges et legeme af konstruktiv tænkning, som vil lette hans arbejde, når han igen er i aktiv manifestation. Imidlertid er han, hvor det drejer sig om den menneskelige familie, altid mere eller mindre virksom, idet der består en talmæssig forbindelse mellem den fjerde stråle, det fjerde skabende Hierarki eller de menneskelige monader, og det fjerde naturrige. Hans kraft er som følge heraf altid aktiv.

lagttageren på vejen

Forbindelsesleddet mellem de tre og tre Den guddommelige
formidler
Guds hånd
Den skjulte Ene
Det frø, som er blomsten
Bjerget, hvorpå formen dør
Lyset i lyset
Den, der korrigerer formen
Den Ene, som afmærker skillevejen
Mesteren
Den, der dvæler i helligdommen
Den lavere end de tre, den højeste af de fire Herrens basun.

De aforismer, der er forbundet med denne den fjerde stråle, kan ikke umiddelbart forstås. Dertil kræves en opøvelse af intuitionen. Aforismerne meddeles i seks korte og overmåde kortfattede ordrer, som mærkværdigt nok udtaltes sent i den skabende periode og på *det* tidspunkt, hvor *det* fjerde skabende Hierarki inkarneredes.

- 1) Udtal sagte ordet. Tal sagte.
Kvakitet evnen til at gennemtrænge stoffets dybder.
- 2) Forfægt begæret. Giv det nødvendige til den søgende.
Kvalitet begærets dualistiske aspekter.
- 3) Sænk tråden. Åbenbar Vejen. Forén mennesket med eud.
Løft op.

Kvalitet evnen til at åbenbare Vejen.

- 4) Alle blomster er dine. Anbring rødderne i dynd, blomsterne i soken. Prøv dynd og sol, og rødker og blomster blúker ét
Kvalitet evnen til at udtrykke guddommelighed. Vækst.
- 5) Gå ud og vend tilbage, og gå ud på ny. Gå cyklen rundt i himmelhvælvet. Bevis, alt er ét.

Kvalitet . . . sfærernes harmoni.

6) Giv lyden farve. Lad farven lyde. Frembring tonerne og se, at de går over i skyggerne, som på sin side frembringer lydene. Således ses alt som ét.

Kvalitet syntesen af sand skønhed.

Denne oplysning om strålerne har dybere betydning, end det endnu kan forstås. Den klogeste måde at nærme sig en forståelse på vil være et omhyggeligt og systematisk studium og på samme tid være tilbageholdende med at drage forhastede slutninger. Det er mig ikke muligt på dette tidlige stadium at behandle de særlige menneskelige psykologiske anvendelsesmuligheder. Jeg

ønsker at skabe et generelt overblik og at overføre ideer, ved at forankre nogle få grundlæggende begreber i læserens bevidsthed og ved at søge at iklæde dette meget dunkle og vanskelige emne en sådan form, at en ny rytme i tænkningen vil blive sat i gang, samt at nogle nye erkendelser vil blive forstået og fastholdt. Dette vedrører nu for tiden en prototypisk, kosmisk proces og vil sluttelig føre til en forståelse af den rolle, den enkelte må spille i et vældigt kosmisk hele. Vi begynder med det universelle og slutter med *det* specielle, hvilket aktid er den sande, okkulte metode

imidlertid kan adt, hvad jeg siger om et strålevæsen lige så godt siges om et menneske. Men det er endvidere, at *den* rene stråleform endnu ikke eksisterer, idet der i den menneskelige familie ikke findes denne fuldkomne form, mekanisme eller udtryk for strålekvalitet, ej heller denne absolut rene tilfælde som Buddha eller Kristus, og (inden for et andet område) en Alexander eller Julius Cæsar. Leonardo da Vinci var en analog tilfældigvis. Strålerne vedrører energi

og bevidsthed og betinger udtryk, men hvor det benyttede stof og det belivede vehikel endnu er mangelfuldt udviklet, findes en begrænsning, og megen energi ssudelukkesSs automatisk. Virkningen af en strålekraft, som arbejder gennem ufuldkomne former, vil blive fordrejet, afsvækket og anvendt forkert. Lad mig illkkstrere det Jeg har udtalt, at den første stråleenergi bevirker en tilintetgørelse af former; det må erindres, at den rene tilintetgører *endnu* er ukendt, og lykkeligvis for menneskeheden er det således. Det er en god ting, at et første stråle ego endnu er så handicappet og begrænset af formnaturen og dennes kvalitet, at det ikke er i stand til at gøre hensigtsmæssig eller intelligent brug af sin tilintetgørende kraft. Første stråle personligheder er, som I véd, ofte destruktive, men den frembragte energi er utikstrækkelig til at forvolde særlig skade. På den anden side er den rene kærlighed ude af stand til at komme til udtryk i dag, idet formnaturen hindrer den i at strømme frit. En overvejelse af disse to tilfælde vil hjælpe læseren til at vurdere forholdet. Men den tid er nær, hvor der vil fremkomme et mere fuldstændigt udtryk for en stråles hensigt, type eller kvalitet og således en mere sand tilsynekomst.

Dette skyldes den forestående tilsynekomst eller manifestation af visse store livsvæsener, som vil legemliggøre den anden, tredje, femte og syvende stråles energi. De vil således udgøre brændpunkter for indstrømning af disse fire typer af guddommelig energi, og dette vil skabe en enorm stimulering af de livsenheder, der stemmer overens med dem og responderer på dem. Disse fire væsener, som vil vise sig som menneskelige væsener inden for den nutidige verdens område, kan ventes inden *udgangen* af indeværende århundrede, og deres forenede bestræbelse vil udtrykkeligt indkede den nye tidsalder og indvarsle den periode, der vil indgå i historien som

herlighedens tid for den femte rodrace. Enhver af disse fire mestre, for det vil de være, vil subjektivt også være brændpunkt for en trefoldig indstrømning af energi fra det center i Guds legeme, der symbolsk benævnes som sksolens hjertesS, for enhver stråle er på sin side en trefoldig manifesterende entitet, således som den solare guddom selv er det. Kærlighed vil være deres fremtrædende kendetegn, og gennem denne magnetiske tiltrækningskraft vil de nye former blive til, hvilket vil muliggøre renere stråletyper og derfor sandere ekspressive tilsynekomster. En stor del af den tilintetgørende energi, som findes i verden i dag, skyldes en af vor planetariske Logos' første stråle disciples tilstedeværelse på det astrale plan. Denne discipels arbejde består i at berede vejen til manifestation for de andre fire store disciple, som først og fremmest er opbyggere; de vil påbegynde deres arbejde, når nedbryderne af form har gennemført deres opgave.

Da det er nødvendigt, at de studerende nu begynder at forstå nogle af Hierarkiets metoder, vil jeg her henlede opmærksomheden på følgende: Det, der i vesten kaldes Kristus-principets virke, består i at opbygge former, der kan udtrykke kmålitet og liv. Dette er *det* karakteristiske arbejde for guddommens andet aspekt. Antikrists virke er at tilintetgøre former, og dette er i det væsentlige arbejdet for guddommens første aspekt. Men tilintetgørers arbejde er ikke sort magi, og når den uvidende menneskehed betragter antikrist som arbejdende på den sorte side, er det en stor fejltagelse. Hans virke er lige så velgørende som det, det opbyggende aspekt udfører, og det er blot menneskets modvilje over for formernes død, som får ham til at anse, at tilintetgørers arbejde er kssortsS, at det er imod den *guddommelige* vilje, og at det modarbejder det guddommelige program. Det arbejde, der udføres af dem, der repræsenterer denne mysteriøse kraft, som vi kalder det kosmiske onde, og de håndhævere, der

responderer derpå, fortjener betegnelsen sssortsS, men denne betegnelse kan ikke anvendes for det arbejde, antikrist udfører. Det bør tilføjes, at de sorte kræfters arbejde vælder frem nede fra, medens tilintetgørernes drhejde trlskyndes fra oven. Symbolerne for disse to metoder er sværdet og korset.

Efter disse indledende bemærkninger, som tilsigter at angive emnets store betydning, vil vi nu gå videre med en analyse af de tre stråler, vi mangler at behandle.

GUDDOMMENS FEMTE HENSskGM

5. stråle. Konkret *viden eller* oidenskab

Tordenen ruller om bjergets top; mørke skyer skjuler formen. Tågerne, som stiger op fra den vandfyldte sfære, er med til at forvrænge det vidunderlige, som findes på det hellige sted. Formen er der. Dens tone lyder.

En lysstråle oplyser formen; *det* skjulte komdkser nu til syne. Viden om Gud, og hvorledes han tilslører sig selv, fuldbyrdes i menneskets tanker. Energierne og kræfterne får deres hemmelige navne, åbenbarer deres indre formål, og alt ses som rytme, en tilbagevenden til sig selv. Den store pergamentrulle kan nu læses. Guds hensigt og hans planer er fastlagte, og mennesket kan tyde formen.

Planen tager form. Planen er form. Dens formål er at åbenbare Guds sind. Fortiden åbenbarer formen, men nutiden angiver indstrømningen af energi.

Det, som er på vej, kommer som en sky, gek tilslaiet solen. Men skjult bag denne sky af immanens findes kærlighed, og på jorden findes kærlighed, og i himlen findes kærlighed, og denne – kærligheden, som gør alle ting nye – må stå åbenbaret. Dette er den hensigt, der ligger bag alle de handlinger, som den store herre for konkret viden udfører.

Forinden navnene på dette store livsvæsen opremses, vil jeg gerne fremhæve, at den femte stråle besidder en enestående og særlig magtfuldhed i relation til menneskeriget. Årsagen er, at det mentale femte plan er sfæren for hans mest betydningsfulde aktivitet, og det er på *dette* plan, at vi finder tænkeevnens trefoldige aspekt:

1. Abstrakt eller højere tænkeevne, legemliggørelsen af en højere triade.
2. Den konkrete eller lavere tænkeevne, det højeste aspekt af det lavere selv.
3. Egoet ekler sol-englen, den rene tankens søn, som udtrykker intelkigens, både abstrakt og konkret, og udgør punktet for forening.

Dette livsvæsen har også megen magt i dag i forbindelse med den femte rodrace og med overførsel af menneskehedens bevidsthed til det femte eller åndelige rige. De studerende kunne lære meget, såfremt de sammenlignede den højere tænkeevnes nphyggende krdft med den lavere tænkeevnes tilintetgerende kraft. Ligesom personligheden ikke har nogen anden funktion i den guddommelige plan end at være kanal og udtryksmiddel for sjælen, således er den lavere tænkeevne bestemt til at være kanal for ren indstrømning af højere mental energi.

Denne femte stråle er et væsen af det mest intense åndelige lys, og i sin manifestation på det femte plan, som i særdeleshed er hans, symboliserer han de tre aspekter på en måde, som ingen anden stråle opnår at gøre. Denne stråle er ved sin højere mentdle kvdlitet en ren kanal for den guddommelige vilje. eennem den syvfoldige gruppe af de solare liv på de mentale niveauer, hvor de kommer til syne, bragte han syv tilsvarende genspejlinger af guddommens syv centre i aktivitet, for så vidt

angår vor planet, hvad ingen af hans seks broder-stråler har præsteret. Dette udsagn betyder kun lidt for jer, men det overvældende offer og den indsats, der er forbundet dermed, finder kun sin lige i Buddhas liv, og dette er en af grundene til, at kærlighed og tænkeevne i denne femte race i sidste instans gensidigt må åbenbare hinanden.

Nogle af de navne, som er givet herren for denne stråle, er som følger :

Åbenbareren af sandhed

Den store forener

Den gkkddommelige formidler Den, der krystalliserer former

Den trefoldige tænker

Skyen på bjergets top

Fremskynderen af korset

Det spaltende sværd

Den, der udskiller avnerne

Den femte store dommer

Guds rose

Den himmelske Ene

Døren til Guds tanke

Den indledende energi

Herskeren over den tredje himmel Vogteren af døren

Den, der tildeler viden

Englen med det flammende sværd Beskytteren af hemmeligheden Den, Logos elsker

Broderen fra Sirius

Hierofanternes mester.

Den femte stråle har så mange navne som følge af dens nære tilknytning til mennesket (lige siden den oprindelige skabelse af mennesket), at det ikke har været let at udvælge dem, som

bedst sætter den studerende i stand til at danne sig en idé om den femte stråles særpræg og mission; men studiet af de seks aforismer og de kvaliteter, de angiver, vil vise, hvor magtfuld og betydningsfuld denne stråles herre er. Disse seks aforismer blev reciteret af hans seks brødre ved den skæbnesvangre krise, hvokived den menneskelige familie kom ind i eksistens, og sol-englene ofrede sig selv. Esoterisk talt ksgik de ned til helvede og fandt deres plads i fængslctks. Den dag bkev sjskle født. Et nyt udtryksrige opstod, og de tre højeste plan og de tre lavere plan blev draget ind i en funklende gensidig udveksling.

1) Gud og hans engle rejser sig nu og ser. Lad bjergenes toppe dukke frem af den tætte, fugtige tåge. Lad solen nå deres tinder og kad dem stå i lys. Strål.

Kvalitet tilsynekomst i form og ud af form. 2) Gud og hans engle rejser sig nu og hører. Lad en dyb mumlen opstå, og lad det søgende menneskes råb nå deres øren. Lad mennesket lytte. Lad mennesket kalde. Tal højt.

Kvalitet evnen til at lade stilhedens røst blive hørt. 3) Gud og hans engle rejser sig nu og berører. Bring dem magtens stav. Stræk den ud mod menneskenes sønner; berør dem med ild, derefter bring dem nærmere. Bring frem.

Kvalitet indledende aktivitet.

4) Gud og hans engle rejser sig nu og finder behag. Lad al erfaring komme. Lad alle vejene komme til syne. Skeln og vælg; disseker og analysér. Alle veje er én.

Kvalitet åbenbaring af Vejen.

5) Gud og hans engle rejser sig nu og fornemmer den odeur, der stiger op fra menneskets erændende græmme. Lad ilden gøre sit værk. Drag mennesket ind i smelteovnen og lad ham inde i den rosenrøde midte give slip på den natur, som holder tilbage. Lad ilden brænde.

Kvalitet renselse ved ild.

6) Gud og hans engle rejser sig nu og sammensmelter de mange i den Ene. Lad sammensmeltningssprocessen fortsætte. Lad det, som forårsager, at akt er, skabe årsag til ophør. Lad ét eneste tempel fremkomme. Frembring kronen på værket. Så lad det ske.

Kvalitet manifestation af det store, hvide kys. (Shekinah. A.A.B.).

Ved studiet af disse kvakiteter findes der meget af praktisk nytte for læseren. Såfremt læseren mener at vide, at han befinder sig på en bestemt stråle, vil ovennævnte kvakiteter antyde nogle af de karakteregenskaber, han kan være opmærksom på, og måske vise ham, hvad han må gøre, hvad han må udtrykke, og hvad han må overvinde. Disse kvaliteter bør studeres fra to synsvinkler: deres guddommelige aspekt og deres modsatte aspekt eller formsiden. F. eks. vises denne stråle som værende den, der åbenbarer Vejen, og det bør derfor erindres, at denne femte stråle åbenbarer vejen ned i døden eller i inkarnation (som er det dødlignende fængsel for sjæken), eller *den* åbenbarer vejen op og ud af mørket ind i Guds dags rene lys. Jeg nævner dette da det er mig magtpåliggende, at alle, som læser denne bog, skal kunne gøre brug af denne lære i deres daglige liv. Jeg er ikke interesseret i at fremkomme med fantastiske eller usædvanlige oplysninger angående disse emner for at mætte en usund mental appetit. At fylde sin hukommelse med okkulte enkeltheder, som ikke tjener noget nyttigt formål, anspænder bare hjernecellerne og nærer hovmodet.

GUDDOMMENS SJETTE HENSIGT

6. stråle. *Hengioenhed eller idealisme*

Denne stråke, som netop nu er ved at gå ud af manifestation, er af vital interesse for os, for den har præget vor vestlige

civilisation på mere afgørende måde end nogen af de andre stråler. Det er den af strålerne, vi er mest fortrolig med og kender bedst. Det mantra, som definerer dens hensigt, ligner ikke de øvrige og kan udtrykkes nogenlunde som følger:

Korstoget er i gang. Krigerne er på march. De knuser og dræber alt, som hindrer deres vej, og hvad der opholder dem undekrvejs fremad, trampes under fode. March hen imod lyset. Arbejdet går fremad. Arbejderne slører deres øjne for medynk og frygt. Kun arbejdet tæller. Formen må forsvinde, så kærlighedsånden kan komme til hvile. Intet må standse arbejdernes fremskridt med Pladen. De går tik det overdragne arbejde med jueek og sang.

Korset rej5es; formen aneridgek dekpda, mg på dette kors má dkmm overgive sit liv. Adde skaber et kors, sokn ddnner korset De bestiger korset.

Gennem krig, gennem arbejde, gennem smerte og slid nås målet. Således siger synrbolet.

Det vil kunne hernærkes, hvorkedes denne hensigt, når mennesket anvender den i furbindelse med sig selv, udvirker frigørelse. Eftersom den blev anvendt i forbindelse med et andet menneske, har *den* resulteret i den afskyelige og frygtelige heretning om menneskers gensidige grusomhed. k førnævnte mantra kan l finde nøglen til den sjette stråles hensigt, således som den kommer til syne i det menneskelige rige, og både et indgående og omfattende studium af de bagved liggende ideer vil åbenbare lidt af den større hensigt. Sjælen er og må være ubarmhjertig i forhold til sin form og sit problem. Imidlertid kan sjælen forstå behovet for smerte og vanskeligheder i verden, for den kan selv udvide sin viden om sin egen fremgangsmåde til en viden om Guds fremgangsmåde

i sin verden, men den gør intet bevidst, som på nogen måde vil øge smerte eller sorg.

Nogle af navnene på denne godgørende om end noget voldsomt aktive herre for en stråle er som følger:

Den, der afviser begær

Den Ene, som ser *det* rette

Den, der ser virkeligheden

Den guddommelige røver

Den, der tilbeder livet

Den, der hader former

Krigeren på march

Logos' sværddrager

Den, der understøtter sandheden

Den, der korsfæster, og den korsfæstede Den, der bryder stene

Den uforgængelige, flammende Ene Den Ene, hvem intet kan omvende Den uforsonkige hersker

Generaken på *den* fuldkomne vej

Den Ene, som anfører de tolv.

Mærkværdigvis har denne den sjette stråles herre altid været en elsket gåde for sirse seks brødre. *Dette* kommer frem i de spørgsmål, de stillede ham ved en bestemt lejlighed, hvor de mødtes ksunder herrens øjneSs for at udveksle planer for et forenet, guddommeligt, harmonisk virke. De stillede disse spørgsmål i en himmelsk glædens og kærlighedens ånd, men i den hensigt at kaste lys over deres elskede broders noget dunkle kvalitet.

1) Hvorfor er begær rødtr Hvorfor rødt som blodr Fortæl os, oh Guds søn, hvorfor din vej er rød af blod.

Kvalitet evnen til at dræbe begær.

2) Hvorfor *vender* du ryggen til jordens sfere r Er den for lille,

for ringek Hvorfor sparke til den som til en bold på en boldbane k

Kvalitet vrage det, som er uønsket.

3) Hvorfor flytte korset fra jorden til himlen r Jorden kan dog være en himmel. Hvorfor bestige korset og dør Kvalitet.
. selv-opofrelse.

4) Hvorfor kæmpe således med alting omkringr Søger du ikke fredr Hvorfor stå mellem nattens og dagens kræfterk Hvorfor på denne måde ubevægelig og rolig, utrættelig og frygtløs r

Kvalitet udholdenhed og frygtløshed.

5) Ser du ikke Gud i alt, livet i alt og kærlighed i altr Hvorfor isolerer du dig og efterlader bag dig det elskede og velkendter

Kvalitet evnen til at frigøre sig.

6) Kan du standse den sjette store sfæres vander Kan du stemme op for strømmend Kan du bringe både raven og duen tilbager Kan *du*, fisken, svømme fritr

Kvalitet overvindelse af den emotionelle naturs vande.

Denne stråle, der er på vej ud, strålen for hengivenhed til idealet, og strålen, der er på vej ind, strålen for magisk orden elker organisation, er for størsteparten ansvarlig for den type af bevidsthed, nutidsmennesket er i besiddelse af. I det væsentlige er mennesket hengiven (indtil et punkt af fanatisme) over for hvilket som helst, der måtte være målet for hans interesse i livet. Dette mål kan være at opnå discipelskab, at stifte familie eller at erhverae penge, at opnå popularitet eller ethvert andet måk, som han helliger sin tid og energi; men hvad det end måtte være, helkiger han alt hvad han er og har til dette mål. Mennesket er også i det væsentlige og ifølge sagens natur en skaber af lov og orden, endskønt denne kvalitet kun lige er begyndt at gøre sig mærkbar. Dette skyldes, at menneskeheden langt om længe er ved at blive mentalt centreret, og derfor har vi i verden på dette tidspunkt de mange og forskelligartede

forsøg på at bringe orden i forhold vedrørende virksomheder, andrionaleg økonomiske, sociale og andre, for at skabe system og orden og tilvejebringe en reorganisering af alle energier med det formål (endnu ikke bevidst erkendt) at indlede den nye tidsalder. Men på grund af mangelfuld mental kontrol og en næsten universel

uvidenhed om tænkningslove og tillige en dyb mangel på viden om menneskets egen natur, arbejder mennesket i blinde. De idealer, som opfattes, tolkes ikke korrekt af tanken, ej heller anvendes de på en sådan måde, at de er alment og hensigtsmæssigt anvendelige. Følgelig fortsætter forvirringen og den kaotiske eksperimenteren, og personlig autoritet henyttedes for at gennemtvunge et individs idé om idealet.

Der findes i dag et behov for fornuftig undervisning angående lovene om tænkning og om de regler, der styrer opbygningen af de tankeformer, som skal legemliggøre de ideer, der er udgået fra det universelle guddommelige sind. Det er på den subjektive livsplan, at menneskene må begynde at gennemføre den nødvendige orden. Når dette er realiseret, vil vi opleve, at enhver betydende menneskegruppe, som er engageret i verdens affærer eller i regeringsarbejde i alke dets grene, får hjælp på det mentale plan af skokede tænkere, således at anvendelsen bliver rigtig og tilpasningen til Planen korrekt. Dette tidspunkt ligger et stykke ude i fremtiden, og følgelig findes der på jorden fordrejelser og urigtige fremstillinger af Planen, som den eksisterer i himlen, for at benytte den kristne udtryksmåde. Det var erkendelsen af det nuværende verdensbehov for oplyste tænkere og subjektive arbejdere, der tilskyndede lederne til at dirigere de indstrømmende åndelige energier således, at der dannedes esoteriske grupper overalt; det førte også til udgivelsen af den mængde af mystisk og orientalsk litteratur om meditation og beslægtede emner, som oversvømmer verden i dag. Det samme gælder den indsats, som jeg, der virker på

dem indre side af livet, gør ved i denne aflmandling at undemrviser i nyere psykologi og på den måde viser mennesket, hvorledes han er udstyret, og hvor velegnet han er til *det* arbejde, for hvilket han er blevet skabt, og som *det* indtil nu ikke er lykkedes ham at fatte. Styrken i og virkningen af den syvende stråles indQydelse vil imidlertid åbenbare det magiske arbejde for ham, og de næste to tusind og fem hundrede år vil tilvejebringe så megen forndrkmg og mkmliggøre så mange såkdldte ksmirdklerSS, dt endog verdens ydre tilsynekomst vil opkeve en indgående forandring; vegetation og dyreliv vil forandres og udvikles, og meget, som i begge naturrigger ligger latent i formerne, vil bringes til udtryk gennem den friere strøm og den mere intelligente behandling af de energier, som skaber og udgør alle former. I løbet af de seneste fem hundrede år er verden forandret utroligt, og i løbet af de næste to hundrede år vil forandringerne ske endnu hurtigere og mere dybtgående, idet væksten af menneskets intellektuelle kræfter hurtigt øges, og mennesket, skaberen, kommer i besiddelse af sine skaberkræfter.

GUDDOMMENS SYVENDE HENStGT

7. stråfe. *Ceremoniel orden eller magi*

kkLad herrens tempel blive byggetSs, råbte den syvende store engel. Så bevægede syv store gudesønner sig med afmålte skridt til deres steder i nord, syd, vest og øst og indtog deres pladser. Opbygningsarbejdet begyndte således.

Dørene var lukket. Lyset skinnede svagt. Tempelmurene kunne ikke ses. De syv var tavse, og deres former var tilslørede. Tiden var ikke inde til, at lyset kunne bryde frem. Ordet kunne ikke udtales. Kun mellem de syv former fortsatte arbejdet. En lydløs kalden lød fra den ene til den anden. Tempeldøren var dog stadig lukket.

Som tiden gik, hørtes der lyde af liv. Døren blev åbnet, og døren blev lukket. For hver gang den åbnedes, voksede kraften inde i templet; for hver gang tog lyset til, idet menneskesønnerne én efter én trådte ind i templet, passerede fra nord til syd, fra vest til øst, og fandt lys i hjertets centrum, fandt forståelse og kraft til at virke. De trådte ind gennem døren; de gik hen foran de syv; de løftede templets slør og gik ind til livet.

Templet voksede i skønhed. Dets linjer, dets mure, dets udsmykning og dets højde, dybde og bredde kom langsomt til syne og trådte frem i lyset.

Ude fra øst lød ordet: Luk døren op for alle menneskesønnerne, som kommer fra alle de mørke dale i landet og søger herrens tempel. Giv dem lyset. Åbenbar den indre helligdom og udvid ved alle herrens håndværkeres arbejde templets mure og kast lys over verden. Lad det skabende ord lyde og vække de døde til live.

Således skal lysets tempel bringes fra himmel til jord. Således skal dets mure rejses på menneskeverdenens store sletter. Således skal lyset åbenbare og nære menneskenes drømme.

Derefter skal mesteren i østen vække dem, der sover. Derefter skal vogteren i vesten teste og prøve alle sande lyssøgende. Derefter skal vogteren i syden instruere og hjælpe de blinde. Derefter skal porten til norden forblive vidt åben, thi dér står den usynlige mester med sin hånd fremstrakt til velkomst og med forstående hjerte for at føre pilgrimmene til østen, hvor det sande lys stråler.

Hvorfor denne åbning af templet, spørger de store syv. Fordi arbejdet er tilendebragt; håndværkerne er forberedt. Gud har skabt i lyset. Hans sønner kan nu skabe. Hvad kan der ellers gøres, kom svaret fra de store syv. Lad arbejdet fortsætte. Lad Guds sønner skabe.

Disse ord vil mange notere sig som værende af stor betydning og som en hentydning til en intention om (i løbet af den kommende cyklus) at åbne døren helt op til *det* skjulte mysteriums tempel for mennesket. En efter en skal vi gennemgå *den* esoteriske og åndelige pendant til den psykologiske faktor, som kaldes kken mental testsS. Denne test vil vise et menneskes mentale kraft og hans brugbarhed i mentalt arbejde, den vil vise hans evne til at opbygge tankeformer og til at levendegøre dem. Dette behandlede jeg i En *afhandling* om Hvid Magi, og relationen mellem denne afkmandling og den syvende stråles magiske arbejde og dens aktivitetscyklus vil i tiltagende grad blive mere tydelig. En *afhandling* om Hkdid Magi er et forsøg på at opstille regler for skoling og arbejde, som vil gøre *det* muligt for kandidaten til mysterierne at træde ind i templet og indtage sin plads som en skabende arbejder og således bistå i det magiske virke i herrens tempel.

Navnene, som denne stråleherre kendes ved, er mange, og deres betydning er af stor vigtighed i dag. Fremtidens arbejde kan ses ved at studere disse navne.

Den utilslørede magiker

Arbejderen i magisk kunst

Skaberen af formen

Den, der skænker lys fra den anden herre Den, der håndterer tryllestaven

Iagttageren i østen

Vogteren af det syvende plan

Den, der nedkalder vrede

Opretholderen af det magiske ord

Tempelvogteren

Guds repræsentant

Den Ene, der løfter til livet

Dødens herre
Den Ene, der nærer den hellige ild Den hvirvlende sfære
Indvierens sværd
Den guddommelige alkymist
Opbyggeren af kvadratet
Den retningsgivende kraft
Den flammende forener
Nøglen til mysteriet
Viljens udtryk
Skønhedens åbenbarer.

Denne stråleherre har en særlig magt på jorden og på det fysiske plan af den guddommelige manifestation. Det er derfor åbenbart, hvor nyttig han er for sine seks brødre. Han får deres arbejde synliggjort. Han er den mest aktive af alle strålerne i denne verdensperiode og er aldrig ude af manifestation i mere end et tusinde fem hundrede år ad gangen. Det er næsten, som om han hvirvler ind i og ud af aktivt virke i en meget hurtig cyklus, og hans nærmeste relation, symbolsk set, er til hans brødre for anden og femte stråle i *denne oerdensperiode*.

Han opbygger (ved anden stråles medvirken) ved tankens kraft (i samarbejde med herren for femte stråle og på det fysiske plan, som er hans egen væsentlige og specielle sfære). I en anden verdensperiode kan hans relation til de andre stråleherrer ksnødergå forandring, men på *dette* tidspunkt vil hans virke lettere kunne forstås, når det erkendes, at han bistår den opbyggende herre for den anden stråle og anvender energierne fra herren for konkret tænkning.

Aforismerne, som indeholder hans kvaliteter, lyder som følger og blev esoterisk hvisket i hans øren, da han forlod det allerhøjeste sted og gik ned i den syvende sfære for at udføre det angivne arbejde.

1) Tag dit værktøj med dig, broder af *det* opbyggende lys. Hug dybt. Konstruér og form den levende sten. Kvalitet evnen til at skabe.

2) Vælg dine arbejdere med omhu. Elsk dem alle. Udvalg seks til at udføre din vilje. forbliv den syvende i østen. Dog, kald på verden om at træde ind i det, du skal opbygge. Forén alt i Guds vilje.

Kvalitet evnen til at samarbejde.

3) Tag sæde i centrum og tillige i østen. Bevæg dig ikke derfra. Send ud din kraft for at udføre din vilje og træk dine kræfter tilbage. Anvend fornuftigt tankens magt. Hold dig stille.

Kvalitet evnen til at tænke.

4) Se alle dele drages ind i hensigten. Opbyg med skønhed for øje, broder herre. Gør alle farver strålende og klare. Sørgfordenindreherlighed. Byghelligdommengodt. Plej omhu. Kvalitet åbenbaring af Guds skønhed.

5) Vogt din tanke vel. Træd efter ønske ind i Guds tanke. Tag derfra kraften, planen og rollen, der skal spilles. Åbenbar Guds sind.

Kvalitet mental evne.

6) Vent i østen. De fem har givet dig et venligt ord. Jeg, den sjette, tilråder dig at bruge det på de døde. Genopliv de døde. Opbyg former på ny. Vogt dette ord vel. Lad alle mennesker søge det selv.

Kvalitet evnen til at levendegøre.

Vi har nu studeret lidt af de syv strålers arbejde. Undervisningen har måttet meddeles symbolsk, og forståelsen deraf nødvendiggør en vågen esoterisk sans; at fatte det hele er endnu ikke muligt.

Chohanerne af den sjette indviekse skal vejlede de bevidsthedsenheder, i hvilke deres særlige strålevibration og farve er fremherskende. Denne kendsgernings store betydning

overses ofte, selv når den teoretisk kendes af aspiranter, der står foran indvielse. Derfor er det vigtigt at bestemme strålen for egoet og for monaden – efter tredje indvielse er det af vital betydning. Inden for ethvert område af livet eksisterer der altid en majoritet og en minoritet. Således er *det* også i Logos' virke, idet majoritetens ved slutningen af den større cyklus (manvantara) vil finde vej til den synteseskabende kærlighedsstråle; en lille minoritet vil finde vej til magtstrålen. Denne minoritet er bestemt til en betydningsfuld funktion. Denne minoritets enheder vil udgøre den kerne, som (i det næste solsystem) vil udgøre majoriteten, idet de finder deres syntese på første stråle. Dette er et stort mysterium og ikke let at forstå. En antydning til dets løsning kan findes skjult i den virkelige betydning af ordene kseksoteriskks og ssesoteriskks. Den kendsgerning bør erindres, at kun fem stråler dominerer på samme tid. Alle er i manifestation, men kun fem dominerer. Der bør skelnes mellem de stråler, der dominerer i et solsystem, og de stråler, der dominerer inden for et planetsystem eller en kæde. I A Treatise on Cosmic fire er der henvisning hertil. Tre stråler ud af de syv vil danne syntese. En stråle ud af de tre vil danne syntese ved kulminationen. I det første solsystem var den tredje stråle den synteseskabende stråle, men i dette solsystem er den anden stråle den synteseskabende stråle, og i næste solsystem vil den første stråle have en lignende funktion.

To stråler, den første og den anden, er i det store og hele målet for menneskets stræben. En stråle, den tredje, er målet for deva- eller engle-evolutionen. Alle tre stråler er i kontakt med de to poler, men sekve målet nås ved cyklens slutning og markerer Sol-Logos' fuldførelse. Dette er igen skjult i mystik. Den syvende stråle og den første stråle er nært forbundet og har den tredje stråle som forbindelsesled, således at vi får relationen udtrykt på følgende måde: 1. 3. 7. Der findes også en nær forbindelse mellem strålerne 2. 4. 6. med den femte stråle

i en ganske særlig position som et centralt punkt for opnåelse, egoet elker sjælens hjem, tænkeevnens legemliggjorte plan, personlighedens punkt for fuldbyrdelse og genspejlingen i de tre verdener af den trefoldige monade.

1. stråle Vilje, der viser sig som magt i udviklingen af Logos' plan.

3. stråle. . . . Aktivitetens intelligente tilpasning. Denne stråle var den dominerende i det forrige solsystem; den udgør grundlaget eller basis for dette system og kontrolleres af Mahachohanen.

7. stråle Ceremoniel ritual eller organisation. Denne stråle er genspejlingen på det fysiske plan af ovennævnte to stråler og er ligeledes forbundet med Mahachohanen. Den kontrollerer elementalkræfterne og involutionsprocessen samt formsiden af de tre naturriger. Den holder hemmeligheden om fysisk fakrve og lyd skjult. Den er loven.

Disse tre stråler tilsammen omfatter og legemliggør alt. De er magt, aktivitet og lov i manifestation.

2. stråle Kærlighed og visdom, den synteseskabende stråle, som er målet for dette system, idet den holder alt i nær harmoni og relation.

4. stråle Udtrykket for harmoni, skønhed, musik og enhed.

6. stråle Strålen for hengivenhed til ivrig stræben og for opofrelse af det personlige selv til bedste for alt; formålet er harmoni og skønhed, tilskyndet af kærlighed.

Disse to grupper af stråler kan stå i relation til hinanden som følger:

Strålerne 1.3.7. er de store stråler, der er forbundet med

formen, med evolutionsprocessen, med systemets intekligente funktion og med de love, der kontrollerer livet i alle former i alle naturriger.

Strålerne 2.4.6. er de stråler, der er forbundet med det indre liv, der udfolder sig gennem disse former – strålerne for motiv, stræben og opofrelse. Fortrinsvis stråler for kvalitet.

Strålerne 1.3.7. har at gøre med konkrete ting og med stoffets og formens funktion lige fra det laveste plan til det højeste.

Strålerne 2.4.6. har at gøre med abstrakte ting, med åndeligt udtryk gennem form.

S t r å l e 5
danner intelligensens forbindende led.

Det tredje spørgsmål skal nu analyseres, og det er:

Tredje spørgsmål: Kan sjælen bevises som en kendsgerning?

Den akademiske videnskab mener på fyldestgørende måde at have modbevist sjælens eksistens. forskning har stået på i umindelige tider; formålet med forskningen har – videnskabeligt set – været at bevise, hvor i det menneskelige legeme sjælen kunne have sæde. Dette har været det fremherskende mål og den vigtigste faktor for den videnskabelige tankegang, som er så forskellig fra den mere mystisk indstillede broders.

Al forskning, i særdeleshed *den* seneste i forbindelse med nutidens materialistiske retninger og med den bedre forståelse af det menneskelige legemes mekanisme, har taget sigte på at fastslå sjælen som værende overtro, en forsvarsmekanisme, og at et menneskes nuværende udrustning med hensyn til hjerne, nervesystem og det endokrine system udmærket kan klare bevidst tænkning med alle de højere manifestationer af menneskets sind (og følgelig også personlighedens lavere

udtryk, individualitet og bevidst integration). Alt dette skal på sin side forstås som værende et resultat af en lang evokutionær og selektiv proces. Selve maskineriet er et guddommeligt under i sin fuldkommenhed og sine muligheder. Fra en urkim, der udvikler sig som følge af naturlovenes pres og omgivende betingelser samt en konsekvent tilpasning til behov og et yderst omhyggeligt valg, har menneskets udvikling fundet sted; han besidder nu en mekanisme, der reagerer over for naturverdenen, over for sanseindtryk og over for tænkning. Det, der kaldes sjælen, betragtes ofte som et resultat af denne selektive proces og som udgørende summen af de reagerende og fintmærkende kræfter i legemets celler og organer samt af livsprincippet. Det fortælles os, at alt har sin rod i forældrekimen, og at de omgivende betingelser tilsammen med arveanlæg og opdragelse er tilstrækkeligt til at forklare det fænomen, som den menneskelige bevidsthed er. Mennesket er en maskine, en del af en endnu større maskine, som vi kalder naturen, og såvel menneske som natur fungerer efter uforanderlige love. Der findes ingen fri vilje, undtagen inden for visse klart definerede grænser, som betinges af udstyr og omstændigheder. Udødelighed kan ikke eksistere, for når maskinen bryder sammen og opløses, er der intet andet tilbage end de enkelte celler og atomer, der oprindeligt dannede maskinen. Når princippet om sammenhæng og om integration ophører med at fungere, så ophører det, som det frembragte – det sammenhængende fungerende legeme – ligeledes med at fungere. Bevidsthed og valg, erkendelse og følelse, tanke og temperament, liv og kærlighed, karakter og evner – alt forsvinder, og der er intet tilbage udover de atomer, som legemet var sammensat af. De på deres side spredes og forsvinder, og til sidst er alt igen blevet absorberet i det store reservoir af kræfter og atomer. Hvad er der i dag tilbage af de utallige millioner af

menneskelige væsener, som har levet og elsket, lidt og frydet sig på vor planet, til at vidne om deres eksistens i forgangen tid, for ikke at tale om deres fortsatte eksistens i nutiden. Nogle få knogler, nogle få bygninger og senere spor af deres indflydelse på historiens gang; endnu senere bemærker vi, hvad de har efterladt sig af skønhed på områder som litteratur, arkitektur, maleri, og i de former, i hvilke de har legemliggjort deres tanke og stræben, deres visioner og deres idealer. I dag finder vi på planeten en menneskehed på alle udviklingsstrin, med mekanismer af varierende art, tilstrækkelige såvel som utilstrækkelige. Vi ser, at de alle uden undtagelse bryder sammen under prøvelsen og begrænses gennem sygdom eller bærer på skjulte sygdomsformer; den fuldkomne udrustning er helt ukendt, og ethvert menneske huser spirene til bekymring. Intet menneske besidder en fuldstændt mekanisme, men har en mekanisme, som uundgåeligt vil bryde sammen på et eller andet tidspunkt som følge af et underudviklet eller overudviklet kirtelsystem, som til en vis grad skjuler nedarvet sygdom og racemæssig svaghed, og som svigter et eller andet sted i mekanismen ude af stand til at imødekomme de daglige behov (fysiske, emotionelle og mentale). Hvad vidner dette om? Om summen af det forenede celleliv? Om den omgivende gruppe, hvori en bestemt form befinder sig? Om det af natur upersonlige og abstrakte liv, som gennemstrømmer formen? Om en vag gruppeånd, som udtrykker sig gennem det fjerde naturrige? Om et midkertidigt og ikke varigt selv? Eller om en udødelig entitet, som bor i legemet?

Således lyder nogle af de spørgsmål, som fremsættes i dag, og isidste instans kan troen på en sjæl i det store og hele påstås at være et spørgsmål om temperament, om ønske og begær i hine tider, hvor mennesket kæmpede og led og lindrede tilværelsens prøvelser ved at opbygge et tankelegeme om et lykkeligt, udødeligt væsen, som omsider skulle blive befriet for

alke den fysiske tilværelses vanskeligheder. Sjælen kan betragtes som en smuk vision eller som en hallucination, for alt, som går i retning af at bevise dens eksistens, er vidnesbyrdet fra mange mystikere ned gennem tiderne om en kontakt og erfaring, hvikket kan forklares som drømmerier, hjerneskader eller virkelighedsflugt, men som ikke hviler på noget sikkert ■rundlag. Således siger materialisterne og tilhængerne af beviste videnskabelige kendsgerninger. Tro, mundtligt vidnesbyrd, håb, mærkelige og uforklarlige psykiske hændelser, mængden af de ukyndiges meninger, og det, synske mennesker (som måske er psykopatiske tilfælde) oplever, er ikke tilstrækkeligt til at bevise sjæken som en kendsgerning. De beviser kun menneskets forestillingsevne, det at kunne forestille sig noget og at skabe billeder samt at glemme sin forfærdelige nutid i en drømmeverden om en mulig og inderligt ønsket fremtid, i hvilken det vik være slut med frustration, i hvilken det bliver muligt fuldt og helt at komme til udtryk, og i hvilken ethvert menneske vil overtage en usandsynlig arv, som han selv har skabt ud af de urealiserede håb og uudtalte længsler i sit dybt skjulte tankeliv. Troen på Gud og himlen og et evigt liv er opstået af fortidens ærefrygt og af den umodne menneskeheds skræk, der skyldtes uvidenhed. Menneskene opfattede alle naturfænomener som ufattelige og skrækkelige og som en handling udført af et gigantisk menneske, skabt som dem – hvilket var en projektion fra deres egen bevidsthed – og som kunne mildnes ved eller vredes over et menneskes opførsel. Af et menneskes indvirkning på denne guddom afgang hans skæbne, om den blev god eller dårlig, svarende til denne Guds reaktioner på menneskets handlinger. Således har vi oprindelsen til forestillingen om himmel og helvede i de nuværende religiøse trosretninger. Ud derfra voksede automatisk ideen om en bestående entitet, kaldet sjælen, der kunne gkæde sig i himlen eller lide i helvede efter

Guds vilje, alt som et resultat af de handlinger, den udførte, medens den befandt sig i menneskelig form. Men sensitiviteten i menneskets former øgedes og de blev mere og mere forfinede under påvirkning af loven om selektion og tilpasning; gruppelivet udviklede sig og gruppeintegrationen blev forbedret; historiens, traditionens og kunstens arv blev rigere og satte sit præg, således at forestillingerne om *Gud* og ligeledes om sjælen og om verden voksede. Da blev menneskets opfattelse af virkeligheden rigere og dybere, så vi i dag står over for problemet med en tankearv, der bekræfter en verden af forestillinger, begreber og intuitioner, der beskæftiger sig med det ulegemlige og uhåndgribelige, og som vidner om en ældgammel tro på en sjæl og dens udødelighed, for hvilken der ikke eksisterer nogen virkelig begrundelse. På samme tid har videnskaben påvist, at alt, hvad vi med sikkerhed kan vide noget om, er fænomenernes håndgribelige verden med dens former, mekanismer, reagensglas og laboratorier samt de forskelligartede menneskelegemer kkkforfærdende og vidunderligt skaetSS. På mysteriøs vis skaber disse legemer tanker, drømme og forestillinger, som igen finder udtryk i fortidens, nutidens og fremtidens formulerede systemer eller inden for områder som litteratur, kunst og selve videnskaben eller i det jævne hverdagsliv, hvor det almindelige menneske lever, elsker, arbejder, leger, føder børn, spiser, tjener penge og sover.

Og hvad såk Forsvinder mennesket ud i intetheden, eller lever en (hidtil uset) del af ham videre et eller andet sted Overlever dette aspekt for en tid og forsvinder så igen, eller består der et

udødeligt princip, en subtil, uhåndgribelig entitet, som eksisterer enten i ekler ude af legemet, og som er *det* udødelige, uforanderlige væsen, som utallige millioner ned gennem tiderne har bevaret troen på Er sjælen en forestillingens

fiktion, og har videnskaben på tilfredsstillende måde modbevist dens eksistens? Er bevidsthed hjernens eksterne funktion, eller er den forbundet med nervesystemets funktion, eller må vi acceptere ideen om et bevidst væsen, der bebor formentlig i vores evne til at erkende og reagere over for vores omgivelser sit udspring i legemsstruktur eller findes der en entitet, som iagttager og reagerer? Er denne entitet forskellig fra legemet og kan den adskilles derfra, eller er den et resultat af legemstypen og liv, og derfor enten består efter at legemet er borte eller forsvinder med det og går tabt? Er der intet andet end stof eller energier i konstant bevægelse, som frembringer menneskelige tilfældigheder, der på deres side reagerer over for og blindt og ubevidst udtrykker den energi, som strømmer igennem dem, idet de ikke har nogen individuel eksistens? Elsker er alle disse teorier delvis sande, og skal vi i virkeligheden blot opfatte menneskets natur og væsen som en syntese af dem alle og acceptere de almene præmisser? Kan det ikke tænkes, at de mekanistisk indstillede og videnskabelige forskere har ret i deres konklusion angående mekanismen og formnaturen, og at de åndeligt indstillede tænkere, der hævder eksistensen af en udødelig entitet, også har ret? Måske mangler der noget, der kunne bygge bro over kløften mellem disse to meninger. Kan det tænkes, at vi opdager et noget, der kan forbinde den sande uafhængige verden med formens (såkaldte) håndgribelige verden?

Når menneskeheden er forvisset om guddommelighed og udødelighed og har nået et punkt med viden om sjælens natur og om det rige, den fungerer i, vil holdningen til det daglige liv og til aktuelle anliggender undergå en sådan forandring, at vi i sandhed vil se fremkomsten af en ny himmel og en ny jord. Når først *den* centrale entitet i enhver menneskelig form anerkendes og bliver kendt for det, den essentielt er, og når først dens guddommelige beståen er fastslået, da vil vi

uundgåeligt opleve begyndelsen til, at der på jorden vil herske guddommelig lov – en lov, der vil virke uden gnidninger og uden oprør. Denne velgørende reaktion vil finde sted, fordi tænkerne i menneskeheden vil smelte sammen i en stor sjælserkendelse, og en derpå følgende gruppebevidsthed vil sætte dem i stand til at se det formå, der ligger bag lovens virke.

Lad os udtrykke dette lidt mere enkelt. Det nye Testamente fortæller os, at vi må stræbe efter, at et sådant sind, som Kristus havde, også vil manifestere sig i os. Vi arbejder her på jorden hen imod at fuldkommengøre Kristi påbud, vi stræber efter at udvikle Kristus-bevidsthed og at virkeliggøre Kristi lov, som er kærlighed. Dette vil bære frugt i Vandbærerens tidsalder, og vi vil opleve, at der opstår broderskab på jorden. Kristi påbud er den vigtigste af de grundlæggende åndelige love. Kristi sind er en betegnelse, der tilkendegiver, at den guddommelige intelligente kærlighed hersker og stimulerer sjælens herredømme i alle former og medfører, at ånden kommer til at herske. Det er meget vanskeligt at forklare naturen af den åbenbaring, der er på vej. Det indebærer, at menneskene overalt erkender, at det ksmntale stofSS, som hinduerne kalder det, som deres egne sind er forbundet med, og som deres mentale legemer er en integreret del af, også er en del af Kristi sind, den kosmiske Kristus, som den historiske Kristus – på vor planet – er den ordinerede repræsentant for. Når menneskene gennem meditation og gruppetjeneste har udviklet en bevidst viden om deres egen styrede og ikmdre oplyste taenkeevne, vil de opdage, at de har opnået en bevidsthed af sand væren og et niveau af viden, som vil bevise for dem, og det er hævet over enhver tvivl, at sjælen er en kendsgerning.

Tidsaldrenes mysterium nærmer sig sin åbenbaring, og gennem åbenbaringen af sjælen vil det mysterium, som den har tilsløret, stå afdækket. Verdens hellige skrifter har, som vi ved,

altid profeteret, at vi i de sidste tider vil se det åbenbaret, som var hemmeligt, se det komme frem i dagens lys, der hidtil var skjult

og tilsløret. Denne vor nuværende cyklus udgør de sidste tider, og de næste to hundrede år vil se, at døden ikke eksisterer på den måde, som vi nu forstår den store overgang, og vil se, at kendsgerningen om sjælens eksistens bliver fastslået. Sjælen vil blive opfattet som en entitet, som *den* motiverende impuls og som det åndelige center bag alle manifesterede former. De nærmeste få årtier vil komme til at se visse store anskuelse bekræftet. Kristi virke og hans hovedmission for to tusind år siden vdr at vise de guddommelige muligheder og de evner der ligger latent i ethvert menneske. Hans kundgørelse, at vi alle er Guds sønner og har én universel fader, vil i fremtiden ikke længere blive betragtet som en smuk, mystisk og symbolsk fremstikning, men vil blive betragtet som en videnskabelig erklæring. Vort universelle broderskab og vor essentielle udødelighed vil blive bevist og realiseret som kendsgerninger i natkrens orden. Han kom, som han sagde, ikke for at bringe fred, men et sværd, og esoterisk set har han været den kosmiske tve-deler. Hvorfor fordi han ved at skabe enhed også skelner mellem legeme og sjæl. Imidlertid er legeme og sjæl kun to dele af ét hele, hvilket ikke må glemmes. Ved at virkeliggøre kendsgerningen om sjælen og dens udtryk, legemet, fremstår den fuldstændige helhed.

Hvorledes vil denne åbenbaring ske? Vi går her ind på forudsigelsernes og forudanelsernes område, som mange har modvilje overfor, fordi det er det, der sker i nuet, der hjælper sjælens åndelige liv; de mener, at det at give løfter om fremtidig hjælp og åbenbaring, at opmuntre aspiranten til forhåbningsfuld funderen og frugtesløs forventning bærer i sig kimen til fare, uvirksomhed og grundløse indbildninger. Men hvor der ingen vision er, går folket til grunde. Så meget er

sket i løbet af de sidste to hundrede år, og så meget er allerede åbenbaret, at vi har et solidt grundlag for al vor fremadskuen. Såfremt udviklingen i det nittende og tyvende århundrede, alene inden for videnskab og psykologi, havde været forudsagt til verdens tænkere i det sekstende århundrede, hvor mærkværdigt og utænkeligt ville alt ikke have forekommet dem. Mere mærkværdigt

end noget, jeg har kunnet forudsige jer, for vi har allerede set så meget ske, og bevisførelsen over for verden om den sande væren tager til så hurtigt, at vi ikke længere kan forundres over nogen som helst hændelse.

Kendsgerningen om sjæken vil blive bragt til menneskehedens erkendelse på mange måder, og åbenbaringen vil ske ad så mange veje, at alle åndstyper vil blive tilfredsstillet. Jeg vil blot angive nogle få.

Antallet af psykiske mennesker i verden øges stærkt, og menneskehedens voksende sensitivitet over for impression er årsag til både glæde og fare. Overalt i verden registrerer aspiranter hidtil ukendte kontakter, opfatter en fænomenak verden, som sædvanligvis er skjult for dem, og bliver generelt vidende om en ekspansion af bevidstheden. De registrerer en verden med fænomener – ofte astralt, undekrtiden mentalt og lejlighedsvis egoisk – hvilket fører dem ind i en ny bevidsthedsdimension og ind i en anden tilstand af væren. Denne bevidsthedsudvidekse tjener både til at opmuntre disse aspiranter i deres stræben og til at komplicere vejen for dem. Den voksende sensitivitet er universel; derfor ser vi en hurtig vækst af spiritualisme og af de psykiske videnskaber, og derfor øges også antallet af mennesker med nervøse spændinger og med neurotiske tilstande, og følgelig i høj grad problemerne for psykiaterne; en følge er også udbredelsen af nye nekelidelser og mentale sygdomme. Denne sensitivitet er den menneskelige mekanismes reaktion på de udviklingsfaser, der forestår, og

menneskeheden som helhed bringes i en tilstand, i hvilken den vil være rede til at kke og høreSS *det*, der indtil nu har været tilsløret.

Den øgede farvesans og evnen til at reagere musikalsk på kvarte toner og subtile nuancer indicerer, at det nu er et tyndere slør, der adskiller fænomenernes ydre og håndgribelige verden fra den indre værens og subtile stofs verden. Også udviklingen af det æteriske syn og det stærkt stigende antal clairvoyante og clairaudiente mennesker tilkendegiver gang på gang eksistensen af det astrale plan og af den æteriske modpart til den fysiske

verden. Flere og flere mennesker bliver vidende om dette subjektive område; de ser mennesker vandre omkring, som enten er såkaldt kkdødesg, eller som under søvnen har forladt *det* fysiske hylster. De opfatter farver og særprægede nuancer og ser ordnede lysstrømme, som ikke er af denne fysiske verden; de hører lyde og stemmer fra eksistensformer, der ikke benytter fysiske talegaver, og som er ikke-legemlige.

Det første skridt hen imod at kunne bekræfte sjælen som en kendsgerning er at påvise kendsgerningen om en fortsat tilværelse, skønt dette givetvis ikke kan bevise kendsgerningen om udødelighed. Ikke desto mindre kan det betragtes som et skridt i den rigtige retning. At noget overlever dødsprocessen, og at noget består efter det fysiske legemes opløsning, bekræftes til stadighed. Hvis dette ikke er tilfældet, er vi ofre for en kollektiv hallucination, og tusinder af menneskers hjerne og forstand er utroværdig, bedragerisk, syg og forvrænget. Et sådant gigantisk, kollektivt vanvid fæstes der vanskekigere lid til *end* til alternativet, en udvidet bevidsthed. Denne udvikling i psykisk retning beviser imidlertid endnu ikke, at sjælen er en kendsgerning; den tjener kun tik at nedbryde *den* materialistiske holdning.

Det er hos menneskeheden tænkere, at den første virkelige

anerkendelse af sjælen vil opstå, og denne begivenhed vil blive et resultat af forskning og analyse, som verdens psykologer vil foretage med hensyn til geniets natur og til betydningen af skabende arbejde.

Nogle mænd og kvinder i verden rager højt op over deres medmennesker og skaber noget enestående inden for et bestemt område; deres arbejde har en udstråling af guddommelighed og udødelighed over sig. Skabende kunstneres arbejde, store videnskabelige forskeres intuitive opfattelse, verdens digteres inspirerede imagination og oplyste idealisters visioner – alt *dette* må begrundes og forklares; de love, hvorunder sådanne mænd og kvinder arbejder, er endnu ikke opdaget. Psykologernes studium af *det* anormale og subnormale, af forkvaklede sind og af

abnormale tilstande er blevet fremhævet alt for meget, og der er ikke rettet tilstrækkelig opmærksomhed mod det guddommelige anormale, ej heller mod de bevidsthedstyper, som overskrider det almindelige intelligente menneskes bevidsthedstilstand. Disse supernormale tilstande kommer til udtryk hos store kunstnere, musikere, dramatikere, forfattere og de mange andre typer af skabende arbejdere, som ned gennem tiderne har kastet glans over menneskeriget, og i det kommende århundrede vil de bryde frem igen med endnu større glans.

Når hypotesen om sjælen er anerkendt, når naturen at den åndelige energi, som gennemstrømmer sjælen, er bekræftet, og når kraftcentrenes mekanisme er studeret, vil vi gøre hurtige fremskridt, hvad angår viden. Når der gennem meditation gøres forsøg på kreativt at frembringe noget af den opfattede skønhed, nogle af de åbenbarede ideer og nogle af de mønstre, der er skuet, vil vi lære at udvikle genialitet og forstå, hvorledes menneskene kan skoles til at arbejde kreativt. Derefter vil man gøre opdagelser vedrørende de centre i mennesket hvor det guddommelige princip dvæler, og hvorfra

den indre Kristus kan virke. Studiet af det overbevidste må tages op, og ikke blot studiet af det selvbevidste eller det underbevidste. eennem dette studium – såfremt det gennemføres med åbent sind – vil nutidens psykologi endelig nå frem til en erkendelse af sjælen.

Forskningsområdet er så vidtrækkende, at jeg kun kan angive enkelte af de mulige emner, der kan tages op til forskning og undersøgelse :

1. Udforskningen af genialitetens natur og dens bestemte og helt specielle udvikling.
2. Skoling i skabende arbejde og et studium af forskellen mellem denne form for skoling og for uddannelse i erhvervsarbejde. Skabende arbejde beviser, at sjælen er en kendsgerning; erhvervsuddannelse angiver typen af personlighed.
3. Videnskabelig udforskning af kræfterne i mennesket, især med hensyn til telepati. Man vil kunne konstatere, at telepatisk virksomhed foregår fra sind til sind ekler fra sjæl til sind, og at det ikke nødvendigvis indebærer hjerne til hjerne kommunikation og kontakt. Dette er et af de mest lovende forskningsområder, om end det stadig volder store vanskeligheder. Den kendsgerning, at sjælen eksisterer, vik ikke blive bevist ved hjælp af telepati før efter år 1945. Til den tid vil en begivenhed have fundet sted i verden, og der vil være fremkommet en særlig ny lære, som vil sætte hele spørgsmålet om telepatiske fænomener i et nyt lys.
4. Derk videskagelige skolikmg af clairvoyante og den intelligente udvikling af clairvoyante evner hos verdens intelligentsia lader endnu meget tilbage at ønske, men det vil komme som et reskrltar af sindets kontrol og af indre opkysning. Menneskene vik kære at underordne kegemsmekanismen en nedstrømning af åndelig energi og

stimulering, således at den psykiske naturs kræfter aktiveres – og den gamle metode med at sidde til udvikling for at vække centrene vil blive fundet farlig og unødvendig.

kenden for den moderne psykologi kan vi forvente en gradvis erkendelse af, at selvet er en kendsgerning. Problemet for psykologerne er at forstå dette selvs relation til eller identitet med sjælen.

Imidlertid vil den største hjælp komme fra det videnskabelige område. Sjælen som kendsgerning vil i sidste instans blive bevist gennem studiet af lys og af udstråling og gennem en kommende udvikling af lyspartikler. Gennem denne forestående udvikling vil vi opdage, at vi ser mere og trænger dybere ind i det, vi kan se i dag. En af de kendsgerninger, som naturvidenskaben har anerkendt, er en cyklisk ændring i faunaen og floraen på vor planet. Dyr, der eksisterede i stor mængde og var kendt for mange tusinde år siden, er nu uddøde, og vi søger ved hjælp af deres knogler at rekonstruere deres former. Blomster og træer, som engang dækkede vor planets overflade, er helt forsvundet, og kun de fossile rester kan tilkendegive for os den vegetation, som er fuldstændig forskellig fra den, vi nu glæder os over. Mennesket selv er forandret så meget, at vi finder det vanskeligt at genkende *homo sapiens* i de tidlige primitive racer fra den meget fjerne fortid. Denne foranderlighed og udslættelse af tidligere typer skyldes en væsentlig faktor blandt mange. Kvaliteten af det lys, som fremmer og nærer vækst, vitalitet og frugebarhed i naturriggerne, har ændret sig adskillige gange gennem tiderne, og hver gang, den har ændret sig, har det skabt tilsvarende mutationer i den fænomenale verden. Fra en esoterikers standpunkt påvirkes alle livsformer på vor planet af tre typer af lyssubstans, og i øjeblikket er en fjerde type ved gradvis at gøre sig mærkbar. Disse lystyper er :

1. Solens lys.
2. Selve planetens lys – ikke solens reflekterede lys, men planetens egen iboende stråling.
3. Et lys, der siver ind (om jeg så må sige) fra det astrale plan, en stadig og gradvis gennemtrængning af det kkastrale lysSS og dets fusion med de andre to typer af udstråling.
4. Et lys, der er begyndt at smelte sammen med de andre tre typer, og som kommer fra den materies tilstand, som vi kalder det mentale plan – et lys, der på sin side er en refleksion fra sjælens rige.

Der foregår hele tiden en intensivering af lyset, og denne tiltagen i intensitet begyndte på jorden omkring den tid, hvor mennesket opdagede anvendelsesmuligheden af elektricitet – denne opdagelse var et direkte resultat af denne intensivering. Elektrificeringen på planeten gennem den verdensomspændende anvendelse af elektricitet er en af de ting, der er med til at indlede den nye tidsalder, og som vil hjælpe med til at åbenbare sjælens tilstedeværelse. Inden længe vil denne intensivering af lyset blive så stor, at den rent materielt vil medvirke til at sønderrive det slør, der adskiller det astrale plan fra det fysiske plan; det adskillende æteriske væv vil snart opløses, og dette vil tillade en hurtigere indstrømning af det tredje lysaspekt. Lyset fra det astrale plan (en lysende klar udstråling) og lyset fra planeten selv vil forenes endnu mere, og resultatet for menneskeheden og for de tre andre naturriger kan ikke vurderes højt nok. Det vil for det første fundamentalt påvirke det menneskelige øje og gøre det nuværende kun sporadisk forekommende æteriske syn til alment øje. De infrarøde og ultraviolette farveskalaer vil komme inden for vort kontaktområdes radius, og vi vil kunne se det, som nu er skjult. Rlt dette vil tendere mod at tilintetgøre den platform, som materialisterne står på, og vil for *det* første

bane vejen for en anerkendelse af sjælen som en sund hypotese, og dernæst for en bevisførelse af dens eksistens. Vi har blot behov for mere lys, i esoterisk forstand, for at kunne se sjælen, og det lys vil snart være til rådighed, og da vil vi forstå meningen med ordene: skOg i dit lys vil vi se lysSs.

Denne intensivering af lyset vil fonsætte indtil år 2025, hvor der vil komme en cyklus af relativ stabilitet, dvs. med stabil lysstyrke uden nogen særlig vækst. I det andet dekanat af Vandbærerens tegn vil disse tre aspekter igen vokse med tiltagende lys fra det fjerde aspekt, det vil sige med lys fra sjælens rige, som når os via *det* universelle kkchittaSs eller mentale stof. Dette vil sprede sig over hele verden. Til den tid vil sjælen imidlertid være erkendt som en kendsgerning, og som en konsekvens af denne erkendelse vil hele vor civilisation have ændret sig så radikalt, at vi i dag end ikke kan gisne om, hvilken form den vil tage. Inden for de næste ti år vil vi opleve en stærkt øget sammensmeltning af de første tre former for lys, og de af jer, som er vågne uver for disse spørgsmål og hændelser, vil finde det interessant at bemærke, hvad der foregår. Den samstemmende mening på det religiøse og spiritualistiske område samt inden for bibelsk profeti og endvidere ved studiet af pyramidens symbolik får de studerende til at tro, at den nærmeste fremtid vil bringe en stor begivenhed og en uforudset åndelig hændelse. Dette skulle ganske rigtigt kunne forventes, og der burde træffes omhyggelig forberedelse dertil. Jeg refererer ikke til et enkeltvæsens komme. Jeg refererer til en naturlig hændelse med vidtrækkende virkninger.

Der findes visse andre aktivitetsområder, som alle vil spikle deres rolle i anskueliggørelsen af sjælen som en kendsgerning. Der findes et aspekt af menneskets bevidsthed, som længe har forvirret den materialistiske psykolog. Det er den mærkværdige forudanelse, evnen til med nøjagtighed at kunne forudse og

forudsige begivenheder i den nærmeste fremtid ekler fjerne hændelser. Der gives advarsler af en eller anden indre monitor, som atter og atter har frekst mennesket fra død og katastrofe; der er nyligt afdøde mænd og kvinder, der har vist sig for venner og slægtninge inden meddekelse om deres død er nået frem. Dette ligger ikke inden for den telepatiske viden om døden, men indebærer personens virkelige tilsynekomst. Endvidere findes der en evne til at tage del i begivenheder på fjerne steder samt til ganske nøje, hvad angår sted, personer og enkeltheder, at genkaldte sig det, der hændte. Sådanne evner og mange lignende forudsigelser og genkendelser har længe forvirret forskere, der ønsker en korrekt forklaring. Såfremt de hersker med klogskab, indsamler troværdigt bevismateriale og senere dokumenterer forudsigelsen, vil de begynde at forstå, at der i mennesket eksisterer nogle faktorer, der ikke er kendt af rum-kristalliske grænser, men som rækker ud over den normale menneskelige bevidsthed. De nuværende fremsig på forskning og forklaringer er utilstrækkelige og gør ikke på tilfredsstillende måde

rede for kendsgerningerne. Hvis de derimod anskues ud fra sjælens standpunkt, med dens evne til alvidenhed og dens uafhængighed af begreber som fortid, nutid, fremtid (for disse er gået tabt i det evige nu's bevidsthed), vil de begynde at forstå processen lidt mere klart. Når den sande beboer af legemet er erkendt, og lovene om forudsigelse er opdaget, og når evnen til at forudse er almindeligt udbredt, så vil vi begynde at få mere end rigeligt af beviser for sjælens eksistens. Det vil være umuligt at forklare de almindeligt udbredte fænomener uden at vedgå sjælens eksistens.

Ad disse forskellige veje vil der blive samlet bevis for sjælen. Der ligger et frugtbart virkefelt i mængden af vidneudsagn og bevismateriale. I en skoling af højere mennesketyper til at anvende sjælskraften og sjælsevnerne og i en trænet kontrol af

mekanismen vil *det* bevismateriale, der derved frembringes, være af så høj en kvakitet og vil blive præsenteret så videnskabeligt, at det vil blive betragtet som lige så betydningsfuldt og berettiget som ethvert af de synspunkter, der fremsættes af vore førende videnskabsmænd inden for deres forskellige forskningsområder i dag. Studiet af sjælen vil inden kænge være en lige så legitim og respekteret forskning som ethvert andet videnskabeligt problem, som f.eks. udforskningen af atomets natur. Inden længe vil udforskningen af sjælen og dens styrende love lægge beslag på vore bedste tænkeres opmærksomhed. Det vil tik sidst lykkes den nyere psykologi at bevise sjælens eksistens, og samtidig vil menneskehedens udvikling af den intuitive og instinktive reaktion på den sjælsimpuls, der udgår fra den usynlige side af kivet, til stadighed og med held bevise eksistensen af en åndelig entitet i mennesket – en entitet, der er alvidende, udødelig, guddommelig og skabende.

Men denne proces ville foregå langsomt, om ikke der blev udført et arbejde af en gruppe af disciple og indviede i samarbejde med mesteren P., som har sit hovedkvarter i Amerika, og som sammen med sine disciple gør meget for at stimulere de forskellige psykologiske retninger i verden i dag. Det er omsonst for de studerende at forsøge at fastslå hans identitet. Han virker gennem bevægelser og filosofiske retninger, men arbejder ikke med enkektpersoner. Han virker praktisk taget udelukkende på det mentale plan, med tankens kraft, og er ganske ukendt og ikke erkendt undtagen af sine medarbejdere i de forskellige lande i verden og af disciplene på hans stråle, den fjerde stråle. Meget af det, som bliver tilgængeligt inden for psykologi i dag, skyldes det arbejde, han udfører for at stimulere tænkeevnen hos ledere af bevægelser. Han arbejder med dem på det mentalk plan, men kontakter dem ikke som enkeltpersoner på *det* fysiske pplan.

Tiden er knap, og mestrene er yderst aktive og er i øjeblikket fuldt og helt optaget af arbejdet med at redde verden. De har ikke tid til at arbejde med personer, bortset fra arbejdet med deres egne grupper af accepterede chelaer, som alle er aktive i verdensarbejdet, ellers ville de ikke være i en mesters gruppe. Mestrene kan *dog* af og til arbejde med små grupper af aspiranter, som de tilbyder en mulighed og giver et fingerpeg af og til. Hver af mestrene oplærer nogle få, meget få, aspiranter, der kan indtage pladserne efter chelaer, som går videre til indvielse, men udover disse to grupper arbejder de i indeværende århundrede ikke med personer, idet de overlader de mange aspiranter til de lavere indviedes og chelaers omsorg. Selv deres arbejde og antallet af deres personlige chelaer er nu for tiden meget begrænset, og de arbejdende disciple i verden er blevet opfordret til at stå på egne ben, at anvende deres egen dømmekraft og ikke bebyrde mestrene i denne anspændte og farefulde tid ved unødigt at lægge beslag på deres opmærksomhed. Verdensproblemerne er i dag så vigtige og mukigheden for menneskeheden er så stor, og mestrene er så fuldstændigt beskæftiget med verdensanliggender og med de indQydelsesrige og fremtrædende personer i høje stillinger i nationerne, at instruktion af mindre betydende mennesker i de forskellige små, okkulte grupper og selskaber midlertidigt er suspenderet. Tiden til at fuldbyrde og gennemføre visse aspekter af Planen, der er betroet de Store, er relativt så kort, at alle tro chelaer må gå i gang med arbejdet og søge at klare deres egne problemer uden at tilkalde mesterens hjælp, således at han uhindret kan tage sig af mere betydningsfuldt arbejde. Jo nærmere en discipel er knyttet til en mester, desto dybere forstår han dette faktum, og desto mere søger han at opfylde sin pligt, lære sine lektier, tjene menneskeheden og løfte noget af arbejdsbyrden fra mesterens skuldre.

Verden er i dag fuld af disciple på forskellige trin, og hver af

dem er på sit sted i stand til at vejlede og hjælpe nogle aspiranter. Der kan modtages undervisning og erhvekes mængder af bøger til inspiration og hjælp for alle, der virkelig søger åndelig

viden. I løbet af de sidste halvtreds år er meget af læren offentliggjort, og megen esoterisk belæring er givet til verden, og dette er nu tiggængeligt for alle, som er alvorligt søgende. Aspiranter har mere *end* rigeligt at arbejde med samt megen teori at omsætte til praksis, og derved gives mestrene mulighed til at tage sig af mere betydningsfuldt arbejde.

En af de interessante ting, som er ved at ske, og en af de faktorer, som i sidste instans vil tjene til at bevise sjælen som en kendsgerning, er de mange meddelelser, inspirerede skrifter og telepatiske dikteringer, som i dag oversvømmer verden. Som bekendt frembringer den spiritualistiske bevægelse en enorm mængde af sådan inspireret eller pseudo-inspireret litteratur; noget af *det* er af allerhøjeste kvalitet og kommer uden tvivl fra højt udviklede disciple, og noget af det er meget middelmådigt i kvalitet. De forskellige teosofiske selskaber har været modtagere af lignende meddelelser, og de findes i enhver okkult gruppe. Ægte meddelelser er ofte af stor åndelig værdi og indeholder megen lærdom og hjælp for aspiranten. Nutidens studerende gør klogt i at erindre, at det er læren, der har betydning, ikke den formodede kilde; disse skrifter og meddelelser må bedømmes alene efter deres reelle værdi. Sådanne meddelelser udgår for størstedelens vedkommende fra sjælsplanet, og modtageren eller meddeleren (formidleren eller den skrivende) er enten inspireret af sin egen sjæl eller han har tappet tankeplanet og fået viden fra den strålegruppe, som hans sjæl tilhører. Han stiller ind på et tankereservoir, og hans sind og hjerne omsætter disse tanker i ord og sætninger.

I et mindre antak tilfælde er det menneske, som modtager et diktat eller et skrift, i telepatisk forbindelse med en discipel,

mere fremskreden end ham selv, dvs. hans tænkning præges af en chela i gruppen. Denne chela, som står mesteren nærmere, *end* han gør, videregiver til ham noget af den viden, han har absorberet ved at være i stand til at leve i mesterens aura. Men mesteren tager ikke del i processen; den foregår mellem chelaen og aspiranten. I sådanne tilfælde bliver modtageren af meddelelsen ofte vildkedt og tror, at mesteren selv dikterer til ham, men i virkeligheden har han – gennem en mere fremskreden chela – stillet ind på mesterens tankeatmosfære. Ingen af mestrene af sjette indvielse (såsom mestrene M. og K.H.) arbejder for tiden med diktat til deres disciple. De er for engagerede i verdensproblemerne og i arbejdet med at overvåge skæbnerne for verdens fremtrædende personer i de forskellige nationer til at have mulighed for at diktere belæring til en kestemt discipel, der virker i et eller andet lille arbejdsområde, og angående emner, om hvilke der allerede findes så tilstrækkelig viden, at discipelen kan gå videre alene og uden hjælp. To af mestrene arbejder telepatisk og gennem diktat til flere accepterede disciple, og deres bestræbelse er at inspirere disse disciple, der er aktive i verdensarbejdet, til større nytte for Planen. De arbejder på denne måde for at præge enkelte af de fremtrædende tænkere inden for det videnskabelige og det sociale område med den viden, der er fornøden til at kunne tage de rette beslutninger i forbindelse med menneskehedens fremgang mod større frihed. Men jeg kender ingen andre mestre i denne specielle generation, som arbejder således, for de har delegeret meget af dette arbejde ud til deres indviede og disciple. Størstedelen af meddelere i vore dage (som virker gennem aspiranter på det fysiske plan) er aktivt arbejdende og accepterede chelaer, og de stræber (eftersom de lever i mesterens og hans gruppes tankeaura) til stadighed efter at nå alle slags mennesker over hele verden og i alle grupper. Derfor er der den stigende strøm af meddelelsekr, af immspirekede

skrifter og af personlige budskaber og belæring.

Hvis man til ovennævnte føjer en lignende stor strøm af meddelelser, som hidrører fra de formidlendes egne sjæle og fra underbevidsthedens rige, har man en forklaring på den mængde af materiale, der udkommer nu. Midt i alt dette må vi være taknemmelige for, at menneskets modtagelighed og sensitivitet bliver større og større.

At den første reaktion over for og virkning af en sådan strøm af meddelelser ofte er en stigende åndelig stolthed og ambition, og at den gradvise nedbringelse af læren fra sindet til hjernen og fra hjernen til ord og sætninger ofte slår fejl ved ikke at være tilstrækkelig, er kun altfor sandt, og at der ofte er misforståelser angående oprindelseskilden for instruktionerne er også sandt, for der savnes i høj grad ydmyghed hos mennesket og ægte sans for proportion. Men ud af denne indstrømning fra den subjektive side af livet kommer der ny viden, øget hengivenhed til Planen samt de indikationer, der i sidste instans vil bringe os vished. Menneskene vil blive klar over – og *det* snart – at sjælen ikke er en imaginær fiktion, at den er andet end en symbolsk måde at udtrykke et dybtliggende håb på, og at *den* ikke udgør menneskets metode til at opbygge en forsvarsmekanisme; ej heller udgør den en illusorisk vej til flugt fra en sørgelig nutid. Menneskene vil forstå, at sjælen er et væsen, et væsen, der er ansvarlig for alt, som forekommer på det fænomenale plan.

Vi har endnu to spørgsmål at overveje, og de er:

Fjerde spørgsmål: Hvilken værdi har et studium af og en viden om de syv stråler?

Femte spørgsmål: Hvilken betydning har sjælens enestående kvaliteter: sansning, bevidsthed eller erkendelse, lysets energi?

Det fjerde spørgsmål er vigtigt på grund af dets vitale anvendelighed i praksis. I sidste instans giver definition mental tilfredsstillelse, men den er ikke kriterium for anvendt viden.

Det er fremfor alt nødvendigt, at aspiranten er praktisk anlagt. Tiden for en mystisk og drømmende bevidsthed er meget snart forbi, og efterhånden som mennesket ved psykologisk forståelse får mere præcis kundskab om sig selv, vil han begynde at handle med præcision og med intelligens; han vil med nøjagtighed vide, hvilken vej han bør gå, og vil forstå de kræfter i sit eget væsen, som vil føre til korrekt handling, når de bringes i berøring med omgivelsernes kræfter. Aspiranter bør bestræbe sig på at gøre praktisk brug af de meddelte sandheder og således mindske det ansvar, de har påtaget sig. Når viden er erhvervet, og den ikke anvendes, opstår der en faretrækmende tilstand, der senere må bødes for.

Der er i tidligere bøger meddelt meget, der venter på jeres tilpasning og effektive tjeneste. I den foreliggende bog vil der også blive meddelt meget, men det er nødvendigt, at de studerende erindrer, at det er dem selv, der påkalder og fremkalder den undervisning, de modtager. Forholdet mellem mig og dem, der læser dette, er ikke som holdningen hos en lærer, der pånøder en gruppe ventende elever systematiseret viden. Gruppen af studerende er ganske enkelt den kanal, hvorigennem et særligt aspekt af den tidløse visdom kan nå en ventende verden. Jeg betragter jer ikke som en gruppe gode mænd og kvinder, der som følge af jeres udviklingstrin anses for værdige til at modtage noget, der er esoterisk eller usædvanligt og som er forholdt den øvrige del af menneskeheden. Jeg betragter jer som studerende, der er oprigtigt interesserede i det åndelige liv, der er optaget af den bestræbelse at arbejde intelligent, og der er villige til (mere eller mindre) at søge at leve som sjæle og at anvende så meget af den meddelte undervisning, som kan opfattes. Hvilken brug

de studerende gør deraf er helt og holdent deres egen sag. Men enhver aspirant- og discipelgruppes værdi består i dette : De kan – såfremt de vælger det, og såfremt deres samlede stræben er stærk nok – tiltrække læren og således danne et brændpunkt, hvorigennem denne lære kan gå videre og begynde sit virke med at forme menneskenes tænkning, med at kaste lys over psykologiens problemer og som følge heraf med at udvide denne side af sandheden, (der angår de syv stråler, en gammel syvfoldighed, men næsten ikke forstået), således at en ny erkendelse kan udvikles, og en ny videnskab om psykologi kan indlede sin løbebane.

Ispørger derfor: Hvad skal vi som gruppe gøre for at kunne tjene og udgøre en god kanal til hjælp for menneskeheden. Først og fremmest må I sørge for, at jeres holdning til al undekisning er en villig tjeneste uden at tænke på det personlige selv. Væksten i åndelig erkendelse og det at løfte menneskeheden har betydning og ikke jeres egen personlige vækst eller udvikling, heller ikke jeres egen tilfredsstillelse ved at modtage særlige og nye informationer. I vil vokse, og jeres sjæl vil i tiltagende grad få hold på sit redskab, når jeres tænkning og indsats er vendt mod gruppetjeneste, og når jeres tale – på grund af indstrømmende kærlighed – er harmløs og ikke skader.

For det andet: lad ikke jeres tanker være optaget af håbløs spekulation over lærerens identitet. Hvilken betydning har det, hvem han er? Kan I fastslå hans identitet på en eller anden måde? Hvilken værdi har det at acceptere en udtalelse fra en medstuderende, hvem det så end måtte være, der påstår, at han er informeret? I kan ikke konstatere, om han har ret eller uret, og derfor forbliver det spild af tid, som kunne anvendes til mere frugtbringende tjeneste, til nærmere at studere de væsentlige ting i livet, og til meditation.

Det er indholdet i undervisningen, der har betydning. Det er

de aspekter af sandhed, som jeg fremsætter til jeres overvejelse, der bør tælle; det er *den* hjælp, jeg kan give, og den åndelige og mentale stimulering, jeg kan overføre, der har betydning for jer. At opøve intuitionen til at erkende åndelig sandhed bør være genstand for jeres stræben. Den eneste autoritet er læren, ikke læreren; mange skoler er grundstødt på autoritetens klipper. Der eksisterer kun én autoritet – og *det* er ethvert menneskes egen udødelige sjæl. Den er den eneste autoritet, som bør anerkendes.

Lær at opfatte læren korrekt og se den, som det den er. En del af den er skrevet for fremtidens mennesker, og den sande betydning af denne *Afhandling* om De syv Stråler vil først ved slutningen af *dette* århundrede begynde at blive en del af menneskehedens generelle kundskab, med mindre den information, der gives nu, fremkalder større forandring, end det overvågende Hierarki endnu anser for muligt. En del af læren kan k alle få umiddelbar gavn af. Noget af den vil kaste lys over den moderne psykologis problemer samt sammenkæde de mange aspekter af videnskaben om sjælen. Disciple vil i denne tid vokse ved at finde frem til det reservoir, der giver næring til deres sjæl; de vil opdage, at kilden til deres styrke skal findes i gruppeundervisning og i gruppestræben. ki sko ■ er mennesker til at leve som

sjæle og ikke til som børn at bkive puslet om og draget omsorg for som i et beskyttet barnekammer, der fungerer efter regler og forskrifter. Som sjæle får menneskene deres liv fra det universelle ocean og ikke fra en lille speciel kilde. De bærer deres små krukker og finder vej til dette ocean, og hver især fylder sin kille beholder med det, han har behov for. I lyset fra jeres egen intuition og illuminerede tænkeevne (udviklet og gjort anvendelig gennem meditation) skal I tage det aspekt af læren, sgm passer og hjælper jer, og fortolke det set i lyset af jeres eget behov og jeres egen vækst.

Tiden for personlighedskontakt, for personlig opmærksomhed og for personlige budskaber er forbi og har været *det* i ngsen tid, undtagen i illusionens dal på det astrale plan. Dette er et strengt budskab, men ingen oprigtig discipel vik misforstki det. Fra dybet af sin egen erfaring og kamp ved han, at Sdet er således. Det er gruppen af mestre, Hierarkiet som hedheSd, detr har betydning samt dets samspil med menneskeheden; Sdet SMg mestrenes gruppe af disciple, der tæller, og dens relgdg;nn pg SdSsr fysiske plan til de disciple på prøve, som discipelgruppen ksui se eksisterer i grupper over hele verden, uanset hvgr enhederme måtte befinde sig; det er den undervisning, der kan stilles til rådighed, samt dens indvirkning på den kollektive tænkning hos menneskeheden tænkere, som er af vital betydning; det er samspillet mellem den subjektive gruppe af verdensarbejderne og – på det ydre objektive plan – dem, der elsker menneskeheden, som for os lærere synes at være af største vigtighed. At tilfredsstikke individuel stræben, at opfylde aspiranternes ønsker og at give næring til åndelig ambition tiltaler os absolut ikke. Tiderne er for alvorkige og krisen for akut.

Alligevel er det en kendsgerning, at der i dag findes grupper af aspiranter, der modtager særlig instruktion, samt disciple, der underkastes en særlig skoling. Men det må erindres (til trods for de mange udsagn om det modsatte fra hengivne i verden), at der i disse tilfælde ikke gives undervisning i, hvordan enkeltheder i det personlige liv skal klares; særlige problemer angående helbred, økonomi og familieanliggender hverken behandles eller ovekvejes; der gives heller ikke trøst eller anvendes tid til at berolige eller tilfredsstille den uligevægtige personkighed. Det er en skoling af aspiranter i teknik for åndelig vækst, der varetages; forslag til korrektion af skjulte faktorer, der skaber emotionelle tilstande, kan komme på tale; meditation kan bkive planlagt for at tilvejebringe bestemte

resultater; der gives instruktion i de love, der styrer foreningen med sjælen; men der foretages intet, hvad angår personligheden. Disciplene må selv varetage problemerne vedrørende personligheden. På grund af presset fra verdensarbejdet har mestrene mindre og mindre tid at ofre, end ikke til deres disciple. Hvordan kan da de, som ikke befinder sig blandt de accepterede disciple, forvente, at mesteren har tid til at beskæftige sig med deres småanliggender k

I fremtiden vil der fortrinsvis dannes grupper, som vil fungere på et nyt grundlag, og nogle af disse nye skgrupperorganismerSs er allerede nu ved at blive dannet i verden. De befinder sig endnu på forsøgsstadiet og kan antagekig vise sig at være utilstrækkelige eller mindre vellykkede. Den undervisning, der gives i disse nye grupper, de forslag der stilles, de eksperimenter i skoling, der sættes i gang, og den teknik, der instrueres i, bliver ikke givet personligt og privat til et enkelt gruppemedlem, for alt foregår åbent og kan læses, læres og overvejes af enhver af de øvrige medlemmer i gruppen. Endnu findes der nødvendigvis kun få af disse grupper, og de er meget små. De har karakter

af forsøg, som skal vise, om det skulle være muligt senere at kade de grupper, der er samlet om en mester på de indre plan, træde frem på *det* ydre plan. Disse grupper af accepterede disciple på den indre side er sensitive organismer, og ethvert medlem af disse grupper, der er samlet om en mester, er vidende om det, der angår hans meddisciples åndelige udvikling, inden for den specselle gruppes radius, hvori han selv befinder sig. Disse små forsøg med en forsigtig gentagelse på det ydre plan er endnu i sin vorden. kder er en slags prøve og en forsøgsvis bestræbelse, som kan slå fejl. Medlemmerne af disse små ydre grupper (hvis medlemsskab og gruppering kun er kendt af dem, som er en del af dem) må være villige til at blive instrueret og udviklet som gruppeenheder og

indforstået med, at de øvrige medlemmer af gruppen er vidende om deres fejltagelser og fremgang. De skal ligeledes bevare fuldkommen tavshed om gruppens eksistens, og et brud på denne tavshed medfører, at de udelukkes fra gruppen. Enkeltpersonerne i disse grupper forsvinder i gruppens liv som helhed. Medlemmerne skoles i gruppen, og gruppen skoles som en enhed, hvorefter der ikke lægges vægt på den enkelte, men alene på gruppens samspil og vekselvirkning, dens integration og vækst. Kun de faktorer i den enkeltes liv, som kunne hindre væksten af gruppelevet bemærkes og behandles. Det er gruppens tone, gruppens farve og gruppens udvikling, som tæller hos dem, der underviser, og den enkelte betragtes aldrig individuelt, kun i relation til gruppen. Det, der pålægges ham at gøre, og den anvendte disciplin, er altsammen baseret på ønsket om at bevare gruppebalancen og ikke på nogen som helst personlig interesse i den enkelte. I *dette* eksperiment prøves mennesket i praksis for at se hans egnethed. Han vil blive testet tidligt i sin status som enhed i gruppen. Såfremt han består prøven og klarer denne forudsætning, beriges gruppen og vokser derved. Såfremt prøven mislykkes for ham, glider han ud af gruppen, og en anden indtager hans plads, indtil gruppen er bragt i harmoni og kompletteret, og alle de, der er oprigtige og sande, upersonlige og mentalt afbalancerede, selvforglemmende og kærlige, kan arbejde sammen i harmoni. Derefter kan de som gruppeenhed danne et brændpunkt for formidling af åndelig kraft til en nødlidende og ventende verden.

Men det er vigtigt at erindre, at holdningen hos den indviede eller læreren, der underviser, er fuldstændig neutral og upersonlig; han er vidende om sjælens kys og tilstand og om den mentale tilstand, men han retter ikke sin opmærksomhed mod aspirantens affærer på det fysiske plan eksternt mod en skoling af hans emotionelle væsen og hans astrale udvikling.

Ved at klare deres egne affærer på det fysiske plan og deres egne astrale idiosynkrasier kærer aspiranterne at blive mestre og adegter. Dette må de gøre i deres egne sjæles lys og styrke. Vi, som underviser, ville bryde loven og hindre deres udvikling, såfremt vi forsøgte at fremtvinge tilstande, der må fremkomme naturligt. Vi ville også overstimulere deres lavere natur. Hvornår vil aspiranterne lære, at lærerne og senior-disciplkene, som har fået dem betroet, kun arbejder på mentale plan og med sjælen? Hvornår vil de fatte den kendsgerning, at før et menneske har fået kontakt med sin egen sjæl og ligeledes har lært at virke som en behersket tænder, kan vi kun gøre lidt for ham? Atter siger jeg: vi er ikke interesserede i personligheder og deres små anliggender. Vi har hverken tid eller lyst til at blande os i et menneskes daglige livsform. Hvorfor skulle vi det, når der er trykt og lært tilstrækkeligt til at optage et stræbende menneskes opmærksomhed gennem lange tider? Når et menneske begynder at leve som en sjæl, og når hans bevidsthed har fjernet sig fra illusionens verden, kan han blive nyttig. Den første lektie, han må lære, er at få den rette sans for værdier i tid og rum og at vide, at vi arbejder med sjæle og ikke plejer personligheden.

Forekommer dette jer som en for hård udtalelse? Hvis I synes det, betyder det, at I endnu er noget selvcentrerede og betaget af jeres egen individuelle sjæl, som I endnu ikke er tilstrækkelig i kontakt med, men måske har fornemmet vibrationen af og intet mere. I har endnu ikke det sande billede af verdens behov, hvilket ville frigøre jer for jeres egen ambition, så I var fri til at arbejde, som vi (på den indre side) arbejder uden tanke på selvet eller på åndelig lykke og uden ønske om nogen selvvalgt opgave, uden længsel efter funklende løfter om fremtidig succes, og uden usigelig længsel efter en nænsom berøring af og kontakt med dem, der besidder en højere bevidsthed end vi selv. Såfremt også dette ligger over

jeres erkendelse, se da kendsgerningen i øjnene og forstå, at ingen vil bebrejde jer noget. Det viser kun, hvor I står, og at inkarnationen på det astrale plan endnu træk-binder jer og leder jer til at sætte personlige interesser over grupperealisation. Så længe I vandrer på det plan og fungerer på det bevidsthedsniveau, er det ikke muligt at drage jer bevidst ind i mestrenes grupper på de mentale planer, der er endnu mere destruktive og personlige; I kunne nemt skade gruppen og forårsage vanskeligheder; I ville (gennem gruppestimuleringen) se ting med en klarhed, som I endnu ikke er rede til og ville derved blive nedbrudt. I har behov for at tage ved lære og acceptere vejledning fra jeres egen sjæl og at lære at arbejde harmonisk og upersonligt på det fysiske plan med den gruppe eller grupper, som jeres skæbne knytter jer til. Når I har lært lektien om selvforbedring, når I intet søger for det personlige selv, når I står fast på egne fødder og søger hjælp i jeres eget indre, og når tendensen i jeres liv er samarbejde, så kan I gå fra iagttagers stadium til kommunikatorens. Dette vil ske, fordi man kan have tillid til, at I udelukkende formidler det, som er upersonligt og virkelig konstruktivt, og som ikke vil nære den emotionelle natur og tilfredsstille det begærende selv.

Et interessant punkt kan her bemærkes og et spørgsmål besvares. I En *afhandling* om Hvid Magi refererede jeg til to grupper af iagttagere og kommunikatorer (den tredje gruppe ligger uden for vort nuværende emne), og der blev stillet det spørgsmål: Hvem skoler disse iagttagere og kommunikatorer? Jeg vil gerne gøre det klart, at iagttagerne skoler sig selv eller – mere præcist – hver enkelts sjæl skoler personligheden til nøjagtig iagttagelse. Hvad angår kommunikatorerne, da skoler disse langsomt og gradvis af senior-disciple som arbejder fra den skoleaktive side af livet. Denne skoling sættes aldrig i system på det fysiske plan,

ej heller er de disciple, som arbejder på det fysiske plan, beskæftiget med at skole grupper af kommunikatorer til senere tjeneste hos Hierarkiet. Angående dette (som alt andet i det åndelige liv) skoler disciplen først sig selv til at være modtagelig over for sin sjæl og derefter skoler han sig selv til at være modtagelig over for den indre gruppe af arbejdere, der senere, som et resultat af den indsats han selv har taget initiativ til, uddanner ham til at blive kommunikator, en formidler. Det, der præger sådanne kommunikatorer, er mental klarhed, sand upersonlighed, åndelig tolerance og sparsomhed i anvendelse af ord ved udformning af indtryk. Det bør erindres, at midt i den overflod af psykiske skrifter, der strømmer ud i verden i dag, vil arbejdet for den sande kommunikator være at beskæftige sig med Planen og ikke med personligheder, med principper og ikke med individuelle mål, og at alle sådanne kommunikatorer vil være mentale typer, kanaler for Guds kærlighed og gruppebevidste. Der vil intet forekomme i deres arbejde, som vil skabe separatisme, og intet som vil nære ilden til kontrovers, antagonisme eller partigængeri. Der kan komme meget af værdi ad andre kanaler end gennem denne gruppe af kommunikatorer, og I kan se hen til en øget strøm af inspirerede skrifter af høj kvalitet og til en strøm af visdom fra sjælenes rige gennem de mange hundrede, som er i kontakt med deres egen sjæl ; også fra det højeste niveau på det astrale plan vil der komme meget af høj kvalitet ad hengivenhedens kanaler, men intet af dette vil stamme fra den gruppe af kommunikatorer, der er ved at dannes. Endnu er kun en håndfuld personer beskæftiget med dette arbejde, og den virkelige tilstrømning af kommunikatorer vil først begynde om femten år.

Lad os vende tilbage til vore to spørgsmål og især til *det* angående værdien af at studere strålerne. Jeg har følt det nødvendigt at skrive om dette emne af følgende årsager:

1. Nutidens psykologi befinder sig i en blindgyde. De mange psykologiretninger har ydet deres bidrag til hele emnet, og alle har de værdi, for alle indeholder et aspekt af sandhed. Gennem dem er vi nået frem til en forbløffende viden om mennesket, om hans instinkter og animale mekanismer, om hans reaktioner over for omgivelserne og om hans sensitive apparat; vi har lært meget om det underbevidste, hvorfra ældgamle racemæssige synder og viden, undertrykte komplekser og latente begær såvel som højt organiserede psykiske reaktioner med kolossal kraft vælder op i det bevidste sind. Vi ved meget om mennesket som en hel fungerende enhed og om gienvekselvirkning, der foregår mellem nervesystemet, kirtelsystemet, musklerne og deres udtryk, i form af kvalitet, karakter, personlighed og omgivelser. Vi har således lært meget vedrørende den sammensætning, som kaldes menneske, og mennesket, som psykisk væsen såvel som animal væsen, er en påvist kendsgerning i naturen. Men mennesket, sjælen, forbliver stadig en spekulation, et håb, en tro. Sjælen som en kendsgerning er endnu ikke bevist, og for at hjælpe sandheden frem i lys søger jeg at henlede nutidens tænkeres opmærksomhed på emnet om de syv stråler, således at lyset fra denne esoteriske viden kan rettes mod videnskaben om psykologi. Således kan arbejdet for åbenbaring hjælpes frem.

2. Er der dukket en ting op i forskernes tanker, efterhånden som de har studeret mennesket, er det *den* kendsgerning, at mennesket i det væsentlige er dualistisk. Psykologien har påvist, at der i ethvert menneskes bevidsthed findes en følelse af dualitet, at mennesket på mystisk vis er to væsener, og at det er kampen mellem disse to, der har ført til alle de neuroser og komplekser, som stiller store krav til rutinerede psykologers dygtighed at løse op for. Den indviede Paulus refererede hertil, da han talte om den evige kamp mellem kødets lyst og den

himmelske natur, og alle aspiranter, som er optaget af at kæmpe en intelligent kamp hen imod frigørelse, kan vidne om det samme. Paulus fremhæver, at sejren vindes gennem Kristus, og jeg giver et fingerpeg om vigtigheden af dette studium om de syv stråler, når jeg siger, at disse syv stråler esoterisk set er det syvfoldige udtryk for den kosmiske Kristus, den anden person i treenigheden. Forvirrede mænd og kvinder går i tusindvis til psykologernes klinikker, bærende på byrden af deres duadistiske natur, og psykologer i tusindvis erkender denne dualitet og søger at forene de adskilte aspekter. Når man forstår de syv strålers sande natur, og når man forstår, at deres virkning på menneskeheden giver sig udtryk som de syv mennesketyper, da kan vi nærme os emnet om menneskets dualitet med større intelligens. Vi vik da bedre kunne fatte naturen af de kræfter, som udgør en af disse dualiteter. Der er den sande esoteriske videnskab. Videnskaben om de syv kvaliteter eller stråler og deres virkning på de utallige former, som de danner og beliver, er *den* kommende nye tilnærmelse til den korrekte metode for skoling og udvikling af den menneskelige familie. Nutidens eksoteriske videnskab ved meget om den ydre form – eller stof-aspektet – og dens elektriske natur. Esoterisk videnskab ved meget om naturen af de subjektive energier og de kvaliteter, som farver og betinger denne form. IVår disse to former for kundskab kombineres forstandigt, vil vi udvikle en mere sand og mere nøjagtig psykologi samt en ny videnskab om menneskets kultur. Da vil arbejdet med at forene selve mennesket – mennesket, den psykiske entitet og mennesket, den betingende sjæl – hurtigt gå fremad.

3. Viden om strålerne og deres kvaliteter og energier vil bringe megen oplysning til dem, som arbejder inden for de forskellige videnskaber. Alle videnskaber befinder sig på en af strålerne,

og en videnskab er bogstaveligt talt det lys, en stråle kaster over et specielt område af den guddommelige manifestarion. De fire naturriger er legemliggørelser af fire store livsvæsener, som hver især befinder sig på en af de fire mindre stråler. Det væsen, som udgør det fjerde naturriges eller menneskerigets liv (idet dette rige betragtes som en særskilt organisme ligesom menneskets legeme eller personlighed er en særskilt organisme, der lader sig adskille fra ham som sjæl), befinder sig på femte stråle. Det væsen, som på kignende måde besjæler det tredje rige, dyreriget, vibrerer med sjette stråle. Det væsen, som er et udtryk og en virksom kraft for hele planteriget, findes på den fjerde stråle. Således har vi:

Menneskehed . . . 4. rige . . . 5. stråle . . . Konkret viden. Dyr ..
... 3. rige... 6. stråle... Hengivenhed opad eller fremad.
Planter 2. rige . . . 4. stråle . . . Harmoni og
skønhed. Mineraler 1. rige . . . 7. stråle . . .
Organisation og ritual.

Disse udsagn siger jer ikke meget på nuværende tidspunkt, men vi skal senere analysere dem, når vi når frem til en mere detaljeret beskrivelse af disse stråler. Her giver jeg elot et helhedsindtryk. Ikke desto mindre fremgår *det* tydeligt, at når den energikvalitet, der gennemtrænger og besjæler et specielt naturrige, erkendes og accepteres af videnskabsmændene (om end kun som hypotese), da kommer meget for dagens lys, hvad angår den ydre form, som er kvalificeret ved en særlig kraft og et særligt liv.

For eksempel er der en bestemt årsag til, at størstedelen af vestens vilde blomster og haveblomster, i særdeleshed dem, der blomstrer om efteråret, nu for tiden forekommer i gule og orange nuancek; den samme årsag ligger tsf grund for den men= tale kvalitet hos de senere underracer i den ariske race

såvel som for denne kvalitets fremherskende tone under den ariske epoke. Indflydelsen fra den fjerde stråle for harmoni og skønhed og den udviklende kraft fra den femte stråle for viden (synonym med sammensmeltningen af intuition og intellekt i det højt udviklede menneske) har en bestemt virkning på planteriget og på menneskets aura. Begge har en gul-orange udstråling. Jeg nævner *dette* for at illustrere, hvordan en stråles kraft kommer til udtryk i den ydre verden, samt for at tilkendegive værdien af den esoteriske viden, når den anvendes eksoterisk.

Den blå stråle for hengivenhed passerer nu over i den violette stråle for det, vi kalder ceremoniel. Hvad betyder disse ord? Ganske enkelt, at universets store musiker skifter toneart, lader en anden tone lyde, og får således hjulet til at dreje på en anden måde, og svinger den violette stråle, den store tone G, ind i manifestationens bue. Disse stråler bringer med sig – i alle naturriggerne – alt det, der er i harmoni med dem: Mennesker, de vaer af højere ekler lavere orden, elementaler af både ønsket og uønsket natur, blomster, frugter og planteliv af særlig skags samt dyr og former af forskellig art. Det er en stråles tilbagetrækning, der signalerer den endelige udslettelse af nogle specielle former, nogle dyrearter, og fører til, at nogle plantearter dør ud. Af den grund findes forvirring blandt nutidens videnskabsmænd. Den proces, der kendetegner strålens indtræden, foregår langsomt, som alt i naturen, og *det* samme gælder tilbagetrækningsprocessen. Samtidig med en ny stråles cykliske fødsel og fremkomst, trækker den stråle, der er virksom ved den nyes komme, sig langsomt tilbage til sin kilde. Nu for tiden toner den sjette stråle bort og drager med sig alle de former, hvis grundtone er blå – for eksempel de mennesker, som med hengivenhed (makplaceret eller ej) fulgte et eller andet mål, en person eller idé. Med denne stråle forsvinder således de, som vi kalder fanatikere, dvs. de, som med ensidig

nidkærlighed arbejder hen imod et mål, de fornemmer. Mange af de blomster, I nu fryder jer over, dør ud, klokkeblomst, hyacint og oliventræet for eksempel; safiren vil blive sjælden, og turkisen vil miste sit skær. Blomster med violet farve – lavendel og purpur – vil blive fremherskende. Bag akt *dette* kigger en dyb hensigt.

I sit tætteste aspekt rummer det fysiske plan kun få mysterier for nutidsmennesket; han har viden om disse ting. Men det fysiske plans mere subtile niveauer ligger skjult og bliver menneskets næste forskningsområde. Den ceremonielle stråle bringer de metoder med sig, hvorved denne viden kan erhverves og åbenbares, således at alle kan opnå den, og ikke blot belæste og

okkultister. De tre højere æteriske niveauer med deres beboere venter på at blive alles eje, og med disse beboere kommer den første tilnærmelse.

På nuværende tidspunkt er det muligt at forudsige visse begivenheder, som vil finde sted i løbet af de næste et hundrede år. For det første vil, om cirka ti år, den første æter med alt, som er sammensat af *dette* stof, blive anerkendt som en videnskabelig kendsgerning, og de intuitivt arbejdende videnskabsmænd vil kunne erkende dette plans devaer. Mennesker, der inkarneres på den syvende stråle, vil besidde øjne, der ser; de vil kunne se de purpurfarvede devaer samt det æteriske legemes kavere devaer.

For det andet, når Han, som både engle og mennesker venter, vil komme nær det fysiske plan, vil Han bringe med sig ikke blot nogle af de høje væsener og mestrene, men også nogle af de devaer, som står for deva-evolutionen, således som mestrene står for den menneskekige evolution. Glem ikke, at den menneskelige evolution kun er en af mange, og at også devaerne befinder sig i en kriseperiode. De er blevet kaldet til at nærme sig menneskeheden, for med deres højere vibration og

fremragende viden at forene deres kræfter med menneskehedens med det formål at fremme de to evolutioner. Devaerne har meget at bidrage med henblik på farve og lyd, idet de påvirker menneskers og dyrs æteriske legemer. Når *det, de* har at give, er opfattet af menneskeheden, vil der ikke mere forekomme fysiske sygdomme, og opmærksomheden vil rettes imod svaghederne i det astrale eller emotionelle legeme.

De fire æteres violette devaer danner, som I kan forestille jer, fire store grupper med syv underafdelinger. Disse fire grupper arbejder med de fire mennesketyper, der for tiden er inkarneret, idet det er en kendsgerning, at der på intet tidspunkt i denne runde er inkarneret mere *end* fire mennesketyper på én gang. fire stråler dominerer i enhver given periode; den ene lidt mere kraftig end de øvrige tre. Med dette mener jeg, at kun fire stråler er i fysisk inkarnation, medens alle syv typer naturligvis findes på sjælens plan. Dette begreb ses i de fire kaster i Indien, og I vil kunne finde disse fire typer overalt. De fire devagrupper er en skare af herrens tjenere, og det er deres specielle arbejde at kontakte mennesker og yde dem en bestemt og eksperimentel skoling.

Devaerne vil instruere i farvernes virkning ved healing af sygdom, især i virkningen af det violette lys, der kan mindske menneskets sygdomme, samt i at kurere dem for lidelser på det fysiske plan, som har deres oprindelse i det æteriske legeme ekler dubletten.

Devaerne vil lære menneskene at se æterisk ved at hæve den menneskelige vibration gennem indvirkning fra deres egen. Devaerne vil bevise for verdens materialistiske tænkere, at der virkelig eksisterer overbevidste stadier – ikke blot overmenneskelige – og de vil også gøre den hidtil ikke anerkendte kendsgerning klar, at foruden menneskene har andre væsener hjemsted på jorden.

Devaerne vil også undervise om intoneringen af de toner, der

svarer til de violette nuancer, og gennem denne intonering sætte menneskene i stand til at anvende æterne, således som de i dag anvender det fysiske plans stof til deres forskellige behov.

Devaerne vil således gøre det muligt for menneskene at beherske æterne, hvilket har til følge, at tyngde for dem vil transmutes, og al bevægelse vil intensiveres, blive hurtigere, mere glidende, lydløs og derfor mindre trættende. Når menneskene behersker de æteriske niveauer, vil træthed aftage, overgang mellem tilstande ske hurtigere, og de vil evne at transcenderer tid. Så længe denne profeti ikke er en kendsgerning i bevidstheden, vil dens betydning være uklar.

Devaerne vil endvidere lære menneskene, hvordan de bedst tilfører legemet næring, og hvordan de kan drage fornøden næring fra de omgivende ætere. Menneskene vil i fremtiden koncentrere sig om sundhedstilstanden i det æteriske legeme, hvgrved det tætte fysiske legemes funktion praktisk talt vil foregå automatisk.

Devaerne vil sætte menneskene i stand til – som menneskehed og ikke som enkeltindivider – at udvide deres bevidsthed til også at omfatte det, der ligger over det fysiske. Glem ikke i fuldbyrdelse heraf *den* vigtige kendsgerning, at videnskabsmænd vik opdage det væp, der skiller det fysiske plan fra det astrale plan, og dette vævs formål vil endelig blive anerkendt. Tillige med denne opdagelse vil menneskene få evne tik at gennemtrænge vævet og således bevidst skabe forbindelse med det astral■M legeme. En ny forening af væsentlig eetydning vid være fuldbyrdet

Hvad vil der yderligere ske, og på hvilken måde vil tiknærmelse til disse devaer foregår

I løbet af de kommende femten år vil menneskene merre og mere, ofte underbevidst, modtage særlig undervisning af de devaer, de er knyttet til. Dette vil i begyndelsen finde sted telepatisk. Nutidens læger modtager megen information fra

visse devaer. Der eksisterer to højtstående devaer, som tikhører den grønne gruppe på de mentale plan, og som deltager i dette arbejde, og nogle læger får subjektivt megen viden fra en vioket deva, der virker på det fysiske pkans atomare underplan, og som bistås af en deva fra det kausale plan, der arbejder med eller gennem lægernes egoer. Efterhånden som menneskene lærer at fornemme og erkende disse devaer, vil der blive givet mere og mere undervisning. De underviser på tre måder:

- a. Ved hjælp af intuitiv telepati.
- b. Ved at tilkendegive farve, der på denne måde viser fuldbyrdelsen af visse ting.
- c. Ved bestemte melodiske lyde, der forårsager vibrationer i æterne, som på deres side frembringer former.

Menneskehedens udvddede syn vil obsekvere, at æteren i sidste instans rummer mere substans, end det nu antages, og efterhånden som det æteriske syn øges, vil man erkende, at æterne bogstaveligt består af det fysiske plans stof. Når et menneske derfor under sygdom vil påkalde en deva, og når denne deva er i stand

til at tikintetgøre sygt væv ved at frembringe en tone, som vil resultere i, at det inficerede væv elimineres, og når der på grund af vibrationens tilstedeværelse synligt dannes nyt væv, da vil tilstedeværelsen af disse devaer blive akmindeligt erkendt, og deres evner vil blive anvendt.

På hvilke måder vil deres tilstedeværelse blive erkendt og deres evner benyttet

først og fremmest ved, at det menneskelige øje udvikles på afgørende måde, således at det kan se det, der nu ikke kan ses. Udviklingen bevirker en forandring inde i øjet, men ikke til en form for clairvoyance.

Dernæst vil man gennem vedvarende forsøg med invokationer

og ved at anvende dem som et middel til påkaldelse opdage devaerne. Denne udvikling må man dog nærme sig med varsomhed, idet det for en ubeskyttet kan føre til ulykke. Heraf følger nødvendigheden af at leve et rent liv, at lære beskyttende invokationer og formler samt at lære kirkens og frimureriets beskyttende evne. Glem ikke, at der eksisterer onde væsener på andre plan end *det* fysiske, at de kan respondere på analoge vibrationer, og at de invokationer, som påkalder en deva, såfremt de ikke intones rigtigt, kan påkalde et væsen, der vil virke tilintetgørende. I ritual ligger beskyttelse. Derfor lægges der vægt på kirkelige handlinger og frimureriets ritualer, noget som vil tage til snarere end tage af, efterhånden som årene går. Invokationers virkning vil senere blive kendt.

Ethvert enkelt menneske vibrerer i en eller anden speciel rytme. De, som kender og udfører clairvoyant og clairaudient arbejde, ved, at alt stof udsender lyde, at alt stof pulserer, og at alt stof har sin egen farve. Ethvert menneske kan derfor opøves til at frembringe en eller anden speciel lyd; ved at skabe denne lyd, toner en farve frem i ham, og kombinationen af disse to angiver en rytme, som helt og holdent er hans egen.

Ethvert menneske i menneskeheden befinder sig på en af de syv stråler; derfor vil én farve og én tone være fremherskende, og gradueringer og nuanceringer i tone og farve er utallige. Enhver stråle har sine understråler, som den dominerer over, idet den virker som den synteskabende stråle. Disse syv stråler er forbundet med spektrets farver. Det er røde, blå, gule, orange, grønne og violette stråler. Dertil kommer den indigo stråle, som sammenfatter dem alle. Der er de tre hovedstråler – rød, blå og gul – og de fire underfarver, som, i den monade, der udvikler sig, svarer til den åndelige triade og *den* lavere kvaternitet. Vort systems Logos koncentrerer sig om kærlighedsaspektet, det blå aspekt. Dette – som en syntese – manifesterer sig som indign Dette spørgsmål med hensyn til

stråkerne og deres farver kan virke forvirrende på enhver nybegynder. Jeg kan kun angive nogle tanker, men ved at samle antydninger, vil forståelsen indfinde sig. forklaringen ligger i farvers lighed, der nødvendigvis medfører lighed i tone og rytme. Derfor, når et menneske befinder sig på den røde og den gule stråle, med den røde som hans hovedstråke, og træffer et andet menneske, som befinder sig på den blå og den gule stråle, med en sekundær lighed tik den gule, kan der muligvis være genkendlse. Men møder et menneske på den gule og *den* blå stråle, med gul som sin hovedfarve, en broder på den gule og den røde stråle, er genkendelsen umiddelbar og gensidig, da hovedfarven er den samme. Når denne fundamentale årsag til forening eller adskillelse forstås bedre, vil også sekundærfarverne bringes til at virke som mødested til gensidig gavn for de involverede parter.

Farverne rød, blå og gul er primærfarver og kan ikke reduceres. De er de tre hovedstrålers farver.

- a. Vilje eller magt rød
 - b. Kærlighed-visdom blå
 - c. Aktiv intelligens gul Derefter har vi understrålerne:
 - d. Orange
 - e. Grøn
 - f. Violet
- og den synteskabende stråle indigo.

4. Det er naturligvis i menneskenes interesse, at et studium af strålerne øver den største tiltrækning. Det er dette studium, som vil tilskynde og vække psykologer til sand forståelse af mennesket. Ethvert menneske befinder sig på en af de syv stråler. Hans personlighed findes på én af dem i hver inkarnation, men strålen varierer i overensstemmelse med egoets eller sjælens stråle. Efter den tredje indvielse anbringer

(hvis man kan bruge et sådant upassende udtryk) han sin sjæl på en af de tre hovedstråler, skønt den indtil da befandt sig i en af de syv strålegrupper. Med denne ophøjede hokdning stræber han efter monadens væsentlige enhed. Den kendsgerning, at der findes syv stråketyper, indebærer store implikationer, og det, at emnet er så indviklet, forvirrer begynderen.

En stråle giver gennem sin energi særlige fysiske tilstande og bestemmer kvaliteten af den astral-emotionelle natur; den farver det mentale legeme; den regulerer fordekningen af energi, idet stråkerne kendetegnes ved varierende vibrationsgrad, og styrer et specielt center i legemet (forskelligt for hver stråle), hvorigennem fordelingen sker. Enhver af strålerne virker primært gennem ét center og gennem de resterende seks i særlig rækkefølge. Strålen prædisponerer et menneske til en vis styrke og svaghed og sætter hans begrænsninger såvel som udstyrer ham med evner. Den styrer den måde, som er karakteristisk for hans relation til andre mennesketyper, og er ansvarlig for, hvorledes han som form reagerer over for andre former. Den betinger hans farve og kvalitet, hans generelle holdning på personlighedens tre plan, og den former hans fysiske fremtoning. Visse mentale holdninger er lette for én stråletype og vanskelige for en anden, og heraf kommer, at personligheden i udvikling veksler fra stråle til stråle, fra kivi til liv, indtil alle kvaliteter er udviklet og kommet til udtryk. Visse sjæle befinder sig inden for bestemte aktivitetsområder på grund af deres stråle-skæbne, og et specielt virkefelt forbliver relativt det samme gennem mange inkarnationer. En leder eller statsmand har tilegnet sig dygtighed i sin beskæftigelse gennem mange forsøg inden for dette område. En verdenslærer har undervist gennem lange tidsperioder. En verdensfrelser har gennem mange inkarnationer haft den opgave at frelse. Når et menneske har tikbagelagt to tredjedele af sin evolutionære vej, så vil hans

sjæks stråletype begynde at dominere personlighedens stråletype og vil således styre retningen for hans udtryk på jorden, ikke i (såkaldt) åndelig forstand, men med hensyn til at prædisponere personligheden til visse aktiviteter.

Derfor er viden om strålerne og deres kvaliteter og aktiviteter set ud fra et psykologisk standpunkt af grundkæggende betydning, og derfor er denne afhandling skrevet.

5. Befolkningsgrupper, organisationer, nationer og grupper af nationer er alle et resultat af stråleaktivitet og magnetisme. Følgelig er det værdifuldt at have en forståelse af de kræfter, som vælder frem fra det guddommelige skaberide centrum, og som vi kalder strålerne, for at kunne forstå de store menneskemassers kvalitet og natur og skæbne. De syv planeter styres hver af en af strålerne. Lande (betragtet uafkgængigt af nationalitet) er ligeledes et resultat af stråleaktivitet, og af den grund kan betydningen af emnet ikke overvurderes.

Spørgsmål 5: Hvilken betydning har sjælens enestående kvaliteter: sansning, bevidsthed eller erkendelse, lysets energi?

Vi vil nu overveje vort sidste spørgsmål, og jeg vil med almindelige udtryk – nødvendigvis begrænset af sprogets utilstrækkelighed – antyde over for jer betydningen af de fremherskende sjælskvaliteter.

- a. Sansning, eller sensitiv respons på kontakt, og med dette menes efterfølgende vækst i viden.
- b. Bevidsthed, erkendelse af omgivelserne, og udvikling af redskaber, hvorved bevidstheden i tiltagende grad kan udvikles.
- c. Lys eller udstråling, virkningen af samspillet mellem livsenheden og omgivelserne.

Det første punkt, jeg her peger på, er vanskeligt at fatte for den, der ikke er en indviet eller ikke er accepteret discipel af højere grad. Sjælen er den faktor i stoffet (eller snarere det, der opstår af kontakten mellem ånd og stof), som frembringer sanset respons, og det, vi kalder bevidsthed i dens varierende former; den er også den latente eller subjektive væsentlige kvalitet, som giver sig til kende som lys eller lysende udstråling. Den er det kfselvlende inde fra SS, som er karakteristisk for alle former. Stof i sig selv og i dets udifferentierede tilstand, førend det gennem skabelsesprocessen gøres aktivt, besidder ingen sjæl og besidder derfor ikke egenskaber som respons og udstråling. Det er først, når disse to – i skabelses- og udviklingsprocessen – er bragt i forbindelse med hinanden og sammensmeltet, at sjælen virkelig træder til og giver disse to guddommelige aspekter mulighed for at manifestere sig som en treenighed, samt en chance til at demonstrere sansende aktivitet og magnetisk udstrålende lys. Alt hvad vi vil fastholde i denne afhandling, må vi nærme os set ud fra en synsvinkel om menneskets evolution, og derfor kunne det fastslås, at reaktionsapparatet (menneskets formnatur) først fuldbyrder hele sin skæbne, når sjælsaspektet dominerer, og først da vil sand magnetisk udstråling og den rene lysudstråling blive mulig. Symbolsk er mennesket i de tidlige stadier af den menneskelige evolution, set ud fra bevidsthedens synspunkt, relativt ude af stand til at respondere samt er ubevidst, ligesom stoffet er det i dets tidlige stadier af den formdannende proces. Opnåelse af fuld bevidsthed er naturligvis målet for evolutionsprocessen. Det uudviklede menneske – igen symbolsk udtrykt hverken udsender eller skaber noget lys. Lyset i hovedet er usynligt, selv om de clairvoyante forskere vil kunne se det svage lysskær i de bestanddele, der udgør legemet, og *det* lys, der er skjult i de atomer, der udgør formnaturen. Efterhånden som evolutionen fortsætter, intensiveres disse

svage punkter af kkmørkt lyssS i deres skær; lyset i hovedet blusser op med mellemrum i løbet af gennemsnitsmenneskets liv og bliver til et skinnende lys, når han betræder discipelskabets vej. Når han bliver en indviet, er atomernes lys så strålende og lyset i hovedet så intenst (med en parallel stimulering af kraftcentre i legemet), at lyslegemet viser sig. Dette lyslegeme bliver til sidst fuldt synligt og mere fremtrædende end det tætte håndgribelige fysiske legeme. Det er i dette lyslegeme, at den sande gudcsøn bevidst dvæler Efter tredje indvielse intensiveres det dualistiske lys og udvikler en endnu større glans, idet det blandes med åndens energi. Dette er i virkeligheden ikke en optagelse af eller en forening med et tredje lys, men er stoffets lys og sjælens lys, der flammer op til større stråleglans sgm følge af åndens *åndedrag*. Der er tidligere angivet noget om *dette* lys i *kkA Treatise on Cosmic fireSS*. Studér dette og prøv at forstå betydningen af denne proces. *Ved* at forstå disse lysaspekter opnås et sandere billede vedrørende naturen af disse ild i det menneskelige udtryk for guddommekighed.

Det må aldrig glemmes, at det er alle tings sjæl, Aninmgd mkdndi, således som den kommer til udtryk i alle fire naturriger, der giver vor planet dens lys i himlen. Planetens lys er summen af det lys, svagt og ubestemt, som findes i alle atomer af *det* udstrålende eller vibrerende stof eller substans, som alle former i alle naturriger består af. Hertil kommer, at der i planeten og; ligeledes i ethvert naturrige findes en korrespondance til det æteriske legeme med dets centre af udstrålende energi, som ligger bag eller som sdunderstøtterdg den ydre fysiske form. Menneskets æteriske legeme er en bestanddel af det planetariske æteriske legeme og udgør dets mest forædlede og højest udviklede aspekt. Efterhånden som æonerne går, tager lyset, der stråler ud fra planeten, til i styrke. Dette betyder ikke nødvendigvis, at en bebger på Neptun ville

kunne se vor planet stråle mere og mere klart, skønt dette virkelig finder sted i få tilfælde i universet. Men *det* betyder, ud fra et clairvoyant synspunkt, at planetens æteriske legeme vil vokse i levende udstråling og pragt, idet udstrålingen

mere og mere vil være udtryk for sjælens sande lys. Sjælen er essentielt set lys, både bogstapeligt set som vibration samt filosofisk set som værende den rette formidker af viden. Sjælen er også lys symbolsk set, idet den er lig solens stråler, der strømmer ud i mørket; sjælen forårsager åbenbaring ved hjælp af hjernen. Den sender sit lys ind i hjernen, og således oplyses Vejen mere og mere for mennesket. Hjernen er lig sjælens øje, som ser ud i den fysiske verden; på samme måde er sjælen monadens øje, og i besynderlig og okkult forstand udgør det fjerde naturrige på vor planet den planetariske guddoms øje. Hjernen reagerer på de syv sanser:

k. Høresans 5. Lugtesans

2. følesans 6. Tænkning, sund fornuft 3. Synssans 7. Intuition
e l l e r d e n s y n t e s e 4 . S m a g s s a n s
skabende sans

Gennem disse syv sanser muliggøres kontakten til stoffets og åndens verden. På ejendommelig måde svarer de syv sanser på det fysiske plan til de syv stråler og er nært knyttet til og styret af dem. Den følgende tabel giver en antydning, og det er det, der er tilsigtet.

1. Hørsans ... 7. stråle... Mdg d.....
.Mdg tord 2. følesans 1. stråle... Tilintetgører Guds
finger
3. Synssans . . . 3. stråle . . . Vision
.Guds øje 4. Smagssans . 6. stråle . . . Idealisme .

.Folkeslags begær
 5. Lugtesans .. 4. stråle ... Kunst.....
 .Åbenbarings skønhed 6. Intellekt 5. stråle .
 T æ n k n i n g
 .Gudsviden
 7. intuitiv . . . 2. stråle . . m Kærlighed-visdom . .
 eudsindsigt

dennem magtord skabtes verdenerne i rækkefølge, og herren for strålen for ceremoniel magi tilvejebringer orden i den guddommelige organisme.

Ved at anvende Guds finger i det styrende og kraftfulde arbejde, får vi den cykliske tilintetgørelse af former, således at guddommens manifestation kan vokse i kraft og skønhed. Således gennemfører herren for magt eller vikje opgaven med at tilintetgøre, hvorved der tilvejebringes skønhed og åbenbaring af Guds vilje og hans velsignelsesrige hensigt.

Ved hjælp af Guds øje skinner lyset på solens og planeternes vej såvel som på menneskets vej. Herren for tikpasning og intellekt udarbejder med intelligens den guddommelige idé gdg; plkan og bringer *den* til udtryk og objektivitet.

Når kalle folkeslags begærsS kommer, og den kosmiske Kristus står åbenbaret, vil alle mennesker og alle levende væsener i gkkult forstand sdsmageSS eller tage del i den store hændelse, gg herren for strålen for hengivenhed og idealisme vik se fukdbyrdeSsen af sit værk og være sstikfredsgS.

Herren for den fjerde stråle for harmoni, skønhed og kunsr vil også føje sin del til *det* store skaberværk, og man vil gspdage, at den mysteriøse åbenbaring, som vi kalder skønhed, ■er er kanskelig at følge til sit udspring, bl.a. er udtrykt i den subtilc kvalitet, for hvilken sslugtesansenSS i animal forstand er symbgl. Den store søgen og dét esoterisk at ksfølge et sporSS vil være slut. Den fjerde stråle er i særlig grad vejen for

den søgende, for fjerdestråleren og for den sensitive, der gengiver skønhed. Den jødiske nation er nært forbundet med den fjerde stråle og den fjerde rodrace, og deraf følger deres fremtrædende position i den nutidige kunstens verden og også betydningen af deres endeløse symboliske vandring og søgen.

Når gudsviden er til stede generelt (og her menes ikke kendskab til eller viden om et højtstående væsen, men en guddommelig alvidenhed, der udtrykkes ved menneskets mellemkomst), vil Herren for konkret viden, som er legemliggørelsen af det mentale eller femte princip, opleve sit værk bragt til afslutning. Han stimulerer menneskehedens sans for indre viden og nærer bevidsthedsaspektet i naturriggerne under det menneskelige, idet han således udvirker stoffets respons på ånd og tilvejebringer fortolkningen af det, som der har været en sanset forbindelse med.

Intuition er bogstavelig talt den umiddelbare opfattelse af sandheden som en syntese, således som den dybest set består, og Herren for anden stråle vil bringe hele evolutionsprocessen til afslutning ved i menneskeheden at udvikle den fuldendte indsigt, som vil gøre ethvert menneske til en perfekt og intelligent medarbejder af Planen.

Et grundigt studium af disse strålekræfter i relation til det skabende arbejde og til fremme af Planen (for så vidt som vi på nuværende tidspunkt kan fatte den) vil åbenbare, hvor nøje hele opbygnings-tilintetgørelses-genopbygningsprocessen er knyttet til de tre sjælskvaliteter – sansning, bevidsthed og erkendelse – og vil vise, hvorledes spørgsmålet om lys, som jeg netop har beskrevet, har afgørende betydning for vor evne til at fortolke og forstå disse tre kvaliteter.

Bevidsthed angår, i den esoteriske lære, formaspektets reaktion i de tre naturrigger under det menneskelige:

1. Forhold til den verden af levende, vibrerende og magnetiske

former, som hver form er nedsænket i. Enhver form påvirker gennem sin udstråling alle andre former, og reaktionen på omgivelserne vil svare til formens kvalitet og til dens udviklingsmæssige status.

2. I forhold til kræfternes subjektive verden, som vi kalder den æteriske verden. Alle former i alle fire naturriger reagerer således i nogen grad og på en eller anden måde.

3. I forhold til kvalitetens eller begærets verden. Alle former i alle naturriger reagerer under ét over for det guddommelige tilskyndelses- eller begæraspekt, som er basis for hele evolutionsprocessen. Dette betragtes som en tilskyndelse og styres mere eller mindre selv af *den* menneskelige familie; det følges blindt af formerne i de andre naturriger, som reagerer på disse forskellige tilskyndelser i overensstemmelse med deres reaktionsmekanismeres natur.

dfår vi beskæftiger os med indstrømningen af mental energi og med de kræfter, der udgår fra det mentale femte plan (højere tænkeevne, lavere tænkeevne og den egoiske intelligente enhed), da træder vi mere afgjort ind i området for selve den menneskelige evolution, og det vage ord *selvbevidsthed* kan meget vel blive erstattet af ordet *selvbevidst vidende*. Mennesket har viden i varierende grad, og det er kun mennesket, der véd, at han véd. Menneskets reaktionsapparat reagerer over for og påvirkes af alle de kontakter, som formerne under den menneskelige reagerer over for, derudover er han vidende om sin egen eksistens, og hans reaktionsmekanisme er i stand til at reagere, ikke blot over for ydre tilskyndelser, men også over for impulser, der udgår fra hans indre, fra det såkaldte selv, samt fra den verden for indre iagttagelse og mystisk vision, som synes lukket for alle livsformer under *den* menneskelige.

I et større perspektiv, som vi ikke skal beskæftige os med i denne aflmandling, så er planeten et responsapparat for et væsen, der står højt over mennesket, og dette væsen

responderer bevidst på indvirkningerne, dem kommmmmgr fka sglsystemet surn helhed samt fra visse stjernebilleder (der er livsvæsener), som vort solsystem er forbundet med. På lignende måde fungerer Sol-Logos ved hjælp af det gigantiske responsapparat, hvis grænse er afhængig af solsystemets indflydelsessfære. Enhver form, fra det sllermindste atom til et umådeligt stort stjernebillede, er legemliggørelsen af et livsvæsen, der ytrer sig som bevidsthed, erkendelse og responderende sans gennem en eller anden art af respSdmsmekanisme. Således oplever vi skabelsen af et univers, hvis livsvæsener gensidigt påvirker hinanden og er indóyrdes forbundne; alle er bevidste, nogle af dem selvbevidste og andre gruppebevidste, men alle har deres rod i det universelle sind, alle hesidder sjæle, og alle repræsenterer aspekter af det guddommelige liv.

Liv, kvalitet, tilsynekomst forbliver således den primære treenighed. Tilsynekomst er den objektive side, og former er ned gennem tiderne blevet studeret videnskabeligt, analyseret og;

klassificeret. Nu vender vi os indad og er introspektive og begynder en cyklus, hvor kvalitetens og betydningens verden vil blive underkastet en lignende forskning og klassificering. Dette vil resultere i, at der opstår nye livsværdier, som vil berige vor forståelse, og som igen vil resultere i tiltagende intuition, der træder i stedet for intellektet.

Jeg vil indtrængende bede alle leve mere i betydningens verden og mindre i tilsynekomsternes verden. Det er en mere sand verden med mindre illusion. Når forståelsen er udviklet, når mennesket har lært at se ned under overQaden og har udviklet sand vision, da vil sjælens kvalitet i tiltagende grad fremkomme i alle former, og tilsvarende vil formnaturens magt træde i baggrunden. Det er menneskehedens privilegium at åbenbare denne betydningens verden, og alle sande esoterisk

studerende burde være pionerer på dette område.

KAPITEL III

III. Ti grundlæggende kendsgerninger

1. Der er ét liv.
2. Der er syv stråler.
3. Liv-Kvalitet-Tilsynekomst udgør eksistens.
4. De syv stråler er de syv skabende kræfter.
5. Strålerne manifesterer sig gennem de syv planeter.
6. Ethvert menneske er på en af strålerne.
7. Der er én monade, syv stråler og myriader af former.
8. Evolutionens love indeholder de syv strålers livsformål.
9. Mennesket udvikler sig ved selvudtryk og selvrealisation.
10. Individualisering fører sluttelig til indvielse.

KAPITEL III

Ti grundlæggende kendsgerninger

Som afslutning på dette afsnit af vor afkmandling og inden vi begynder systematisk at studere strålerne, vil jeg søge at formulere for jer de fundamentale kendsgerninger, som ligger til grund for denne lære. De er for mig, en beskeden medarbejder i Hierarkiet, såvel som for Den store hvide Loge som helhed, udsagn om kendsgerninger og sandhed. Studerende og søgende må acceptere dem som en hypotese.

1. Der er ét liv, som primært udtrykker sig gennem syv grundlæggende kvaliteter eller aspekter og sekundært gennem myriader af varierede former.
2. Disse syv udstrålende kvaliteter er de syv stråler, de syv livsvæsener, som giver deres liv til formerne og giver formverdenen dens betydning, dens love og tilskyndelse til evolution.
3. Liv, kvalitet og tilsynekomst, eller ånd, sjæl og legeme, udgør alt eksisterende. De udgør selve eksistensen med dens evne til vækst, til aktivitet, til manifestation af skønhed samt evnen til at være i fuldstændig overensstemmelse med Planen. Denne Plan er rodfæstet i de syv strålevæseners bevidsthed.
4. Disse syv livsvæsener, hvis natur er bevidsthed, og hvis udtryk er sansning og særegen kvalitet, skaber cyklisk den manifesterede verden; de virker nært sammen i forening og harmoni og samarbejder intelligent med den Plan, som de er vogtere af. De er de syv bygmestre, som ledet af universets store arkitekt skaber herrens strålende tempel.
5. Ethvert strålevæsen udtrykker sig overvejende gennem en af de syv hellige planeter, men livet fra alle syv strømmer gennem enhver plånet, inklusive jorden, og forsynes således alle

former med kvalitet. Hver planet er en lille kopi af grundplanen, og hver planet er i overensstemmelse med helhedens hensigt og formål.

6. Menneskeheden, som denne aflgandling beskæftiger sig med, er et udtryk for Guds liv, og ethvert menneske er opstået i overensstemmelse med en af de syv strålekræfter. Hans sjæls natur er kvalificeret eller betinget af det strålevæsen, som har udåndet ham, og hans formnatur er farvet af det strålevæsen, der – i sin cykliske tilsynekomst på det fysiske plan på ethvert givet tidspunkt – fastsætter kvaliteten af menneskeheden og af formerne i naturriggerne. Sjælens natur eller kvalitet forbliver uændret gennem en hel verdensperiode; dens formliv og natur forandres fra liv til liv, svarende til dens cykliske behov og den omgivende gruppes tilstand. Sidstnævnte er betinget af den stråle eller de stråler, der er inkarneret på det pågældende tidspunkt.

7. Monaden er det liv, der leves i samklang med de syv strålevæsener. En monade, syv stråler og myriader af former dette er strukturen bag de manifesterede verdener.

8. De love, der styrer kvaliteten edler sjælens fremkomst gennem former, er ganske enkelt stråleherrernes mentale hensigt og livsretning. Deres hensigt er uforanderlig, deres vision fuldkommen, og deres retfærdighed uforlignelig.

9. Udviklingsmåden eller -metoden for menneskeheden er selvudtryk og selvrealisation. Når denne proces er fuldført, da er selvudtrykket det ene selv eller strålelivet, og den opnåede realisation er åbenbaringen af Gud som kvalitet i den manifesterede verden og som liv bag tilsynekomst og kvalitet. De syv strålevæsener eller de syv sjælstyper ses som udtryk for ét liv, og forskellighed fortæber sig i den Enes vision Sdg i identifikation med den Ene.

10. Den metode, der benyttes til at frembringe denne realisation, er erfaring, der begynder med individualisering og

slutter med indvielse; således frembringes den fuldkomne forening af og det fuldkomne udtryk for liv-kvalitet-tilsynekomst.

Ovennævnte er en kortfattet fremstilling af Planen. Mestrenes Hierarki i dets syv afdelinger (svarende til de syv stråler) er Planens vogtere, og hos dem ligger ansvaret for gennemførelsen af det næste skridt i ethvert århundrede.

ANDEN DEL

KAPITEL I

I. De syv skabende bygmestre, de syv stråler

1. Strålerne og Liv-Kvalitet-Tilsynekomst.
2. Den nuværende stråle-plan og medarbejderne.
3. Tre betydningsfulde udsagn.
4. Kvalitet i tilsynekomsternes verden.
5. En analyse af strålerne og deres udtryk.

KAPITEL I

De skabende bygmestre, de syv stråler

Vi har nu afsluttet første del og har således lagt grunden til vore videre studier. Først vil jeg give en kort fortolkning af den grundlæggende teori i *Den hemmelige Lære*, kaldet den hylozoistiske teori. Denne teori gør gældende, at der findes en levende substans, der består af en mangfoldighed af sansende livsvæsener, som uafbrudt bringes til udtryk ved kddet guddommelige livs åndedragsg Denne teori anerkender ikke såkaldt uorganisk stof noget sted i universet, og betoner *den* kendsgerning, at alle former er opbygget af uendeligt små livsvæsener, der som helhed – stor eller lille – udgør ét livsvæsen, og at disse sammensatte livsvæsener forenet igen er en del af et endnu større livsvæsen. Således har vi sluttelig den store rækkefølge af livsvæsener, der manifesterer sig i større udtryk og når hele vejen fra det ganske lille livsvæsen, kaldet atomet (som videnskaben beskæftiger sig med), op til det umådeligt store atomare livsvæsen, som vi kender et solsystem.

Dette er en kortfattet og utilskrækelig definition af læren om hylozoisme og er et forsøg på at fortolke og finde frem til betydningen af den manifesterede fænomenet i overensstemmelse med de tre hovedkendetegn, liv-kvalitet-tilsynkomst. Husk også at finde frem til betydningen bag alle former og livserfaringer og derved lære at trænge ind i de subjektive kræfters verden, som er den virkelige verden, hvori alle okkultister arbejder.

Lad os tage disse tre ord, liv-kvalitet-tilsynkomst, og prøv at forstå deres betydning i relation til strålerne.

Hvad afspejler betydningen af ordet kslisk er vores opgave næsten uovervindelig, idet intet menneske har eller kan have nogen opfattelse af livets natur, før han har opnået den

tredje indvielse. Dette gentager jeg med eftertryk for at indprente jer, at det er formålsløst at spekulere over dette emne. Disciple, som har gennemgået den tredje indvielse, og som har besteget forklarelsens bjerg, kan – fra dette høje punkt – skimte udstrålingen fra det subjektive centrum af energi (i Den hermdnkeslige Lære kaldet den centrale åndelige sol) og således opnå et gdimt af forståelse med hensyn til betydningen afordet kslivSS. Men de kan ikke og tør ikke videregive den opnåede viden. Deres bestræbelse for at gengive en sådan oplysning ville være resultatløs, gg selve sprnget ville være kktilstrækkektigt ti■ opgaven. Liv er ikke, hvad man hidtil har forkmmodet. Energi (i mgdsætning til kraft, gsg når ordet skal beskrive det udstrålende centrum, der differentierer sig i kræfter) er ikke det, som tom spekulation har beskrevet. Liv er syntesen af al aktivitet – en aktivitet, som er en blanding af mange energier, idet liv er summen af energierne Fra de syv solsystemer, hvoraf vort solsystem er det ene. Disse er som helhed udtryk for det væsens aktivitet, som i vore hierarkiske arkiver betegnes som skden Ene, om hvem intet kan sigesSS. Denne syvfoldige kosmiske energi, de sammensmættede og forenede energier fra syv solsystemer, inklusive vort, strømmer automatisk gennem hvert af de syv og fører følgende kvaliteter med sig :

1. Impuls hen imod aktivitet.
2. Aktiv impuls hen imod organisation.
3. Aktiv organiseret impuls hen imod et bestemt mål.

Jeg har beskrevet disse impulser med ovennævnte ord for at vise den tendens, der kommer frem ved deres vekselvirkning. Denne trefoldige energiladede impuls, skabt af den fremdrivende kraft fra de syv store åndedrag eller stråler,

iværksatte verdens tilblivelsesproces og manifesterede sig som tilskyndelse til evolution – en evolution, som er aktiv, organiseret, og som uafvigeligt og ufejlbarligt arbejder hen imod et specielt mål. Dette mål er i sit fulde omfang kun kendt af den ufattelige eksistens, som virker gennem de syv solsystemer, (som igen er de syv store livsvæsners udtryk), ganske som vor solare guddom virker gennem de syv planetariske Logoi. Akt dette har været antydnet og skitseret i A Treatise on Cosmic fire, og jeg har ikke til hensigt at udvide emnet her. Imidlertid vil jeg, fordi det har afgørende betydning for evolutionen af kvalitet i den menneskelige familie, gøre opmærksom på, at de syv skabende bygmestre eller planetariske Logoi i vort solsystem er legemliggørelser af den vilje, den energi og den magnetiske kraft, som fra de syv solsystemer strømmer gennem dem og ind i deres forskellige aktivitetsfælder. Således skabes gennem deres forenede aktivitet det organiserede solsystem, hvis energier er i konstant kredsløb, og hvis fremkommende kvaliteter afkralanceres og tilkendes over hele systemet. Alle dele af solsystemet er indbyrdes afhængige; alle kræfter og energier er i konstant skift og forandring; de strømmer som store pulsationer og som en form for rytmisk åndedrag rundt om hele det solare atom, således at ethvert solvæsens kvaliteter, der flyder gennem de syv stråleformer, gennemtrænger enhver form inden for den solare indflydelsessfære og på den måde kæder enhver form sammen med enhver anden form. Læg derfor mærke til den kendsgerning, at enhver af de syv stråler eller skabende bygmestre kegemliggør solsystemets herres energi, – vilje, kærlighed og hensigt –, såvel som denne herre på sin side kegemliggør et aspekt af energien, vilje, kærlighed og hensigt af den Ene, om hvem intet kan siges. Derfor er det første udsagn, som den studerende skal forstå om strålerne, følgende:

I. *Ethvert strålevæsen er et udtryk for et solvæsen, Sdg gnygvgsr*

plafget er felgelig

1. kædet sammen med ethvert andet planetarisk livsvæsen i soksystemet,
2. besjælet af energi, der kommer fra et af de syv solsystemer,
3. tilskyndet ved en trefoldig strøm af livskræfter, der kgsnmmer fra :
 - a. Solsystemer udenfor vort eget. b. Vort eget solsystem.
 - c. Dens eget planetariske væsen.

Det er ikke muligt for gennemsnitstænkeren at fatte betydningen af dette udsagn, men til en vis grad vil han kunne fgrrstå denne udlægning: enhver planet er et brændpunkt, hvorigennem kræfter og energier cirkulerer og uophørligt strømmer, Sdg disse energier kommer fra det ydre kosmos eller selve universet, fra det solsystem, som hans egen planet er en del af, og; sgm vor sol er midtpunktet i, og fra det væsen, som udgør vor egen specielke planetariske herre eller livsv■sen.

Jeg ønsker at påpege, at der ifølge den esoteriske lære er fgdrskel på en konstellation eller et stjernebillede og et solsystem, selv om nutidens videnskabsmænd ikke er enige med mig.

Et solsystem består af en sol som det centrale midtpunkt med sin række af tilhørende planeter, der holdes i magnetisk fgdrbindelse i deres baner omkring denne sok.

Et stjernebillede består af to eller Qere solsystemer eller rækker af sole med et antal planeter. Disse systemer holdes sammen som et sammenhængende hele ved solenes stærkt virkende indbyrdes relation, idet drsse soles magnetiske furbindelse er så afbalanceret, at skde – i okkult forstand – betræ■er Vejen sammen inden for en radius af hinandens kraftkk; de bevarer derek relative afstand og beliver deres

planeter, men samtidig bevarer de en ensartethed i balance og indflydelse. I få sjældne tilfælde forstyrres denne ligevægt, og der opstår en tiltagende eller aftagende af deres indflydelse og af magnetisk kraft.

En sådan tilstand styres af en kosmisk lov om rytme, så gældende, at vi på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at forstå den.

En illustration af denne i stor målestok tiltagende og stigende indflydelse og udstråling (synonyme begreber inden for Solsystemet) ses i dag i stjernebilledet Tvillingerne, hvor den ene af Tvillingerne tager til i udstråling og kraft, og den anden aftager. Men dette er esoterisk et noget enestående eksempel. Stjernebilledernes relation til solsystemet, som er grundlaget

for astrologisk forskning, vil blive behandlet senere. Her søger jeg blot at fremhæve de to kendsgerninger, at de syv stråler selv er

1. energistromninger fra de syv solsystemer, som på deres side besjæles af det livsvæsen, der kaldes den kke, om hvem intet kan siges,
2. under indflydelse af og således under astrologisk kontrol af de tolv stjernebilleder, hvis energier kontaktes af vort solsystem kke der kommer gennem den sterre zodiak i løbet af den umådeligt lange periode på ca. 25.000 år, og i mindre grad i løbet af åreks rækker, hvorunder den mindre kodiaks vej betrædes.

Emnet er meget indviklet, og kun den brede generelle skitsering af systemet og de grundlæggende principper, der styrer loven om evolution, kan svagt opfattes og forstås. Emnet er så umådeligt omfattende, at den konkrete tænkning og den fornuftsbetonede natur fortaber sig i de erkendte kompleksiteter

og problemer. Men den oplyste intuition med sin evne for syntese (som er det frembrydende kendetegn hos disciple og indviede under skoling) kan og vil føre dem til gradvise bevidsthedsudvidelser, som til sidst bringer dem til toppen af forklarelsens bjerg. Fra denne ophøjede position kan disciplen opnå den vision, som sætter ham i stand til et kort øjeblik at se hele verdensstrukturen og tik at dele Arjunas erfaring som beskrevet i Bhagavadeita, da han skå alle former samket i legemet afgudernes GudSS. Han kan derefter stige ned fra dette bjerg med sin personlighed transfigureret og udstråkende. Hvorfor fordi han nu ved, at ånden er en kendsgerning og grundlaget for udødelighed; han ved, hævet over enhver tvivl, at der eksisterer en Plan, og; kæt euds kærlighed er den grundlæggende lov for al manifestatign såvel som oprindelsen til den evolutionære drivende kraft. Han kan støtte sig til den viden, at åndens kendsgerning, kærlighedens tilstedeværelse og Planens synteseskabende rids skaber det grundlag, hvorpå han kan sætte sine fødder, indtage en sikker holdning og derefter fortsætte i fuld tillid mod et sikkert mål.

Det næste, vi kan acceptere som en kendsgerning, er derfor

II. Alle strålerne er modtagere af og ooptere for de energier, der kommer fra

1. de syv solsystemer,
2. de tolv stjernebilleder.

Enhver stråle lader disse energier passere gennem sit manifestationslegeme (en planet) og overfører dem derved til den planetariske form og til alle former på og i planeten. Disse differentierede former er således besjælet af energi, der kommer fra det kosmiske livsvæsen, fra den solare guddom og fra det planetariske livsvæsen, og følgelig er de farvet af kvaliteter fra de syv solsystemer og de tolv

stjernebilleder. Denne blanding af energier, der indvirker på substansen, skaber formerne, og enhver af de subjektive former skaber igen den ydre tilsynskomst.

Det er os ikke muligt at studere disse kræfter og kvaliteter i enkeltheder, i særdeleshed ikke i forbindelse med et enkelt menneske, idet sammenligningsforholdet er relativt lille, og de detaljer, der skal overvejes, meget indviklede. Men vi kan i nogen grad få en forståelse af kvaliteternes og energiernes natur, efterhånden som vi studerer de syv strålevæsener med deres syv psykologiske typer samt de tolv skabende Hierarkier, som beskrevet i *guddomsk hemmelig Lærs. 7 + 12 = 19*, og hvis i tid disse livsindtryk lægger de 3 store aspekter af guddommen, som vi kalder gud Faders liv, Gud Søns kærlighed og gud Helligåndes aktive intelligens, når I frem til det mystiske tal 22, som (esoterisk) er adepternes tal. Dette betyder ganske enkelt, at en adept er guden, som forstår de 19 kræfters natur, således som disse kræfter udtrykker sig gennem den trefoldige guddommelige manifestation, som så på sin side relaterer sig til menneskelig bevidsthed. Det betyder ikke, at adepten har mestret og kan anvende disse 19 typer af energi. De kan kun anvendes hejdet af de tre synteseskabende bygmestre eller skabere, som er

1. Det livsvæsen, der udtrykker sig gennem syv soksystemer.

Den Ene, om hvem intet kan siges.

2. Det livsvæsen, der udtrykker sig gennem syv planeter. Den solare *guddom* ... gud.

3. Det livsvæsen, der udtrykker sig gennem syv planetariske centre eller kontinenter.

Den planetariske Logos . . . Den Gamle af Dage.

Det, adepten udrettede, var at bringe sine syv kraftcentre, der befinder sig i det æteriske legeme, i en tilstand, hvor de kan respondere på de højere *åndelige* kræfter; efterhånden som han gør fremskridt, vil han finde, at han i tiltagende grad bliver lige så modtagelig over for de ovennævnte tre typer af synteseskabende kraft.

På discipelskabets vej og rindtil den tredje indvielse lærer han at respondere på energien og den åndelige hensigt af hans egen planets livsvæsen. Ved den første og anden indvielse og frem til den tredje indvielse er han blevet tilslryndet og indviet ved Kri sti påvirkning, og under hans ledelse har han underkastet sig to bevidsthedsudvidelser og forberedt sig til en tredje. Når han er rede til den tredje, kommer han ind under den planetariske LSDgos' indviende kraft, og gennem dette store væsens Formidlende virke bliver den indviede virkelig vidende om den energi, der udgår fra den solare guddom. Han lærer således at respondere på den anden type af synteseskabende kraft.

Efter at han har taget den højest mulige indvielse på denne planet, kan han for første gang respondere på energi, der kkdgår fra det ydre kosmiske *centrum*. Denne sidste udvidelse forekommer så sandelig sjældent, idet kun et hundrede og elleve mennesker har nået denne tilstand af viden i løbet af vor planets historie.

Til hvilken nytte er denne oplysning for jer eller for en hvilken som helst studerendek Praktisk taget til ingen, udover at angive Pkanens uhyre omfang og den menneskelige bevidstheds forbløffende rækkevidde. Hvad denne kontakt med den højeste type af synteseskabende kraft kan betyde, kan jeg ikke sige. De planetariske Logoi vandrer i denne ophøjede bevidstheds lys, Ssg Kristus selv og hans store broder Buddha samt Aktivitetens Buddhaer tragter efter dette privilegium for øjeblikket. Mere end *dette* ved jeg ikke, og jeg kan helker ikke

gå yderligere end på spørgsmålet. Men underet og den umådelige størrelse af Sder drama, der udfolder sig i universet, beviser, at det er en reslitet, og menneskets forståelse, hvor lille den end synes at være, er en garanti for hans guddommelighed. Skridt for skridt nærmer vi os langsomt målet for bevidst og intelligent viden. Trin for trin mestrer vi materien og gør mekanismen for viden mere hensigtsmæssig. Lidt efter lidt nærmer vi os ■ og dermed mener jeg den menneskelige familie som helhed) skedet for erkendelse og forbereder os til at bestige visionens bjerg. Om aspiranterne blot erkendte underet i denne åbenbaring, og de blot fattede storheden i belønningen for deres anstrengelser, da ville vi have færre fejlslag, mere mod, bestandige resultater, og følgelig ville vi hurtigere opleve en mere oplyst verden.

Rækkevidden af den overførte vision berettiger et omhyggeligt studium og en guddommelig stræbens tilbud til sjælen til erkendelse. Det er ikke mængden af læste ord, der har betydning, men nøjagtigheden af det, hjernen registrerer og tilpædagogningen af læren til det individuelle behov. Vision kan man ikke tilegne sig. Den findes altid forude, men hvis hele livet leves tilgaa visionens skyld, og hvis det at tjene sine medmennesker forsømmes, så er visionen ikke til gavn. Jeg har søgt at give et indtryk af Planens størrelse og af de trin på evolutionsstigen, der ligger foran enhver aspirant og ethvert medlem af Hierarkiet.

1. Strålerne og Liv-Kvalitet-Tilsynkomst

Vi kommer nu til strålernes betydning, hvilket med det samme fører os ind på psykologiens område og de forskellige psykologiske indflydekser. Eftersom vi beskæftiger os med dem anden af strålemanifestationerne, med koalitionsaspektet, så

beskæftiger vi os med de forudbestemmende faktorer, der skaber myriader af differentieringer i den fænomenale verden. Kvalitet, farve eller typen af levende energi (som er vor utilstrækkelige definition af ordet *sslivSS*) drrangerer eller hetinger det forudbestemte aspekt og de særpræg, der kommer til udtryk hos alle former i de fire naturriger; derved fastsættes de individuelle formudstrålinger, og under den modificerende indoydelse af den levende kvalitets kontakt med den substans, der påvirkes, og med det rige, som opmærksomheden er koncentreret okn, skabes der som følge heraf den karakteristiske tilsynekomst, den særlige aktivitet og den egentlige udstråling fra en hvilken som helst form i et hvilket som helst rige. Tidligere opdelte jeg strålerne i to grupper:

eruppe I . . . Aspekt-strålerne, de tre større stråler. Gruppe II Attribut-strålerne, de fire mindre stråler.

De tre store stråler, som udgør summen af den guddommedige manifestation, er aspekt-stråler, og det af to årsager:

for det første udgør de som helhed den manifesterede guddom, ordef i inkarnation. De er udtryk for den skabende hensigt og syntesen af liv, kvalitet og tilsynekomst.

For det andet er de aktive i enhver form i ethvert rige, og de bestemmer de brede generelle kendetegn, som styrer energien, kvaliteten og det pågældende rige; gennem dem kommer de differentierede former i eksistens, de enkelte livsvæsener til *udtryk*, og mangfoldigheden af guddommelige formidlere opfylder deres skæbne på det eksistensplan, der er tildelt dem.

Ad disse tre strømme af kvalificeret livskraft gør euds skdbende formidlere deres tilstedeværelse særlig stærkt mærkbar,

og deres aktivitet bevirker, at enhver form gennemtrænges af den indre evolutionære egenskab, som i sidste instans vil

bringe den på kinje med guddommelig hensigt samt uundgåeligt frembringe den type af bevidsthed, der sætter den fænomenale enhed i stand til at reagere over for sine omgivelser og således opfylde sin bestemmelse som en integreret del af helheden. Således muliggøres den indre kvalitet og den specifikke *type* af udstråling. Samspejlet mellem disse tre stråler bestemmer den ydre fænomenale tilsynsmæssigt, drager livsenheden ind i et af naturrigherne og ind i en af de utallige opdelinger inden for det pågældende rige; den selektive og adskillende proces gentages, indtil vi har de mange forgreninger inden for de fire riger, opdelinger, grupper inden for en opdeling, familier og underdelinger. På denne måde fremstår for vor vågnende bevidsthed skabelsesprocessen i sin vidunderlige skønhed, orden og udfoldelse, og vi står tilbage grebet af ærefrygt og forbløffede over universets store arkitektoniske skaberevne.

Når vi betragter al denne skønhed fra en symbolsk synsvinkel og derved forenkler begrebet (hvilket den, der arbejder med symbolske, altid må gøre), kan vi sige, at første stråle legemliggøres Guds dynamiske idé, og således begynder den Allerhøjeste kir skabelsesværk.

Anden stråle har at gøre med de første formuleringer af den plan, efter hvilken formen skal konstrueres, ideen materialiseres, og gennem formidlerne af denne store anden udstråling; kommer prototyperne ind i eksistens med deres matematiske nøjagtighed, deres strukturerede enhed og deres geometriske fuldkommenhed. Den strenge geometriker fremstår således i tidsgrunden og muliggør bygmestrenes arbejde. Templet vil blive opbygget i overensstemmelse med tal og form, antal og rækkefølge og således indbefatte og udtrykke Herrens herlighed. Den anden stråle er strålen for mesterbygmesteren.

Tredje stråle udgør helheden af de virksomme

opbygningkkrafter, og den store arkitekt organiserer sammen med sine bygmestre materialet, begynder konstruktionsarbejdet gg; virkeliggør senere (efterhånden som den evolutionære cyklus fortsætter sin vej) Gud Faders idé og hensigt, under ledelse af Guds søn. Imidlertid er disse tre lige så vel en enhed som et menneske, der undfanger en idé, anvender sin tænkeevne og hjerne til at bringe denne idé i manifestation og benytter sine hænder og alle sine naturlige kræfter til at fuldkommengøre sin idé. En opdeling i aspekter og kræfter har ingen reel værdi, med mindre den tjener den intelligente forståelse.

De, der læser denne aflmandling, og som virkekig ønsker at drage fordel af læren, må skole sig til altid at tænke i begrebet helhed. De vilkårlige tabeller, opdelingerne i tre- og syvfoldigheder, og den varierede rækkefølge af kræfter, som ses udgå fra de syv konstellationer, de ti planeter og de tolv huse i zodiakken, tjener blot til at give den studerende en idé om en verden af energi, hvori han skal spille sin rolle. Set ud fra den esoteriske psykologis standpunkt bør det fremhæves, at alle psykologiske retninger er på afveje i deres behandling af det menneskelige væsen, og det af den grund, at de ikke betragter et menneske som kt sammenhørende hele, og – på grund af manglende viden og den *endnu* svigtende intuitive evne – at gennemsnitspsykologen sjældent når ind til områderne for sand kvalitet og for livsaspekterne; undersøgelsen af et menneske sker mere eller mindre objektivt, og de sande kilder til den fænomenale natur berøres kun sjældent. Personlighedsstrålens afgørende aspekter, som frembringer summen af fysiske, emotionelle og mentale kvaliteter, er ved at blive systematiseret og udforsket, og meget værdifuldt er bkevet udrettet. ft menneskes fysiske redktioner, hans emotio nelle vaner og hans mentale processer – normale og anormale forstås langt bedre nu end for femogtyve år siden.

Ikke desto mindre vil hans temperaments sande natur og den virkelige, indre årsag til hans forskellige reaktioner, hans komplekser og hæmninger vedblive at være problemer, som vanskeligt lader sig klare, før der findes større viden om strålernes kvaliteter, og før et menneskes sjælsstråle er fastslået og virkningen af samme stråle på personlighedsstrålen er noteret og kendt. Når for eksempel psykologer erkender, at det er sjælskvalitet og sjælsenergi, der betinger, hvorvidt et menneske i en bestemt inkarnation vil fungere indadvendt eller udadvendt, så vil de medvirke til at skabe den afgangslinje af strålekræfterne, der vil sætte mennesket i stand til at udtrykke sig på en sådan måde, at vejen til den ydre verden holdes åben, og vejen til den indre verden ryddes for hindringer.

Hvordan er en ægte mystiker eller et indadvendt menneskes sande natur? Han er et menneske, hvis sjælskraft, -stråle eller -kvalitet er så stærk, at personligheden ikke kan kontrollere *den*. Mennesket opdager, at vejen til de indre verdener for begær-emotion, for tænkning og for åndelig vision for ham er den mindste modstands vej, og integrationen og udtrykket på det fysiske plan lider som en naturlig følge. Sjælens tiltrækning erstatter *den* ydre tiltrækning, og mennesket bliver en visionær mystiker. Jeg hentyder ikke til den praktiske mystiker, som er på vej til at blive en hvid okkultist. Den modsatte situation kan også forekomme, og da har I det sande udadvendte menneske. Personlighedsstrålen koncentrerer sig på *den* fysiske plan, og den indre tiltrækning fra sjælen er midlertidig uvirksom, undertiden gennem adskillige inkarnationer. Hvor denne ydre tilstand og tiltrækning er altfor stærk, og hvor personlighedsstrålens kvaliteter alle fokuseres på ét punkt, vil der enten være en udvikling hen imod exhibitionisme, som det kaldes, eller en konstruktiv personlighed af høj kvalitet, der udtrykker genialitet og de skabende muligheder for et

koordineret fysisk, emotionelt og mentalt udtryk. Manifestationen af denne koordinering sker udadtil i handlingens verden og ikke indadtil i verdenen for væren eller i sjælens rige. Begge disse tilstande, introversion som ekstroversion, angiver skden geniale ånd på vej mod *det* fuldkomneSS; hvor evnerne er middelmådige, kan der forekomme et perverteret eller hæmmet kompleks og en stærk mindreværdsfølelse, som kan tendere hen imod en abnorm ekshibitionisme. Er evnerne udmærkede og skolede, har I en strålende arbejder inden for forskellige områder for menneskelig stræben.

Når dertil, som det af og til er tilfældet, lægges en introverteret tendens, der har viden om sjæken til følge, samt en intuitiv udvikling, har I en leder for menneskene, en lærer fra guderne og en åndelig magtfaktor. Derfor er det værdifuldt for nutidens psykologer (i det mindste midlertidigt), at de interesserer sig for hypoteserne i den esoteriske psykologi. De kan vinde derved, og under alle omstændigheder vil de intet tabe.

De fire attributstråler, som finder deres syntese i *den* tredje aspektstråleg frembringer de forskellige kvaliteter mere detaljeret, end de tre aspektstråler gør. For at tydeliggøre det kan det generelt siges, at de tre aspektstråler finder deres primære udtryk i relation til menneskeheden gennem de tre periodiske vehikler:

1 . s t r å l e . . M a g t
 . L i v .
 . Ideer Monaden 2. stråle .. Kærlighed-visdom ..
 Bevidsthed Ideaker .. Sjælen 3. stråle .. Aktiv intelligens
 Tilsynekomst . Idoler ... Personlighed

Deres sekundære udtryk finder de i de tre legemer, der danner menneskets personlighed:

1. stråle .. Magt Ideer Mentallegeme ... Formål

Liv 2. stråle .. Kærlighed... Idealer... Astrallegeme Kvalitet
3. stråle .. Irmtekligems . . Iguler Fysisk legersme . . .
fggrSks

Sekv om attributstrålerne udtrykker sig i samme grad på alle plan og gennem de periodiske vehikler og personkighedens tre aspekter, finder de deres primære udtryk i et af de fire naturriger:

4. stråle .. Harmoni, konflikt .. 4. rige
. Menneske .. Ligevægt 5. stråle .. Konkret viden 3. rige
. Dyr

6. stråle .. Hengivenhed 2. rige
. Plante

7. stråle .. Ceremonielt ritual .. 1. rige
. Mineral

Disse er deres primære indQydelsesområder i de tre verdener, og vi vil senere komme nærmere ind herpå.

I relation til menneskeheden finder disse fire attributstråler et vidtrækkende udtryk i forbindelse med personlighedsens fire aspekter eller kvaterniteten. Relationen er som følger:

4. stråle . . Harmoni gennem konoikt . . . Fysisk legeme 5.

stråle .. Konkret viden Æterisk legeme 6. stråle ..

H e n g i v e n h e d

Astrallegeme 7. stråle .. Organisation

Mentallegeme

Men igen bør det erindres, at det indbyrdes forhold og samspil er synteseskabende på alle plan, på de formkøse pkan såvek sSssgm på formernes plan, og i denne forbindelse med alle bevidsthedsstadier og udover hele det skabte univers.

De syv stråler

Det siges, at der eksisterer syv store stråler i kosmos. 1 vgdrt

sSlsystem er kun én af disse syv store stråler i virksomhed. De kygl underupgelikmgek udgør de kfsyv strålerks, og idet de styres af vSdr Sol-Logos, danner de grundlaget for talløse variationer i hskdk system af verdener. Disse syv stråler kan beskrives som de syv kanaler, hvorigennem alt levende i hans solsystem strømkmmer,

g de syv fremherskende egenskaber eller livsmodifikationer, iget disse stråler ikke blot gælder for menneskeheden, men ligeledes for de syv naturriger. I virkeligheden er der intet i hele solsystemet, hvilket evolutionstrin *det* end måtte befinde sig på, sSsSdm ikke hører ind under en af de syv stråler og altid har g;jgrt det.

følgende oversigt viser de syv strålers forskellige egenskaber:

Nr. EgenskAb Metoder til Planet FSdrkesr

udoikling (iDg. Bessnt)

1. Vilje eller magt. Raja yoga. . . . Uranus. .
FlasddSsde-

repræ- farvet

senterer

Solen

2. Visdom. Ligevægt.

Intuition Raja yoga. . . . Merkur g;ul

Rgsa

3. Højeretænkeevne Nøjagtigheditanke... Venus ... kndigo

H ø j e r e m a t e m a t i k

B l å F i l o s o f i

Bronze

4 K o n f l i k t
. Intensitet i kamp. Saturn. . . erøn Horus' fødsel

Hatha yoga, den far-

ligste metode til

psykisk vækst

5. Lavere tænkeevne Nøjagtighed i

handling Månen . . Violet

Praktisk videnskab

6. Hengivenhed..... Bhakti yoga Mars..... Rosa

B e h o v f o r e t h e n -

Blå givenhedsobjekt

7. Ceremoniel orden Overholdelse af

ceremoniel Jupiter . . . Lys

Kontrok over Klar naturkræfter Blå

Det vil stå klart, at ethvert af naturrigerne – elemental-, mineral-, plante- og dyreriget såvel som menneskeriget – er opdelt i syv primærtyper eller stråler, og eftersom individualisering (dvs. overgangen fra dyre- til menneskeriget) for tiden kun kan finde sted i forbindelse med mennesket, følger det, at der i spidsen for dyreriget på hver stråle vil være nogle dyrearter, der er modtagelige For menneskelig

indflydelse, hvorved sådan individualisering kan finde sted. Elefanten siges at stå i spidsen for dyrenes anden stråletype, medens katten og hunden indtager en lignende position på henholdsvis fjerde og sjette stråle. Hvad angår de øvrige, har vi ingen oplysninger, bortset fra, at dyr af første stråle ikke længere eksisterer på jorden.

Udover at betragte strålerne som de kanaler, hvorigennem alt levende strømmer, må vi erkende dem som indflydelser, der efter tur indvirker på verden. Enhver stråle har en periode af største indflydelse, som alle i betydelig grad er underkastet, ikke blot de, der af natur tilhører denne bestemte stråle, men også de på alle de andre stråler. Enhver stråles lange indflydelsesperiode er opdelt i syv stadier, hver kvalificeret af indflydelsen fra den større stråleperiode, der intensiveres, når dens egen understråleperiode nås (dvs. den sjette stråles indflydekse er størst i den sjette understråleperiode). Vi må nøje notere os, at udtrykket skunderstråle kun anvendes for nemheds skyld til at betegne den kortere indflydelsesperiode, ikke til at angive den forskel i strålens natur.

Vi ved, at den for tiden dominerende stråle, omend den er aftagende, er den sjette, strålen for hengivenhed, og at denne stråle allerede var virksom inden kristendommens frembrud. Vi ved også, at den syvende understråles karakteristiske indflydelse begyndte for ca. femoghalvfjerds år siden (1870), og at denne påvirkning naturligvis vil fortsætte. Det første resultat af den syvende understråles påvirkning var vatikanerklæringen i Rom (1870) med erklæringen om pavens ufejlbarlighed. På samme tid opstod i England Oxfordbevægelsen, medens udviklingen under den syvende understråles påvirkning, der endnu varer ved, markeredes af en tiltagende tendens til ritugslers og præstevældes i de forskellige kirker, ja, endog i romerkirken, så man en tydelig stramning af den præstelige autoritet og alle spørgsmål om dogme og

praksis. Så meget om denne indflydelse på den religiøse tænkning; dens øvrige aspekter vil blive kelyst senere.

Ligeledes ved vi, at den religiøse vækkelse under Wesley Ssg; Whrtfield i England skete under den sjette understråle, Ssg jeg; tror, vi kan drage den slutning, at Molinos og kvietisrerne i Spanien og Central Europa, samt St. Martin og hans skare af spirituelle filosoffer s frankrig og andetsteds r;ll;ge har mgdrkeret fremskridtet i sadmdme periude, i ksvilken strålen fSdr heng;ivenhed intensikeredcs på grund af sin egen sjertk uod■rktrkslc.

Med disse få isolerede kendsgerninger fgramd us kan vi Smsáske konkludere, at den tidspeiiode, hvorunder den enkeltc gkndgrstråle gør sin modificerende indQydelse gældende, lig;g;er smeldem kt hkknddrkde S,g h5 lmtreds og tsk hundrede år.

Vi ved ikke, hvor ofte (muligvis syv gange) understrålerne repeterer successivt inden for den store stråles cyklus. Det må tydeligvis være mere end én gang, eftersom den store sjette stråle virkede, før kristendommen opstod. Det er også indlysende, at buddhismen ikke kan have været afslutningsfasen af den store anden stråle periode, således som man engang antog, idet intervallet mellem fremkomsten af buddhismen og kristendommen kun var fem hundrede år. Det forekommer sandsynligt, at buddhismen opstod under påvirkning af den anden understråke i den store sjette stråle periode. Et forsøg på at spore tilbage til, hvad sidste indflydelse fra understrålerne 5, 4, 3, Z og 1 resulterede i, har givet anledning til den formodning, at alkymisternes og rosenkreuzernes periode kan have været domineret af femte understråle; at flagellanernes og andre fanatiske entusiastes epoke, hvor der udøvedes selvtortur og lemlæstelse, var påvirket af fjerde understråle, og at den periode, hvor astrologi praktiseredes overalt, repræsenterede tredje understråle,

medens gnostikernes tidligere epoke kan have været et regkmltdt df dnden kmnderstråke Der er imidlertid her hkot tale om

gisninger, og selv om sidstnævnte formodning er mulig, er der ingen overensstemmelse, hvad angår tid i de foregående tilfælde, da alkymister, Qageklanter og astrologer alle levede på omtrent samme tid i middelalderen.

Spiritualismens oprindelse i nyere tid skyldes uden tvivl påvirkning fra den syvende understråle, og det kan også være et varsel om den store syvende stråles komme. Det er interessant at bemærke, at denne bevægelse blev startet af et hemmeligt selskab, som har eksisteret i verden siden den syvende stråle sidst dominerede på Atlantis' tid.

Alle store religioner er under deres fremkomst påvirket af en af strålerne, men deraf følger ikke nødvendigvis, at stråkerne efter tur resulterer i en stor, vidtrækkende religion. Vi har hørt, at brahmanismen er den sidste store religion, som opstod under den første stråles indflydelse; vi kender ikke den religion, som var resultatet af sidste anden stråle periode, men kaldæernes, ægypternes og zoroasternes religioner kan antages at repræsentere henholdsvis tredje, fjerde og femte stråle. Kristendommen og sandsynligvis buddhismen var resultatet af sjette stråles indflydelse. Muhamedanismen, som så mange bekender sig til, er også under påvirkning af sjette stråle, men hører ikke til de stgsre oprindelige religioner, idet den er en udløber af kristendommen med et islæt af judaisme.

Undertiden betragtes strålerne som værende opdelt i tre klasser, første stråle for sig, anden stråle for sig, og de øvrige fem i én gruppe. Betragtes de på denne måde, tales der om dem sgsm tre stråler, der symboliserer de forskellige treenigheder. En anden tankevækkende symbolsk beskrivelse af de tre srråler em, at de anvender hver sin ild til alter-offeret – den elektriske ild, den solare ikd og den unaturlige ikd eller ild ved friktion.

Før vi går over til at overveje de gode og dårlige egenskaber samt de særlige menneskelige karakteregenskaber, som adskiller mennesket på én stråle fra mennesket på den anden stråle, vil det tjene os at rette opmærksomheden mod oprindelsen af de to stråleindflydelser, som udgør de dominerende og modificerende faktorer i ethvert menneskes karakter, såvel som mod den planetariske indflydelse eller personlighedsstrålen, der igen modificerer disse to store indflydelser i løbet af enhver given inkarnation.

Vi har set, at syv stråler udgør syv differentieringer af én stor kosmisk stråle, virkeliggjort i selve vor Sol-Logos' væsen, inden han begyndte skabelsen. Vi ved nu, at den guddommelige gnist, det guddommelige bevidsthedscenter i enhver af os, kommer fra vor Logos' højeste princip; derfor har det i sig alle strålernes udviklingsmuligheder, men fra den tid, da vor Logos i sig dannede de talløse guddommelige bevidsthedscentre, var ethvert af disse centre farvet af en af strålernes specielle attributter. Således ser vi, at fra det øjeblik ethvert bevidsthedscenter blev afgrænset (dvs. afsondret fra Logos' absolutte bevidsthed af selv den fineste adskillelsens slør) måtte det nødvendigvis have en af strålerne; selve vore væggen dem omkring) guddommelige i enhver af os må således siges at høre til

én af de syv stråler, og denne stråle betegnes som et menneskes primære stråle.

Det må erindres, at den første store udstrømning fra Logos bevendte universel substans og fik ethvert materieatom inden for hans systems indflydelsessfære til at vibrere i syv forskellige rytmer. Den anden udstrømning forårsagede de forskellige kombinationer og dannede således de seks underplaner af det atomare på alle planer og frembragte form. Det var på tidspunktet for den anden udstrømning, at ethvert af de

guddommelige bevidsthedscentre fæstnede en tråd af væren i et atom på *det* højeste underplan af det atmiske, det buddhiske og det manasiske plan – atomer, der var forudbestemt til at være kernen for de fremtidige legemer, hver på sit respektive plan, dvs. de tre plan, der danner den højere triade, som der så ofte refereres til. Nu er ethvert atom under påvirkning af en af strålerne; de nævnte atmiske, buddhiske og manasiske atomer tilhører alle den samme stråle; men denne stråle er ikke nødvendigvis den samme stråle som den, det overskyggende bevidsthedscenter hører til. I virkeligheden er i størstedelen af tilfældene bevidst hedscentrets stråle og triadens stråle forskellige; *den* ene modificerer den anden, *den* førstnævnte er den primære (Mrs. Besant kalder den monadestrålen), den anden er den sekundære eller individuelle stråle, eftersom det manasiske atom er kernen for det fremtidige kausale legeme, i hvilket det enkelte individ passerer fra inkarnation til inkarnation. Dette legeme opbygges naturligvis gradvis af partikler af materie, der hører til samme kvalitet og type som dets permanente atom, og når det er blevet opbygget således gennem lange evolutionsperioder, så forener det overskyggende guddommelige bevidsthedscenter, som også gennem tidsaldrer udviklet sig individuelt sig med *det* og *det* udødelige individuelle ego gennem menneskeriget. Dette er den treårlige udstrømning for hver sjæl. Påvirkningen fra denne sekundære eller individuelle stråle udgør hovedfaktoren i evolutionens tidlige stadier, dvs. i elemental-, mineral-, plante- og dyreriget, men naturligvis vil den dybest

rodfæstede indflydelse være den, der påvirker det guddommelige bevidsthedscentrum. Når derfor ovennævnte forening finder sted, og entiteten er blevet det reinkarnerende ego, bliver den primære stråle den dominerende kraft og vedbliver at være det.

Imidlertid er der endnu en indflydekse, der bør nævnes. Det er den planetariske stråle, som ethvert menneske er født under. Det må selvfølgelig underforstås, at en planets såkaldte påvirkning i virkeligheden er en påvirkning fra det Hierarki, som styrer den pågældende planet. Denne personlige stråle er en vigtig faktor i et menneskes karakter under det ene livsforkøb, hvor den er virksom. Jeg siger ét livsforløb, men det kan naturligvis dreje sig om ét eller flere, hvis de karmiske betingelser kræver det, idet fødselstidspunktet for det enkelte menneske er fastsat i overensstemmelse med karmiske nødvendigheder, og sandsynligvis har vi alle som personlighed – hvikken stråle der end er vor primære eller individuelle – tilbragt livsforløb igen og igen under påvirkning fra alle syv stråler.

2. Den nuværende stråle-plan og medarbejderne

Den første og den anden stråles virke er primært et led i arbejdet med at materialisere Guds plan for vor verden og udvirke dens manifestation. Her vil det være af interesse at iagttage Planen, som den i øjeblikket udarbejdes, idet disse to typer af strålekraft, strålen for magt-vilje og strålen for kærlighed-visdom for tiden er fremherskende. Alle de, der arbejder med andre kraftstrømme – hvad enten de manifesterer sig objektivt eller virker subjektivt – har midlertidigt underordnet deres interesser og i nogen grad girtlet deres tidligere arrangementer i bered, fddr at imødekomme behovet i verden. Der findes en plan, som nu træder i kraft, og den har krævet opmærksomhed og loyalt medarbejde fra alle afdelinger af verdensstyret. I al organiseret bestræbelse, i alle omfattende konstruktionsplaner og i alt arbejde må visse faktorer altid underordnes andre faktorer, og aldrig før har det været mere sandt end nu ved udarbejdelsen af den

hierarkiske plan.

Skal læren i denne afhandling nå det tilsigtede mål, er det væsentligt, at der indføjet i de okkulte generaliseringer og almengyldige begreber findes punkter af umiddelbar og absolut interesse, som kan gøre denne afkondling praktisk nyttig og virkelig anvendelig.

I En *afhandling* om *Hvid Magi* skitserede jeg et af de første skridt, som Hierarkiet havde taget i arbejdet med at indlede den nye plan. Forsøgsvis formuleredes Planen i året 1900 under et af Hierarkiets store møder, som finder sted med 25 års interval. I 1925, ved det næste store møde om samarbejde, blev den nye plan drøftet i enkeltheder og visse nødvendige ændringer (som var en følge af verdenskrigen) blev bestemt, og medlemmerne af dette betydningsfulde råd besluttede to ting:

for det første, at alle medlemmerne af det planetariske Hierarki skulle gøre en forenet indsats over en periode af adskillige år (dvs. indtil 1950) for at tilvejebringe ganske bestemte resultater, og at de Store i løbet af denne periode skulle rette deres opmærksomhed mod et bestemt forsøg på at udvide menneskehedens bevidsthed og på at etablere en slags fremskyndelsesproces, således at horisonten for menneskenes tænkning kunne blive stærkt udvidet, og at deres tro, overbevisning og viden ligeledes blev øget og styrket. Det blev besluttet, at bestemte uklare områder, der resulterede i spørgsmål, skulle gøres forståelige.

For det andet blev det vedtaget at skabe en nærmere og subjektiv forbindelse mellem seniordisciple, aspiranter og arbejdere i verden. Til dette formål satte mestrene deres personlige discipelgrupper i forbindelse med hinanden, subjektivt, intuitivt og undertiden telepatisk. Således opstod den nye gruppe af verdenstjenere.

Et sted for syv grupper af verdensarbejdere, alle optaget af aktiviteter i forbindelse med de syv store kraftbaner – deres

plads i Planen var aflmængig af deres stråle – grupperede mestrene, deres disciple og aspiranter sig i tre hovedafdelinger, således at afdelingen for politik, religion og undervisning inden for menneskelig evolution kunne betjenes tilfredsstillende.

Samtidig organiserede de den gruppe af verdenstjenere, som skulle virke som forbindelsesled, fortolkere og formidlere mellem det indre, aktive Hierarki og verdenstænkere, og som ligeledes skulle tjene som formidlere i ethvert land og i enhver gruppe. Således blev alle de grupper, der var tilskyndet af et ønske om at tjene, og som (trods fejl i teknik og metode) var til nytte på en eller anden måde ved at hjælpe deres medmennesker, revet ind i en strøm af åndelig stimulering med det formål at øge deres effektivitet. Stagnerede og sekteriske grupper ville som helhed være ude af stand til at reagere, men i dem alle, selv de mest stagnerede, fandtes nogle få, som var modtagelige for den nye impuls.

Etableringen af denne nye plan medførte automatisk en øget skoling af de mænd og kvinder, som viste tegn på at være modtagelige over for subjektive påvirkninger og over for intuitionen. Man fandt det klogt at tilvejebringe en fremskyndende proces for at gøre menneskeheden mere sensitiv og for at udvikle visse latente og skjulte evner og ligeledes for at bringe de mere fremskredne mennesketyper op til et sensitivitetsniveau og en åndelig receptivitet, som hidtil havde været et privilegium for få mystikere og intuitive. Denne proces har fundet sted gennem nogle få år, og resultaterne har vist sig at være bedre end forventet. Krigen, som hærgede verden, ryddede meget ubrugeligt materiale væk. I store træk havde organisatorerne af Planen i tankerne, at den skulle opdeles i tre afdelinger:

for det første Sieb og kirkens medlemme:

Hensigten med det planlagte arbejde var her udvikling og gædsning af en interkulturel bevidsthed. Dette var en bestræbelse i forbindelse med magt eller vilje, med regering, eller med den første stråle. Disciple og aspiranter, som virkede inden for organisationsområdet, samt skaren af idealister, blev optaget i dette arbejde, og syvende og sjette stråles arbejdere blev bragt i forbindelse med dem. Grupperne sluttede sig således sammen i én gruppe med denne bestræbelse for øje. Det bestemtes endvidere at tilkendegive behovet for økonomisk syntese, da en del af arbejdet var at bringe nationerne i relation til hinanden, således at den ånd, som hersker i en organisation som for eksempel Røde Kors, også ville kunne herske internationalt i samspillet mellem nationerne. Det er overrødt at gøre opmærksom på at materielt pres og spænding samt tilintetgørelse af gamle politiske partier og handelsforbindelser måtte spille deres rolle. Det besluttedes at vise nødvendigheden af at etablere en international afmængighedens og relationens ånd, således at nationerne ville blive tvunget til politisk at erkende, at isolation, separatisme og pleje af national egoisme må stoppe, og at en national ånd, farvet af en følelse af overlegenhed, af klassehad og racemæssige modsætningsforhold udgør en barriere for menneskeheds sande udvikling. Menneskene må lære, at længslen efter at øge sine besiddelser ligeledes virker som en barriere for virkelig ekspansion. Således lagdes de planer, hvorved et broderskab af nationer, baseret på fælles behov, gensidig forståelse og gensidig hjælpsomhed, gradvis skulle blive til virkelighed.

Det primære mål var at skabe en bestemt mental tilstand ikke at skabe et eller andet umuligt og mystisk utopia eller sådanne materielle forhold, som gør en gruppe helt afmængig af en anden gruppe, der ved vilje-til-magt gennemtvinger en standardiseret og ensartet tilstand ved at anvende magt under en eller anden form. Det arbejde, der således blev tilkendegivet

og forelagt den nye gruppe af verdenstjenere, var at forkynde de principper for nationale relationer, der ligger til grund for en verdensstat eller føderation, og instruktionerne skulle nå krem tik ledernes øren i forskellige lande, og på den måde skulle masserne vækkes langsomt og gradvis (gennem dem) til den sande betydning af det så let udtalte, men lidet forståede ord, broderskab.

Dette arbejde er vel sagtens en af de vanskeligste opgaver, som samfundet af organiserede tænkere nogen sinde har sat sig. Racehad og national aspiration er så stærke faktorer og massernes uvidenhed så stor, at alle medarbejdernes ressourcer inden for regering og magt (første stråle) var nødvendige for at skabe det nødvendige indtryk på den offentlige bevidsthed. Der har været og er stadig meget at tilintetgøre, før nationerne er bragt tik det punkt, hvor de er modtagelige for den nye vision og i stand til at indse, at de har behov for hinanden.

Det kkomr vækMet immtemressamdt at gesmmæske, hverledes tasmkekm (dei kommer fra dem, der virker med og gennem tankemønstre) gm den kontrollerede og nyttigt anvendte magt i løbet af de seneste år er blevet til virkelighed på det fysiske plan gennem diktatur sf proletariatet, af en nations arbejdere, således som det er sket i Rusland. Det har betydet en omvæltning for aristokratiets, bourgeoisiets og intelligentsiaens herredømme og kontrol, og en glorificering af arbejdet og arbejderne; nogle af landets bedste elementer blev (ved død eller eksil) fordrevet fra landet. DSsg; ligger der store idealer bag alle fejlgreb og grusomheder og; bag den rene materialisme, som f.eks. det at afkmjælpe alles behSsv, det skønne i gensidig tjeneste og det guddommelige i konstruktivt arbejde.

I Tyskkand opstod et diktatur, som erklærede en races overalegenhed og forsøgte på at guddommeliggøre en race. Uden humor og virkelig forståelse er en race beredt til at

diktere betingelser for andre racer ved sin tankes vægt og sine standpunktersnarere end ved krig. Alligevel er idealet om et overmenneske et sandt idéal, og det burde holdes frem for hele verden. Midlertidigt har man glemt, at overmennesket er målet for Sdile, Ssg at asiater, nordboere, jøder, hedninger, amerikanere og ang;elsaksere, afrikanere og alle andre racer i verden er børn af den samme fader, næret af den samme livskilde og frelst ved Sdet samme guddommelige Kristus-princip. Derfor har overmennesket forladt de almindelige menneskers rækker, og flere og flere vil gøre det for at finde vej til det åndelige Hierarkis rækker og til den nye gruppe af verdenstjenere.

I Amerika har man et diktatur af en organiseret forretningsverden, som søger at regulere og kontrollere ethvert område af nationens økonomiske liv, og som via de bedste hjerner i regeringen borer sig dybt ned til selve rødderne af nationens eksistens. At visse personligheder kan betragte dette som en krænkelse af dem enkeltes frihed betyder forholdsvis lidt sammenlignet med den gradvis opdukkende syntese, som subjektivt tilsigter at eliminere begærlighed og gøre ende på nogle få personers udnyttelse af de mange. I Storbritannien finder vi et imperiediktatur (hvis et så paradoksalt udtryk kan anvendes), men det er et imperium af middelklassen, som kontrollerer og afdalancerer. I Italien, Tyrkiet og andre steder foregår der lignende store eksperimenter.

Ophavsmændene til disse forskellige nationale tendenser er ofte uvidende om de impulser, der ligger bag deres arbejde, og de er hyppigt ude af stand til at forklare de idealer, de arbejder hen imod; bortset fra udtryk som menneskekig ambition og magt. Ikke desto mindre er de i virkeligheden – skønt de ikke selv er vidende om det – sensitive over for de store ideer, der kastes ind i deres tænkning af de hjerner, som befinder sig bag kulisserne. De responderer på ideen om almennytte, om

menneskelig ligestilling, om overmennesket, om verdenshandelens særlige betingelser samt om fordeling af rigdommene, men – og *det* er det vigtige punkt – fordi de ikke pointerer den indre syntese i bestræbelserne, fordi de ikke har et generelt kendskab til de store begrebers oprindelse, og fordi de ikke har nogen opfattelse af *det* indre broderskab, som leder menneskeheden frem til et ydre broderskab, så fordrejes disse store principper i høj grad, tilpasses *det* selviske og udnyttes kun i én retning. Klassehadets, racemodstandens og den nationale stoltheds ild brænder særdeles kraftigt.

Således er det problem, der i øjeblikket ligger foran de Stgre. Via den indre afdeling for ledelse og politisk styre, som vi netop har analyseret, vil de bringe nationerne til den erkendelse, at de er en fundamental enhed, og således fremme det, vi alle drømmer om: sfred på jord og mennesker med god vikjesS.

for *det andet, det religiøse område:*

Målet for denne afdeling er at etablere en universel forståelse af virkelighedens natur og at nære væksten af den åndelige bevidsthed. Skønt religiøse forskelligheder på mange måder er noget af det vanskeligste at bygge bro over eller at Forlige, er der dog sket et virkeligt fremskridt i denne fase af det hierarkiske virke. Der findes i dag i verden et meget stort antal mennesker som principielt tror på et religionernes broderskab. Selv om de ukyndige masser overalt har liden eller ingen idé om åndelige forhold, kan de lettere bringes til at tro på den ene eud og på ideen om en universel tro end på nogle anden idé. Tusisnder af mennesker er faktisk agnostikere eller tror ikke på ngg;et, medens andre tusinder omend genstridigt ligger under fgssr en teologisk autoritets herredømme. Ikke desto mindre har de i sig; kimen til kærlighedens ånd, som er altomfattende gdg intuitidl. Mærkværdigvis er det inden for

dette område, at griemtens syvende millioner udgør et mere alvorligt problem end Stgdre end folkeslagene i occidenten gør, idet uvidenhed er almindelig udbredt blandt masserne i Asien med hensyn til udviklingstendensen inden for den religiøse verden. Dette skyldes den udbredte analfabetisme inden for disse racer, og en følge heraf er, at de er lette at udnytte og beherske af de religiøse demagoger, ivrige profeter og reaktionære.

Disciple eller medarbejdere på anden stråle tager nu aktivt del i løsningen af dette problem. Det er interessant at bemærke, at årsagen til, at det er lykkedes at nedbryde gamle barrierer og at tilvejebringe en tilstand af åndelig beredvillighed overalt i occidenten, skyldes i det store og hele orientalisternes høje standard i frankrig, Tyskland og England. De har gjort østens litteratur i al dens skønhed tilgængelig for vesten, og har på den måde knyttet alle tidsaldres åndelige sandheder sammen med den kristne fremstilling af sandhed, og vist, at de alle indeholder samme progressive værdi. Nu må masserne i Indien, Kina og Nordafrika vækkes til at se den indre betydning af deres egne trosretninger samt den rolle, kristendommen spiller i deres store, religiøse mønster. Visse anden stråle lærere i Indien, Japan og Syrien er meget opmærksomme herpå.

Inden for de næste ti år vil sammenslutningen af rekigioner, (som den ydre organisation er tilsynekomsten af) øge sit virke meget. Snart vil den indre struktur af en verdensreligion være så klart defineret i mange tusinders tankegang, at dens ydre struktur uundgåeligt vil komme til syne inden dette århundredes udgang.

Den indre struktur af en verdensføderation af nationer vil slutte sig til lige så velorganiseret i sin ydre fremtoning, som hurtigt vil antage form omkring år 2025. Heraf må ikke sluttes, at vi vil have en fuldkommen verdensreligion og fuldendt sammenslutning af nationer. Så hurtigt bevæger naturen sig

ikke, men begrebet og ideen vil være alment anerkendt, alment ønsket, og der vil i almindelighed arbejdes herfor. Er disse betingelser først til stede, kan intet i denne cyklus standse tilsynekomsten af den endelige, fysiske form.

for *det tredje, det oidskabelige område*:

De, der arbejder inden for dette felt, har definitivt sat sig det mål at udvide menneskets bevidsthed og hans horisont, så der kan virkeliggøres en syntese af det håndgribelige og det uhåndgribelige. Dette vil tilvejebringe en indgang for menneskeheden til et nyt og subjektivt område samt til forståelse af nye bevidsthedstilstande. Denne udvikling vil blive tilvejebragt af dem, der virker inden for områder som uddannelse, videnskab og psykologi. Store ting er for tiden på vej, og de aktiviteter, som medarbejdere på tredje og femte stråle virker med, har aldrig før været styret så godt eller været så virkningsfulde som i dag.

Som tidligere nævnt, og som jeg nu vil gentage, er medarbejderne på alle stråler koordineret til at tage del i én samlet bestræbelse – en bestræbelse, som hele den kristne æra har været rettet imod, og for hvilken den har udgjort en forberedelse. Den syvende og den sjette stråle påvirker udøvelsen af regeringsarbejde samt opgaven med at frembringe en ny syntese; således kombineres kræfterne fra alle de medarbejdere, der virker inden for dette felt, med energien fra første stråle. Energierne fra aspiranter og disciple på tredje og femte stråle er rettet mod arbejdet med at udvide den menneskelige bevidsthed med at hringe universets skjulte underer for dagens lys og med at fremskynde udviklingen af menneskehedens latente evner. Disse evner vil, når de vækkes, betyde udvidelse af Qere af de nuværende sanser og vil give mennesket adgang til den verden, som kigger hinsides uvidenhedens og stoffets slør.

I vil bemærke, at arbejdet med at nedbryde nationernes isolation og afsondrethed er så anstrengende, at det kræver tre medarbejdergruppers samlede energier for at tilvejebringe de ønskede resultater. De syv stråkers grupper fordeler sig som følger á

1. 1 afdelingen for politik første, sjette og syvde stråle.
2. 1 afdelingen for religion anden og fjerde stråle.
3. 1 afdelingen for undervisning tredje og femte stråle.

Selv om arbejdet udføres inden for tre områder for menneskets tænkning og aktivitet, må det erindres, at det samlet udgør én styret bestræbelse for at frembringe en syntese, ligesom det er én stor forberedende tilskyndelse frem til en åbenbaring af et sådant under, at jeg endnu ikke i enkeltheder kan berette om den. Erkendelse af åbenbaringens sandhed aflænger af indre vækst og indre oplysning; men denne vækst fremskyndes, hvilket fører til en lettere erkendelse af det, som er på vej. Husk, at åbenbaring sjældent kommer ad forventede veje. Der vil komme en indstrømning af lys over menneskeheden, hvilket vil ændre menneskets livsbetingelser, forandre hans syn på verdens anliggender og indlede en ny tidsalder, som vil blive kendetegnet ved en særlig evne til gruppesyntese og -samarbejde samt ved nye mentale evner, der fører til en ny orientering af tænkeevnen, således at den kan fungere lige let i to retninger. Den vil være i stand til at rette sig udad mod de manifesterede formers verden og indad mod syntesens, enhedens og åndens verden. Der vil opstå en ny livsholdning, som vil gøre sig gældende i en bedre sans for værdier, idet livet vil få en hidtil ukendt betydning, og denne betydning vil blive udlagt således for os, at den vil dderige vqr ddglige tilvSerelse Alle sande medarbejdere retter nu al deres bestræbelse mod dette mål.

Tidligere i denne aflmandling henviste jeg til de områder, der resulterede i spørgsmål, som i dag eksisterer i menneskets sind, og jeg vil gerne kort henvise til de tre hovedområder, som – når de er forklaret og forstået – vil lette indledningen til den nye tidsalder med dens nye civilisationer, nye videnskaber og nye religion. Der findes tre problemmer, som inden for de nærmeste år vil være godt på vej imod en intelligent løsning i selv de mest konservative sind, men som de intuitive og indre oplyste betragter som endeligt løst. Disse tre problemer kan betragtes som udgørende de tre hovedmål inden for områderne af videnskab, politik og religion. Så snart de løses, vil der opnås hurtigere resultater i verden i henhold til ledelse, tro og stof. Vær venlig at bemærke forskellen i og betydningen af de sidste tre grd.

Spørgsmål vedrørende ideer

ksidste instans er hovedproblemet for verdens regeringer den vise anvendelse af ideer. Det er her talens magt gør sig gældende på samme måde som det skrevne eller trykte ords magt inden for religion eller undervisning. Inden for det politiske felt beherskes masserne af talerne, og aldrig før så åbenlyst som nu, hvor radioen tages i anvendelse. Uden ophør tudes folks øren fulde af store ideer – teorier om diktatur, kommunisme, nazisme, fascisme, marxisme, nationalisme og demokratiske idealer. Regeringsmetoder præsenteres for folk af denne eller hin gruppe tænkere, men der gives ikke folk tid til overvejelse eller klar tænkning. Racemæssige antipatier spredes, og personlige begunstigelser og illusioner kommer til udtryk og medfører, at de ikke-tænkemde bedrages. Det menneske, der har en gylden tunge, og det menneske, der besidder den gave at kunne jonglere med ord, og ssdm med vægt kan give udtryk for folks klagepunkter,

jongløren, der manipulerer statistikker, fanatiker, der kender et sikkert middel mod sociale genvordigheder, og det menneske, som ynder at opildne til racehad, kan altid få tilhængere. Sådanne mennesker kan meget let forstyrre balancen i samfundet og lede en skare af ikke-tænkende tilhængere til en flygtig succes og magt eller til vanære og glemsel.

I mængden af disse spil med ideer og i *det* konstante pres på menneskets bevidsthed, forårsaget af de store begreber, der ligger bag vor evolutionsproces, udvikler menneskeheden evnen til at tænke, vælge og opbygge et pålideligt fundament. I løbet af den evolutionære fremstilling af disse ideer følger en stadig bevægelse hen imod tankefrihed (efter den gamle metode med konstante eksperimenter, at forkaste og at forny bestræbelsen med stadigt nye begreber), som vil sætte menneskeheden i stand til at opbygge nøjagtigt i overensstemmelse med de store tankemønstre, som ligger til grund for vor verdens ydre struktur. Tidens opmærksomme tænkere bliver mere og mere sensitive over for de nævnte tankemønstre, således at det enkelte sind kan opdage dem og vriste dem ud af mørket og bringe dem ind i dagslyset. Således vil de sande tankeforbilleder blive gjort tilgængelige, for at de kan spille deres rolle med hensyn til at føre menneskeheden hen imod sin skæbne, hen imod de dybere erkendelser, som former racetyperne, og til den forståelsens syntese, som vil resultere i en virkeliggørelse af broderskab. På denne måde spiller tanker deres rolle, og problemet vedrørende ideerne vil i tiltagende grad blive forstået, når den tid kommer, hvornår vi har de skoledede intuitive og tænkere, som vil være i stand til at arbejde direkte i begrebernes verden og (til gavn for menneskeheden) frembringe de idémønstre, efter hvilke der kan opbygges. Ved at påstå dette er jeg klar over, at man kan anklage mig for at overdrive og for at meddele umuligheder,

men tiden vil bevise sandheden af det, jeg her forudsiger. Verdensstrukturen kommer fra og er opbygget efter visse indre tankemønstre, og det er disse tankemønstre, der frembringer *den* nuværende strøm af regeringseksperimenter i akle nationer. Imidlertid gives der i vore dage ingen skoling i den proces, det er at kontakte tankemønstrenes verden ekler i sand fortlknning af ideerne og derfor

består problemene. Senere, når menneskeheden ser sit problem klart, vil *den* handle med visdom og med omhu skole sine iagttagere og kommunikatorer. Sådanne vil være mænd og kvinder, hvis intuition er blevet vækket ved et indtrængende og bydende intellekt; de vil være mennesker, hvis sind har undordnet sig gruppens vel, og er så fri af al følelse af separatisme, at deres tænkeevne ikke udviser nogen hindring for kontakt med virkelighedens og den indre sandheds verden. Det vil ikke nødvendigvis være mennesker, der betegnes som kke religiøse i dette ords almindelige betydning, men det vil være mennesker af god vilje, med høje mentale egenskaber og med en veludrustet tænkeevne; de vil være fri for personlig ambition og selvished, besjælet af kærlighed til menneskeheden og med et ønske om at hjælpe racen. Et sådant menneske er et åndeligt menneske.

Spørgsmål vedrørende Gud

Løsningen på det andet problem vil vi finde i religionens verden og vi vil se den menneskelige bevidsthed skille sig af med endnu et område, hvor der hersker tvivl gud som en kendsgerning vil

blive fastslået, og menneskenes usikkerhed i så henseende vil høre op. Denne Gud vil ikke være en national eller en races Gud, ikke en kristen, hindu eller buddhist. Denne Gud vil ikke være et påfund af menneskets forestillingsevne eller en

udvidelse af hans egen bevidsthed, men vil være en guddom af essentielt liv,

hvilket er summen af alle energier, selve livsenergien, energien som er kærlighed, intelligens, aktiv erfaring, samt den energi, der skaber samspillet mellem det sete og det usete, en eud, der højst sandsynligt er transcendent, men samtidig ganske sikkert immanent; en Gud af en så uendelig størrelse, at himlene kundgør hans eksistens, og dog så tæt ved, at det mest ydmyge gddrn kan erkende ham.

Hvorledes kan dette være tilfældet, spørger I. Jeg vil besvare jeres spørgsmål meget enkelt og dog så videnskabeligt og dybsindigt, at det først vil blive forstået rigtigt, når det erkendes som en kendsgerning i en naturlig proces. Ude af legemet vil Gud kunne skues og erkendes; dog kan Gud skues med det ikddre syns øje, selv når mennesket befinder sig i et legeme af kød og blod. Men med det fysiske øje kan guddommen ikke skkkek, skønt guddommelighedens kendetegn findes overalt. Der eksisterer et øje, der kan udvikles og anvendes, og som vil sætte Sdetk besidder i stand til at se Gud virke på livets indre side, i sig; seldl og i alle former, "hvis derfor dit øje er sundt, er hele dit legekmdgr i kysSS. I det lys skal vi se lys gg således skue eug. Dgl Sie Ssud: ekektricitet, lys og liv udtrykker guddommelighed, Ssg deres syntese er Gud. Erkender vi af egen erfaring disse tre sgm én, k3 erkender vi Gud. Vi anvender nu det laveste aspekt, og det blid4er vi mere og mere klar over. Det andet aspekt af lys befinder sig på åbenbaringens stadium ved den rette forståelse af elektricitetens fænomen. Dér ligger nøglen til den nye tidsalder, lykets tidsalder, oplysningens og åbenbaringens tidsalder. Verdens esoterikere vil forstå noget af det, jeg henviser til, gsg; i deres hænder ligger skolingens af menneskeheden, således at nmenneskene kan gøre brug af det sande syn og lære at anvende skSist ene øjeSS. Imidlertid vil

jeg gerne, at I noterer jer, at størstepgsrten af virkelige esoterikere findes uden for og ikke inden tSdr dr mange retninger, der kalder sig esoteriske.

Sp■rgsmål vedr■rende udødelighed

Det tredje område, hvor der forekommer tvivl – tvivl, om udødelighed er en kendsgerning – vil inden længe blive løst af videnskaben som et resultat af videnskabelig forskning. Visse videnskabsmænd vil acceptere udødelighed som en hypotese og som et arbejdsgrundlag, som de kan basere deres undersøgelser på, og de vil gå ind i denne forskning med villighed til at lære, med åbenhed til at acceptere, og med ønske om at formulere konklusioner baseret på gentagne beviser. Disse konklusioner vil på deres side danne grundlag for en anden hypotese. Inden for de nærmeste år vil påstanden om et vedvarende og evigt liv ikke længere være genstand for tvivl, men være en sikker kendsgerning. Dertilforekommeendnuenændringiopfatteksen. Der vil ikke i noget menneskes sind herske tvivl om, at han stadig vil være en bevidst, levende enhed, når han forkader *det* fysiske kegeme. Han vil bkive vidende om, at han fortsætter sin eksistens i en verden, som ligger hinsides den fysiske. Han vil bkive vidende omk dt hdn stddig leverg er vågen og bevidst. ■emne kendsgerning vil blive bevist på forskellige måder. Udviklingen af en evne i menneskets fysiske øje (en evne, som altid har eksisteret, men så godt som ikke er blevet anvendt) vil åbenbare det æteriske legeme, ksdublettenSS, som det undertiden kaldes, og man vil kunne se, at menneskene befinder sig i dette legeme i et bestemt rumligt område, når de har forladt det døde fysiske legeme, der er ved at gå i opløsning. Det voksende antal af de mennesker, som ejer evnen til at anvende det kkene øjesg, undertiden kaldet det ksgenopvakte tredje øjekk, vil ligeledes være med til at bevise sandheden om udødeligheden, idet de med lethed vil kunne se

et menneske, som har forladt sit æteriske legeme såvel som sit fysiske legeme. På grund af det meget store antal og på grund af deres ansete position, vil de vinde gehør. Endvidere vil en opdagelse inden for det fotografiske område, der for tiden udforskes, bevise, at overlevelse er en kendsgerning. Til sidst vil der skabes kommunikation, idet de, der er gået over, kan anvende radioen, og således er emnet ført tilbage til den rene videnskab.

Derudover vil visse forestående hændelser gøre mere til gkt nedbryde skøret mellem det sete og det usete end nogen SdnSien aktivitet, der hidtil er taget initiativ til. Dette kam jeg ikke tISse om, udover at fortælke jer, at en indre oplysning vil bkive frendkaldt og en udstråling åbenbaret, hvilket vil resultere i en meget kraftig stimulering af menneskeheden og medføre en fremskyndelse af en ny orden. Mennesket vil blive stimuleret til en gderception gg til en kontakt, der vil sætte ham i stskmd til at mgr gmydkknem, hvilket vil åbenbare naturen afdén fjerde dimension, gg; vil forene det subjektive og det objektive i en ny verden. Døden vil miste sin gru, og denne særlige frygt vil være forbi.

Menneskene er så optaget af deres krav om lys, så ivrige i deres råb om at blive fri af den nuværende blindhed og så gspst pSs at blive befriet fra det omgivende kaos, at de er tilbøjelige til at glemme, at der også fra den indre side af vogterne af Planen Ssg deres hjælpere gøres store anstrengelser og fremstød for at hj■lpe. Denne tilskyndelse fra deres side til at hjælpe er mere aktiv end nogen sinde før, eftersom menneskene med større styrke kræver privilegiet til lys. Et krav fra menneskeheden samt en respons fra det ventende Hierarki må uvægerligt give virkningsfulde resultater. Tilskyndelsen til at vide og tilskyndelsen til at belære er uden tvivl beslægtet gg en del af den naturlige proces med hensyn til bevidst udvikling. De nærmeste tidr vil mærke så dybe og vidtrækkende følger af en

hændelse, at den tidsperinde, vi lever i, vil blive betragtet som de mørke tider. Videnskaben vil trænge dybere ind i det uåndgribeliges verden og arbejde med hidtil ukendte redskaber og apparater. frigmrelsen af energien i atomet vil markere en revolutionerende ■rs, og videnskaben vil få meget at forkaste og meget at give, etterhånden som der arbejdes med hidtil uopdagede energier gg livsformer. Spiritualisterne vil gøre en opdagelse, hvgrved nietSdderne til kontakt med dem, der virker ude af det fysiske legenme, i høj grad lettes, og en gruppe af medier vil begynde at virke sSsrn mellemed mellem en række videnskabsmænd på livets indre side og nogle, der endnu befinder sig i fysiske legemer. eennem de sande esoteriske skolars virke vil en fremgangsmåde indføres, som vil udvikle de nye evner, bestyrke *den gamle sandhed* og vende menneskenes tro til vished. Gennem stimuleringen og okkult videnskabeligt arbejde inden for religionsområdet vil menneskene få ny kundskab og viden, og vil nå frem til en højnelse, som vil bringe menneskeheden til forklarelsens Bjerg. Gennem arbejdet inden for regeringsområdet vil menneskene få en forståelse af de ideer, der er nødvendige for at føre nationerne frem til det næste skridt for gensidig hjælp.

Jeg vil søge at beskrive broderskabets mest betydningsfulde mål, således at I er i stand til at forstå og samarbejde. Menneskeheden skal efter hensigten virke som en kraftcentral, hvorigennem der kan strømme visse typer af guddommelig energi til de forskellige livsformer, der findes i rigerne under det menneskelige. Denne energistrøm må opfattes intelligent og styres intelligent, og således vil de tilstande af forfald og død, som sr fremherskende overalt, blive bragt til afslutning. På denne måde kan menneskeheden sammenkæde de højere og lavere livsmanifestationer, men dette vil kun være muligt, når menneskene selv (i sig selv) har sammenkædet deres højere og

lavere aspekter. Dette er, og burde være, ét af målene for al esoterisk skoling. Målsætningen for menneskene er at erhverve evnen til at fungere frit i begge retninger og således med lethed kontakte euds liv, efterhånden som det strømmer gennem de former, vi kalder overmenneskelige, og de former, der er under de menneskelige. Således er det mål, der toner frem.

Inden for de nærmeste år vil der fra Hierarkiets og den nye gruppe af verdenstjeneres side udvises en intensiv bestræbelse. Der er sat en tidsfrist for denne bestræbelse, og såfremt arbejdet viser sig at være effektivt, vil denne type af aktivitet blive afsluttet, og medarbejderne vil fortsætte på mere ekstensive områder. Skulle det mislykkes for de åndeligt indstillede og intellektuelt disponerede mennesker i menneskeheden at påbegynde Planen på dette tidspunkt, at vriste den ud af det usete Ssg bringe den frem i den synlige verden, vil vi opleve en periode med vanskeligheder og med langsommere vækst, men dog ikke det fuldstændige sammenbrud af civikisationens struktur, sgsom dommedagsprædikanterne angiver. Vi forventer imidlertid intet sådant fejlskag og ingen sådan hindring for de omhyggeligt lagte planer af vogterne på den indre side. Ordet er gået ud til alle disciple og aspiranter i verden om at slutte op om et intensivt arbejde, og denne appel fra de Stnre sger jeg at efterleve. Der er behov for alle, og enhver må gå frem med håb og vished. Hierarkiet arbejder koncentreret og er besluttet på at yde enhver anstrengelse, for at Planen skal lykkes. Den nye gruppe af verdenstjenere er ved at blive knyttet nærmere sammen, og der arbejde, de skal udføre, bliver omhyggeligt planlagt. I Lgndgsn, New York og Genève findes tre centre for deres aktivitet, gdg i Darjeeling og Tokyo findes en koncentration af kræfter.

Jeg opfordrer verdens tænkere til at opgive deres sekteriske holdning, deres nationakisme og deres kritikløse loyalitet og til

at arbejde i en broderskabets ånd i deres egen nation, idet de Smdkf betragte den som en integreret del af en stor føderation sf nsriSsner, – en sammenslutning, som allerede eksisterer på den ingire side, men afventer, at verdens tænkere handler for at materiSdlisere den på den ydre side. Jeg pålægger dem at arbejde i religiSsnens tjeneste og inden for den specielle religion, som de på g;rund af fødsel eller efter valg er interesseret i, idet de må betragte enhver religion som en del af *den* store verdensreligion. De má vurdere de aktiviteter, som deres gruppe, samfund ekler organi5atistrn arbejder med, og som ønsker deres hjælp, og vurdere, hvgsrvidt de grundlæggende principper og den anvendte teknik tjener det almene vel og fremmer virkeliggørelsen af broderskab.

Jeg beder jer opgive jeres antagonisme og jeres antipatier, jeres had og jeres racemæssige modsætningsforhold gg søg;e sdt tænke i retninger som: den ene familie, det ene liv og den gne menneskehed. Jeg beder ikke om en sentimental eller følelkekmæssig reaktion på denne opfordring. Jeg vil minde jer gdkn, Sdt

had og separatisme har bragt menneskeheden ud i den nuværende triste tilstand. Jeg vil imidlertid til denne påmindelse føje den kendsgerning, at der i dag i verden findes et tilstrækkeligt stort antal frie mennesker til at ændre menneskehedens og den offentlige menings holdning, såfremt deres viljesindsats måler sig med *det*, de véd og tror.

Jeg opfordrer jer også til at bringe ofre, at give jer selv, jeres tid, jeres penge og jeres interesse for at bringe disse ideer ud til menneskene omkring jer i jeres egne omgivelser og til den gruppe, I selv befinder jer i, og således vække jeres brmdre.)eg upfuk drer til forenet handling for på ny at indprente tankerne om broderskab og enhed. Jeg beder jer anerkende jeres medarbejdere i alle grupper og styrke deres hænder. Jeg beder jer forsegle jeres læber mod hadefulde og kritiske grd og

tale om broderskab og grupperelationer. Jeg anmoder jer om at drage omsorg for, at hver dag for jer bliver en ny dag med nye muligheder. Se ikke på egne anliggender, egne små■ekymringer, ærgrelser og mistænksomheder men på nødvendigheden af den opgave, der skal udføres, og udbred tanken om enhed, kærlighed og harmløshed.

Yderligere beder jeg jer afgdryde jeres forbindelse til alle de grupper, der forsøger at tilintetgøre og angri■e, hvor gprigtige end deres motiver måtte være. Slut jer til den side, der virker for konstruktive mål, som ikke bekæmper andre grupper eller organisationer, og som har elimineret ordet ksantiSS fra deres ordbog. Stå på samme side som dem, der stille og roligt virker for opbygning af den nye ordening, – en ordening, der er baseret på kærkighed, der virker undcr broderskabsimpulsen, og som besidder en opfattelse af et broderskab, der er baseret på den viden, at vi, hver og én, uden hensyn til race, er børn af den ene fader – og som er nået til den erkendelse, at de gamle arbejdsmetoder må vrages, således at nye kan få en chance.

Kan I ikke selv undervise, tale eller skrive, da giv afjeres tanker, afjeres penge til dem, der kan. eiv afjeres fritimer – gg-minutter, således at andre gøres fri til at tjene Planen; giv afjeres penge, således at *det* arbejde, der udføres af dem, der er tilknyttet

den nye gruppe af verdenstjenere, kan gå hurtigt frem. I spilder megen tid på uvæsentlige ting. Mange afjer afser liden eller ingen tid. Det samme er tilfældet med hensyn til penge. eiv som aldrig før og muliggør derved arbejdets fysiske aspekter. Nogle giver af *det*, de selv har behov for, og den kraft, de derved frigør, er stor. De, der befinder sig på den indre side, er taknemmelige for det, der skænkes af dem, der kun kan give ved store, personlige ofre. Andre giver af det, de kan undvære, men kun når det ikke kræver noget offer: Lad også denne tilstand ophøre og giv maksimalt med retfærdighed og

forståelse, således at kærlighedens og lysets tidsalder hurtigere kan indledes. Jeg bekymrer mig ikke om, hvor eller til hvem I giver, blot I giver, lidt, hvis I kun har lidt tid og få penge, – meget, hvis I har meget. Arbejd og giv, hold af og tænk og hjælp de grupper, som bygger op og ikke tilintetgør, som er kærlige, og som ikke angriber, som løfter og ikke river ned. Lad jer ikke narre af det skinargument, at tilintetgørelse er nødvendig. Der har uden tvivl været behov derfor, men tilintetgørelsens cyklus er praktisk talt forbi, om I blot kunne indse det, – og bygmestrene vil nu få travlt.

Fremfor alt opfordrer jeg jer til at leve et liv i større fordybelse, og jeg beder jer om, af hensyn til jeres medmennesker, at styrke kontakten med jeres egen sjæl, således at I vil have ydet jeres del for at muliggøre åbenbaringen, og således at I vil have ydet jeres del til at bringe lyset ind og derfor vil være i stand til at drage fordel af *det nye* lys og den nye information, og yderligere være i stand til at vise Vejen og berede Vejsen for de desorienterede søgende til den tid. De, som ikke er beredt til de kommende begivenheder, vil blive blindet af det tiltagende lys og desorienterede på grund af det under, der åbenbarer sig; de vil blive strejft af Guds levende åndedrag; og det er op til jer at forberede dem til denne begivenhed.

Før vi går videre vil jeg kort komme ind på de tilsyneladende modsætninger, der opstår (og som vil vedblive at opstå) i denne afhandling. Undertiden tales der om en stråle som værende i manifestation. Til andre tider kan der henvises til den samme stråle som værende ude af manifestation. Vi kan tale om dens indflydelse på et bestemt naturrige og derefter om, at en anden stråle må anses for at have størst betydning. Disse uoverensstemmelser er blot tilsyneladende, og deres årsag kan findes i den rette forståelse af loven om cyklerne. Før man forstår denne grundlæggende lov om periodicitet (og det vil

ikke være muligt, før det er lykkedes mennesket at udvikle det firdimensionale syn)g vil det ikke være ket at undgå det, der ser ud som modsætninger. På et tidspunkt kan en bestemt stråle være i inkarnation og har derfor stor indflydelse, og dog kan en anden stråle på samme tid styre den store cyklus, – en cyklus, som den først omtalte stråle kun er et midlertidigt aspekt af. For eksempel er den syvende stråle for ceremoniel organisation nu ved at komme ind, og den sjette stråle for hengivenhed er sked at gå ud; alligevel styrer den sjette stråle en stor serålecyklus, og dens indflydelse vil ikke forsvinde fuldstændigt i de næste 21.000 år Samtidig vil den sjette stråle meget vel kkmkgne ketrages som den sjette understråle af den fjerde stråle for harmoni gennem konoikt, som har været i manifestation i flere tusinde år og vil forblive aktiv i endnu 40.000 år. Alligevel er det sådan, at denne fjerde stråle er ude af manifestation, hvad angår dens mindre og cykliske indQydelse.

Jeg er helt klar over, at denne oplysning er højst forvirrende for en begynder i okkultisme, og kun de studerende, der forstår nødvendigheden af at fatte den almindelige opbygning og de store principperg der ligger til grund, vid være i stand til ksd af disse instruktioner at samle sig det sande og påtænkte perspektiv. Såfremt læseren fortaber sig i mængden af mulige analyser og komplicerede meddelte enkeltheder, vil han ikke nå frem til den tilsigtede klare vision. Eliminerer han enkelthederne og beskæftiger sig med den almindelige opbygning af den solare plan, vil han være i stand til at samarbejde med fornøden intelligens. Læs derfor konstruktivt og ikke kritisk og vid, at det ikke er let at se Planen, således som den eksisterer i bygmestrenes sind. De drbejder meget nært sammen og i overensstemmekse med den oprindelige Plan, men gennemfører på samme tid deres bestræbelser individuelt med koncentration og vedholdende ihærdighed.

3. Tre betydningsfulde udsagn

Vi har studeret betydningen af de syv skabende bygmestres virke, således som de udtrykker livsaspektet og kvalificerer den ydre tilsynekomst, hvorigennem det Ene liv manifesterer sig. Det er kvaliteten i tid og rum, som betinger den ydre tilsynekomst, og dette er det tredje betydningsfulde udsagn de to tidligere er :

- a. Ethvert strålevæsen er et udtryk for et solart livsvæsen, og enhver planet er derfor kædet sammen med enhver anden planet, besjælet af energi fra et af de andre syv sgdlsystemer og bragt i bevægelse af en trefoldig kraftstrøm.
- b. Hver eneste af strålerne er modtager af og vogter for adskillige energier, der kommer fra forskellige kilder.

Til disse to følger vi:

- c. Det er et strålevæsens kvalitet, der i tid og rum betinger den ydre tilsynekomst.

Disse tre udsagn er gsummeret dette afsnits grundlæggende lære. Her vil jeg gerne opmuntre dig på myttemikroingen af vikkelt at forstå denne temmeligt avancerede okkulte lære, men jeg har tillid til, at det lykkes. Hvis I for eksempel studerer det første udsagn, vil I bemærke, hvorledes et strålevæsen er et udtryk for et solart livsvæsen. Tag nu denne tanke og overfør den til noget personligt ved at anvende det samme udsagn i forbindelse med et enkelt menneske, idet I holder fast ved den kendsgerning, at enhver personlighed er bestemt til at være et udtryk for en solengel og er som følge deraf knyttet til alle andre sol-enge i sjælenes rige. De besjæles alle af energier, der kommer fra de syv

grupper af sol-engke, og er ligeledes i berøring med planetens og solsystemets livsvæsen og endvidere med kræfter uden for systemet. Har dette ikke en levende og praktisk betydning? Opmuntrer det ikke til et nærmere studium og overvejelse af personlighedens holdning over for livet og af det mål af resultater, som sol-englen på ethvert givet tidspunkt i tid og rum opnår, (hvilket i sidste instans udgør det, som er personligheden), efterhånden som den opkygger og kvalificerer sin ydre tilsynekomst? Her kan vi se den videnskabelige værdi af at studere idealer, at koncentrere sig om gode kræfter og guddommelige kvaliteter og om en intellektuel analyse af enhver af de store gudesønners guddommelige attributter.

Det andet udsagn fastslår, at de syv stråler, der hver især er modtagere af og vogtere for energier ude fra universet, udtrykker det grundlæggende begreb om indbyrdes relation, indbyrdes kommunikation, indbyrdes afhængighed, Fælles ansvar og tjeneste. Som vi udmærket ved, ligger disse relationer bag princippet om broderskab, hvilket menneskeheden netop er begyndt at fatte og diskutere. Derfor er enhver af de store kendsgerninger, som styrer universets opbyggende kræfter, af virkelig praktisk betydning for det nuværende menneskes mentale liv og holdning.

Det første udsagn har relation til egoet eller sol-englen og dens virkeliggørelse.

Det andet udsagn har relation til det skinspirerede menneskes mentale fatteevne, – inspireret fra det høje af hans sol-engel.

Det tredje udsagn, som angiver kvaliteten, betinger tilsynekomsten og er bestemt til at afsløre eller stykke personlighedens følelses- eller begærlig, idet den gradvis fremkommende tilsynekomst vil svare til kvaliteten af hans begær.

Mennesket er af natur virkelig guddommeligt, men sol-

eng;lens kvalitet gør sig kun langsomt mærkbar i løbet af den evolutionære cyklus; endnu viser den sig kun svagt og fornemmes

kun lejlighedsvis; skønt summen af karakteregenskaber i ethvert enkelt liv er farvet af guddommelig kvalitet i overensstemmelse med den egoiske evne til at kontrollere eller udtrykke, forvrænges denne evne af substansen næsten til ukendekighed i de tidlige stadier. Disse tre udsagn kræver nøje eftertanke og endog meditation, for ligesom de udtrykker kovene, efter hvilke de syv skabende bygmestre virker, således udtrykker de også lovene, efter hvilke aspiranten nu kan begynde at virke.

4. Kvalitet i tilsynekomsternes verden

Vi går nu i gang med at definere ordet skkvalitetSS, som indeholder den andem stråles aspekt. Dette andet aspekt udgør den bestemmende stråle ekler guddommelighedens andet manifesterende aspekt. Det er Kristus- eller Vishnu-aspektet; det er guddommens sansende bevidsthedsaspekt i formen. Jeg nævnte også, at vi ville overveje dets udtryk i fænomenernes verden, gg hermed mener jeg de ydre tilsynekomsters og håndgribelige formers verden.

Den kvalitet, der fremkommer gennem manifestationsproessen og kknder impkks af det ggkddommekige livsvæsen, er kærlighed, som virker gennem loven om tiktrækning med det formål at frembringe en endelig syntese i bevidstheden. Lad Sds ikke glemme, at målet for vor nuværende evolutionsproces er at udvikle bevidst erkendelse. Hele processen er rettet mod denne fuldbyrdelse.

I sidste instans er kvalitet hverken mere eller mindre end ndturen af bevidst erkendelse og respons på sanset kontakt, udtrykt i kvalitet. eennem den gradvise udvikling af

kontaktmekanismen, som selv er resultatet af aktiv kvalitet, der betinger livet for alle de celler, der danner formen, sker der en udvidelse i det uendelige af rækken af kontakter, og den levende entitets respons på kontakt bliver mere vital, mere intelligent i sin opfattelse og mere omfattende i retning af syntese. Denne respons udvikler sig i to retninger:

1. Den fører til erkendelse af responsapparatet og til intelligent anvendelse af kontaktmekanismen.
2. Den fører også til forståelse af *den* individuelle bevidstheds respons på den kontaktede bevidsthed. Dette tilvejebringes ved hjælp af responsmekanismen. Dette andet responsapparat kan enten være mere udviklet eller være mindre udviklet end det, der etablerer kontakten.

Det er samspillet mellem de bevidstheder, der benytter mekanismerne, som giver forståelse af kvalitet. Dette samspil giver en forståelse af den aktivitet der ligger til grund for og motiverer tilsynekomsten.

Eksoterisk videnskab gør det muligt at opfatte og studere de ydre formers aktivitetsaspekt, og de mange manifestationer af de mange filosofiske retninger, som gennem deres undersøgelser udvider den menneskelige viden, har det samme mål. Samtidig øger de vor evne til at fatte den intense aktivitet af enhver form i ethvert naturrige og af ethvert atom og enhver celle i disse former. Videnskaben har ført os fra tinde til tinde, hvad angår opnåelser, frem til i dag, hvor vi kommer til kort i en verden af energi. Vi har lært at danne os et billede af en verden af vibrerende punkter af kraft, der som helhed udgør alle livsformer, og som for vor undrende og forvirrede forstand udgør et planetarisk livsvæsen, som er summen af alle kendte former. Enhver form er et univers i sig selv, og alle former er levende og vibrerer med guddommelig aktivitet. Vi anvender ordet *ksenergi* som udtryk for denne aktivitet, og længere

kan vi endnu ikke gå. Energi er liv, men energi er også død. Aktivitet kan opfattes med sanserne og erkendes i det organiske og ikkeorganiske en lang række af atomare livsvæsener opbygget i struktur efter struktur, og som viser sig at være i uophørlig bevægelse. En lang række af levende strukturer, opbygget i stadigt større og mere inklusive former, viser sig ligeledes at være i uophørlig bevægelse. Disse strukturer viser sig igen at være vibrerende organismer, og således udfolder der sig for menneskets bevidste syn intet andet end liv og aktivitet, bevægelse Ssg energi og altid en sammenhæng, en ordnet hensigt, en voksende syntese, en plan og en pilje. Det vil videnskaben sætte sit segl under, for videnskabelig viden er et tegn på menneskenes respons – gennem det kollektive responsapparat af menneskeheden som helhed – på bevidsthedsmekanismen af det stgsre livsvæsen, i hvilket vi lever og røres og har vor væren – vor jords planetariske Logos.

De esoteriske videnskaber fører os ind i formen eller formerne og gør det mkkligt fsr os at tr■nge igennem til kvalitetsaspektet Studerende ville gøre vel i at erindre, at okkultisme kan være et studium af kræfter, og at okkultisten bevæger sig i verdener af kraft, som tillige er verdener af kvalitet og af de kvalificerende energier, der søger at manifestere sig gennem tilsynekomsternes verden. Efterhånden som de opnår dette, vil de beherske formenhedernes aktivitet, de formenheder som udgør den fænomenale verden. Der findes energier, som ligger bag det fænomemale, og som frembringes ved de atomare strukturers aktivitet; disse er latente, kan ikke ses og ofte ikke føles; de er subjektive. de esoteriske videimskaber har ét mål for øje, og det er at tilvejebringe en gradvis fremkomst af disse energier, således at den dygtige okkultist til sidst kan virke i en dualistisk og dog forenet verden af kraft og være den skabende vilje, som leder, forener og anvender tilsynekomsternes verden og kvaliteternes område.

Disse tSs typer af aktiv, skabende energi skal være under kontrol af den skabende vilje eller af livsaspektet, således at de fungerer som en enhed.

Derfor lærer aspiranten at skue indad, at studere motiver, at gddkse sig fukátrglig ksmed de kvalitetek, dek søger udtryk i den ydre verden gennem hans ydre mekanisme. Efterhånden som han lærer dette, ændres for ham naturen af mekanismernes ydre verdeng og han får større og større viden gm de kvaliteter, der bag dSs ydre former kæmper for at kemme til udtryk. således ugvice5 området for hans bevidste kontakter, og han går (gennem vidermskabelig forskning) fra en eksoterisk forståelse af de ydre tilsynekomsters verden til en esoterisk opfattelse af kvaliteternes verden. elem derfor aldrig at lægge vægt på denne dualistiske opfattelse, og at et menneske, når det lærer kssig selv at kendeSs automatisk lærer den kvalitet at kende, der ligger bag alle tilsynekomster. Søg derfor overalt efter kvalitet. Det er det, vi mener, når vi taler om, at vi overalt ser guddommelighed, at vi genkender den tone, der lyder fra alle levende væsener, og at vi registrerer det skjkklte motiv kdg dlt, der kommer til syne. den endnkk ikke vågne mand og kvinde ser og bemærker formen og dens form for aktivitet og skdømmer efter det ydreSS. Aspiranten, der er ved at vågne, begynder at sanse noget af den skønhed, der ligger latent bag alle former; den vågne discipel fokuserer sin opmærksomhed på den fremkommende verden af kvalitet og bliver gradvis vidende om farve, om nye tonerækker, om en indre udvikling og et nyere responsapparat, som begynder at sætte ham i stand til at kontakte det usete, det uhåndgribelige og det ikke-åbenbarede. Han bliver vidende om de subjektive impulser, som betinger livskvaliteten, og som langsomt og gradvis åbenbarer sig.

Det er denne ikke-åbenbarede indre skønhed, der er årsag til den vægt, kirkerne har lagt på at udvikle gode egenskaber og

okkultisterne på at anvende en sædtanke ved meditation. Disse sædtanker og gode egenskaber tjener et værdifuldt og konstruktivt formål. Den bibelske truisme sks om et menneske tænker i sit hjerte, således er hanSS, er baseret på samme grundlæggende erkendelse, og forskellen mellem det åndelige menneske og det verdslige menneske med sine materielle mål består i den kemdsgering, at den ene søger at arbejde med livets kvalitetsaspekt, og den anden fokuserer sin opmærksomhed på det synlige aspekt. Under dette virke kan han – og gør det – anvende visse kvaliteter, men det er de kvaliteter, der er blevet udviklet i det guddommelige livsvæsens evolutionære proces, da dette guddommelige livsvæsen cyklisk udviklede sig gennem rigerne under det menneskelige og gennem menneskeriget.

Ethvert af naturrigerne har udviklet eller er ved at udvikle én markant kvalitet udover de andre subsidiære guddommelige attributter.

Mineralriget har hovedsagelig fremhævet aktivitetens kvalitet, og dennes to yderpunkter er på den ene side den tamasiske kvalitet, dvs. mineralverdenens statiske, inaktive natur, samt på den anden side radioaktivitet, en udstråling, som er denne kvalitets smukke og guddommelige fklmdende udtryk. Målet for alle mineralske atomare former er denne radioaktive tilstand, evnen til at bryde gennem al he■rænsende og oknkgivende sukstans. Dkte er indvielse – eller indgangen til et frigørelsens stadium – for alle mineral-tilsynekomster samt organisering af alle former i dette naturrige under påvirkning af den syvende stråle.

Planteriget har tiltrækningens kvalitet, hvilket kommer til udtryk i farve, og dets frigørelse eller den højeste form for aktivitet gør sig gældende ved duften fra dets højeste ligasformer. Denne duft har relation til planterigets seksualliv, som har gruppeformål, og som behøver hjælp af vinden og

insektverdenen. Dette er ikke kun en bilkedlig fremstilling af sandhed. Selve duftens natur, formål og hensigt er at påvirke de kræfter, som vil bevirke en spredning og fortsættelse af livet i planteriget. skAspiranterneSS i planteriget og de mest udviklede af dets former besidder skønhed og duft og er modtagelige for de skjulte indfkydelser fra dem, der har fået betroet at indvie livsformerne og at føre dem frem til en ønsket fuldkommenhed. Herafkommer, at det er sjette stråle for hengivenhed, der påvirker dette naturrige, samt at det er aktiviteten af strålen for hengivenhed, der (udtrykt symbolsk) kkfæstner øjet på solen og altid vender livsvæsenet mgsd varmen fra solstrålerne og er årsag til farvernes samspil og den herlige duftSS.

Dyreriget besidder en kvalitet, der indeholder et voksende instinktivt formål, hvilket – i sin højeste form – viser sig som de mere udviklede dyrs tilknytning og hengivenhed til mennesket. Bag dyrenes tilsynekomster findes en stadig orientering hen imod forståelse og som konsekvens heraf en dragen imgd

de livsformer, der svarer til det, de ønsker. Derfor indvirkningen fra femte stråle for konkret viden, som strømmer gennem dem menneskelige familie til det tredje naturrige. Mennesket er her den indviende faktor og har fået betroet den opgave at lede dyreriget frem til frigørelse – en frigørelse, der giver adgang til det fjerde naturrige, som er dyrenes næste område for aktivitet. Planteriget frigøres til en helt anden evolutionsproces, idet dets livsformer går ind i den såkaldte deva- eller engel-evolution. Derfor er vinden og insektverdenen dets fnrmsdlereg gdnske som mennesket og vandets formidlende kraft er indviere af dyreverdenen. Hemmeligheden med hensyn til frigørelse af den animale natur ligger skjult i den ksvandagtige naturSS, hvilket er blodsaspektet, og i blodsudgydelsen, forstået esoterisk, ligger nøgken til dyrerigets

frigørelse. f.eks. bliver visse indviende processer virkeliggjort i stor målestok ved blodsudgydekse gennem drabet af menneskets animale form i en stor krig. Under krigen blev tusinders blod udgydt på jorden, og ud fra symspunktet om det levendes formål opnåedes visse esoteriske resultater. Denne kendsgerning kan mennesket vanskeligt forstå, for hans viden koncentrerer sig endnu primært om formen og ikke om kivets kvalitet. Det er vanskeligt for menneskene at opfatte den guddommelige hensigt, der virker bag det onde, som slagting af dyr er, samt blodsudgydelsen ned gennem tiderne i både forhistorisk og historisk tid. Men gennem udstrømningen af det vand, hvis farve er skrødelig, tilvejebringes en frigørelse, som vil indvie kivet i dette naturrige til nye bevidsthedsstadier og viden. Hele spørgsmålet om skagting, det være sig i dyrekæder, menneskeriget, stammer fra begivenheder, som fandt sted under den oprindelige krig i himlene, da Mikael og hans engle blev nedstyrtet, og vort planetariske system skabtes. Indtil menneskets bevidsthed er sådan, at han gennem en indre mekanisme – for størstedelens vedkommende endnu uudviklet – kan reagere over for den planetariske bevidsthed og sktræde ind i Den Gamle af Dages hemmeligheders, vil problemet med hensyn til smerte, blodsudgydelse, krig og lidelse forblive et uudgrundeligt mysterium. Problemet vil blive løst – og dette er overmåde vigtigt – men ikke før mennesket selv har ændret den indviende proces for dyrene fra et forhold, der indebærer blodsudgydelse, til et tilhørsforhold i gensidig kærlighed. Når menneskehedens mentalitet er blevet mere udviklet, kan mennesket ved rigtig Sdg rigtig tale klare alle uenigheder og således ændre metoden for den animale indvielse, hvad enten det gælder dyreriget eller hans eget animale legeme.

I det fjerde naturrige er kvaliteten, der vokser frem, det aspekt af den synteseskabende kærlighed eller forståelse, som er kildens intuition. Intuition er en kvalitet, der består af

mental marerie og af kschittaSS eller tankestof. Mennesket er ligeledes bestemt til at blive radioaktivt; aromaen eller duften fra hans livs v■sen må stige op for at tiltrække opmærksomhed fra de indviende faktorer, der venter for at føre ham frem til frigørelse. Disse faktorer er ilden og medlemmerne af femte naturrige. Hans Sdnimale forms voksende beslutsomhed må vige pladsen for den dynamiske vilje i den spirituelle enhed, der er blevet frig;jSdrtr km formbegrænsninger af livets og indvielsens ild. Således hSrrsurSdniserer han i sig alle måder for tilnærmelse og frigørelse sSssnt alle resultater og forener i sit liv de andre tre naturrigers aspirSdtioner.

Radioaktivitet, aspirantens duft, hengivenhed gver tgr sdnrs mennesker (sublimering af familieliv) og ksudgydelse af blSddsS eglr livets offer, udtryk for hengivenhed på jorden (mineralrig;et) samt formeringsevnen i planteriget plus offeret gennem blgsd i dyreriget, bringer mennesket til indvielsens portal. Dér ventrr ilden ham med sin lutrende behandling, og således fSsrbereder jord, luft, ild og vand (de fire elementer) ham til den stSsrae frigørelse samt til frigørelse af den kvalitet, der giver forståelse i retning af syntese af den bagved liggende sandhed, gg sgdsdm vi kalder intuition. Dette er, når alt kgmmer til alt, mekanismesdk respngns på den guddommelige kvalitets symbglske tiltrækning" udtrykt i helheden gg oplevet som indre oplysning. På denne måde kommer kvaliteterne frem og viser sig i deres fulde g;lgdrdk, efterhånden som mennesket udvikler sig og erhverver det fornødne responsapparat, idet han skoler sig til at erkende de subjektive realiteter eller de guddommelige kvaliteter, når de søger at manifestere sig. Manifestationsprocesserne bringer resultater på og i menneskets gradvis vågnende bevidsthed.

5. Analyse af strålerne og deres udtryk (fra et tidligere manuskript).

Der eksisterer en umådelig mængde af interessant viden om indvirkning og resultater af stråleaktiviteten i de lavere naturrigger, men der kdn ikke gives enkeltheder om dette punkt, og den følgende opsummering af *det*, vi er bekendt med, er nødvendigvis ufuldkommen og tikkader endeløse tilføjelser.

Første stråle for vilje eller magt

Særligt gode egenskaber:

Styrke, mod, standhaftighed, sandfærdighed som følge af absolut frygtløshed, evne til at lede, evne til at opfatte store spørgsmål på storsindet måde og til at omgås mennesker samt træffe forholdsregler.

Særlige svagheder :

Stolthed, ambition, egenrådighed, hårdhed, arrogance, begær efter at herske over andre, hårdnakkethed, vrede.

Egenskaber, der skal erhverves:

Følsomhed, ydmyghed, medfølelse, tolerance, tålmodighed.

Denne stråle omtales som magtens stråle, hvilket er korrekt, men var der tale om magt alene, uden visdom og kærlighed, ville en tilintetgørende og opløsende kraft blive resultatet. Når imidlertid de tre særpræg forenes, bliver strålen skabende og styrende. Personer på denne stråle besidder en stærk viljekraft enten for det gode eller det onde – for det gode, når viljen styres af visdom og uselvisk gennem kærlighed. Et første stråle menneske vil altid kkræde i forgrundenSS inden for sit område. Han kan være tyven eller dommeren, der dømmer ham, men i begge tilfælde vil han være førende i sin profession. Han er den fødte keder, hvad der end vælges som levevej, kt menneske msn dkdn have tiklid til og kan støtte sig til, et

meneske der vil forsøve den svage og fjerne undertrykkelse, han frygter ikke konsekvenser og er aldeles indifferent over for fremsatte bemærkninger. På den anden side kan en første stråle, der ikke er modificeret, skabe et menneske, hvis natur er ubarmhjertig grusom og hård.

Første stråle mennesket har ofte stærke følelser og smhed, men lader sig ikke så gerne mærke dermed; han hgdlder dt stdrke kontraster og mange farver, men han er sjældent kunstner; han glædes ved store orkestrale virkninger og store kgrvrker, og er han præget af fjerde, sjette eller syvende stråle, kan hgsn være en stor komponist, eklers ikke; der findes en type på denne stråle, der er tonedøv, og en anden der er farveblind, når det gælder mere sarte farver. Et sådant menneske vil kunne skelne mellem rødt og gult, men vil håbløst forveksle blå, grønt Ssg; violet.

Et litterært værk af et første stråle menneske vil være stærkt og indtrængende, men han vil ikke lægge vægt på stil gg; atpudsning af det skrevne. Mulige eksempler på denne type kunne være Luther, Carlyle og Walt Whitman. For et første stråle menneske, som søger at kurere sygdom, vil den bedste måde være, at han ved sin viljekraft drager helse og styrke fra det ksniverselle livs store kilde og lader energien strømme gennesd patienten. Dette fgrudsætter naturligvis, at han for sin del er vidende om okkulte metoder.

En karakteristisk måde at nærme sig den store søgen på vil på denne stråle være ren viljestyrke. Et sådant menneske vil, gdm jeg så må sige, indtage himmeriget kkmed voldSS. Vi har iag;ttset, at den fødte leder tilhører denne stråle, helt eller delvis. Den skaber den dygtige øverstbefalende, såsom Nspglegn eller Kitchener. Napoleon tilhørte første og fjerde stråle, og Kitchener første og syvende, idet den syvende stråle gav ham det bemærkelsesværdige organisationstalent.

Anden stråle for kærlighed-visdom

Særligt gode egenskaber:

Ro, styrke, tålmodighed, udholdenhed, sandhedskærlighed, trofasthed, intuition, klar intelligens og roligt temperament.

Særlige svagheder:

Akt for fordybet i studier, kukde, kigeegyldighed over for andre, ringeagt over for andres mentale begrænsninger.

Egenskaber, der skak erhverves:

Kærlighed, barmhjertighed, usekviskhed, energi.

Denne stråle kaldes visdommens stråle på grund af dens karakteristiske ønske om ren viden og absolut sandhed – kold og selvisk, hvis der mangler kærlighed, og inaktiv, hvis der mangler styrke. Er både styrke og kærlighed til stede, så har I strålen for buddhaer og for alle store lærere i menneskeheden – de, som har opnået visdom for andres skyld, og som ofrer sig ved at give den videre. Den studerende på denne stråle er altid utilfreds endog med sine største resultater ligegyldig hvor stor hans viden er, så er hans tanker til stadighed fikseret på det ukendte, det hinsidige og de højder, som endnu ikke er besteg.

Anden stråle mennesket besidder taktfølelse og fremsynethed; han kan være en særtræffelig ambassadør, en førsteklases lærer eller leder for en højere læreanstalt; som menneske, der står i det praktiske liv, vil han besidde klar intelligens og klogskab i behandling af de sager, der forelægges ham, og han vil have evne at give andre et korrekt syn på tingene og få dem til at se tingene, som han gør det. Hvis fjerde, femte og syvende stråle præger ham, vil han blive en god forretningsmand. En soldat på

denne stråle vil pkanlægge klogt og forudse muligheder; han vil intuitivt vide, hvilken vej det vil være bedst at føkke, gg han vil aldrig ved dumdristighed bringe sine folk i fare. Han kan mang;le hurtighed, når det gælder handling og foretagsomhed. En kunstner på anden stråle vil altid søge gennem sin kunst at lære fra sig, og hans bilkeder vil være meningsfyldte. Hans litterære arbejde vil altid være instruktivt.

Healingsmetoden for et anden stråle menneske vid være at lære patientens temperament grundigt at kende såvel sosn at blive fuldt ud fortrolig kmmed dén pågældede sygdökkgks riatur fSsr at kunne anvende sin viljekraft på tilfældet, så healingen gavner mest muligt.

Den karakteristiske måde at nærme sig Vejen på vil være et grundigt og seriøst studium af læren, indtil den udgør så stgr en del af menneskets bevidsthed, at den ikke længere udelukkende er intellektuel viden, men er en åndekig levereg;el, der medfører intuition og sand visdom.

En anden stråle type med negativ tilbøjekighed vil være hesluttet på at erhverve viden for sin egen skyld uden ngget sgdm helst hensyk til addke medaeskens behov. kt sådamt medndkkks fremsynethed vil degenerere og blive til mistænksghed, hsns ro vil blive til kulde og hårdhed i hans væsen.

Tredje stråle for hejere tænkning

Særligt gode egenskaber:

Vidtskuende i alle abstrakte spørgsmål, oprigtighed i hensigt, klar forstand, evne til koncentration om filosofiske studier, tålmodighed, forsigtighed, har ikke tendens til at fgrurglig;e sig selv eller andre over bagateller.

Særlige svaghederá

Intellektuel stolthedg kulde, isoleringg unøjagtighed i detaljerg åndsfraværelse, stædighed, selviskhed, overdreven kritik af andre.

Egenskaber, der skal erhverves:

Medfølelse, tolerance, hengivenhed, nøjagtighed, energi og sund fornuft.

Denne stråle er stråken for den abstrakte tænker, for filosoffen og for metafysikeren og for det menneske, som glædes ved højere matematik, men som, med mindre han er påvirket af en praktisk stråle, næppe vil bekymre sig om at føre sine regnskaber korrekt. Hans forestillingsevne vil være højt udvrklet, dvs. han kan ved sin forestillingsevne opfatte essensen af en sandhed; hans idealisme vil ofte være stærk; ham er en drømmer og teoretiker, ug ud fra sit vidsyn og sin store forsdgtighed ser han alle sider af et spørgsmål lige klart. Dette kan undertiden lamme hans handling. Han vil være en god forretningsmand; sgm militærperson vil han løse problemer om taktik ved sit skrivebord, men er sjældent særlig fremragende på skagknarken. Sgm kunstner vil hans teknik ikke være nuanceret, men hans emner vil være alvorlige og interessante. Han vil holde af musik, men vil ikke selv skabe musik, med mindre han påvirkes af fjerde stråle. I alle livsforhold vil han være meget idérig, men for upraktisk til at gennemføre ideerne.

En af typerne på denne stråle er i nogen grad ukonventionel, sjusket, upræcis og doven og ligegyldig med hensyn til sit ydre. Hvis der er indfkydelse fra femte stråle som sekundær stråle, ændres karakteren fuldstændigt. Tredje og femte stråle giver en fuldstændig afdalanceret historiker, som opfatter sit emne i bred forstand gg beviser enhver detalje med tålmgdig nøjagtighed. Tredje gg femte stråle i fgrening giver endvidere den virkeligt stgre matematiker, som kan stige til højdepunkter

for abstrakt tænkning og beregning, og som også kan bringe sine resultater ned til praktisk videnskabelig anvendelse. Tredje stråle menneskets litterære stil er alt for ofte vag og indviklet, men påvirkes han af første, fjerde, femte eller syvende stråle, ændres dette, og under indflydelse af femte stråle vil han blive en pennens mester.

Skal et tredje stråle menneske helbrede sygdom, bør det være ved anvendelse af medicin, fremstillet af urter eller mineraker, der tilhører samme stråle, som den patient, han ønsker at hjælpe.

Måden at nærme sig den store søgen på vil for denne stråletype være dyb tænkning i filosofiske eller metafysiske bsnere, indtil han er nået til en erkendelse af det store hinsidige og af den altoverskyggende betydning af at betrede Vejen, der fører dertil.

Fjerde stråle for harmoni gennem konflikt

Særligt gode egenskaber:

Stor hjertevarme, medfølelse, fysisk mod, gavmildhed, hedsgivenhed, hurtighe i intellekt og perception.

Særlige svagheder:

Selvoptagethed, ængstelse, unøjagtighed, mangel på mgsrralsk mod, stærke lidenskaber, ladhed, ekstravagance.

Egenskaber, der skal erhverves:

Sindsro, tillid, selvbeherskelse, renhed, uselviskhed, kdmjgsgtighed, mental og moralsk ligevægt.

Denne stråle har været nævnt som kskampens stråleSS, fSdr pSd denne stråle forekommner kvaliteterne rajas (handling) Ssg tandSds (træghed) så påfaldende lige i proportiong at et fjerde

strSdle menneskes væsen sønderrives af deres kamp. Udfaldet, hvi5 det er tilfredsstillende, omtales som ksHorus' fødselSS, eller sSsm Kristus, der fødes ved fødselsveernes konstante smerte og lidelse.

Tamas fremkalder tilbøjelighed til magelighed gsg fgrnøgelke, modvilje mod at forårsage smerte, hvilket kan blive til snSsrSdlsk fejhed, ladhed, opsættelse, et ønske om at lade tingene vkre, som de er, at hvile gg ikke tænke på morgendagen. Rajss er tyrig, utålmodig, og tilskynder altid til handling. Dette kdsudsatningsforhold af kræfterne i et fjerde stråle menneskes natur gør, at hans kiv befinder sig i en evig krigstilstand gg rastløshed; den gnidning og den erfaring, der vindes derved, kan frembringe en meget hurtig evolution, men mennesket kan lige så let blive en døgenigt som en helt.

Den er strålen for den flotte anfører af kavaleriet, dumdrstig, hvad angår risici for sig selv og sine ledsagere. Den er strålen for det menneske, som vil lede et håbløst foretagende, idet fjerde stråle mennesket vil være fuldstændig domineret af rajas i spdndtc situationer; den er strålen for den vilde spekulant og spiller, fuld af begejstring og planer; han overvældes let af sorg og fiasko, men kommer sig lige så let fra alle nederlag og uhekd.

Den er i allerhøjeste grad strålen for farver, for kunstneren, hvis farveudfoldelse altid er betydelig, skønt hans tegning ofte vil være mangelfuld. (Watts tilhørte fjerde og anden stråle). fjerde stråle mennesket elsker farver og kan almindeligvis sksbe med dem. Er det en uøvet kunstner, vil der uden tvivl vise sig farvesans på anden måde, i valg af klæder og udsmykning.

Hvad angår musik er Fjerde stråle kompositioner altid meger melodiske, og et fjerde stråle menneske holder af harmoni. Som skribent eller digter vil hans arbejde ofte være strålende og fyldt med pittoreske ordbilleder, men unøjagtige, fulde df

overdrivelser og ofte pessimistiske. Han vil almindeligvis tale godt og have sans for humor, men han veksler mellem strålende konversation og forstemt tavshed alt efter hans sindsstemning. Han er både en fornøjelig og en vanskelig person at leve sammen med.

Ved healing er den bedste fjerde stråle metnde massage og magnetisk behandling anvendt med klogskab.

Måden at nærme sig Vejen på vil være selvbeherskelse, idet der således opnås ligevægt i de stridende naturkræfter. Den lavere og særdeles farlige vej er gennem hatha ySsga.

Femte stråle for lavere tænkning

Særligt gode egenskaber:

Helt nøjagtige udtalelser, retfærdighed (uden nåde), udholdenhed, sund fornuft, oprigtighed, uafkdængighed, skarpt intellekt.

Særlige svagheder:

Ubehagelig kritik, snæversyn, arrggance, uforsgnligt teknperament, mangel på medfølelse og ærbødighed, fordom.

Egenskaber, der skal erhverves:

Ærbødighed, hengivenhed, medfølelse, kærlighed, stSrsind.

Denne stråle er strålen for videnskab og for fgrskning. Mennesket på dennk ktksgde vil besidde et skarpt intellekt, stSsr nmjagtighed i getaljes og vik utrdtteligt bestrSkbe sig på dt spdFkSS ■g■ mindste kendsgerning til sin kidde og at efteprøve esmlmver reSsss. Han vil almindeligvis være overmåde sandfærdig, optaget at Sdt give overskuelige fgrklaringer af kendsgerninger, skønt undertiden pedantisk og trættende i sin fastholden af ubetydelige Ssg unødvendige

ordrette enkeltheder. Han vil være ordentlig" punktlig, systematisk og bryder sig ikke om at blive favgdriseret eller smigret.

Denne stråle er strålen for den store kemiker, den praktiske elektriker, den førsteklases ingeniør og den store kirurg. Sgsm statsmand vil femte stråle mennesket være snæversynet, nmekd han vil være fortræffelig som leder af en eller anden speciel teknisk afdeling, omend en ubehagelig person at arbejde under. SgsSn soldat vil han meget hurtigt melde sig til artilleriet og ingeniørtropperne. Kunstneren på denne stråle er meget sjælden, med mindre fjerde eller syvende stråle påvirker sgm sekundære str:åler; selv da vil hans behandling af farvesammkdensætningimdg vgrre kedeligm hdns skk,lpturer livløse, og hans musik (hvis han kSssddponerer) vil være uinteressant, omend teknisk kSsrrekt. Hgdnk stil i skrift og tale vil være absolut klar, men der vik mangle ild og pointe, og han vil ofte være langtrukken ud fra sit ønske om at sige alt, hvad der er muligt at sige om emnet.

Hvor helbredelse kræver indgreb, er han den perfekte kirurg, og hans bedste behandlinger ydes ved operation og anvendelse af elektricitet.

For femte stråle er måden at nærme sig Vejen på videnskabelig forskning, tilskyndet til maksimale konklusioner med accept af de følgeslutninger, der drages.

Sjette stråle for hengivenhed

Særligt gode egenskaber:

Hengivenhed, målbevidsthed, kærlighed, ømhed, intuition, loyalitet, ærbødighed.

Særlige svagheder:

Selvisk og skinsyg kærlighed, støtter sig for meget til andre,

partiskhed, selvbedrag, sekterisk holdning, overtro, fordom, overilede konklusioner, heftig vrede.

Egenskaber, der skal erhverves

Styrke, selvopofrelse, renhed, sandhed, tolerance, sindsrg, ligevægt og sund fornuft.

Denne stråle kaldes strålen fgr hengivenhed. Mennesket, der er på denne stråle, er fuld af religiøse instinkter og impulser gg af intens persunlig fSdlelse; intet tagrs ruligt. Alt ks■ i ksak■s mjksse, enten fuldkomment eller utåleligt; hans venner er eng;le, hans fjender er det stik modsatte; hans syn er – i begge tilfælde ikke præget af hver gruppes egentlig;e fortrin, men af den måde, hvgrpå personerne gør indtryk på ham, eller af den sympati – eller af knangel på samme – som de viser hans yndlingsidoler, hvad enten de er konkrete eller abstrakte, for han er fuld af hengsvenhed, det være sig for en person eller for en sag.

Han må altid have en kspersonlig GudSS, en personificeret guddom at tilbede. Denne stråles bedste type er en helgen, den værste *type* er en snæversynet eller fanatisk person, den typiske martyr eller inkvisitor. Alke religionskrige eller korstog har deres oprindelse i sjette stråles fanatisme. Mennesket på denne stråle er ofte blid af væsen, men han kan også fare gdp i rdsende og hidsig harme. Han vil vie sit liv til dem, der er genstand fSsr hans hengivenhed og ærbødighed, men han vik ikke løfte en finger for at hjælpe dem, der ikke er ham umiddelbart sympatiske. Som sokdat vil han hade at kæmpe, men vil ofte, når han gspilS1nes i kampen, kæmpe som en besat. Han er aldrig en stor statsmand, ej heller en ggd forretningsmand, men han kdn være en god prædikant eller taler.

Sjette stråle mennesket vil være en føkelsernes digter gsgs,dm

for eksempel Tennyson) og forfatter af religiøse bøger, enten i digt eller prosa. Han tilbyder skønhed og farve og smukke ting" men hans skabende evne er ikke stor, med mindre der er påvirkning fra en af de praktisk kunstneriske stråler, den fjerde eller syvende. Hans musik vil altid være af melodisk art, og givetvis vil han være komponist af oratorier og kirkemusik. Metoden ved healing vil for denne stråle være træ og bøn. Måden at nærme sig Vejen på vil være bøn og meditation, idet der tilstræbes forening med eud.

Syvende stråle for ceremoniel orden eller magi

Særligt gode egenskaber:

Styrke, udholdenhed, mod, høflighed, ydmyghed om sig selv, selvtillid.

Særlige svagheder:

formalisme, bigotteri, stolthed, snæversynethed, overfladisk dømmekraft, overdreven mening om sig selv.

Egenskaber, der skal erhverves:

Enheds erkendelse, storhed, tolerance, ydmyghed, mildhed og kærlighed.

Denne stråle er den ceremonielle stråle, strålen der gør, at et menneske glædes når alle ting udføres i god orden og i overensstemmelse med regler og sædvane. Den er strålen for ypperstepræsten og for kammerherren, for soldaten, som er det fødte organisationsgeni, for den ideale generalkommissær, der vil klæde og føde tropperne på den bedst mulige måde. Den er strålen for den fuldendte sygeplejerske, der pleger de syge omhyggeligt i mindste detalje, skønt hun undertiden er for meget tilbøjelig til at se bort fra patienternes specielle behov og forsøger at male dem i rutinens mølle.

Den er strålen for formgivning, for den fuldendte billedhugger, som ser og skaber ideal skønhed, for designeren af smukke former og mønstre af enhver art, men et sådant menneske vil ikke få succes som kunstmaler, med mindre han påvirkes af fjerde stråle. Kombinationen af fjerde og syvende stråle vil give den allerhøjeste kunstnertype, idet både form og farve vil være fremragende. Litterært arbejde vil for et syvende stråle menneske være bemærkelsesværdigt på grund af sin ultrapolerede stil, og en sådan forfatter vil tænke langt mere på måden end på stoffet i sit værk, men han vil altid have ordet i sin magt både i skrift og tale. Syvende stråle mennesket vil ofte være sekterisk. Han vil frydes over fastlagte ceremonier og observanser, over store processioner og forestillinger, over parader af tropper og krigsskibe, over stamtræer og rangfølge.

Den mindre gode type af syvende stråle mennesket er overtroisk, og et sådant menneske vil føle dybt interesse for varslers drømme, for alle okkulte øvelser og spiritualistiske fænomener. Strålens gode type er absolut indstillet på at gøre de rette ting og sige de rette ord i det rette øjeblik, hvilket bevirker stor social succes.

Ved healing vil syvende stråle mennesket sætte lid til yderste nøjagtighed i udførelsen af ortodoks sygdomsbehandling. Yogaøvelser vil for hans vedkommende ikke give fysisk dårlige resultater.

Han vil nærme sig Vejen gennem overholdelse af praksis og ritual, og han vil have let ved at vække og kontrollere de elementale kræfter.

Af mange af ovennævnte bemærkninger kunne man slutte, at egenskaberne fra nogen af strålerne korresponderer mere med én bestemt af de andre stråler end med de øvrige. Dette er en kendsgerning. Den eneste stråle, som står alene, og som ikke har nær relation til en af de øvrige, er den fjerde. Dette minder

os om den enestående position, som firtallet indtager i evolutionsprocessen. Vi har den fjerde rodrace, den fjerde planetdriske kæde, den fjerde planet i kæden, den fjerde planetariske manvantara, etc.

Mellem tredje og femte stråle findes en nær relation. I sin smgen efter viden vil, for eksempel, det mest møjsommelige og; minutiøse studium af enkeltheder være Vejen, der skal følges, hvad enten det gælder filosofi, højere matematik eller udøvelse st praktisk videnskab.

Overensstemmelsen mellem anden og sjette stråle viser sig i den intuitive opfattelse af viden i retning af syntese samt i den almindelige trofasthed og loyalitet.

Myndighed, fasthed og vedholdenhed er de korresponderende karakteristika af både første og syvende stråle.

KAPITEL II

II. Strålerne og naturriggerne

Indledende bemærkninger.

1. Mineralriget.
2. Planteriget.
3. Dyreriget.

KAPITEL II

Strålerne og naturrigerne

Indledende bemærkninger

Vi begynder nu studiet af strålernes relation til de syv riger. Jeg vil omtale disse riger i deres rækkefølge på den opadgående eller evolutionære bue, og ikke som de tik tider nummereres på den involutionære eller nedadgående bue. Denne sidstnævnte omfatter (ifølge den teosofiske litteratur) tre riger – henholdsvis tågeagtige, relativt formløse og udtryksløse – samt de fire naturriger, som den moderne videnskabelige regner med. Den ;nvnlkstionære bue befatter vi os ikke med. At forstå den er næsten umuligt for gennemsnitslæserens begrænsede tænkning. Selv om de nævnte tre involutionære riger eksisterer, og selv om de få fakta, der kendes i vesten, er beskrevet, mangler der en fuldstændig forståelse af den virkelige sandhed om dem. Dét kan ikke undgås. Forståelsen ligger skjult i evnen til at ksgenoplives fortiden og til at se denne fortid som et hele.

De naturriger, vi skal beskæftige os med i forbindelse med strålerne, kan nummereres med følgende betegnelser:

1	.
Mineralriget	.
VII	.
2	.
Planteriget	.
VI	.
3	.
Dyreriget	.

4	M e n n e s k e r i g e t
IV		
5	S j æ l s r i g e t
III		
6	Planetariske livsvæseners rige
II		
7	Solare livsvæseners rige

Disse riger kan betragtes som differentieringer af det Ene liv set fra følgende synsvinkel:

1. fænomenak tilsynekomst, objektiv manifkstation, ekler SglLogos' ydre legemliggørelse.
2. Bevidsthed om eller sensitivitet over for kvalitetsudtryk gennem den fænomenale tilsynekomst.

Visse af strålerne er, som det kunne forventes, mere ansvarlige end visse andre for kvalificeringen af et bestemt naturrige. Disse strålers målrettede indvirkning er da af altoverskyggende betydning. Virkningen af de øvrige stråler er subsidiær, men mangler ikke. Vi må aldrig glemme, at ifølge den nære interrelation af kræfter i vort solsystem er ingen af de syv mulig;e kræfter uden virkning. De fungerer alle, samt kvalificerer og motiverer, men én af dem vil have mere vital virkning end de øvrige. Den følgende tabel angiver hovedvirkningen for de syv stråler og resultatet af deres indvirkning på de syv naturriger, som vi beskæftiger os med.

N r . R i g e S t r å l e

Lldtryk

1. Mineral. . . . VII. Ceremoniel
Radioaktivitet

organisation

- I . V i l j e e l l e r m a g t
Det grundlæggende

kraftreservoir

- 2 . P l a n t e I I . K æ r l i g h e d - v i s d o m
Magnetisme
I V . S k ø n h e d e l l e r
Konformitet i farve

harmoni

- V l . l d e a l i s t i s k
Opadstræben

hengivenhed

- 3 . D y r e I I I . T i l p a s n i n g s e v n e
Instinkt
V l . H e n g i v e n h e d
Tam tilstand

- 4 . M e n n e s k e . . . I V . H a r m o n i g e n n e m
Erfaring, vækst

konflikt

- V . K o n k r e t v i d e n
Intellekt

- 5 . E g o i s k e l l e r V . K o n k r e t v i d e n
Personlighed

sjæls II.Kærlighed-visdom Intuition

6. Planetariske VI.Hengivenhed for
Planen

livsvæsners ideer

III. Aktiv intellektens
Skabende virke

7. Solare livs- I.Vilje eller magt
Universel tænkeevne

væsners VII.Ceremoniel magi
Synteseskabende ritual

I vil bemærke en interessant afvigelse i denne tabel, nemlig den kendsgerning, at planteriget er udtryk for tre stråler, medens de andre riger er udtryk for to. Disse tre stråler har bragt planteriget til dets nuværende tilstand af højeste skønhed og til dets udviklede farvesymbolik. Planteriget er vor jords særlige bidrag til den generelle solare pkari. Enhver planet bidrager med en enestående og helt speciel del til summen af evolutionære frembringelser, og vort planetariske systems helt specielle skabelse er planteriget. Andre planeter bidrager med former og tilsynekomster, som er deres specifikke offergave. Det er umuligt for mig at opremse dem her på grund af sprogets begrænsning, og hvor der er sprogmæssige begrænsninger, vil der også for menneskeheden være bevidsthedsmæssige begrænsninger. Jorden bidrager med planteriget og dette er muligt, fordi det er det eneste rige, i hvilket det definitivt er lykkedes tre stråler at forene sig, smelte sammen og gå over i hinanden; disse tre stråler 2-4-6 udgør desuden en stor kraftbane. Når vi kommer til en mere detaljeret analyse af strålerne og deres indvirkninger på et naturrige, vil vi forstå, hvorfor *dette* forhold har frembragt et så enestående resultat. Resultatet viser sig som ensartethed ved frembringelsen af den grønne farve udover hele planeten.

k vil også bemærke, at mineralriget og de solare livsvæsners rige (første og syvende) er et resultat af første og syvende stråles aktivitet. Der er her en nær numerisk sammenhæng. Disse to riger består henholdsvis af den største finhed og af den største tæthed og er frembragt ved den solare guddoms vilje og organiserende kraft. De gennemfører det tågeagtige plan og det konkretiserede plan. I det syvende eller højeste riges tilfælde (når der tælles nedefra og op) er viljens aspekt fremherskende og mest magtfuldt, medens organisationsaspektet har størst betydning i mineralrigets tilfælde. Dette kunne forventes, idet viljens energi er den første virkning af den begyndende guddommelige aktivitet, medens det tætteste aspekt for ceremoniel organisation er modsvarigheden til den begyndende impuls, dens konkretisering, om jeg så må sige. De andre naturriger er, som det vil ses af opstillingen, ikke på denne måde indbyrdes forbundne.

Det vil være værdifuldt, om vi nu analyserer vor opstilling omhyggeligt for at få en lidt mere klar forståelse af de syv strålers virkning og indflydelse.

Så længe atomets sande natur og dets indre organisation forbliver et spørgsmål om forskning, spekulation og teori, bør læseren betragte det, jeg her siger i forbindelse med dette det tætteste af alle rigerne, som symbolsk og billedligt sandt men ikke bogstaveligt. Ligesom centret ved rygøjens basis er det center, der sidst vækkes til fuld fungerende aktivitet og kun vækkes, når centret i hovedet er vedt og levende, således vil det idvælte

af alle rigerne først opfattes rigtigt, når alle syv riger vibrerer i samklang. Indtil det sker, vil dette rige og dets liv forblive en gåde, undtagen for den indviede af høj grad. Alt, hvad jeg kan gøre, er at komme med antydninger, der kan bringe den abstrakte tænkeevne til aktivitet og vække interesse i en sådan grad, at arbejdet med analyse og studium vil gå fremad.

Konklusioner kan læseren imidlertid ikke nå frem til, det må man være klar over.

To stråler er af fundamental betydning i Guds liv, når det strømmer gennem vor planets grundsubstans. Ved den syvendte stråles virke organiseres jordisk substans, vort planetariske livs faste materiale, i de forskellige mineralformer. Disse mineralformer indeholder på deres side latent de bærende og divgivende elementer fra hvilke andre former tager næring. Det må erindres, at ethvert naturrige er afhængig af og drager liv fra det rige, der tidsmæssigt set ligger foran i den evolutionære cyklus.

Ethvert rige udgør et reservoir af kraft og vitalitet for det næste rige, der kommer i eksistens ifølge den guddommelige plan.

Planteriget, for eksempel, drager vital styrke fra tre kilder: solen, vandet og jorden. I opbygningsprocessen er det mineralindholdet fra de to sidstnævnte kilder, der har fundamental betydning. Alle formers virkelige struktur frembringes ved sammensætning af mineralprodukter, der gradvis opbygges efter det æteriske legeme, og som tager skikkelse og form som følge af en vidt æterisk tilskyndelse, påvirkning eller impuls. Det er det æteriske legemes magnetiske kvalitet, der trækker de for denne skeletform fornødne mineraler til sig.

Dyreriget på sin side får først og fremmest sin næring fra solen, vandet og planteriget. Det mineralindhold, der er fornødent til skeletstrukturen, fremkommer derfor i en mere avanceret og forfinet form, idet det drages fra planteriget og ikke fra mineralriget. Ethvert rige bringer offer til *det* næstfølgende rige i den evolutionære rækkefølge. Loven om offer betinger ethvert riges natur. Derfor kan ethvert rige betragtes som et laboratorium, hvor der tilberedes de næringsstoffer, der er nødvendige til opbygning af stadig mere forfinede strukturer. Menneskeriget følger samme fremgangsmåde og drager liv (set

fra formens synsvinkel) fra dyreriget samt fra solen, vandet og planteriget. I de tidlige stadier af den menneskelige udvikling var dyrisk føde derfor både karmisk og i realiteten den rigtige føde for mennesket; for ikke-udviklede mennesker og set ud fra den animale forms standpunkt er denne føde stadig rigtig og passende. Dette bringer hele spørgsmålet om vegetarisk levnvis på bane, og det emne vil jeg behandle, når vi skal analysere det fjerde rige. Situationen er ganske enkelt ikke, som det ofte antages eller som den fremstilles af nutidens forstandsmenneske, idet kødspisning – på et vist stadium af menneskets udvikling ikke indebærer nogen ond handling.

Sjælens rige drager næring og vitalitet fra den store erfaringens skole for menneskelig eksistens, og i disse fire guddommelige organismers sammenkædning og indbyrdes relation kan

formverdenen leve, røres og have sin væren. Der består visse paralleller i den menneskelige organisme og visse overensstemmelser, der har interesse; de kan opstilles som følger:

M e n n e s k e r i g e t	H j e r n e
.. De to hovedcentre	
Taleorganer	
D y r e r i g e t	M a v e
.. Solar plexus	
Lever	
P l a n t e r i g e t	H j e r t e
... Hjertecenter	
L u n g e r	
... Strubecenter	
Mineralriget.	Forplantningsorganer. . Sakrakcenter

Rygsøjlels basis

Her kan man se de syv centres relation til de forskellige naturriger og bemærke den menneskelige forms symbolik. De syv riger som en helhed kan også betragtes i forbindelse med følgende relationer :

1. Mineralriget Rygsøjlebasis Binyrer
2. Planteriget. Hjertecenter ... Thymuskirtel
3. Dyreriget Solarplexus
.... Bugspytkirtel
4. Menneskeriget. Sakralcenter
.... Kønnskirtler
5. Sjælernes rige Strubecenter
... Skjoldbruskkirtel
6. Planetaryske livsvæseners rige Ajnacenter .
... Hypofyse
7. Solare livsvæseners rige. Hovedcenter
... Pinealkirtel

Et studium af disse analogier vil være af værdi, såfremt den studerende vil hvide tankerne, at det er de analogier, der studeres ved den første indvielse. De er anderledes ved de senere bevidsthedsudvidelser.

Den organiserende syvende stråles påvirkning kan bedst ses i elementernes forbløffende og geometrisk perfekte struktur, således som den afsløres under mikroskop og ved studiet af atgSnet.

Eftersom denne aflmandling er bestemt for den læser, der ikke besidder akademisk eller videnskabelig uddannelse, er det tilstrækkeligt at sige, at mineralriget er et resultat af kosmets ritualss ligesom alle de grundformer, efter hvilke den myriade

af strukturer i manifestation er konstrueret og opbygget. Talsystemet viser sig i dette rige i sin fulde skønhed, og der findes ingen form og ingen numerokogisk relation, som ikke kan opdages på minutiøs måde i dette fundamentale rige med det okkulte sk mikroskopiske g g syn. Tofaktorerbetingerdestrukturer, der findes i mineralriget:

1. Den syvende store impuls eller viljen til at organisere.
2. Tilskyndelsen til at skabe, eller den indledende rytme, der førte til, at Sol-Logos tog form.

Den syvende herres og den første herres virke er i alt væsentligt arkitektens og magikerens virke, og deres bestræbelser ses til fuldkommenhed i mineralverdenen. Den fulde styrke og magiske åbenbaring vil imidlertid først blive erkendt, når den sande visions indre øje er udviklet, og når de former, der danner grundlag for det skabende arbejde i de andre naturriger, virkelig kan vurderes. Hemmelighederne om transmutation er dette særlige naturriges sande hemmeligheder, og de to ord, der udtrykker processen og hemmeligheden, er fortætning og transmutation. Ethvert naturrige har sine nøgleord, der, omend ikke fyldestgørende, kan fortolkes som følger:

R i g e
P r o c e s
 H e m m e l i g h e d
 fgrmSk1 1. Mineral Fortætning Transmutation
 Udstråling
 2. D1ante. S sammensætning. . Transformation. . .
 Magnetisering 3. Dyre Konkretisering
 Transfusion forsøg
 4 . M e n n e s k e . T i l p a s n i n g
 Translation forklarelse k. S]g . . , . . . : Ydre

Efterhånden som I overvejer betydningen af disse ord, fremkommer der et generelt billede af den skabende hensigt. Målene og processerne i de to højeste riger er for avancerede til, at den almindelige studerende kan forstå dem, og de udgør endvidere teg af hemmekighederne i den højere indvielse.

Da denne afkmandkings hensigt er at være et praktisk forsøg på at belyse den nye psykologi, og da dens mål er at øge menneskets forståelse af sig selv, er *det* ikke min agt at gøre mere end at give nogle få informationer angående strålerne og deres relation til de tre naturriger under det menneskelige. I alle esoteriske skrifter er det nødvendigt at vise syntesen og kontinuiteten i hele evolutionsprocessen, for først når mennesket anerkender sin position midtvejs mellem de tre højere og de tre lavere riger, vil den sande betydning af *det* fjerde riges bidrag til hele evolutionsplanen dukke op.

Jeg har givet flere opstillinger over overensstemmelser Ssg stråleindvirkninger, der bør studeres grundigt. Det er for eksempel helt tydeligt, at når den syvende stråle nu er ved at tiltage i styrke, og når dens virkning på de lavere riger begynder at blive mærkbar, så må menneskeheden være forberedt på forandringer, der er uundgåelige.

Ladt ene og uden hjælp ville mennesket til sidst selv opdage de pågældende begivenheder, men det ville tage lang tid, og kun ved tilbageblik ville de brede generelle omrids af evolutionsprocessen dukke frem af den mængde af detaljer, hvori de fortaber sig i den umiddelbare nutid.

Ved villigt at studere de sandheder, der fra tid til anden udsendes fra verdens okkulte centre, og ved beredvilligt at reagere på formodede hypoteser, vil mennesket øge sin evne til at se livet som en helhed og således blive i stand til at samarbejde (med styrke og intelligens) i udarbejdelsen af

Planen.

Ovenfor har jeg beskæftiget mig med processen, hemmeligheden og formålet. For den rette forståelses skyld vil jeg nu give et resumé af oplysningerne vedrørende hvert enkelt rige, efterhånden som det behandles.

1. Mineralriget

Påvirkning Syvende stråle for organisation og første stråle for magt er de dominerende faktorer.

Resultater De evolutionære resultater er udstråling og kraft, en statisk kraft, der ligger bag naturens øvrige plan.

P r o c e s s .
fortætning.

Hemmelighed ... Transmutation. ssA *Treatise on Cosmic fire* SS definerer dette således: kkTransmutation er overgangen fra et stadium af væren til et andet ved hjælp af ildSS.

F o r m å l .
At vise livets radioaktivitet.

Inddelinger. Let- og tungmetaller, ædle metaller, ædelstene.

Sdb■ektiv

formidler ... Ild. Ild er den indviende faktor i dette rige.

Subjektiv

formidler. . . Lyd.

K v a l i t e t
Yderste grad af tæthed. Inerti. Glans.

De studerende må erindre, at vi under studiet af mineralriget ikke beskæftiger os med elementerne og atomerne. De udgør *den* substans, hvoraf alle mineralformer er skabt. Men vi beskæftiger os med mineralformerne, sådan som de manifesterer sig i den konkrete verden. Vi betragter den

håndgribelige og objektive verden. Mineralernes indre opbygning og geometriske sammensætning kommer ikke ind under vort tema. Dette er ingen videnskabelig afsløring i almen forstand, men et studium om kvalitet og bevidsthed, således som disse påvirker formaspektet. Meget af det, om ikke næsten alt, som den eksoteriske videnskab har hævdet angående mineralriget, kan til almen nytte accepteres som relative kendsgerninger. Men to punkter bør betragtes, og de er

1. Mineralverdenens bevidsthedsaspekt.
2. Transmutation af former ved ild i dette rige, hvilket resulterer i udstråling.

Det bedst kendte eksempel på mineralens indvielse ved ild kan ses i den store transition og transformation – gennem allotropi – fra kul til den fuldendte diamant. Et videre kvalitativt stadium ses f.eks. i radium som stråling eller som stråler, der udsendes.

Det må erindres, at der findes tre stadier i evolutionsprocessen i mineralriget, og disse er (skønt de tilsyneladende, set ud fra den moderne videnskabs synsvinkel, ikke har indbyrdes relation) ikke desto mindre subjektivt og essentielt en del af en vældig indre proces. Disse stadier i mineralriget er modsvarigheder til stadierne for dyrebekendthed, for selvbevidsthed og for sjælens udstrålende gruppebevidsthed. Der findes et fjerde stadium for magtfuldt eller organiseret udtrykt kraft, men dette ligger frem i tiden og er analogt med monadens kivi, der kommer til udtryk i de højere indvielses solare bevidsthed.

Ligesom videnskaben har opdaget de tooghalvfems elementer, der gør listen over de mulige elementer forholdsvis komplet, så vil videnskaben til sidst opstille de progressive tabeller, der vil vise de tre stadier i ethvert minerals livscyklus,

dvs. fra det statiske mineralstadium som kul, over stadiet som krystal, halvædelsten og ædelsten til stadiet som radioaktiv substans. I definitionen af denne udvikling er det endnu ikke menneskeligt muligt at se relationerne, idet cyklerne, der indbefatter disse stadier er så vældige, og ildens virksomhed i disse overmåde lange perioder så varierende, samt erkendelsen af de mellemliggende stadier få vandskeligt at det er muligt at sige, blottet ville affinde morskab og skepsis. Dog kan der opstilles to grundlæggende forudsætninger:

1. At de mange mineral-substanser naturligt falder i syv hovedgrupper, der svarer til de syv underafdelinger af de kosmiske stråler, dvs. strålerne for organisation og magt.
2. At der kun i de verdenscykler, hvor den syvende stråle er i manifestation og derfor særlig kraftfuld, finder visse skjulte forandringer sted i disse syv grupper. Disse svarer i mineralevolutionen til menneskets syv indvielser.

I disse tidsperioder er der en øget udstråkende aktivitet. Det kan man notere sig af opdagelsen af den radioaktive substans i vor tid, idet den indkommende stråle øger sin styrke fra årti til årti. I et vist omfang er udstrålingen grundlæggende og fundamental i enhver verdenscyklus. Men når den syvende stråle kommer i kreds, ske i disse eksemplifikationsstrimmegafdekmnestmåling, og nye substanser dukker op og begynder en ny aktivitet. Denne intensivering efterlader mineralriget som helhed mere radioaktivt end hidtil, indtil denne øgede udstråling på sin side bliver grundlæggende og fundamental. Når den syvende stråle cyklisk går ud af manifestation, sænker der sig en vis inertie over riget, skønt strålingen fortsætter sin aktivitet. På denne måde øges udstrålingen fra mineralverdenen stadig, som cyklerne kommer og går, og der er nødvendigvis en parallel virkning på

de tre høiere riger. Nutidens mennesker har intet begreb om, hvilken virkning denne stråling (på grund af den indkommende stråle) vil have, ikke blot på den omgivende mineralverden, men på planteriget (der har sine rødder i mineralriget), og på mennesker og dyr i mindre grad. De indkommende kosmiske strålers kraft har bevirket, at radioaktivitet, som nutidens videnskab beskæftiger sig med, lettere kunne erkendes. Det var tre syvende stråle disciple, der ksfortolkede disse stråler for mennesket. Jeg henviser til ægteparret d'Arbie og til Millskan. Da de selv var på den syvende stråleleg, besad de den fornødne psykiske udrustning og modtagelighed til at være i stand til intuitivt at genkende deres egen strålevibration i mineralriget.

Den syvende stråle er strålen for organiseret ritual, og ved formopbygning er denne kvalitet grundlæggende og nødvendig. De processer, der finder sted i mineralriget, er helt igennem geometriske. Den første stråle er strålen for dynamisk vilje eller magt, og når – symbolsk udtrykt – fuldkomne former og organiserede vehikler og dynamisk kraft er relaterede og forenede, så vil vi få et fuldkomment udtryk – ved grænsen for den dybeste og tætteste konkretion – af Guds tanke i form, med en udstråling, der vil være dynamisk effektiv.

Mineralriget kendetegner – igen symbolsk udtrykt (andet er ikke muligt, når det drejer sig om en mekanisme, der endnu er så mangelfuld som gennemsnitsaspirantens tænkeevne og hjerne) – et punkt for en enestående fortætning. Denne fortætning er fremkommet under ildens indvirkning sakmmt ved pkeset fia den skguddommelige idéSg. Esoterisk udtrykt findes i mineralverdenen den guddommelige Plan skjult i en krystals geometri og Guds strålende skønhed bevaret i en ædelstens farve. En miniature og på det laveste manifestationstrin finder vi de guddommelige begreber blive virkeliggjort. Målet for den universelle hensigt ses, når juvelen udstråler sin skønhed, og når radium udsender sine stråler,

destruktive og konstruktive. Hvis I virkeligt kunne forstå en krystals historie, ville I træde ind i Guds herlighed. Kunne I træde ind i et stykke jerns eller blyts tiltrækkende og frastødende bevidsthed, ville I se hele evolutionshistorien åbenbaret. Kunne I studere de skjulte processer, der foregår under ildens indvirkning, ville I forstå indvielsens hemmelighed. Når den dag er inde, hvor den oplyste seer kan opfatte mineralrigets historie, da vil han se den lange vej, som diamanten har gennemrejst, og – analogt – den lange vej, som alle gudesønner gennemrejser, idet de er styret af de samme love og udvikler den samme bevidsthed.

Den syvende stråle er, når den manifesterer sig på det syvende plan (som det er tilfældet nu), særdeles kraftfuld, og som følge deraf er dens virkning på mineralriget meget intensiv. Når det er rigtigt, at der kun findes én substans og én ånd, at sktstof er ånd på det laveste trin af dens cykliske aktivitet, og at ånd er stof på dets højeste trin, så er strålen for ceremoniel orden eller ritual blot udtryk for sin polare modsætning – den første stråle for vilje eller magt. Den er udtryk for den samme kraft under et andet aspekt: Dette betyder derfor:

1. Guds magt eller vilje kommer til udtryk gennem den syvende stråles organiserede, systematiserede processer. Det universelle sinds geometriske evne finder sin mest materielle fuldkommenhed på det fysiske eller syvende plan, der virker gennem den syvende stråle. Således blev mineralriget til som dette store udtryk. Dette rige indeholder alle de kræfter og de kemikalier og mineraler, der er nødvendige for formerne i de andre materielle riger
2. Mineralriget er således det mest konkrete udtryk for den dualistiske enhed af magt og orden. Det udgør grundlaget for den ordnede fysiske struktur eller for vor planets univers.
3. Den syvende stråles rytmiske, rituelle tilpasning samt

magtstrålens dynamiske vilje er nødvendige tilsammen for den fukde virkeliggelse af Planeng således som den findes i euds sind.

Dette er årsagen til, at den syvende stråles herre i den nuværende overgangsperiode overtager kontrollen med udformningen af den beordrede virkeliggelse af Planen for med tiden at genoprette planetens stabilitet og give de tiltagende Vandbærer-indflydelser et stabilt og udvidet område at virke i. Dette emne vil vi senere bearbejde nærmere, når vi går i gang ifølge stadiet af de zodiakale tegn og deres relation til strålerne.

Vi vil nu berøre de næste to punkter – fortætning og dens skjulte hemmelighed, transmutation. Set ud fra selve stoffet betegnes mineralriget som det tætteste udtryk for euds liv i substans, og dets særlige, omend ofte ikke opfattet, kendetegn er kimkraft eller kraft der ikke kommer til udtryk. Sijirgolsk kan det siges, at et vulkansk udbrud er et mildt udtryk for denne kraft. Set ud fra æterisk substans er de fire ætere langt mere tætte og kessubstantielle. Dette har den moderne videnskab fortalt os, idet man har fastslået den hypotetiske æter. Det femte rige (om der okkult tælles fra det egoiske rige og nedad) er en refleksion af disse fire ætere og deres tætteste konkretion. Ligesom de skaber eller danner grundlag for den manifesterede verden og betragtes som den sande form, således er mineralriget det grundlæggende rige i de tre verdener ifølge loven om overensstemmelse. Det er i ganske særlig forstand skæddet æterisk substans og er en fortætning, eller ydre fremkommet af de æteriske plan. Denne størken eller præcipitation – der resulterer i frembringelsen af tæt, fast stof – er det håndgribelige resultat af spillet mellem energierne og kvakiteterne fra første og syvende stråle. Deres forenede vilje og ordnede rytme har skabt

denne jord og planetens smeltede flydende indre kasse, med jordoverfladen set som den størknede skorpe.

Når det store hjul drejer, cyklus efter cyklus, aktiveres disse to strålers virksomhed, og mellem deres objektive cykler dominerer de andre stråler og tager del i det store arbejde. Resultatet af *dette* samspil af psykiske kræfter vil manifestere sig som endelige transmutation af jordens substans samt dens opløsning igen tilbage til det, hvorfra *den* synlige fortætning kom. Atter mangler sproget de fornødne udtryk, de eksisterer endnu ikke. Jeg nævner dette for at angive vanskelighederne i forbindelse med vort emne. U håndgribelig æterisk substans er blevet kondenseret til den tætte, håndgribelige, synlige verden. I løbet af perioden for evolutionsplanen må denne verden igen transmutteres til sin oprindelige tilstand suppleret af det, der er vundet af ordnet rytme, samt de tendenser og kvaliteter der har dannet sig i dens atomers og elementers bevidsthed gennem erfaringsgangen fra den objektive tilsynskomst. Den nævnte opløsning bemærker vi som udstråling og radioaktive substanser. Vi er tilskuere til transmutationsprocessen. De opløsende kræfter er ild, intensitet og tryk. Disse tre formidlere har allerede haft held til at bringe en tredeling af mineralriget i de uædle metaller, som de kaldes, de ædle metaller (som sølv, guld og platin) og halvædelstene og krystaller. De kostbare ædelstene er en syntese af alle tre – én af evolutionens grundlæggende synteser. I denne forbindelse kan vi bemærke nogle overensstemmelser mellem mineralriget og de menneskelige evolutionære cykler:

1. De uædle metaller Det fysiske plan. Tæt bevidsthed. Den første indvielse.
2. De ædle metaller Det astrale plan. Selvbevidsthed. Den anden indvielse.

3. Halvædelstene. Det mentale plan. Udstrålende bevidsthed. Den tredje indvielse. 4. De kostbare ædelstene . . Den egoiske bevidsthed og fuldendelse.
Den fjerde indvielse.

Overensstemmelserne mellem ikd, hede og tryk i menneskets evolution er selvindlysende, og vi kan se, at deres aktivitet løber parallelt med aktiviteten i minerakriget.

Mineralriget styres astrologisk af Tyrens tegn, og der findes en symbolsk relation mellem ksøjetSS i tyrens hoved, *det* tredje øje, lyset i hovedet, og diamanten. Buddhas bevidsthed er blevet kaldt ksdiamant-øjetgs.

Vi har været tekniske, og meget af det, der er omtalt, synes ikke at have betydning for menneskets psykologiske udvikling. Men for at forstå strålerne og deres betydning for livet som hekhed, er det nødvendigt, at mennesket forstår den kendsgerning, at han kun er en lille brøkdel af denne helhed. Mennesket har rødder i alle tre naturriger; alle har de bidraget til hans udrustning; han er makrokosmos for *det* lavere mikrokosmos; han er det led, der forbinder de tre lavere naturriger med de tre højere. Lad os altid huske, at tegnet på et menneskes åndelige udvikling ligger i hans evne til i sin bevidsthed at indbefatte ikke blot de såkaldte åndelige værdier og kraften til at reagere på sjælkontakt, men også i at indbefatte de materielle værdier og i at reagere guddommeligt på de kræfter, som ligger skjult for ham i

andre former for guddommeligt liv, og som findes i de tre naturriger, der ligger under det menneskelige.

Som føkge af det pres, der er i den øjeblikkelige verdenssituation, kan man meget vel spørge: Hvilken betydning har det at studere strålerne og naturrignerne? Hvad gavner det at spekulere over emner, hvis sandhed endnu er umulig for den almindelige studerende at opfattede. Sådanne spørgsmål er

intelligente og værdifulde og fortjener et intelligent svar. Jeg vil svare ved at stille et andet spørgsmål: Hvilke kvaliteter har den, der gerne vil tjene, og hvad tyder på, at hans mentale udrustning er sådan, at han kan være til nytte i den nuværende verdenskrisek

En af de første ting, som enhver lærer for menneskeheden må gøre, er at forbedre den ivrige tjeners mentale udrustning. Arbejdet hindres ofte af *den* emotionelle aspirants hengivne Sdfervilje. Planens virkeliggørelse forsinkes ofte på grund af uheldige og ubetænksomme anstrengelser, som den alt for ivrige tilhænger af den store herre lægger for dagen. fremfor alt hindres arbejdet af personlighedsreaktioner fra lederne af de grupper, der helliger sig det esoteriske studium. Alle personlighedsreaktioner er i langt de fleste tilfælde baseret på en eller anden form for emotion. Personlig ambition, ønsket (undertiden ubevidst) om at være øverste autoritet i en speciel gruppe, frygt for andres indblanding og for terminologier (der udtrykker de samme sandheder) og jalousi over for andre ledere, samt en gprigtig omend tåget og vildledende fortolkning af sandheden, er til stor skade for Hierarkiets sag. Overalt kan man se noget sådant. Årsagen til disse vanskeligheder kan findes i det emotionelle legeme, dvs. begær-følelses-legemet og i en overdreven tilknytning til omgivelser og former. Disse faktorer forhindrer det klarsyn, der fører til klog handling og samarbejde. Hvis den mentale *udrustning* og den mentale opfattelse af sandhed kan styrkes, da muliggøres virkeligt arbejde, og så kan grupperne (der danner den ene gruppe) gå fremad og blive til virkelig nytte. For at nå dette mål vil det være gavnligt at sørge for materiale, hvorigved de studerendes mentale legemer kan vokse, og hvori de kan finde næring og veje til at udvikles. Kun få mennesker er i stand til indefra at udvikle de tanker og ideer, der kan føre dem til sandhedserkendelse; derfor må de af os, som er ansvarlige for

undervisningen af menneskeheden, nødvendigvis fremskaffe, hvad der kræves. Derved arbejder vi også for den kommende generation af spørgere, idet vi udmærket ved, at nutidens fremskredne undervisning og de nye ideer, der påvirker menneskehedens pionerer, bliver inspirationen for den tænkende befolkning i den efterfølgende generation og til sin tid teologien for det, der følger dem. De nuværende esoterikers tro og viden (de sande åndelige esoterikere, ikke de såkaldt esoteriske grupper), bliver til trosformer for deres efterfølgere og bliver til sidst til religiøse overbevisninger og organisationer.

Mental opfattelse af læren om strålerne og studiet af dem i relation til udviklingen i naturen er af både mentak og åndelig betydning, men uden praktisk værdi i dagkigkivet, bortset fra at det tjener til at dytte aspirantens polarisering fra det emotionelle plan til det mentale, hvorefter der skabes koordination og stabilisering.

Vi er nu nået frem til at skulle studere strålerne i forbindelse med planteriget. Det er vanskeligt for os at forstå betydningen af mineralrigets bevidsthed og aktivitet, fordi den ligger så fjernt fra vor egen. Med vor forestillingsevne falder det os svært virkelig at forstå den kendsgerning, at for eksempel vore negle, tænder og vor knoglestruktur har en bevidsthed og en intelligent erkendelse, som er af samme slags, skønt forskellig i grad, som et øje eller en sanserves bevidsthed. Men således er det. Efterhånden som vi kommer til de livsformer, der har nærmere forbindelse med det levende væv i vore animale legemer, tiltager vor forståelse af ligheden og af identiske muligheder lidt efter lidt. Kun ved at ræsonnere ud fra analogi fatter vi den esoteriske sandhed, og det kunne bringe os illumination, om vi gjorde os klart, at der i kosmos eksisterer højere livsformer og bevidstheder, som finder det lige så vanskeligt at bringe deres bevidsthed ned til menneskeheden

animale former, som vi finder det vanskeligt at projicere os ind i et plovjerns bevidsthed. Men igem, således er det.

Lad os nu opremse nogle af de disponible ideer og oplysninger:

2. Planteriget

Påvirkning Den anden stråle for kærlighed-visdom, der udvikler en usædvanlig øget sensibilitet. Den fjerde stråle for harmoni og skønhed, der tilvejebringer generel harmonisering i dette rige over hele planeten.

Den sjette stråle for hengivenhed eller (som *det* symbolsk er udtrykt i Den *gamle* VisdSdnk) sktilskyndelsen til at vie livet til solen, givren af dette kivSS eller igen sktilskyndeksen til at vende hjertets øje mod solens hjerteSS.

Resultater De viser sig i det andet rige som magnetisme, duft, farve og vækst hen imod lyset. Jeg vil indtrængende anbefalejer at studere disse ord, idet det er i dette rige, k først klart kan se den herlighed, der ligger foran menneskeheden. a. Magnetisk udstråling. Forening af mineralog planterigets mål.

b. Duften af fuldkommenhed.

c. Den menneskelige auras herlighed. Det strålende kausallegeme.

d. Stræben, der fører til endelig inspiration. Proces ...

Tilpasning eller evnen til at ksvære i overensstemmelse medS mønsteret i himlene og til at skabe det forneden, som findes foroven. Dette gøres med større lethed i dette rige end i mineralriget, hvor fortætningsprocessen foregår i blinde.

kkemmelighed . . . Mransformation. De skjulte dlkym;■t;sds processer, der sætter plantevæksterne i dette rige istand til at drage deres næring fra solen og jordbunden og at kstransformeresS den til form og farve.

Formål .. Magnetisme. Denindrekikdetilskønhed,herlighed og tiltrækningskraft, der lokker højere livsformer til sig, ansporer dyreformerne til at indtage det som føde, og de tænkende væsener til at uddrage inspiration, glæde og tilfredshed af mental art.

Inddelinger Træer og buske.

Blomstrende planter.

Græsser og mindre grønne ting, der ikke hører ind under de andre to kategorier. En gruppe plantevækster, der hører ind under den generelle betegnelse vandplanter.

Objektiv

formidler Vand.

Subjektiv

formidler Berøring.

K v a l i t e t
. Rajas ekler aktivitet.

Jeg har ikke til hensigt i denne afhandling at behandle *noger* Sm det, læseren kan finde r vore kollegers akademiske kærebøger. Det tilkommer ikke mig at sidestille den information, der findes i den muderne viderdskabs eksoteriske lære med vgr moderne videnskabs teelogier. Jeg søger at vise den symtese, der ligger til grund for helheden, og at pege på kontinuiteten i bevidstheden, hvikket esuterikerekm vil gemmmærke. Ved at gøre således, ses delen at være integreret i helheden på en måde, der er forskellig fra den, der kan ses ved at gå ud fra formen. Det er årsagernes verden, vi først og fremmest interesserer os for, og sekv om vi her overvejer og studerer det, der sammenfattes under overskriften skresultaterSS, vil vi først, når disse resultater viser sig som begyndende årsager, finde frem til deres sande betydning. Efterhånden som vi forstår mineralrigets udstrålende kraft, kan vi

begynde at undersøge grundlaget for evolutionsstigen og de første skridt, der er taget af Guds liv gennem de manifesterede former. Såfremt den studerende ved dette værks afslutning; i nogen grad kan forstå betydningen af disse symbolske grundudstråling, magnetisme, forsøg, transmutation, og virkeliggørelse – og kan forstå, at de kegemliggør hensigten med Sagnrækken for hvert af de fem naturrigger, som vi her dybest set beskæftiger os med, da vil bevidstheden ses som den åbenbarende realitet, Sagn; den levende syntese vil kunne opfattes.

a. Liv-Udstråling-Magnetisme

I Patanjalis Yoga Sutra berettes: Ved at mestre det fysiske, bindende liv opnås udstråling; i disse ord findes nøglen til den reaktion, der består mellem mineralriget og menneskeriget. Med andre ord: ved bevidst kontrol af den statiske, mineralske natur, således som den kommer til udtryk i mennesket, fremkommer hans endelige udstrålende aktivitet. Således bliver skuggen til flammen (Patanjali- 11I.40 skThe Light of the Soul). I vil erfare, at der af sutraerne kan udledes mange effektive sammenhænge, især hvis I betragter nogle af de femfoldigheder, der så ofte forekommer i manifestation. Denne bog er en grundlæggende afklaring for begyndende skugging. Tag som illustration de ord, der findes i bogen III.kk, og der beskriver det lys, der kaster over den evolutionære cyklus og Sagns systemiske udvikling af de fem naturrigger:

Målt meditation over de fem former, som ethvert element antager, skaber beherskelse af hvert af elementerne. Disse fem former er den grove natur, elementformen, kvintiteten, det adgennemtrængende samt det grundlæggende

tgssrmål. SS

Således får vi en analogi at overveje:

1 D e n g r o v e n a t u r . .
.... Mineralriget 2. Elementalformen .
. Pkanteriget 3. Kvaliteten
. Dyreriget 4. Det altgennemtrængende
Menneskeriget 5. Det grundlæggende formål ... Sjælsriget

Bemærk også ideernes sammenhæng, der opdages, når vi studerer ordene :

skVed målrettet meditation over den relation, der består mellem legeme og akasha, opnås opstigning fra stoffet (de tre verdener) og evnen til at rejse i rummet.SS (The Light of the Soul, s.33H) Patanjali: Ikl.k2.

Her fremgår det tydeligt, hvor værdifuld læren i denne sutrkder, når bevidsthedsaspektet omhyggeligt medtages, og hvordan relationerne i større måkestok end blot den menneskelige bliver tydelige á

1. Legemet Mineralriget Livets tætte fængsel 2. Akasha. Planteriget . Det omskiftelige bevidste liv
3. Opstigning fra
s t o f f e t s v e r d e n D y r e r i g e t
. Det evolutionære mål for relationen mellem legeme og akasha
k. Evne til at rejse
i rummet Menneskeriget Målet for den menneskelige bevidsfymSdd gennem virkeliggørelse af de ovennævnte tre

det er de indre relaterede, jeg beskæftiger mig med i denne afhandling, og med de indre strålepåvirkninger, der tilvejebringer

de ønskede ydre resultater. Jeg søger at anskueliggøre småt fgsr bevidstheden, der er under udvikling. Videnskaben kdsmoderSi dygtighed og indsigt behandle formens evokation. Jeg; vil gdestræbe mig for at lægge grunden til den kommende vidensSdh, (som moderne psykologi er den eksperimentelle begyndelse til), der vil beskæftige sig lige så let med bevidsthedens evolSttigsSd, som den moderne videnskab beskæftiger sig med livets fgsrnmusdryk. Først når den nyere videnskab har nået det udvikling;trin, som den materielle videnskab nu står på, vil det være mfsfi t kdk overveje livets evolution gennem bevidsthed i form. Jeg hgdhr givet et grundkæggende udsagn, som peger på syntese – gdg; kSdkn det er nødvendigt at forstå. De, hvis bevidsthed er ved Sdt grS1vikle sig fra den menneskelige til den egoiske, vil meget let kuudrdr følge mit ræsonnement.

Her kan stilles et konsekvent spørgsmål: Hvad afgør, hvilken stråke der skal have indflydelse eller overvejende påvirke sr ellrr alle de forskellige naturrigger? Det bør erindres, at ethvert rige, betraget som en helhed, er et væsen, og (fra sin fgsrmsids) sgkkddmen af alle former udgør dette væsens manifestatignslegesd e. S sidste instans er de samlede selv-initierede påvirkning;er, ellrr den magnetiske udstråling fra det specielle naturrig;e, et udtrvd for dette væsens grundlæggende kvalitet eller kvalitetsr – SdusrSden af dette væsens personlighed. To stråler styrer hvert ngdturrige, bortset fra planteriget, hvor tre stråler angiver nSdtkkureri ;rt dette riges liv. De studerende kan muligvis finde det nyttig;t Sdr overveje dette problem ud fra et analogt synspunkt fgsr Sst gdligñe klar over, at de (såvel som ethvert andet menneskelig;t vkken e er styret eller påvirket af to stråler, dvs.

persnglhedekdk gtSSúlSr gg den egoiske stråle. Efter tredje indvielse er tre stråler Sddrisñs i disciplen, idet monadestrålen da begynder at føles ndrskrgrsdde. En lignende tilstand kan findes i alle naturriggerne. TSs krsksler dominerer i hvert rige, men i planteriget har tre strSsler dSrsdtrol, fordi dette rige er mere udviklet (på sin speSrielle odåde) snd de øvrige. Strålen, der kan betragtes som den nmSsnadiske ktrSils for dette riges liv, er virksom. Hele dette emne må ikke ses ud fra en menneskelig bevidstheds synspunkt, og de menneskelige normer for udvikling og erkendelse må ikke betragtes, som om de indtager en fremtrædende plads i dette guddommelige livs evolution. Dette levende væsen har et andet mål end det livsvæsen, som gennemtrænger *det* fjerde naturrige. Ikke desto mindre står tre grundlæggende logiske inddydelser, tre stgre åndedrag eller tre strålevibrationer for dette naturriges livskvalitet og tilsynekomst. Hele dette emne er fñr indviklet til virkekigt at kunne opfattes, og læseren gør ganske enkelt bedst i at acceptere – med forbehold – de udsagn, jeg kommer med og erkende, at når lman selv bliver medlem af den store skare af indviede i visdommen, vil det, der i øjeblikket forekommer ham uforklarligt, blive tydeligt og klart, og når eet kommer på rette plads i tingenes system, vil det ikke forekomme så ekstraordinært og ejendommeligt.

b. Naturriggernes fem hemmeligheder

Der findes en hemmelighed i hvert af de fem naturrigger. Disse hemmeligheder angår den menneskelige cvolutigns relation til helheden, og de åbenbares for den indviede ved de fem indvielser. Ved hver indvielse klarlægges en af de fem hemmekigheder til den indviede, og de benævnes som nedenfor anført, hvilket er et forsøg fra min side på symbolsk måde at fortolke det gamle navn ekler tegn :

1. Mineralriget Hemmeligheden om lysets glans
 2. Planteriget. Hemmeligheden om den hellige duft
 3. D y r e r i g e t Hemmeligheden om sporsansen
 4. Menneskeriget Hemmeligheden om den dobbelte vej eller det dobbelte åndedrag
 5. Sjælsriget Hemmeligheden om lysets gyldne rose
 De symbolske former, som disse fem hemmeligheder er skjult i, og på denne måde formidles til den indviædes intelligens, er som følger :

1. Mineralrigets hemmelighed . . . En diamant af blå-hvid fSdrve
 2. Planterigets hemmelighed En kubus af sandedtræ i hjertet af lotusblgmsten
 3 . Dyrerigets hemmelighed En cypresbuket på en begravelsesurne
 4. Menneskerigets hemmelighed . En snoet, gylden sngsr ■rded syv knuder
 5. Sjælsrigets hemmelighed En lukket lotusknop nded syv blå stråler

Være det, som det er, – visse af de syk logoiske inåfkySdekser kr for tiden fremherskende i de fem naturriger; i fire tilfægede heSrsker to stråler, i planteriget tre stråler. Det må ikke glemmes, Sst disse stråler er relateret til hinanden, og i de planetariske Ssg; sSslare kræfters store sammenfletning og sammenkædning dSrrkdmer ethvert rige under påvirkning af enhver stråle, dog såledek at visse stråler altid kontrollerer, mens andre deringd dgminerer cyklisk. Strålerne bestemmer det manifesterende livs kvgdllitet og angiker tilsynekonststens type.

Ved at resumere vore overvejelser angående planteraigets tSre opdelinger kan fremføres, at

6. stråle . . . : bestemmer type og familie, tilsyneladende, størrelse og træernes art på vor planet.

2. stråle er den velgørende indflydelse, der udtrykker sig gennem kornsorter og blomster.

4. stråle er den livskvalitet, der udtrykker sig; i græsse Sr Ssg; mindre former for planteliv – de fgrmer, der tilvejebringer det kkgroene tæppe, som englenerne SdSdsdser påSS.

En vigtig symbolsk hændelse er fuldbyrdet ved udgangen af fiskenes tidsakder – perioden for den sjette stråles indDydelse. Det er den verdensomspændende ødelæggekse af skovene. Overalt blev de ofret for menneskenes behov. De vegetabiliske kivsformer, der var rede til indvielse blev derfor påvirket af ild. Vand har været den store kraft i dette naturriges udvikling, og *det* nye udviklingsforløb, der bringer ild og vand sammen i *dette* rige, skakte dkn subjktive kemdsgermikmg, der fregmbragte dampetidsekddren. Ld ■ ■nddrme skovbrande, der for tiden udgør- ekm kädan trussel forskellige steder i verden, har også relation til denne kkindvielse ved ildSS af et rige, hvis vækst hidtil er blevet styret og ledet af vandets element.

På lignende måde indledtes et vældigt hændelsesforløb i minerakriget, da den syvende stråles påvirkning begyndte. Hertid har jeg henvist i en anden bog. Mineralriget er blevet indviet ved lyd- og ildpåvirkning. I den store verdenskrig, i ståkfabrikkerne og i de andre fabrikker, hvor metak omdannes til brugsgenstande for mennesket, gennemgår mineralverdenen og den entitet, som beliver denne verden, en stor indvielse. Dette blev muligt på grund af personlighedsstrålen for denne entitet, der manifesterer sig gennem dette rige, og som underkaster sig den indviende ild. Naturligvis er dette udtrykt symbolsk – den eneste måde, hvorved mennesket kan opfatte noget af denne plsnatariske sandhed. Det er en interessant skønt ganske betydningsløs kendsgerning, at ved alle indvielserne af

naturriggerne er det altid den planetariske Logos for en speciel stråle, der fungerer som indvier – og denne stråle skifter cyklisk. f.eks. ved de store indvielser nu for tiden i forbindelse med menneskeheden fungerer ikke blot den første indvier, Kristus, og ikke blot Den gamle af Dage, legemliggørelsen af vor planetariske Logos, sgsd deltagere (enten aktivt eller bag kulisserne), men bag dem kdegkkg står nu herren for den femte stråle for viden og erkendelse.

Her bør et interessant punkt fremhæves. Esoterisk er det kendt, at planteriget fgrmidler og gmdanner det vitale praniske fluidum til de andre livsformer på vor planet. Det er dets guddommelige og enestående funktion. Dette praniske fluidum – i form af astralt lys – reflekterer den guddommelige akasha. Det andet plan reflekteres derfor på det astrale plan. De, som gøg;er at læse akasha-kronikken, eller som stræber efter at virke på Sder astrale plan uden at tage skade og dér studere refleksignen Sdt begivenheder i det astrale lys korrekt, må nødvendigvis Ssg udeSd undtagelse leve strengt vegetarisk. Det er den gasmls stlsntiskSr lærdom, der ligger bag vegetarens insisteren på nødvendig;heden df vegetdrisk kost, og som hest)lrker ng giver vished fnr desrre bud. Det, at man har undladt at efterleve denne kloge reg;el, hsr ført til, at de astrale og akashiske optegnelser er blevet mistgsrtolket nu om dage af mange medier og har givet anledning; ril den fejlagtige og ukorrekte aQæsning af tidligere inkarnationer. Kun de, som gennem ti år har levet strengt vegetarisk, kan virke således i det, der kaldes skoptegnelseraspektet af det astralsM lysSS. Når de til deres lutrede astrale og fysiske legemer tmgsr fornuftens og illuminationens lys fra den fokuserede tænkning; (hvilket meget sjældent forekommer), dd bliver de præcise tSsrtolkere af astrale fænomener. Deres sammenkædning med plgdkdteriget er da meget tæt og ubrydeligt og denne sammenkædning; og det forpligtende bånd vid føre dem

gennem døren til scenen tSsr deres efterforskninger. Men medmindre målet med en veg;etsrisk kost er ovennævnte Form for tjeneste, da er argumenternes uden virkelig betydning. Det et menneske spiser og klæder sig i er, set ud fra de evige sandheders synsvinkel, meget forskellig fra den ensidige fanatikernes synspunkt. Lad mig gentage, at hele *dette* problem mcd at tåge liv (det være sig fra plante- eller dyreriget) er langt større, *end* vi forstår, og vi burde nærkne os det fra en anden vinkel (ikke blot i grad, men i art), der er forskellig fra det at tage et menneskeliv. De tre guddommelig;e aspekter mødes i mennesket, og ingen må gribe ind i en g;uddgsSddmelig gudesøns skæbne. Når det drejer sig om de tSs guddSsSdsdelige aspekter, såsom i rigerne under det menneskelig;e, dSdsd holdningen være en anden, og den sandhed, der åbenbarer sig" afviger fra den, som nogle små sjæle tror på.

Påvirkningen fra de tre stråler, der forenes i planteriget, og som også er de tre stråler med kige numre, 2.4.6., har i dette rige frembragt en firfoldig fuldkommenhed, der ikke finder sit sidestykke i noget andet rige. Strålerne er ansvarlige for dette resultat, og deres virkning kan ses i følgende analyse:

2. stråle Resultatet af denne indstrømning, der cyklisk påvirker pkanteriget, har været frembringelsen af dets magnetisme, dets tiltrækningskraft.

4. stråle Denne stråle for kamp og konQikt har som sit mål at fremkakde harmoni mellem form og liv, og den har tilvejebragt syntesen og farveharmonien i naturen. Når vi anvender ordene kkfarve i naturenSS tænker vi automatisk på planteriget og dets fuldbyrdede harmoni i vegetationen.

6. stråle. . . . Vækst henimod lyset er virkningen af denne stråles indoydelse samt alle livsformers normale tendens til udvikling. Den har bragt planterigets latente kim, der befinder

sig i jorden, op til overfladen. Den udgør energien for ydre Fremkomst.

Den samlede virkning af disse tre stråler, der arbejder i harmoni, har været at tilvejebringe *det* fjerde resultat, blomsternes duft, der udfoldes i de højere enheder i planteriget. Denne duft kan være enten dødelig eller belivende og kan enten fryde eller frastøde. Den tiltrækker og udgør en del af aromaen fra dette naturrige, der kan sanses i den planetariske aura, skønt menneskeheden som helhed ikke kan opfatte den. I isolerer en duft. Men for den indviede er duften fra et helt rige et velkendt fænomen.

Studerende, der kunne finde det interessant at spore lignende analogier i de andre naturriger, må imidlertid erindre, at plantesigerens essens er for de øvrige, fordi tre stråler der tager del i rigets fuldkommengørelse. Det bør fremføres, at sluttelig vil tre stråler påvirke hvert af de andre naturriger.

I den næste underrace vil den anden stråle begynde at påvirke mineralriget.

I næste rødderace vil den femte stråles kraft begynde at strømme ind i dyreriget og gradvis stimulere dyrets instinktive sind, indtil det vibrerer med strålen for intellekt, for viden. Dette vil tilvejebringe en organisering af dyrehjernen samt en overførsel af kraft fra solar plexus centret til centret i hovedet, og en forandring af dyrets polarisation og en øget hjerneaktivitet.

Henimod denne rundes slutning vil den monadiske stråle til de fremskredne enheder i menneskeheden være så kraftfuld, så der vil være en mærkbar indstrømning af første stråle med derved stimulerende af den individuelle vilje. I vil derfor i den næste udvikling af menneskeheden viljesaspekt have følgende stadier, som har psykologisk betydning:

1 . I n s t i n k t

2. E m o t i o n e l s t r æ h e n 3. I n t e l l e k t

4. M e n t a l m å l r e t t e t h e s t 5. E g o i s k f o r m å l

6. Å n d e l i g v i l j e 7. G u d d o m m e l i g h e n s i g t

Disse stadier findes latente i os alle og har relation til de syv principper i mennesket. De kommer til udtryk i den fremskredne menneskehed som aspekter af psykologi og fremtræder derfor som psykologiske aspekter i de senere stadier af menneskets udvikling. Forskere og pædagoger burde begynde at interessere sig mere for dem og søge at udvikle dem hos barnet og de unge. De viser sig i dag som udprægede stadier i alle discipliner og individets udvikling. De antyder stedet på Vejen. Heraf deres praktiske nytte.

I sjælens rige vil den fjerde stråle fuldende de næste strålers virke, men denne periode ligger så fjern, at vi ikke behøver at beskæftige os med den.

I indteriget kan vi gennemtrænge for kærlighedsvisdoms virke, symbolsk, i en af sine store fuldbyrdelser. Tiltrækningskraft i betydning af skønhed, farve, form, udbredelse og duft kan ses overalt, og havde blot øjne til at skue virkeligheden, så ville livets syntese fremstå for jer i al sin pragt. På samme måde som den sidste af de fem sanser, der gør sin tilstedeværelse mærkbar i mennesket, lugtesansen, endnu kun forstås i begrænset omfang og dens betydning endnu ikke erkendes, samtidig med at dens relation til den analytiske og skelnende tænkeevne ikke er videnskabeligt anerkendt, på samme måde forbliver planetens skilteskrift (i esoterisk forstand) skjult.

Den er planetens strålende klædning og åbenbares af sig selv; den

er det opnåede udtryk for dette naturriges iboende liv og er virkningen af manifestationen af tre guddommelige og fungerende aspekter af denne skæbnelige guddommelige søn, idet han virkelig gør sin skæbne i form og gennem stof.

Hele emnet om magnetisme er nøje forbundet med seksualitetens problem. Gennem det okkulte studium om spredningen af planterigetets sæd og frø samt gennem forståelsen af den rige, som de mirakuløst udviklede organismer – myrerne og bierne spiller i planteriget, og senere gennem udforskningen af de æreriske bygmestres arbejde, alferne og feerne, vil der for dem, hvis vision er vakt, blive kastet nyt lys over emnet seksualitet og over den funktion, seksualitet har i livsvæsenernes indbyrdes forhold og i skabelsen af former. Dette aspekt af denne dybt esoteriske sandhed kan jeg ikke behandle her, fordi det drejer sig om virkningen fra solsystemets solare væseners aktivitet, og den kan vi ikke studere her. Det er ikke muligt at behandle emnet på en sådan måde, at det konstruktivt får værdi for gennemsnitslæseren. Det, der på dette tidspunkt i en nødlidende verden ikke er af umiddelbar esoterisk værdi, kan udmærket opsættes til et senere tidspunkt.

c. Planeterne og rigerne

I planteriget er påvirkningen fra Venus fremherskende, hvormed forbløffende end dette måtte forekomme nogle af de okkult studerende. Venus og Jupiter påvirker tilsammen kraftigt denne formernes verden.

Det kan have interesse at notere sig, at alle planeter har en relation til alle rigerne, men at denne relation ikke bør forveksles med de planetariske stråler eller med den kendsgerning, at nogle af planeterne betragtes som skæbnelige planeter, og nogle ikke. Jeg benytter her ordene

ksplanetarisk påvirkningSS i samrne forstand som astrologen anvender dem, idet han heller ikke heskæftiger sig med de grundlæggende planetariske stråler. kdet kan derfor fremføres, at de planetariske relatinner i denne dyklSrs er som følger :

- 1 . M i n e r a l r i g e t . . .
 Pluto og Vulkan
- 2 . P l a n t e r i g e t
 Venus og Jupiter
- 3 . D y r e r i g e t
 Månen og Mars
- 4 . M e n n e s k e r i g e t .
 Merkur og Saturn
- 5 . S j æ l e n e s r i g e . . .
 Neptun og Uranus
6. Disse fem som syntese Solen

Der findes andre planetariske indflydelser, der er mærkbare, Ssg; skjulte kræfter virker ligeledes på vort planetariske liv, mesd de nævnte er de vigtigste påvirkninger, der tilvejebringer de ønskede resultater i naturriggerne i overensstemmelse med Planekd. Det må erindres, at det er disse cykliske indflydelser, der fgsr tiden er dominerende, og at de skifter fra cyklus til syklus. fgdr eksempel er en discipel, der betræder Vejen, under stærk indflydelse af Merkur og Saturn, men når han begynder sin skoling ril den første indvielse, må han strides med påvirkningerne fra PlutSM og Vulkan; skolingens til anden indvielse fører ham ind unS1er Neptuns påvirkninger, med Venus og Jupiter stridende gm at tá overtaget. Båndet til planteriget er da stærkt, og som følge heraf kan disciplen hyppigt opfatte skastrale dufteSS. Inden drn første indvielse blev den statiske mineralverden i hamn brudt Sspd.

Ved den tredje indvielse kæmper Månen og Mars om at tage overtaget, og dér findes disciplens slagmark. Som resultat bliver legemets struktureret i den store farveklasse, som er eegnet på sejr. Ved den fjerde indvielse virker Merkur og Saturn som de store overførere, og bringer discipelen frem til virkeliggørelsens dør. Når den sidste indvielse er gennemgået, er det Uranus' aktivitet og Jupiters indstrømmende kraft, der tilvejebringer den reorganisering, der resulterer i den endelige frigørelse. Dette emnes umådelige omfang og kompleksitet træder således tydeligt frem.

I farvernes fremtræden i planteriget ses en anden stor påvirkning, og spørgsmålet om stråleindflydelserne bliver endnu mere kompliceret. I grundfarven grøn ser vi en antydning af Saturns magtfuldhed. Planteriget befinder sig, esoterisk set, på et fremskredent trin af discipelskabets vej, og følgelig er Saturn og Mars aktive. Påvirkningen fra Mars kan ses i den almindelige forekomst af farverne rød, rosa, gul og orange i vor tids blomster.

Læserne kan igen finde det interessant at bemærke relationen mellem vækst og den sjette stråles idealisme og kan deraf lære, hvilken rolle strålen for hengivenhed spiller i at tilvejebringe tilskyndelsen til udvikling. Det er vækst i modsætning til et ideal eller hen imod en guddommelig prototype eller arketype. Her er det, at dette riges hemmelighed kommer til syne. Hemmeligheden ligger skjult i ordet komdannelse, idet strålerne 2,4,6 er de store omformere. Nøglen til hemmeligheden kan findes i assimilationsprocesserne og i de opbygningskræfter, der transmutterer de assimilerede mineraler, den absorberede væde, næringen i luften og de velgørende gaver fra insekter til de manifesterede legemer, de strålende farver, de magnetiske auraer og de destillerede dufte i dette rige. Inden for dette område har meget været genstand for den moderne videnskabsmands forskning, men før han erkender

kendsgerningen om stråleindfilydelser og den rolle, de spiller i skabelsen af disse faktorer, vil det ikke lykkes for ham at opdage *den* sande hemmelighed om de omdannelser, han bemærker.

Det vil således for den opmærksomme læser være indlysende, at i strålernes rekation til naturrigerne og i ligheden mellem de stråler, der fungerer i vidt forskellige riger, findes et kSsntSddtpunkt eller en indgangsdør, hvorigennem de kan kontkdkte hinanden.

for eksempel finder menneskeriget og planteriget deres bermringspunkt eller åbning for inddydelse (i esoterisk fgrstsnd) gennem den fjerde stråle, der påvirker formerne i begg;e rig;er. Relationen mellem planteriget og sjæksriget findes i den anden stråle. Anden stråle begynder at gøre sin nærværelse mærkbar i mineralriget, hvilket bevirker, at mennesket med kethegl kan arbejde med formerne i dette rige og anvende dem materielr. Måske skulle jeg sige misbruge dem. Den fjerde stråle vil ingdesd kænge, som vi har bemærket det, gøre sin kraft mærkbar i dyreriget, og en endnu nærmere relation vil opstå mellem menSdesker og dyr.

Strålerne, der er i inkarnation på forskellige tidspunkter, vil etablere relation mellem rigerne, hvorved samspillet af kræfter og udvekslingen af energier øges; på den måde skabes nye virkninger, nye livsformer og nye undere i fænomenernes verúen. Mcnnsket er også tilbøjelig til at mene, at de strålepåvirkninger, der vedrører ham, (den stråle, der er fremherskende i hSåns eget rige) må være af største betydning gg de stærkest virkesdde. Således er det ikke på nuværende tidspunkt.

Det er ikke muligt at foretage et grundigt studium og; en gliSakelig analyse af strålernes virkning og arbejde i forbindelse SddSMSd dyreriget. Dog må det erindres, at rødderne til menneskets hdgg4kologi ligger skjult i dette aspekt

af eud. Menneskene er gSdrryk for sjælens to aspekter – dyresjælen gsg den guddomsrelig;Ss sjæl – og disse to, forenet og sammen;meltet i mennekket, gdSk gør den menneskelige sjæl. Det er denne kendsgerning" der SMr årsag til menneskets specielle problemer, gg det er úisse tgs t;dd torer, der inddrager mennesket i den lange kamp, der resulrSrrSrt i frigørelse af den guddommelige sjæl gennem sublimeringeo grt dyresjælen. I disse ord ligger der megen næring for tsrddSMo sdDe tvende skal blive énSS. Dette arbejde er begyndt i dyrerig;St og udgør dets skhemmelighedSS, og derfor anvendes ordet ksoverføringSd i denne farbkedelse ksmdikidualisemring var det første resuktat af denne hemmelige proces. Dees endelige fukdbyrdende virkning kan ses i indivielsesprocessens fem stadier, der fører til endelig forklarelse og frigørelse. Hele processen er imidlertid én stor udfoldende åbenbaring af Guds sjæl, og det er kun når mi kmlder fnenneskeheden ude fra denne åbenbdrirmgsprgkSlks, at ví finder henkmkelighederkme, preglemerne, vanskelighederne gg mysterierne uløselige. En bevidsthed, en viden og en senkitigitet med en stadig videre og mere inklusiv kontakt, udvikles gradvis, og dette er Guds bevidsthed, den solare Logos' viden og den kosmiske gudesøns sensitivitet.

Den form, hvorigennem dette livsvæsen udtrykker sig, den sensitive responsmekanisme, hvorigennem denne bevidsthed virker, er af sekundær betydning, og er i virkeligheden en automatisk mekanisme. Det er ikke desto mindre denne mekanisne, vi hidtil lmar identrficeret os med, og vi har glemt, at mekanismen blot er udtryk for et bevidsthedsaspekt, og at den på ethvert givet tidspunkt angiver den iboende entitets evolutiunstrin. Lad mig gentage: De to faktorer, der er vigtigst i løbet af manifestationen, er bevidstheden, der udvikles, og det liv, der manifesteres. Når dette erindres, vil man bemærke, hvordan ethvert stadium på Vejen kan ses som en helhed – på

samme måde som et naturrige. Ethvert af disse riger fører bevidsthedsaspektet frem til et højere trin af fuldkommenhed og viser en større sensitivitet og modtagelighed over for ydre og indre omgivende forhold end det fnregående rige. Ethvert rige manifesterer en mere fuldstændig åbenbaring af den indre og skjulte herlighed. Når imidlertid en livsenhed er nedsænket i fgrm, og når bevidstheden (i tid og rum) identificerer sig med en bestemt form, er det ikke muligt for den at realisere sin guddommelighed eller at udtrykke den bevidst. Dens psykologi er delvis og speciel og ikke hel og universel. Jo større og tættere identifikationen med formaspektet er, desto større er den lavere enhed og syntese, men på samme tid, jo større mørket er, symbolsk udtrykt, desto tættere er fængslet. Således er bevidstheden i de lavere naturriger eller rigerne under det menneskekige. Jo mere livsenheden identificerer sig med skden ene, som er bevidstSS, desto større igen er den højere, endnu forskellige, enhed og syntese. Dette gælder også bevidstheden i de tre højere riger, rigerne over det menneskekige. Menneskets tragedie, probkem og herlighed er, at han kan identificere sig med begge dspekter, formen og livet; hans psykologiske tilstand er sådan, at i den periode, hvor han udgør en del af menneskeriget, hans rige, svinger hans bevidsthed mellem disse modsætningernes par. Han kan identificere sig med formerne under de menneskelige, og det gør han uvægerligt i de tidlige stadier. Han kan identificere sig med livsaspektet, og det gør han i de sidste stadier. k stadiet midtvejs derimod kastes gennemsnitsmennesket vglglst frem og tilbage mellem begge og udgør selv kamppladsen.

Denne bevidsthed, som er ukøseligt forbundet med em erkendelse af modsætningernes par, har tilknytning til hele problsMmet om smerte og didelse, således som vi i dag forstår det. Dyret lider, men lider udelukkende fysisk og følelsesmæssigt. Mennssket lider, men lider fysisk,

følelsesmæssigt og også mentalt, og den mentale lidelse skyldes udviklingen i ham af visse aspekter af den lavere tænkeevne – forudanelse, erindring, imagination, evnen til at visualisere, samvittighedsnag og den iboende tilskyndelse til at række ud efter guddommelighed, hvilket medfører en følelse af tab og fiasko. Selvfølgelig Guds lidelser (som verdensm skrifter så ofte på gådefuld måde henviser til) adskiller sig fra sansning og er mentale og intuitive. Dette mysterium behøver vi imidlertid ikke at analysere nu. Menneskehedens lidelser er hovedsageligt personlige; Guds lidelser er i høj grad upersønlige og har relation til helheden. Jeg har berørt dette spørgsmål, fordi jeg ønsker, I får et billede af syntesen af udviklingen fra den ufuldkomne begyndelse til det sansemæssige, fra det sansemæssige til det mentalt erkendte, og fra det mentalt erkendte til det guddommeligt forståede, som *det* udtrykkes okkult. Jeg giver jer billeder, men det er billeder af en helhed. Stræb efter

at tænke i helheder og prøv ikke bare at tilpasse hver lille detalje til helheden, men husk, at det, der kan synes selvmodsigende, måske blot er et brudstykke af en midlertidig detalje, som I endnu ikke kan placere eller forklare.

I dyreriget kan I se det første svage tegn på sorg og smerte; disse to læreprocesser er endnu mere klart antydet, hvad angår de højere og tamme dyr. Resultaterne af menneskets arbejde med dyrene har stor virkning og vil til sidst føre til genåbning af døren ind til menneskeriget. En del af det arbejde, mennesket allerede har udført, har gvertruffet den guddommelige forventning og kan berettige en fremskyndelse af Planen.

Lad os nu opstille en tabel over vore synspunkter angående dette rige og strålerne, som vi gjorde det for de andre to riger.

3. Dyreriget

Påvirkning Den tredje stråle for aktiv intelligens eller tilpasning er magtfuld i dette rige og vik, som tiden går, udtrykke sig mere og mere, indtil den i dyreverdenen har frembragt den reaktion til liv og til emgivelser, der bedst kan gesksrives som skdyrets målrettethedgS. Derefter – ved dette punkt og cyklisk – kan den sjette stråle for hengivenhed og idealisme gøre sig mærkbar som tilskyndelse mod et mål og på den måde frembringe en relation til mennesket, således at han bliver det ønskede mål. Dette kan ses hos de tamme, de dresserede dyr og husdyrene.

Resultater I ét tilfælde oplever vi, at den tredje stråle skaber fremkomsten af instinkt, der på sin side skaber og anvender det fremragende respnsapparat, som vi kalder nervesystemet, hjernen, og de fem sanser, som ligger bag, og sgm er ansvarlig for dem som helhed. Det bør bcmdrkes, at relationen mellem menneske og dyr, hvor stor vi end må anse forskellen at være, i virkeligheden er mere tæt end den rekatiSdn, der eksisterer mellem dyr og plante. eenmem den sjette stråle ser vi Fremkomsten af evnen tik st blive tæmmet og til at blive husdyr, hvilket i sidste instans er evnen til at elske, at rjene og tik at træde ud af Qokken og ind i gruppen. Tænk over ordene i denne sidste paradSksSsle udtalelse.

Proces. Denne kaldes konkretisering. I dette rige hgdr vi for første gang en sand organisation Sdf det ■teriske legeme i det, esnterikerer kalder ksde sande nerver og de sansende centreSS. glanter har også nerver, men de danner ikke ssndsrmne indviklede netværk og indbyrdes rekation, sSssm vi finder i menmesket og i dyret. Begge disse riger deler den samme generelle gruppering Sdt nerverg sf krsftcentre o■ kanaler; meSd en ryg■jke gg en ñgerne. ■cne or■aniskktiord kdk et sckssitivt scsposappaiaS udgok i kikiSeligghedesd fortætningen af det subtile æteriske leg;eme.

Ikenmkmelighed .. Denne kakdes overføring, et ord der er

ganske utilstrækkeligt til at udtrykke det tidlige stadiet for forening af de psykologiske færdigheder med dyret, som fører til individualiseringsprocessen. Dette stadium er en proces til nyt liv, til intelligent integration og til psykologisk udvikling. Formål Dette kaldes eksperimentering. Her kommer vi til et stort mysterium, der er helt specielt for vor planet. I mange esoteriske bøger har det været omtalt og antydning, at der har været en misforståelse eller er sket en alvorlig fejl på den anden side, vor planetariske Logos, og at denne misforståelse har involveret vor planet og alt, hvad den indeholder, i den misere, det kaos, og den lidelse, vi kan se. Vi bør sige, at der ikke har været nogen misforståelse, men simpelthen et stort eksperiment, hvis succes eller fejlslag endnu ikke kan bedømmes. Målet for eksperimentet kunne forklares som følger: Det er den planetariske Logos' hensigt at tilvejebringe en psykologisk tilstand, der bedst kan beskrives som klogdommelig klarhed. Psykens virke og målet for sand psykologi er at se livet klart, som *det* er, og med alt, som er involveret. Dette betyder ikke tilstande og omgivelser, men liv. Denne proces påbegyndtes i dyreriget og vil blive fuldført i menneskeriget. Disse riger er beskrevet i *Den gamle* Kommentar som klogdommens to øjne, begge blinde i begyndelsen, men senere seende, skønt det højre øje ser mere klart end det venstre. Den første antydning af denne tendens hen imod klarhed ses i plantens evne til at vende sig hen imod solen. Denne evne eksisterer så godt som ikke i mineralriget. Inddelinger For det første, de højerestående dyr og husdyrene, såsom hunden, hesten og elefanten. For det andet, de såkaldt vilde dyr, såsom løven, tigreren og de andre kødædende og farlige vilde dyr. For det tredje, den mængde af mindre dyr, der ikke synes at imødekomme noget særligt behov eller at opfylde et bestemt formål, såsom de utallige, harmløse væsener, der findes i vor planets skove, jungler og marker.

Eksempler herpå er i vesten kaniner og andre gnavere. Dette er en bred og generel specifikatiSsn uden nogen videnskabelig betydning overhgsvedet, men den dækker på fyldestgørende måde de karmiske inddelinger og den generelle ssndmensætning, som disse grupperinger af liv er opdelt i i dette naturrige.

Objektiv

formidler Ild og vand – heftigt begær og beg;nyderde tænkeevne. Disse er symboliseret i dyrets evne til at spise og drikke.

Subjektiv

formidler Lugt eller sporsans – den instinktive Sdpdsg;elsS af det, der er fornødent, fra den præstatign at strejfe om efter føde samt anvendelsen af evnen til at opspore denne føde til den at identificere en elsket herres elker vens lugt.

Kvalitet Tamas eller inertti – men i *dette* tilfælde er det sindets tamasiske væsen gg ikke stoffets, således som det sædvanligvis opfattes. Chitta eller tankestoffet kan kigeledes være tamasisk.

De to spørgsmål, der umiddelbart angår menneskeheden i relstion til dyreriget, er:

Spørgsmålet om menneskelige relationer og ansvar.
Spørgsmålet om dyrenes individualisering.

a. Menneskelige relationer til dyr

Endnu kan der kun gives nogle få antydninger, og *det* må blive oplysninger om de stråler, der virker i begge naturriger. De tSs pkeglekkmei, isæm det amgdet, er meget indviklede, gg det ville kræve Qere bind at belyse dem udførligt. En rigtig fgdrtSslkrding; er endnu ikke mulig, og mennesket ville endnu

ikke kunne forstå den.

Det første punkt, der må fremhæves i forbindelse med menneskets ansvar i relation til dyrene, er, at dyreverdenen legemliggør to guddommelige aspekter, to guddommelige principper;

derfor virker to hovedstråler i tilknytning til deres udtryk eller manifestation. Disse to aspekter findes også i mennesket, og det er i forbindelse med disse to områder, som mennesket deker med dyrene, at menneskets ansvar og virke ligger, og gennem anvendelsen af disse to aspekter af guddommelig energi vil han virkeliggøre sin opgave og bringe den til fuldbyrdelse. Den samme guddommelige aktivitet og den samme guddommelige, medfødte intelligens findes i begge rigers formspekt. De er iboende selve stoffet. Men denne tredje stråle for guddommelig intelligens virker stærkere og påvirker dyreriget kraftigere, end det er tilfældet for mennesket. Dette er en ny oplysning, som ikke tidligere har været bragt.

Den anden stråle er naturligvis til stede i sit formopbyggende aspekt som flokinstinkt og som grundlag for den seksuelle relation blandt dyrelegemer. Anden stråle opfylder en lignende funktion hos menneskene, og ad disse to energibaner findes kontaktpunkterne samt muligheden for at påtage sig ansvar. Dog bør det bemærkes, at dyrene i sidste instans har mere at give menneskene, end menneskene har at give dyrene, hvad angår disse specielle kræfter og funktioner. I den menneskelige familie virker et andet guddommeligt aspekt, hvilket er vilje, styret hensigt, planlagt mål og intelligent udformning eller plan. Disse kvaliteter er medfødte, hvad angår mennesket, og de udgør et aspekt af den guddommelige intelligens og er som regel ikke aktivt til stede i dyret. Men efterhånden som dyreriget kommer mere og mere ind under menneskelig indflydelse, og den mærkbare tendens med at have husdyr vedvarer, vil vi se de hensigtsmæssige mål dukke op, og en vej

hen imod disse mål ses, idet dyret retter sin kærlighed og opmærksomhed imod sin herre. Dette eksempel viser noget af menneskets ansvar over for dyreverdenen. Husdyrene må trænes til at tage del i de viljesbestemte handlinger. Mennesket synes endnu at udlægge dette som dyrets vilje til at elske sin herre, men *det* drejer sig om noget dykere og mere fundamentalt end at tilfredsstille menneskets kærlighed til at blive elsket. Den virkelige og intelligente træning af vilde dyr og deres tilpasning til ordnede livsbetingelser er en del af den guddommelige proces med at integrere Planen og med at skabe et ordnet og harmonisk udtryk for den guddommelige hensigt. Det er gennem tankens kraft, at mennesket til sidst vil bygge bro over den kløft, der består mellem dyreriget og mennesket, og det må gøres ved menneskets styrede, kontrollerede tanke, der kontrollerer og styrer dyrebevidstheden. Det gøres ikke ved at vække kærlighed, frygt eller smerte. Meningen er at det skal være en rent mental proces og en enestående mental stimulering.

Relationen mellem dyr og menneske var i længst forsvundne dage rent fysisk. Mennesker var dyrs føde i de tider, hvor dyremennesket kun var lidet foran dyrene. Det glemmes ofte, at der var et stadium i den menneskelige udvikling, hvor dyremennesket og de eksisterende former for dyreliv havde en meget tættere relation end i dag. Da var det i virkeligheden kun individualiseringen, der adskilte dem. Det var imidlertid en individualisering, der så godt som ikke kunne erkendes, så forskellen mellem det (såkaldt) ikke-tænkende dyr og den unge menneskehed var næppe mærkbar. I hine fjerne tider skete mange ting, som er gået tabt i fortidens mørke tavshed. Dyreverdenen var dengang langt stærkere end den menneskelige verden; menneskene var hjælpeløse over for dyrenes voldsomme angreb, og den hærgen, dyrene anrettede på de tidlige dyremennesker i den midlemuriske tidsperiode,

var frygtelig og forfærdende. Små ngdmadegrupper af mennesker blev gang på gang fuldstændigt udskettet af periodens mægtige dyreliv, og selv om instinktet lærte dyremenneskene at tage visse forholdsregler, lå deres instinkt ikke ret langt over deres fjenders instinkt. Først da tusinder af år var gået, og menneskelig intelligens og dygtighed begyndte at gøre sig gældende, blev menneskeheden stærkere end dyrene, hvorefter menneskene hærgede dyreriget. Indtil for tSs hundrede år siden var det utallige ofre af liv, som dyreverdenen krævede af mennesker i de vestlige kontinenters skgve, i Afrika, i Australiens vildmarker og på øerne i de tropiske have. Dette er en kendsgerning, der ofte glemmes i et øjeblikks sentimentalitet, men det er oprindelsen til menneskets grusomhed mod dyr. Det er blot dyrerigets uundgåelige karma, der udlignes. Spørgsmålet må anskues fra en mere omfattende synsvinkel, end det hidtil har været tilfældet, og de sande historiske værdier må forstås bedre, før mennesket intelligent kan afgøre, hvad hans ansvar er, og hvorledes det skal imødegås og løses.

I Atlantis-perioden dæmpedes den rent fysiske relation af en astral ekler føkelsesmæssig relation, og der kom en tid, hvor nogle af dyrene blev draget inden for menneskets virkefelt og blev tæmmet og sørget for, og da fremkom de første husdyr. En ny æra begyndte, hvor visse af dyrene fremkaldte hengivenhed fra visse mennesker, og en ny indflydelse kom til at indvirke på dette tredje naturrige. Denne indflydelse begyndte under en cyklus, hvor den anden stråle og den sjette stråle fungerede samtidigt, og hvor deres større og mindre forløb var samtidige. *Det* er en sjælden hændelse, og når den indtræffer, griber menneskeheden vejledere lejligheden til at skabe større resultatkr eller til at indlede nye skridt, hvorved den guddommelige Plan kan udvikles hurtigere. For at modvirke den frygt for dyreverdenen, der som helhed fandtes i

menneskeheden, bød lejligheden sig til gennem menneskehedens vejledere at bringe mennesker og dyr i nærmere forbindelse med hinanden, og da det skete i en cyklus, hvor kærlighed og hengivenhed strømmede udover, ind i og gennem alle former, blev en stor del af den herskende frygt modvirket. Siden den tid er antallet af husdyr stadig øget. Relatiurmeks kksellekmk de tu kigek ek kmu tokoldig – kysisk og Søleksesmæssig.

Til disse to er der i løbet af de sidste to hundrede år føjet en tredje relation, den mentale. Menneskehedens mentale kraft vil i sidste instans være den kontrollerende faktor, og ved dens hjælp vil de tre riger under det menneskelige blive bragt ind under menneskets kontrol. Dette er sket med stor hast i forbindelse med minerakriget og planteriget. Hvad angår dyreriget er det endnu ikke fuldbyrdet, men processen foregår hurtigt. Megen fremgang vil ikke finde sted under den begyndende syvende stråles cyklus; til trods for, at lov og orden og rytme påtvinges planeten og kaos erstattes af orden, vil vi opleve, at de aredler på planeten, hvor dyrene stadig hersker, bkiver mindre gsg; mindre, og visse arter vil uddø, med mindre de beskyttes i reservater.

b. Individualisering

Af ovennævnte fremgår det tydeligt, at den bestående indbyrdes relation mellem dyr og mennesker bevirker, at dyrene bring;es et skridt fremad til *det*, der kaldes individualisering. Denne begivenhed er en fuldbyrkelse af gverføringsprocessen og ang;iver tilsynekomsten af de tre guddommelige aspekter i en livsenhed i form. En gudesøn, en herre for hengiven og styret vikje er født, og det tredje guddommelige princip for målrettet energi er smeltet sammen med de andre to og tikvejebringer en fuldstændig

reorganisation i dyreformen. Individualisering er, som esoterikere længe har hævdet, et stort planetarisk eksperiment, og da det blev indledt, fortrængte det den tidligere metode, der anvendtes på månen og som var en tilskyndelse til at nå videre Ssgs fremad (kaldet stræben, når det drejer sig om mennesket). Dette betyder i virkeligheden, at når den livsenhed, der udviklede sig i formen, havde nået et vist stadium af sansning og erkendelse, og den indre tilskyndelse var tilstrækkelig stærk, så riltvang livsenheden sig selv kontakt med en anden strøm af guddommeligt udtryk, med en anden stor strålemanifestation. Denne forening af forskellige aktiviteter forårsagede, at et nyt væsen kom i manifestation. Dette er den grundlæggende sandhed, der ligger bag de ideer, der kommer frem nfk for tideng og ssm klagsificeres under en generel betegnelse ksfrembydende evolutiSdnSS . Den hersker stadig inden for mange områder af naturen og plejede at styre menneskenes tilsynkomst på planeten. Tilskyndelsen og udviklingen kommer inde fra selve organismen og er et resultat af vækst, af fremdrift og af udvidelse.

Men den metode, der sædvanligvis anvendes nu for tiden, har karakter af et stort anden stråle eksperiment. Dette kræver en aktivitet udefra, ovenfra, fra en højere eller guddommelig side – hvis sådanne relativt meningsløse ord kan hjælpe til at skildre processen. Tilskyndelsen eller impuksen i *dette* tilfælde stammer ikke fra de to kavere udtryk eller tidligere sammensmeltninger af guddommelige energier. Det er det højere aspekt af guddommelighed, der tager initiativet, og som gennem en udefra kommende stimulering forårsager en respons fra livsenheden i formen. Derfor har processen i virkeligheden karakter af en indvielse.

De dyr, der individualiseres, er i alle tilfælde i vore dage husdyrene, såsom hesten, hunden, elefanten og katten. Disse fire dyregrupper befinder sig for tiden i

skoverføringsprocessenSS, som *den* okkult kaldes, og én efter én forberedes livsenhederne og ledes til døren for den specielle indvielsesproces, som vi kalder – i mangel af et bedre udtryk – individualisering. I denne tilstand venter *de*, indtil ordet lyder, at den dør kan passeres, som giver dem adgang til

ks... den trefoldige vej, der fører til den tofoldige vej; ved at betræde den vil de til sidst stå foran den gyldne dør. Denne sidste dør leder dem ind på *den* vej, der er den eneste, ene og alene, og forsvinder i lyset.SS

Den *gamle* Kommenbar

Der findes flere faktorer, der er afgørende for individualiseringen, og nogle af dem kan opstilles som følger:

1. Den respons fra dyrets instinktive natur på *det* menneskes eller de menneskers mentale atmosfære, i hvis omgivelser det befinder sig.
2. Den kærlighed og interesse, der udgår fra de mennesker, som dyret er knyttet til ved hengivenhedsbånd, eller som det tjener.
3. De stråleimpulser, der på det givne tidspunkt er aktive. De er blandt andre :
 - a. Dyrets egen stråle. Elefanter er på den første stråle; hunde er udtryk af anden stråle; katten er en tredje stråle livkmanifestation og hesten en sjette stråle. Dyr på andre stråler er endnu ikke rede til individualisering.
 - b. Strålen for den bestemte person eller de personer, som dyret er knyttet til.
 - c. Strålen eller strålerne for en speciel periodisk cyklus.

Jeg kan nævne nogle af de teknikker, som anvendes af radkræfter

og rigernes vogtere, når de søger at tilvejebringe individuakisering, men til hvilket formål og til hvilken nytte vilke en sådan Ssplysnung værer Ved en krise som individualisering påvirker enhver stråle de enheder, der er på denne stråle, på en fra de andre strålers afvigende måde; enhver stråle finder sit bedste kgntaktpunkt gennem et af centrene i dyrenes og menneskenes æteriske kegemer. I denne forbindelse må det erindres, at der i dyret er fire centre i funktion; desforuden er tre til stede, men latent i derek girkging og dkgvendelse. Forløbet df prodessen er, at enhver strålc gennemtrænger eller lader sin energi strømme gennem et sf cekdtrene i det æteriske legeme af den entitet, som besjæler et helt naturrige, og ansporer da gennem *dette* særlige center den enhed, der individualiseres, til den nødvendige aktivitet. Senere, når strålevirkningerne psykologisk forstås bedre, og centrene med deres syv strålevibrationer er blevet studeret mere indgående, vil man erfare, at der gennem et bestemt center og en beste■rdt strålevibration kan kontaktes og erkendes livsformer Ssg bevidst-

rSe side 189g hvor strålerne er nmtalr på en anden måde. Den dilsynekaéen■e modsigelse kan skyldes anvendelsen af ordet skstråleSS uden at angive, hvgsrvidt det drejer sig om en hovedstråle, en afde syv understråler afen hovedstråle eller en komplementærstråle. (Udgiveren).

hedscentre. Dette gælder alle former i alle riger, under såvel som over det menneskelige. En af de første måder, hvorved mennesket lærer denne sandhed, er gennem opdagelsen af den vibration, der udstråler fra en bestemt mester, og som i mennesket sekv frembringer en reaktion, der fremkalder respons. På den måde er mennesket i stand til at finde ud af, på hvilken stråle hans sjæl befinder sig, og til hvilken strålegruppe

han drages. Dette er vigtigt for aspiranten og burde overvejes mere omhyggeligt end det hidtil har været tilfældet for derved kan aspiranten fastslå naturen og kvaliteten af sin sjæls type og af det center, gennem hvilket han (i okkult forstand) når ud på Vejen. Han opdager ligeledes den gruppe af former og livsvæsener, som han er forbundet med, som han må tjene, og som kan tjene ham.

Strålernes relation til centrene hos gennemsnitsaspiranten kan inddeles således:

1. Hovedcentret .. Strålen forvilje eller magt ... Første stråle
2. Ajnacentret Strålen for konkret viden Femte stråle
3. Strubecentret .. Strålen for aktiv intelligens . Tredje stråle
4. Hjertecentret . . Strålen for kærlighed-visdom Anden stråle
5. Solar plexus ... Strålen for hengivenhed Sjette stråle
6. Sakralcentret .. Strålen for ceremoniel magi . Syvende stråle
7. Rygsøjlebasis Strålen for harmoni fjerde stråle

Disse stråler og deres tilsvarende centre motiverer et meget grundigt studium, for relationerne er omfattende og afslørende. Bemærk, for eksempel, at den syvende stråle nu for tiden styrer sakralcentret og udtrykker sig derigennem – *det* center der kontrollerer seksuallivet og opbygningen af udtryksformer. Derfor begynder den nks sin aktivitet og gennemstrømmer *dette*

bestemte center for at organisere og forårsage fremkomsten af de nye former, igennem hvilke alle livsvæsener i den nye cyklus (astrologisk såvel som periodisk og cyklisk forstået) vil komme til udtryk. Det var således uundgåeligt, at seksuallivet blev kontrolleret af denne energitype for at tilvejebringe de fornødne

forandringer, og deraf fulgte endvidere, at et af de stigende resultater som følge af den tiltagende syvende stråles

påvirkning blev en øget, mental interesse i seksualspørgsmål. Et studium af stråleindflydelserne i den nuværende historiske periode og deres relation til alle stråkerne vil også vise nøjagtigheden og det tanke vækkende i gkenstående opstikning af 5trålkrrnk.

Sgs m vi har set, er relationer n■elkem mennesket og gdyrene fysisk, følelsesmæssig og mere og mere mental. En kmver Smmekitm■skerace, de Sr virkkk uk mder stråleindQydelse, fremkalder på s;o side bestemte virkninger i de tre riger under det menneskelige. Da det store individualiseringeksperiment påbegyndtes, blev energierne eller strålepåvirkningerne fra rigerne over det menneskelige fokuseret gennem menneskeheden, og da begyndte menneskeheds store opgave, som er en cyklisk overførsel sf strålekræfterne. Selv om den sekstakkede stjerne for tiden er symbol på skabende virke (arbejdet set som helhed), vil den nedadrettede triangel, der holdes i ligevægt af en opadrettet triangel, en ddg fremvise et mere rigtigt billede af det Fjerde naturrige g skabende og bevarende virke.

c. De fem punkter for kontakt

Der findes fem punkter for kontakt, hvorved den materielle verden i okkult forstand kan kshæves Ss op til liv og kraft, liges Sssmm der på vor planet altid findes fem centre, hvorigennem liv Ssg energi strømmer ind i naturens verden. Jeg henviser her til vikse centre, der er aktive, når det drejer sig om vor planets fysiske og materielle kiv. Der findes også, som jeg refererede til i mit skrift angående udviklingsfaserne i løbet af de nærmeste tre dr, fem centre, hvorigennem der strømmer en ny, aktiviserende, åndelig kraft, og disse centre er de planetariske modsvarig;heder til menneskets fem sanser, både subjektivt og objektivt. Men vi opdager, at strålerne strømmer

gennem menneskeheden sgskd i helhed og gennem de fem menneskeracer (vor nuværende race, den ariske, er den tredje – to vil endnu komme til) . Dette særlige aspekt af stråleenergi er det, der stimulerer bevidsthedsaspektet, og det vil løfte og vække bevidstheden, der ligger skjult i alle materielle former, både i mennesket og i de tre riger under det menneskelige. Disse fem punkter med deres fem kshøjnende indvirkninger er som følger, idet to tidligere og ulegemlige racer, der ikke var strengt menneskelige, udelades, og der begyndes med den første af de fem, som er helt igennem menneskelig:

1. Den lemuriske race .. Femte stråle .. Ildens sønners komme
- 2 Den atlantiske race Sjette stråle . . Kærighedens herrers hengivenhed
- 3 D e n a r i s k e r a c e
Tredje stråle .. Menneskenes mentale aktivitet
4. Den kommende race Fjerde stråle . . Lysenhedernes vision
5. Den afskuttende race Første stråle .. Opofringens herrers vilje

De to tidligere racer blev styret af den anden respektive den syvende stråle og kegemliggør formopbyggerens aktivitet og den magiske organisators konstruktive energi. Læseren må under studiet af disse store strålecykler erindre, at de dækker ufatteligt lange tidsperioder og frembringer to virkninger, der må tages i betragtning.

For det første: De stråleenergi, fem i alt, der påvirker selve menneskeriget og oprejser i løbet af tidsaldrene menneskene fra død til liv; de hæver ham ud af stoffets mørke fængsel og ind i dagens lys. De er de fem livgivende kræfter, der opløfter den menneskelige bevidsthed til himlen og formen til skat stå underSS.)eg kender ingen anden formulering end skat stå

underss, som kan udtrykke begrebet, og den sande betydning kan ses, hvis formuleringen opdeles i sine to bestanddele.

For det andet: Disse stråleenergier, der for tiden virker gennem menneskeriget, hæver også (efter mange vanskeligheder) naturriggerne under det menneskelige til liv og bevidst forståelse. Gennem de fem punkter for åndelig kontakt, i hvert af de tre

riger, bringes der liv til selve naturen. For sshele skabningen tilsammen sukker og er i veer endnu i denne stundss. Her findes i jordisk forstand opstandelsens hemmelighed, – en opstandelse, der også finder sted individuelt for enhver Guds søn, der når målet. Dette er den store Frimurer-hemmelighed og det centrale mysterium i frimureriets sublime eller tredje grad. Undertiden refereres der okkult dertil som kkdødens relation til de fem livgivende energier, der ses i virksomhed på åbenbaringens tredje dagss eller, for at tale endnu mere symbolsk:

ksI døds-kammeret afslører daggryets blå lys den gruppe af arbejdere, som søger at vække de døde. Deres anstrengelser er til ingen nytte, indtil de forener de fem store kræfter, der styres af herren for magi. Når de således arbejder som én, udføres arbejdet i fuldstændig enighed; de sammensmelter den livgivende kraft; de døde vækkes, og det opbyggende arbejde kan fortsætte. Templet kan forherliges, og gdrdet kan lyde i et kammer, der rummer livgivende kraft og ikke død. Gennem død til liv, fra kamp i mørket til opbygning i lyset. Sådan er Planen. På den måde går vi ind i livet, sgm er eo død; passerer videre gennem døren, hvis tvende søjler står til evig tid som et tegn på styrke og guddommelig sandhed; således går vi snart i graven og dør. Således vækkes vi igen ved et guddommeligt ord, ved et femfoldigt tegn og – idet vi rejser os – lever vi.ss

Den *gamle Kommentam* siger i relation til menneskeheden:

skHerrerne for den femte store stråle for tænkning har sendt os ud på vor vej. Herrerne for den sjette stråle tvang os til at lide for sagen, dog også elske den og gennem vor dybe hengivenhed lære. Herrerne for den tredje store stråle bringer os ved hjælp af tænkeevnen frem til ligbålet, til det stadium, hvor vi dør, men rejser os igen. I det tredje rum, og på den tredje mørke dag, forsvinder mesteren. Han dør, er tabt af syne. Men de fem store herrer forener deres kræfter. I ophøjet fællesskab arbejder de for at vække de døde. Kun på den måde kan det ord lyde, der bringer de døde til live. Således er menneskets arbejde for Gud, Guds arbejde for mennesket.SS

d. Cyklisk manifestation

Således går arbejdet videre. Strålerne strømmer ind i:

1. En solar cyklus, som den nuværende, hvori den anden stråle for kærlighed-visdom er hovedstrålen, og alle de øvrige blot subsidiaire stråler.
2. En pkanetarisk cyklusg som den vi netop har beskæftiget os med i forbindelse med racerne, – dvs. de fem ovenfor nævnte og deres fem styrende stråler.
3. Cykler, der er forbundet med de tolv tegn i zodiakken. De er hovedsagelig to i antal:
 - a. De, der er knyttet til en fuldstændig zodiakal runde på ca. 25.000 år.
 - b. De, der er knyttet til hvert af de tolv tegn, og som går ind i og ud af manifestation ca. hvert 2.100 år.
4. De cykler, hvor visse stråler er i kraft i en periode under en races evolution, såsom de fem store racers perioder, vi har henvist til.

5. De mindre strålecykler ind i og ud af manifestation, som henviser til tidligere i denne afhandling.
6. Cykler med stråleaktivitet, der bestemmes af deres nummer.

For eksempel styrer den første stråle alle cykler på en million år, et hundred tusind år, et tusind år, et hundred år og ét år. Den syvende stråle styrer på lignende måde cykler på syv millioner år og syv tusind år osv. Det indbyrdes vekselspil og samspillet mellem disse strålecykler er så indviklet og så omfattende, at *det* kun vil tjene til at forvirre, om jeg forklarer nærmere. Husk imidlertid, at alle syv stråler er i funktion i al evighed og samtidigt, men at visse af disse indflydelser og kræfter cyklisk og under den styrede plan af de væsener, der er legemliggjort ved strålerne, er mere dominerende på ét tidspunkt end på et andet, og; at visse retninger i aktivitet og visse resultater af denne aktivitet viser sig mere under én stråles påvirkning end under en anden. Disse indflydelser strømmer gennem alle former i alle riger; fremkalder særlige virkninger, bestemte og forskellige former for liv, særlige typer for virkeliggørelse og specielle tilkendegivelser for bevidsthed i form, som for den pågældende periode er resultatet af den forenede og fælles plan for de opbyggende kræfter, der arbejder i fuldstændig harmoni, men midlertidigt under en af strålegrupperne. De går ind i konstruktiv aktivitet, de passerer gennem den bestemte cyklus; derefter passerer de ud eller stopper for denne aktivitet, og er således afspløttet til himlen, indtil det tidspunkt, hvor deres cyklus starter er inde. Denne proces udspiller sig atter og atter, idet fødsels-, døds- og genopstandelsesdramaet gentages.

I denne stråleaktivitet findes den sande betydning af ligesom om genfødsel, og den ligger bag inkarnations- og reinkarnationsprocessen. Jeg vil ikke her dvæle ved dette udover at gøre opmærksom på, at menneskenes ideer og lære

vedrørende inkarnation endnu er barnlig og unøjagtig. Megen tikpasning; rnsd foretages, og megen nyvurdering af ideer er nødvendig" fmr en sand forståelse af denne grundlæggende cykliske lSdv vil vdrSs mulig.

Cyklisk tilsynekomst styrer således strålerne såvel sSsns nnsturrigerne og fqrmerne deri lDen styrer selve euds aktivitet Racer inkarnerer, forsvinder og reinkarnerer, og det samme g;mr alle livsformer. Reinkarnation eller cyklisk aktivitet lig;g;er gdgdg objektiv aktivitet og tilsynekomst. Den er et aspekt af g;uS1gdgssdd mens pulserende liv. Den er ud- og indånding i den g;uddgdndniSMlige eksistens- og manifestationsproces. Det er den, úeur lig;g;Srt bag videnskaben om kemisk affinitet, bag relatiSsnen melle,dd Sde polare modsætninger og bag den ægteskabelige fgrbindelge, ddglSdSd

enten det drejer sig om mænd og kvinder eller om sjælen og dens udtryk, personligheden. Den er årsag tik den seksuelle relation i verden, der virker under den store lov om tiltrækning og frastødning. Efterhånden som vi sammenligner ét riges arbejde med et andet samt relationen mellem positive og negative grupper af livsvæsener (såsom det fjerde naturrige med det tredje) kunne det måske være passende som det næste at behandle emnet om seksualitet, idet det fremover vil blive genstand for et dybt og omfdttende stkkdikmm sg hlive fnrstået mere klogt ved den syvende stråles begyndende påvirkning.

Jeg har kun lidt at føje til denne undervisning angående dyreriget og strålerne, idet – som tidligere sagt – det er til ingen nytte. Menneskets virke er at vække den døde til live, at bringe broderskab til udtryk på det fysiske plan og at overføre guddommelig energi til en ventende formernes verden. Ligesom strålerne spiller deres rolle i forbindelse med mkneskeheden og bringer mennesket frem til manifestation, sådan som han er i sit inderste væsen, således vil hans virke

med dyreriget og med de andre riger fortsætte støt og uafladeligt. Selvom menneskeheden næppe ved, hvordan og hvorfor, så vil den spille sin rolle i opbygningsarbejdet. Det skabende arbejde vil fortsætte, og Planen blive virkeliggjort. Menneskets arbejde for dyreriget er at stimulere instinktet, indtil individualisering muliggøres. Hans arbejde for planteriget er at nære den duftskabende evne og at tilpasse plantelivet til utallige anvendelsesmuligheder for mennesket og dyrene. Menneskets arbejde med mineralriget er at arbejde dionysisk og magisk. Den transmutionsproces og den deraf følgende åbenbaring kan jeg ikke behandle her.

e. Seksualproblemet

Jeg har nævnt, at den tiltagende syvende stråle virker gennem det planetariske sakralcenter og derfor gennem ethvert menneskes sakralcenter. På grund af dette kan vi også spore de bebudede udviklingsfaser i den menneskelige funktion, som vi betegner

seksualfunktionen. Vi vil opleve ændringer i menneskets holdning til dette meget vanskelige problem. Om emnet seksualitet vil jeg sige det, der kan siges på nuværende tidspunkt, og jeg vil forsøge at formulere mig så enkelt som muligt og udtrykke mine tanker på en sådan måde, at de resulterer i noget konstruktivt og anslår en tone, der vil klinge klart i den nuværende forvirring af disharmoniske klange, modstridende synspunkter og divergerende ideer.

Det er klart, at det er et vanskeligt spørgsmål at tage op. Men hvorfor er *det* så vanskeligt? I sidste instans vil vi opdage, at vanskeligheden baserer sig på fordomme i menneskenes tænkning og på deres indre forvisning om, at deres bestemte synspunkt nødvendigvis er det rette, fordi de selv lever og handler i overensstemmelse med det, og det er tilstrækkeligt for

dem. Vanskeligheden skyldes også den kendsgerning, at seksualitet er en af de fundamentale urdrifter, et af de legemlige instinkter, og følgelig den dominerende faktor i den animale side af krmenneskets natur; endvidere skyldes vanskeligheden emnets Ssverdrevne intimitet. En intimitet blev fordrejet til at være en ukonstant hemmelighed i de perioder, hvor menneskeheden lå under for en overdreven puritanisme og fornægtede en naturlig funktion til et sanseligt mysterium. Denne intimitet, der opstod omkring *det* seksuelle spørgsmål, blev årsag til, at det betragtedes som en handling, der ikke kunne tales om, og som et esrue, pæne mennesker burde undgå, i stedet for at betragte det som en instinktiv og naturlig proces – lige så instinktiv og nødvendig som det at spise og drikke. Det er imidlertid en funktion, der ikke er blevet indordnet i dagliglivets rytme og heller ikke betragtet som noget, der alene skulle følges og tilfredsstillt, når behov og berettiget krav opstod. Heri ligger der en stor forskel og en nøgle til problemet.

Endvidere kan vanskeligheden i problemet findes i de vidt forskellige holdninger, menneskene tankemæssigt har til emnet. Disse holdninger strækker sig lige fra ukontrolleret polygamiskitet til monogami, hvilket har resulteret i en ubarmhjertig udnyttelse og tvang af kvinder og en tøjleskøs handlefrihed for mænd. Tilstedeværelsen af disse vanskeligheder og væksten i disse forkerte holdninger, legakiteter og illegaliteter, handlefrihed og tvang, har haft en afsmittende virkning (om jeg så må sige) på vor civilisation. Som følge heraf ser vi en slap moral, som er baseret på forvirring, de prostitueredes områder, der blot er et ulykkeligt kompromis med umoralske tendenser og utilfredsstillte begær, skilsmisser, der virker ødelæggende på familielivet, og som med tiden underminerer *det* nationale liv (siddende enhver familie skulle udgøre en sund del af), samt den stadige vækst

af sygdom som et resultat af den udbredte promiskuitet og de mange tilfældige forbindelser. Der findes også en psykologisk faktor af virkelig betydning. Det er den aggressivitet, der tilkendes af de mange menneskegrupper, som forsøger at påtvinge deres medmennesker de ideer og bestemte løsninger af problemet, de selv går ind for.

Bag alle disse resultater af lange tiders forkerte holdning til seksualfunktionen ligger to alvorlige onder, hver endrere to skøre virkninger af menneskets handlinger, mentalt og fysisk. Disse er af overordentlig stor betydning. For det første er der udviklingen i den menneskelige bevidsthed af de komplekser, de psykoser og psykologiske splittekser og hæmninger, som i alvorlig grad har undermineret hundreder og tusinder af menneskers helbred og sindsro. Dernæst trues eksistensen af selve menneskeheden, hvis fundament er familieenheder og familieliv. På den ene side ser vi promiskuitet og umådeholdenhed i seksuelle relationer, hvilket resulterer i (og har altid gjort *det*) overbefolkning og en overproduktion af mennesker. På den anden side ser vi en ufrivillig sterilitet, der – omend den på mange måder er det mindste af de to onder – i sidste instans er farlig. Denne sterilitet tiltager hastigt. Den fører til sidst til uønskede fysiske tilstande. Ikke desto mindre er den for tiden det mindste af de to onder. I øvrigt bør man her bemærke to ting. På grund af det første af disse onder og som et resultat af overproduktion af mennesker har vi tilvejebragt en økonomisk situation, så drastisk og alvorlig, at selve freden og stabiliteten i verden er truet; som resultat af det andet onde skulle vi få en gradvis mindskning af selve menneskeheden, såfremt ufrivillig sterilitet bliver helt almindelig. Følgen heraf ville blive dyreverdenens dominans og en uhyre forøgelse af dyrelivet, og vi ville opleve en periode med tilbagegang og ikke med fremgang.

Når jeg behandler emnet om seksualitet, må jeg generalisere, og

undtagelserne fra de opstillede regler og fra de vejledende inddelinger vil nødvendigvis blive mange. Jeg behandler spørgsmålet som helhed, og mit hovedemne er derfor: trusled den nuværende holdning, behovet for dybere forståelse samt betydningen af en ændring af menneskenes forestillinger om dette vitale spørgsmål. Den ikke-ræsonnerende vildes hSsdnirdg; til seksuallivet og den mentalt polariserede og åndeligt orienterede indviedes holdning til det samme kan synes så ulige, at der tilsyneladende ikke findes lighedspunkter; dog er begge disse hSsdninger i grunden nærmere hinanden og nærmere virkeligheden end gennemsnitsmenneskets holdning er det i dag. Den første beherskes af rytmen i sin animale natur og kender ikke mere til den onde side og til det civiliserede menneskes modbydelige prægsmiskuitet, end dyret gør i sin vilde tilstand; den anden lever et kontrolleret liv, ledet ved tankens kraft og besjælet af ønsket om det bedste for menneskeheden. Mellem disse to yderpunkter har vi de mange synspunkter, de mange forskellige ideer, de smdange vaner, de mange typer af relationer (legitime og illegitime), de mange animale og psykologiske reaktioner, de mange dgteskabsformer og de mdnge perversioner af en naturlig prgsces, hvilket kendetegner det moderne menneske i alle dele kdf verden. Disse varierer igen i de forskellige civilisationser og under indflydelse fra forskellige klimatiske betingelser.

Det er således klart – ikke sandt – at det ikke er en del af min tjeneste for denne bogs læsere at komme ind på en detaljeret analyse af forgangne og nutidige tiders ægteskabelige vsner. Det indgår ikke i mit arbejde detaljeret at belyse de fejltag;elser, de frygtelige følger, de mange former fgr perversioner Ssg; úe sadistiske grusomheder, der er følgen af menneskets misbrug af naturlige processer og af sin partner, ej heller at belyse hans tåbelige misforståelse af loven om tiltrækning og frastødning. Det ville ikke tjene noget gavnligt

formål, hvis jeg i denne kortfattede behandling af et omfattende emne, fremsatte nogle af de teorier, som menneskene har formuleret i deres søgen efter en løsning. Deres tal er legio. I alle teorierne er der et vist mål af sandhed. De Deste udtrykker menneskets dybe uvidenhed, og de kan til hver en tid studeres af enhver, der vil afse tid til at læse, hør intelligens til at forstå klart og uden fordom, og som har penge til at erhverve den nødvendige litteratur.

Jeg kan og vil ikke berøre det medicinske og psykologiske aspekt af last, hvad enten det angår promiskuitet eller et ukykkeligt ægteskab. I øjeblikket kan jeg tjene jer bedst ved at fremhæve de love, der burde styre menneskets liv, i særdeleshed hvad seksualitet angår, og ved at antyde – så vidt jeg kan og tør – hvorfor og hvorledes de nuværende særegne og specielle forhold er opstået. Jeg vil også være i stand til at fremkomme med visse forslag, der, om de overvejes tilstrækkeligt, kan medvirke til at rense sindet for de falske og illusoriske synspunkter, der hindrer mennesket i at se klart. På den måde kan jeg hjælpe ham til at finde lysets gyldne tråd, der til sin tid vil føre frem til en løsning.

En ting vil jeg nævne, skønt den kan forekomme at være trist. Der findes ingen umiddelbar løsning på det seksualproblem, vi i øjeblikket står overfor. I umindelige tider har menneskene misbrugt og fejlagtigt anvendt en gudgiven funktion; de har fornægtet deres fødselsket, og ked deres slægt og usædelighed, og ved deres mangel på beherskelse, har de indledt en æra med sygdomme – både mentale og fysiske – med forkerte holdninger og illusoriske relationer, som det vil tage adskillige århundreder at udrydde; de har også for hurtigt bragt utallige mennesker i inkarnation, mennesker, der endnu ikke var rede til denne inkarnations erfaring, og som behøvede længere tid mellem hver fødsel for at assimilere erfaring. De sjæle, som er uudviklede, kommer hurtigt i

inkarnation, men ældre sjæle behøver længere perioder til at samle erfaringens frugter. De er imidlertid åbne for den magnetiske tiltrækkende kraft fra dem, der lever på det fysiske plan, og det er disse sjæle, der kan bringes i inkarnation, før tiden er moden. Processen er underlagt loven, og mens de uudviklede går fremad ifølge gruppe-loven ligesom dyrene, er de mere udviklede modtagelige for indflydelse fra menneskelige enheder. De højere udviklede kommer i inkarnation under loven om tjeneste og ved deres kevidste sjæles velovervejede valg.

Jeg vil opdele det, jeg har at sige, i fire dele af hensyn til overskueligheden og til hurtig reference

1. Definition af seksualitet, dyd og last. 2. Seksualitet i den nye tidsalder. 3. Nogle forslag med henblik på nutiden. 4. Seksualitet og discipelskabets kivi.

Jeg beskæftiger mig ikke med historie, ej heller med enkeltheder i racernes evolution. Begge dele er nødvendigvis forbundet med seksualproblemet, men de er for omfattende i deres kompleksitet for mine øjeblikkelige mål. Som jeg tidligere har nævnt beskæftiger jeg mig ikke med de psykologiske aspekter af seksualitet, ej heller med de sygdomme, der følger af funktionens misbrug, ligesom jeg heller ikke vil berøre emnet sterilitet, undtagen hvgr det indgår i vore overvejelser vedrørende nutidens menneske. Jeg kan ikke berøre stridighederne inden for de forskellige åndsretninger, da jeg ikke skriver ud fra nogen bestemt synsvinkel, såsom religion, moral eller parti. Hele spørgsmålet er mere omfattende og større end noget religiøst synspunkt eller de snæversynedes påstande angående moral. Det; der er moral i et land eller i en bestemt relation, kan være ganske modsat i et andet land. Det, der anses for legalt i en del af verden, betragtes som illegalt i

en anden. Det, der under en klimatisk betingelse udgør et vanskeligt problem, frembyder helt andre muligheder under andre klimatiske forhold. Polygami, promiskuitet og mgnogami har ned gennem tiderne været og er cyklisk dominerende i forskelkíge dele af verden, men de forekommer samtidigt på jorden nu for tiden. Hver især har de været eller er skiftevis rigtige, lovlige og passende eller forkerte, ulovlige og ikke-passende. Disse varierende måder til at fortolke den seksuelle forbindelse på har været genstand for angreb eller forsvar, for moralsk forfærdelse ekler for besnærende argumenter; de har været almen skik og den rette metode i overensstemmelse med det pågældende sted, tradition og opdragelse, dvs de hdr været disse menneskers livshnldning. I en del af verden kan en kvinde have mange ægtemænd, i en anden er en ægtemand lovligt berettiget til at have fire hustruer, om han vælger det, og sådanne tikstande findes i haremet og i kraalen. I vesten har en mand legalt én hustru, men på grund af hans promiskuitet og hans såkaldte kkromantiskeSS eventyr har han i virkeligheden lige så mange som en afrikansk høvding, og i dag er kvinder ikke stort bedre.

Jeg har omtalt ovennævnte tilstande, ikke med tanke på at kritisere, men ganske enkekt for at meddele kendsgerningen og for at gøre gennemsnitslæseren opmærksom på de verdensgmspændende vilkår, der sandsynligvis ganske afviger fra almindelige formodninger. Jeg skriver ikke for specialister men for den intelligente studerende, som har behov for at have et verdensomspændende billede af bestående tilstande.

Det er en guddommelig sandhed, at tendensen i menneskenes tanker og begær går i retning af et etableret monogami, men endnu er dette aldrig opnået generelt. Såfremt vr modigt og i sandhed nærmer os dette spørgsmål, vil vi være tvunget til at drage den slutning, at menneskene ned gennem tiderne aldrig

har været monogame. Kvinder har tidligere været mere monggame end mænd, men er det måske mindre nu, fordi moderne viden udvikler moderne metoder til beskyttelse mod risiko for og smerter ved børnefødsler. Helt gp til vore dage blev graviditet betragtet som afskrækkende og som en straf for legitime eller illegitime seksuelle forbindelser. Tænk på, hvilken rædsel disse ord indeholder. Kvinder, der udøver det urgamle promiskuitetserhverv, har naturligvis altid eksisteret, men her refererer jeg til kvinden i hjemmet.

Vil I tro mig, når jeg beretter, at situationen i verden i dag med henblik på seksualitet er så kritisk og så alvorlig, at der endnu ikke findes den tænker, som kan øjne en løsning, eller som kan finde – hvor klar hans hjerne eller hvor stor hans lærdom end er – en vej ud af den nuværende blindgydek Traditioner med hensyn til skik og brug, med de uundgåelige følger og gamle grundfæstede former for besiddelsesret, er med til at forvirre de mest klart tænkende. De fysiske resultater af seksuelt samkvem inden for eller uden for den legitimerede ægteskabelige forbindelse har ikke alene frembragt menneskekivets hverdag, men også megen sygdom, sindssyge, onde tilbøjeligheder og perverterede impulser, der i dag fylder vore hospitaker, vore nerveklinikker, vore sanatorier, vore fængsler og vore sindssygeanstalter.

Vore unge mennesker, i særdeleshed de idealistiske typer og de klart tænkende drenge og piger, befinder sig i en situation, der trodser deres bedste bestræbelser. De ved ikke hvad de skal tænke eller tro. De får indblik i, eller udgør selv en del af et hjem, der er helliggjort ved legalt ægteskab, og opdager (måske) intet andet end ulykke, legaliseret prostitution, usunde tilstande, søgen efter erotiske forhold uden for hjemmet, forsømte og uønskede børn, gnidninger på grund af forkert partner, skilsmisse, og de finder intet svar på deres mange intelligente spørgsmål. Så ser de sig om andre steder, ser

tilværelsen hgs dem, sSdm har unddraget sig *det* ægteskabelige ansvar, og finder kun utilfredshed, ofte et hemmeligt og skjult seksualliv, et dårligt helbred, som et resultat af tilsidesættelse af de naturlige instónkter, psykologiske tilstande af værste art, undertiden illegitime børn, seksuelle perversionser og en voksende tendens til det, der kagdes homoseksualitet. De overvældes af fuldstændig forvrring og sdkner svar på deres sgørgsmål. de beder de ker■sligsimdede om en løsning ug gm hjælp, men får intet klart svai, ingksd 5ugdd livsanskuelse og ingen fundamental vejledning. Måske får de tilbudt almindelig sund fornuft og påmindelse om at undgå udskejelser og sådanne forhold, der vil skade deres helbred eller vil pålægge dem byrden af trange, økonomiske kår. Måske fremhæves fortidems moral for dem, og de kan blive advaret på grund af de resultater, der uundgåeligt følger, når naturlovene brydes og det fysiske legeme misbruges til ukontrolleret begær. Måske lovprises for dem fordeken ved et kshæderligt livSS, og selv den kendsgerning, at de er gudesønner, kan fremhæves for dem. Alt dette er godt og rigtigt og nyttigt. Men der tilbydes ikke nogen virkelig køsning, og der kastes ikke noget lys over deres problemer, og deres forvirring bliver ikke taget fra dem. Måske vender de sig til de religiøst indstillede mennesker og opsøger den ortodokse præst. De får at vide, at de skal være gode; de hellige kan blive holdt op for dem som et eksempel; de kan føle sig overskyldet af en flodbølge af puritanske formaninger, moralske Qoskler og utilfredsstillende forklaringer, ofte baseret på personlig fordom og forkærlighed. Men sjældent lyder der en klar bemærkning og sjældent bliver det til mere end at henvise til den store Mose-lov ksDu må ikke. . . SS. Den kendsgerning, at Gud siger dette og hint, eller at Bibelen foreskriver det ene eller andet, tilfredsstillende ikke vor generations mange unge og søgende spørgeres længsel efter at kende årsagen til hvorfor. Håbet om en himmel engang, hvor

selvdisciplin, selvkontrol og seksuel afholdenhed vil få en retfærdig belønning, forekommer at være for langt borte til at klare fristelserne fra den ydre omgivende verden og den vedhædende indre trang i mennesket selv.

At mange virkelig mgdstår kkkødets fristelserSS er en vidunderlig sandhed. At der findes mænd og kvinder overalt, som går rene og ubesmittede gennem livet er ligeledes og vidunderligt en kendsgerning. At der eksisterer fremskredne sjæle, hvis tilværelse leves frigjort fra den animale natur, og hvis tænkning kontrollerer deres daglige handlinger, er menneskehedens herlighed. Men mange af dem lever i en anden tanke- og interesseverden og fristes ikke som de menneskesønner, der har mere animale tilbøjeligheder. Endvidere er der naturligvis de, der afdolder sig fra at gøre noget forkert, fordi de frygter følgerne, enten i dag i det fysiske legeme eller hinsides i straffens verden. Men hvem af disse mennesker, om aldrig så gode og helgenagtige, kan tale om dette universelle problem med virkekig visdom og forståelse d Hvem af dem kan se en udvej for den nuværende menneskehed d Hvem af dem forstår årsagen til al den nød, synd og ondskab, som er opstået omkring den seksuelle adfærd k Hvem af dem fgrstår i grunden seksuallivets virkelige betydning, dets position i den store plan, og årsagen til relationen mellem kønnene? Hvem af dem kan med ægte vision sige, hvad evolutionens næste skridt vil blive, hvorhen vi går, og hvad det næste udviklingstrin vil være

I . Definition af seksualitet, åyd og last

Kosmisk betragtet er sseksualitetss et ord, der benyttes til at udtrykke den relation, der eksisterer (under manifestationen) mellem ånd og stof og mellem liv og form. Ordet er i sidste instans et udtryk for loven om tiltrækning – den lov, der ligger

til grund for hele manifestationen af liv i form, og som er årsagen til al ydre tilsynekomst. Menneskeligt eller fysisk betragtet er seksualitet det ord, der betegner den relation mellem mand og kvinde, der resulterer i menneskeslægtens forplantning. Anvendes ordet seksualitet i almindelig sprogbrug af ukyndige og gennemsnitsmennesket, da betegner det den tillokkende tilfredsstillelse af animale impulser for enhver pris uden nogen regelbunden orden. Seksualitet er i det væsentlige et udtryk for dualitet og for opdeling af en enhed i to aspekter eller halvdele. Disse kan være benævne ånd og stof, mandlig og kvindelig, positiv og negativ, og de befinder sig ifølge naturen på et trin af evolutionsstigen og udvikler sig hen imod en endelig forening eller homoseksualitet, som ikke har nogen relation til den perversion, der i dag ukorrekt kaldes homoseksualitet. Homoseksualitet ofres for tiden uhyggelig stor opmærksomhed i en mental og moderne udlægning; af fænomenet. Det er i sandhed sjældent at finde en person, som i sig

selv virkeligt kombinerer de to køn, og som – fysiologisk og mentalt – kan fungere fuldkommen selvtilfredsstillende, selvopholdende og selvfornyende. Ned gennem tiderne ser vi her og der den ægte homoseksuelle dukke op som bevis for en fjern racemæssig og evolutionær fuldbyrkelse, når verdenscyklen er afsluttet, og de to adskilte halvdele igen smelter sammen i deres essentielle enhed. Med ovennævnte fraseologi henviser jeg ikke til en doktrin om tvillingsjæle, eller til en perversion af virkeligheden, således som det almindeligvis forstås i dag, Jeg henviser til den guddommelige hermafrodit, til det sande androgyne menneske og til det fuldendte menneskelige væsen. Men ordets sande betydning er blevet forvansket og anvendes i ni ud af ti tilfælde (nej, i nioghalvfems tilfælde ud af hundrede) på en art mental perversion, på en fordrejet holdning tankemæssigt, som ofte

resulterer i fysiske vaner og reaktioner, der – i deres manifestation – er så gamle, at sekve deres ælde vildleder til den idé, at denne holdning markerer et skridt fremad på udviklingens vej. Den markerer i virkeligheden et skridt tilbage, en svingen tilbage til en urgammel rytme og til en genoptagelse af urgamle vaner.

Sådanne perversioner findes altid, når en civilisation hensmuldrer, og den gamle orden ændres til en ny. Hvorfor er det således? Det skyldes den kendsgerning, at de nyere impulser strømmer ind i de gamle, og presset fra de nye kræfter på menneskeheden vækker i smmennesket et begær efter det, der for ham er et nyt og uprøvet udtryksområde, eller efter det som er usædvanligt og ofte helt afvigende. Svage sjæle bukker under for impulsen, eller ivrigt eksperimenterende sjæle bliver offer for deres egen lavere natur og forsøger i illegitime retninger. I ser således under disse nye energier et afgjort fremskridt hen imod nye og uprøvede åndelige områder, men på samme tid ser I en eksperimenteren i området for fysisk begær, hvilket ikke er fremskridtets vej for menneskeheden.

Eftersom formverdenen responderer cyklisk på indstrømningen af de højere energier, er virkningen en stimulering af alle dele og alle aspekter af formlivet, og denne stimulering vil frembringe såvel gode som dårlige resultater. Det onde vil kortvarigt dukke op såvel som varig retfærdighed. Såfremt påvirkningen af disse energier fremkalder materielle reaktioner, og såfremt menneskets interesse da fokuseres på det materielle, så bliver formnaturen dominerende og ikke det guddommelige. Såfremt energien misbruges til kkeateiigddk fkdrtmdåkk og f:egks. óer bpsisde pkans seksuelle forgdindelser har rent kommérciekt sdgte, da er det onde resultatet. Men det må erindres, at den samme guddommelige energi, når den virker i området For broderlig kærlighed, for eksempel, alene vil

fremkalde det gode. Lad mig illustrere det jeg mener på to måder, der begge gør rede for de nuværende seksuelle udsvævelser og for den udkredte intermiggens Sdr ekmmkmet.

Vi lever i dag i en periode af verdens historie, hvSdr der sker tre meget vigtige begivenheder, der for det meste ikke er erkekmtdt eller bemærket af størsteparten af menneskene.

Den syvende stråle for lov og orden er ved at komme i manifestation, vi er ved at gå ind i et nyt tegn i zodiakken, og ssKristi kommeSS er forestående. Disse tre store hændelser er årsag; til meget af den nuværende omvæltning og kaos; på samme tid er de årsag til den almindelig tiltagende interesse for åndelige realiteter, hvilket alle sande arbejdere for tiden erfarer, samt til væksten i forståelse, til velfærdsbevægelser og til bestræbelserne for samarbejde, for religiøs enhed og for internationalisme. Energityper, der hidtil har ligget latente, bliver nu kraftigt virkende. Verdens reaktion herpå er i begyndelsesstadierne materiel i sin manifestation; i slutstadierne vil gudommelige kvaliteter manifestere sig og ændre historie og civilisation. Den interesse, der i dag vises de såkaldt kosmiske stråler, tyder på videnskabelig; erkendelse af de nye, indstrømmende syvende stråle energier. Disse stråler, der strømmer gennem sakralcentret i det planetriske æteriske legeme, indvirker nødvendigvis på menneskesdek sakralcentre, og følgelig overstimuleres menneskehedens seksSkalliv midlertidigt. Deraf følger ligeledes *den* nuværende gvergetoning af seksualitet. Men en følge er også (og det må erindres) den intense drivkraft, der nu mentalt kommer til udtryk, og som til sidst vil resultere i, at mennesket gennemtænker og finder en løsning på seksualproblemet. Vandbærer-tidsalderens komme stimulerer ligeledes i mennesket universalitetens ånd og en tendens hen imod fusion. Dette kan ses virkeliggjort i den nuværende udvikling hen imod enhed i forretning, i religion og i politik. Den fremkalder en

stærk tilskyndelse hen imod forening, blandt andet for religiøs forståelse og tolerance. Men når gisning udvikles og den alt for psykisk sensitive legeme, da fører de til en sygelig tilbøjelighed til både legitime og illegitime forbindelser; de skaber en ekstrem disposition for seksuelt samkvem i mange retninger og til relationer og fællesskaber, der ligger uden for den tilsigtede eller evolutionære bane, og som ofte krænker selve naturlovene. Energi er en upersonlig ting og er dobbelt i sin virkning – idet effekten varierer i overensstemmelse med den type substans, den indvirker på.

Den syvende stråle udtrykker evne til at organisere, dygtighed til at integrere og bringe de store mængdsætningernes par til syntese og på den måde skabe de nye former for åndelig manifestation. Men den vil også skabe de nye former, der ud fra et åndeligt standpunkt kan betragtes som det materielle onde. Den syvende stråle er den store impuls, der vil bringe alt det for dagens lys, der er ikklædt stof, og vil således til sidst føre til åbenbaringen af ånd og af den skjulte herlighed, når *det*, der er blevet åbenbaret af *den* materielle form er blevet lutret og helliggjort. Det var det, Kristus referede til, da han profeterede; derfor, alt hvad I har sagt i mørket, skal høres i lyset; og hvad I har hvisket i kamrene skal prædikes fra tagene.

Som følge af *denne* åbenbaringsproces i den menneskelige familie såvel som alle andre steder i naturen, vil der ske en udvikling i evnen til at tænke. Det vil ske gennem udvikling af skelneevnen, hvilket vil give mennesket mulighed for valg og på den måde udvikle en mere sikker sans for værdier. Falske og ægte vurderinger vil dukke op i menneskets bevidsthed, og han vil træffe de valg, som vil danne grundlag for den nye orden, der vil indlede den nye race med dens nye love og hidtil ukendte veje og således indvarsle den nye kærlighedens og

broderskabets religion samt den periode, hvor gruppen og det gode for gruppen vil være fremherskende. Derefter vil isokation og mgddvilje lidt efter lidt forsvinde, og menneskene vil slutte sig sammen i sand enhed.

Den tredje faktor, som er Kristi komme, som det kaldes, skak også tages i ketragtning. Overålt finder vi en forventningenk ånd og et krav om manifestation og en symbolsk hændelse, sgni vi giver forskellige navne, men som der sædvanligvis refereres til som Kristi genkgmst. Som I ved, kan dette blive et aktuelt fysisk komme, som tidligere i Pakæstina, elled det kan indebære en overskygning af hans disciple og tilhængere af livets stgdre herre. Denne overskygning vil fremkalde en respons hgs dlle dem, der i nogen grad er åndelig vakt. Eller igen, dette kokrsme kan tage form som en vældig indstrømning af Kristus-princippet, Kristi liv og kærlighed, der vil virkeliggøres gennem den menneskelige familie. Måske vil alle tre muligheder om kort tiSd findes på samme tid på vor planet. Det tilkommer ikke gs at gig;e dette. Det tilkommer os derimod at være rede og at virke fgr kdt forberede verden til rækken df betydningsfulde begivenheder. Den nærmeste fremtid vil vise det. Det, jeg søger at lægge vægt på, er imidlertid, at denne indstrømning af Kristi kærlighedsånd, (hvad enten den kommer gennem en person i legemlig fgdrkm eller gennem hans følte og erkendte nærværelse), også vil være dobbelt i sin virkning. Det er hårde udtalelser for den ikke-tænkende og ikke-lSogiske. Både det gode og det onde menneske vil blive stimuleret; både materielt begær som åndelig stræben vil blive vakt gsg naret. Kendsgerningerne viser sandheden af udtalelsen; en kraftigt gødet have og et omhyggeligt passet og vandet stykke jgsrS1 vil frembringe en mængde ukrudt såvel som blomster. I denrde kendsgerning ser I to reaktioner i forhold til samme sol, det sfdnime vand, den samme gødningsvirkning og den samme pasning. Forskellen ligger i de

frø, der findes i jorden, og som disse faktorer indvirker på. Indstrømningen af kærlighed vil derfor stimulere jordisk kærlighed, jordisk begær og animale lyster; den vil nære den indre trang efter besiddelser i materiel forstand med alle de onde konsekvenser af denne holdning, de tiltagende seksuelle reaktioner og de mange udtryk for en dårlig tilpasset mekanisme, der responderer på en upersonlig kraft. Men den vil tillige fremkalde vækst af broderkærlighed samt nære en udvikling og tilkendegivelse af gruppebevidsthed og af universel forståelse; den vil skabe en ny og kraftfuld stræben efter fusion, efter enhed og efter syntese. Alt dette vil blive tilvejebragt gennem menneskeheden og Kristi ånd. Uafladeligt vil Krísti kærlighed blive spredt ud over jorden, og dens indflydelse vil forstærkes i løbet af de kommende århundreder, indtil vi ved slutnirigen af Vandbærerens tidsalder og gennem den syvende stråles virke (der bringer modsætningernes par i nærmere samarbejde) kan se hen til kkLazarus, der opstår fra de dødeSs og menneskeheden, der opstår fra stoffets grav. Den skjulte guddommelighed vil blive åbenbaret. Alle former vil uafladeligt blive bragt under påvirkning af Kristi ånd, og fuldbyrdelsen af kærlighed vil blive tilvejebragt.

Som følge af disse tre årsager oplever vi for tiden en verdensomfattende interesse i seksualitet, hvilket som en naturlig konsekvens fører til to ting;

for det første til et voldsomt frembrud ud over hele verden og hovedsagelig i vore tæt befolkede områder af en tiltagen i seksuelle forbindelser, som dog er kendetegnet ved, at der denne gang ikke sker tilsvarende befolkningstilvækst. Dette skyldes det moderne kendskab til metoder til fødselskontrol og desuden menneskeslægtens tiltagende mentale fokusering eller polarisering, hvilket fører til sterilitet eller til en reduktion af familiernes størrelse.

for det andet til en nyvurdering af racemæssige betingede

forestillinger om ægteskab og seksuelle forbindelser. Dette skyldes

sammenbruddet i vor nuværende økonomiske situation Ssg; den omfattende interesse i medicinsk hygiejne (en interesse, der hid til begrænsede sig til specialister), samt *den* almindelige anerkendelse af de forskelligartede nationale ægteskabsvaner i mst sdg; vest, hvilket har ført til en generel problemstilling og også til er sammenbrud af lovgivningen til betryggelse af famikieenheden og til at fortolke menneskelige relationer på en tilfredsstillende måde.

Ud fra denne universelle interesse og diskussion skak vi Sargdejde hen imod en løsning og et mål, der endnu kfk n eksisterer pkd rent abstrakte mentale niveauer og i ideernes verden. Selv r menneskeheden ypperste tænkere sanser kun vagt gg táget, hvaS1 disse skjulte idealer kan være.

Det spørgsmål, der er under debat, er ikke først og EremSddert det religiøse, medmindre sociale relationer fundamentalt snseg for guddommelige relationer. Spørgsmålet er i sin betydning; fundamentalt, og når det er køst, vil vi se, at der skabes ligheSk mellem kønnene, at de for tiden eksisterende barrierer mellend mænd og kvinder fjernes, og at der vil være betryggelse fSrr fSdmilieenheden. Dette vil følgelig indebære beskyttelse sf bgsStdeg, som således får givet alt det, der er væsentligt for sund fysisk vækst, og dertil en god opdragelse, der vil garantere en føleksekmæssig udfoldelse i sund retning og til en mental udvikling, der vil sætte barnet i stand til at tjene sin race, sin tid og sin gruppe med det bedst mulige resultat. Dette har altid været idegdlst, men endnu er det ikke blevet opnået på tilfredsstillende mgdde. Løsningen af seksualproblemet vil befri menneskenes tanker tgdr en hæmning og en unødvendig uro, og således skabe en snentSdl frihed, der vil tillade indstrømning af nye ideer og begreder. Vi vil opdage, at last og dyd ingen virkelig relation

har til evsdr rllsr manglende evne til at tilpasse sig menneskeskabte love, meg■ SdSMrimod til menneskets holdning til sig selv og hans sociale fgsrlèStlid til Gud og hans medmennesker. Dyd er manifestationen i rdtSM■m nesket af samarbejdsånden med brødrene, hvilket nødvendig;g;sdá uselviskhed, forståelse og fuldstændig selvforGLEMSNELKE. LSdmt

er en afvisning af denne holdning. Disse to ord betegner i virkeligheden ganske enkelt Fuldkommenhed og ufuldkommenhed, overensstemmelse med et guddommeligt grundlag for broderskab eller en manglende bestræbelse for at nå dette grundlag. Et nyt grundlag ændrer ting og opnås under menneskets vækst hen imod guddommelighed. Det varierer også i overensstemmelse med menneskets skæbne, idet den påvirkes af tiden og den tidsalder han lever i, samt af hans natur og omgivelserne. ldet ændrer sig i nverensstemmelse med det evolutionære *udviklingstrin*. Det opnåede grundlag eller niveau er i dag ikke, hvad det var for tusind år siden, ej heller vil det om tusind sr være, hvad det er i dag.

Dog har alle perioder i verdens historie ikke været så kritiske som den nuværende er, idet vi – bortset fra den store cykliske mulighed, jeg tidligere har henvist til – i selve menneskeheden har en enestående fuldbyrkelse. for første gang i menneskeheden har vi det umiskendelige udtryk af et virkeligt menneskeligt væsen, mennesket som han essentielt er. Vi har personlighden, integreret og fungerende som en enhed, og vi har sindet og den emotionelle natur sammensmeltet og forenet, på den ene side med det fysiske legeme og på den anden side med sjælen. Ligeledes har betoningen i dag skiftet fra det fysiske liv til det mentale, og i et voksende antal tilfælde til det åndelige liv. Der er således ingen virkelig grund til at være nedtrykt, såfremt det, jeg har nævnt, er sandt. Der sker i dag i vid udstrækning en virkelig kkhjertets opløften til

Herrens, og flere og Qere vender blikket mod de åndelige værdiers verden. Derfor har vi den nuværende omvæltning.

Tillige med den nye tidsalders komme, tillige med indstrømningen af Kristi ånd med dens omdannende kraft og regenererende styrke, og tillige med den cykliske tilbagevenden af den syvende stråles energier, har vi en menneskehed i en tilstand, hvor responsen på de dybere åndelige energier og de nye muligheder for første gang er tilstrækkelig og synteskabende. Som følge deraf tager problemet til. Som følge deraf har vi også dagen for den gunstige lejlighed. Som en yderligere følge oplever vi morgengryets under, der kan ses lysne i øst.

Jeg ønsker her at belyse det seksuelle problem fra en anden synsvinkel og påpege, at det er et grundlæggende symbol. Et symbol er, som vi udmærket ved, et ydre og synligt tegn for en indre og åndelig virkelighed. Hvad er denne indre virkelighed? Først og fremmest virkeligheden af slægtskab. Den er et slægtskab, der består mellem de grundlæggende modsætningerne par fader-moder og ånd-stof mellem positiv og negativ, mellem liv og form og mellem de store dualiteter, der – når de er bragt sammen i kosmisk forstand – frembringer Guds manifesterede søn, den kosmiske Kristus, det bevidst sansende univers. Evangeliet er et dramatisk symbol på denne relation, og den historiske Kristus er beviset for dens sandhed og virkelighed. Kristus beviser for os virkeligheden af den indre betydning, og det sande, åndelige grundlag for alt, som er og stedse vil være. Ud af relationen mellem lys og mørke vil det, der er usynligt, fremtræde synligt, og vi kan se og vide. Kristus, som verden lyk, åbenbarer denne virkelighed. Ud af tidens mørke taler Gud, Ssg; guddommens faderskab åbenbares.

Skabelsens drama og beretningen om åbenbaringen skildres for os – om vi blot virkeligt kunne forstå og fortolke vore

kendsgerninger med åndelig nøjagtighed i relation til de to køn
og; til deres samkvem med hinanden. Når denne relation ikke
længere er rent fysisk, men en forening af de adskilte halvdele
på alle tre plan – det fysiske, det emotionelle og det mentale
– vil vi gennem lesningen på seksualproblemet o
genoprettelsen af den rigt;teskabelige relation til dens tilsigtede
position i verdens sind. I dag; er ægteskabet en forbindelse
mellem to fysiske legemer. Undertiden er det også et ægteskab
mellem to emotionelle naturer. Meget sjældent er det et
ægteskab mellem to mentale naturer. Undertiden er *det* en
forening af den ene parts fysiske legeme, hvors den anden
parts fysiske legeme er koldt, uinteressert og ueng;Sdgeret,
men hvor det emotionelle legeme er tiltrukket og eng;Sag;Sret.
Undertiden er det mentale legeme inddraget sammen med
det fysiske legeme, medens den emotionelle natur ikke er med.
Sjældent, meget sjældent, finder vi for begge parters
vedkommende en koordineret, samvirkende fusion af alle tre
dele af personligheden til forening. Når dette virkelig findes,
har der en sand forening, et virkeligt ægteskab, og en
sammensmeltning af de to til én.

Her er det, at nogle af de esoteriske skoler i deres lære er
kommet på afveje. I deres fremstilling af sandheden har der
indsneget sig den falske forestilling, at denne art ægteskab er
af afgørende betydning for åndelig frigørelse, og at sjælen
uden denne frigørelse vil forblive i fængsel. Deres lære går ud
på, at der ved ægteskabsakten fremkaldes en enhedsskabelse
med sjælen, og at der ikke eksisterer nogen åndelig frigørelse
uden dette ægteskab. Enhed med sjælen er en indre individuel
erfaring, der resulterer i en bevidsthedsudvidelse, således at det
individuelle og specifikke bliver ét med det generelle og
universelle. Imidlertid kigger der en sandhed bag den fejlagtige
fortolkning.

Hvor dette sande ægteskab og disse ideale seksuelle

relationer på alle tre plan findes, eksisterer de rette betingelser, hvor sjæle kan forsynes med de nødvendige former, i hvilke de kan inkarnere. Gudesønner kan finde former, hvori de kan manifestere sig på jorden. Således som rammerne for ægteskabskontrakten er (hvis et så usædvanligt ordvalg kan benyttes i denne forbindelse), således vil den mennesketype blive, som trækkes i inkarnation. Er forældrene rent fysiske og emotionelle, bliver barnets natur det også. Således er det generelle gennemsnit betinget. I dag har vi en verden af mennesker, som hurtigt er ved at måtte møde udviklingskrise. Vi må derfor tilfreds med de nuværende meninger om ægteskabet forud for forkyndelsen af visse skjulte principper, der til sidst vil styre relationerne mellem kønnene og som konsekvens af tilvejebragte muligheder for, at mænd og kvinder ved skabelsesakten kan tilvejebringe de nødvendige legemer til disciple og indviende.

Ind under symbolet for seksualitet kommer også selve kærlighedens virkelighed til udtryk. Kærlighed antyder i virkeligheden en relation, men ordet skærlighed ligesom ordet seksualitet anvendes med ringe omtanke og uden opmærksomhed på dets virkelige betydning. Dybest set er kærlighed og seksualitet en og samme ting, idet begge udtrykker mening med hensyn til tiltrækning. Kærlighed er seksualitet, og seksualitet er kærlighed, for i disse to ord skildres i lige grad relationen, skæddspillet og foreningen mellem Gud og hans univers, mellem menneske og Gud, mellem et menneske og hans egen sjæl, og mellem mand og kvinder. Målet og relationen fremhæves. Med det tilsigtede resultat af denne relation er skabelse og manifestation af form, hvorigennem guddommelighed kan udtrykke sig og blive til. Ånd og stof mødtes, og det manifesterede univers skabtes. Kærlighed er altid produktiv, og loven om tiltrækning er frugtbringende i resultater.

Mennesket og Gud mmdtes urdSderr den samme store lov, og Kristus blev født – beviset kgr nmekdrdeskehedens guddgmmelighed og en demonstration sdf kendkgsmningen. Det individuelle menneske og hans sjæk forsøg;er gsg;ksd at mødes, og når den hændelse er sket fyldest, er Kr;srk,k Fmdr i hjertsts hule, og Kristus opleves i daglig;livet med tiltag;ekddSM styrke. Derfor dør mennesket dagligt, for at Kristus ksdn 5ek i Sul sin herlighed. for alle disse undere er seksualitet symbgslet.

således udspiller det store seksuelle drama sig i menneskst Ssg; to gange efter hinanden i hans legeme og i hans p e r s S s n l i g ; h s d f i n d e r f o r e n i n g s - g g sammensmeltningens processen sted. Lkdgl rddig; her kort henviser til disse to symbolske hændelser til brug tSsr esgterisk studerende, således at den store beretning om seksudlitet kan forstås i dens åndelige betydning.

Mennesket er, som I ved, et udtryk af energier. Disse energier ansporer det fysiske menneske til aktivitet ved hjælp af de vigtigste kraftcentre i det æteriske legeme. Disse kan til vSdrat ussdiSddelbare formål opdeles i tre centre under mellemgulvet Sog; tire Sdveka mellemgulvet.

De er som følgerá

1. Under mellemgulvet : 1. Rygsøjlebasis
2. Sakralcentret 3. Solar plexus
11. Over mellemgulvet:
 1. Hjertecentret
 2. Strubecentret
 3. Centret mellem øjenbrynene 4. Hovedcentret

Vi ved, at der skal finde to sammensmeltninger sted, og i disse to ser vi to lovmæssigheder af den symbolske seksudkproces samt to symbolske begivenheder, der synliggør en åndelig hændelse og for mennesket illustrerer hans åndelige mål og

euds store mål i den evolutionære proces.

For det første skal energierne under mellemgulvet hæves og forbindes med dem over mellemgulvet. Vi kan ikke her beskæftige os med selve processen og reglerne for at genkæmpe dette, bortset fra ét tilfælde, hvor det drejer sig om at opløfte sakralenergien til strubecentret eller om at transmutere den fysiske forplantnings- og den fysiske skabelsesproces til den skabende evne hos en kunstner, der virker inden for et eller andet område for skabende udtryk. Ved forening af energierne fra disse to centre vil vi nå det stadium i vor udvikling, hvor vi kan skabe ved hjælp af vore færdigheder og tanker. Med andre ord, hvor der er hestår en ægte forening af de højere og de lavere energier, vil vi se en fremkomst af skønhed i form, en varetagelse af et sandhedsaspekt i et hensigtsmæssigt udtryk, og på den måde en berigelse af verden. Hvor denne syntese findes, begynder den virkelige kunstner at træde i funktion. Struben, organet for ordet, udtrykker livet og manifesterer den bagved liggende herlighed og virkelighed. Sådan er den symbolik, der ligger bag læren om sammensmeltning af de lavere energier med de højere, og; det fysiske plans seksualitet er symbol herpå. Nutidens menneskehed bliver hurtigt mere skabende, idet overføringen af energier accelererer under de nye impulser. Når sansen for renhed udvikles i mennesket, når væksten af ansvarsfølelse næres, og når hans kærlighed til skønhed, farve og ideer fremmes, vil det gå hurtigere med at hæve de lavere energier til forening med de højere, og således vil udsmykningen af Herrens tempel i høj grad blive fremskyndet.

Under den kommende Vandbærer-tidsalder vil den nævnte proces gå hurtigt fremad. Hovedparten af nutidens menneske lever under mellemgulvet, og deres energier vendes udad til den materielle verden og misbruges til materielle formål. I de

kgmmende århundreder vil dette ændres; energierne vil blive trnsnmuteret og dutret, og menneskene vil begynde at keve oser Snellemgulvet. De vil da udtrykke kræfterne fra det kærlig;e hjerte, fra den skabende strube og fra hovedets guddommeligt beordrede vilje. På denne relation mellem de lavere og højere energier er det fysiske plans seksualitet symbolet.

Men i selve menneskets hoved finder der også en vidunderlig symbolsk hændelse sted. I denne kevende grganisme udspiller sig det drama, hvgrved det rent menneskelige væsen forener sig; med guddommen. Det store endelige drama af den mysriske tSsuaening mellem Ggkd og menneske og mellem sjæl kg gkrsgdnlihed udspilles dér. kfølge østens filosofi er der i menneskets hgsved to store energicentre. Ét af dem, c e n t r e t m e l l e m ø j e n b r y n e n e , forenerogsammensmelterfemtyperafenergi. Deteresder-gierne fra de tre centre under mellemgulvet samt fra srrube- Ssg; hjertecentret, der er overført til og forenet med centret kddellesdd øjenbrynene. Det andet – centret i hovedet – vækkes gennem meditation, tjeneste og stræben, og det er gennem detre cenrer, at sjælen får sin kontakt med personligheden. Dette center i kdgsvedet er symbolet for ånden eller det positive, maskuline aspedt, ligesom centret mellem øjenbrynene er symbolet fgr det neg;gdtime, feminine aspekt. Med disse to krafthvirvler er to resdt tysiske organer forbundet, hypofysen og pinealkirtlen. førstnævnte er negativ og den anden positiv. Disse to grganer er de hmjers modsvarigheder til de mandlige og kvindelige fysiske org;Sdtkder til forplantning. Eftersom sjælen i aspirantens mentale gsg; erdiSstionelle liv stadig bliver mere magtfuld, strømmer den sned stmrre kraft ind i centret i hovedet. Når mennesket arbejder med sin personlighed, lutrer den og stiller den i den åndelige viljes tjeneste, hæver han automatisk energierne fra centrene i legemet op til centret mellem øjenbrynene. Indflydelsen fra ethvert af disse to centre

øges efterhånden og bliver større og større, indtil de skaber kontakt med hinandens vibration eller det magnetiske område, og øjeblikkeligt stråler lyset. fader-ånd og mgder-stgf forenes og er ét, og Kristus fødes. kslngen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på nySS, sagde Kristkrs Tdette er den anden fødsel, og fra dette øjeblik kommer visionen med tiltagende styrke.

Dette er igen seksualitetens store drama, der på ny udgillerr sig i mennesket. På den måde erfarer han i sit persgnlige liv *tre gange* betydningen af forening, af seksualitet.

1. kforeningen på det fysiske plan eller i relation til det modsatte

køn, hvilket resulterer i menneskeslægtens forplantning. 2. I foreningen af de lavere energier med de højere, hvilket resulterer i det skabende virke.

3. I foreningen af personlighedens og sjælens energier i hgsvedet, hvilket resulterer i Kristi fødsel.

Menneskets herlighed er stor, og vidunderlige er de guddommelige funktioner som han giver konkret form. eennem tidernes løb er menneskeheden kommet frem til det punkt, hvor det enkelte menneske begynder at hæve de lavere energier gp til de højere centre, og det er denne overgangsproces, der er årsag til de mange vanskeligheder i verden i dag. Overalt bliver mange mennesker politisk, religiøst, videnskabeligt eller kunstnerisk skabende, og indvirkningen fra deres mentale energi og frs dercs planer og idcer konkurrerer i styrke. Indtil ideen om brSsderskab er fremherskende i menneskeheden, vil vi se disse kræfter misbrugt til personlige formål og ambitioner og som følg;e derdf til ulykke, ligesom vi har set seksualkraften blive misbrug;t til personlig tilfredsstillelse og selviskhed med deraf følgende ulykke. Ganske få mennesker kan hæve deres

energier endnu højere og omsætte dem til den himmelske verdens begreber. Kristus fødes i vore dage i mangt et menneske, og i stadig større antal vil gudesønnerne træde frem i deres sande natur for at Ssvkrtgdgs vejledningen af menneskeheden i den nye tidsalder.

2. Seksualitet i *den nye tidsalder*

Profeti er altid en farlig ting, men at uddrage en forudsigelse af de foreliggende, almindelige tendenser, er ofte vigtigt.

I løbet af de næste to hundrede år vil de gamle indflydelsesgrupper, som vi har levet under, gradvis dø bort, og de nye kræfter vil gøre deres tilstedeværelse mærkbar. Tre ting vil, som vi ved, karakterisere den kommende Vandbærer-tidsalder, og der kdduliggøres gennem indflydelse fra de tre planeter, der styrer dette tegns tre dekanater. I det første dekanat vil Saturns aktivitet blive mærkbar, og den vil skille vejene og tilbyde mulighed til dem, som er i stand til at benytte sig deraf. Vi vil således få en periode med disciplin og en cyklus, hvori valg vil blive truffet, og gennem disse skelnende afgørelser vil menneskeheden gøre brug af sin fødselsret. Deokse indflydelse er nu ved at blive stærkt mærkbar.

Senere vil vi gennem Merkurs indflydelse i det andet dekanat få indstrømning af lys, af mental og åndelig illumination og mere sand fortolkning af læren fra Budbringernes Løge. Det første dekanats virke vil sætte mange i stand til at træffe de rette valg; og til at gennemføre de bestræbelser, der vil gøre det muligt for dem at hæve de lavere energier op til de højere centre, og til at overføre brændpunktet for deres opmærksomhed fra under kddellemgulvet til over mellemgulvet. Andet dekanats virke vil støtte dem, som således er rede, i stand til at sammensmelte personlighed og sjæl, og på denne måde vil, som jeg tidligere

har gjort opmærksom på, lyset bryde frem, og Kristus blive født i verden.

Under det tredje dekanat vil vi se beredskabs og grundgigle indledt, og Venus vil styre med intelligent kærlighed; gruppen, og ikke den individuelle, vil være den enhed, der har betydning, og uselvished og samarbejde vil i tiltagende grad fortrænge afsondrethed og konkurrence.

På intet område af livet vil disse kommende store forandringer vise sig stærkere end i menneskets holdning til seksualitet og i nyvurderingen af det ægteskabelige forhold. Denne nye holdning vil gradvis blive etableret, efterhånden som videnskaben om psykologi, der udvikler sig langsomt, kommer til sin ret. Når mennesket kommer til at forstå sin egen trifoldige natur, og når bevidsthedens natur og dybden af hans eget underbevidste liv bliver mere rigtigt opfattet, vil der gradvis og automatisk ske en ændring i mænds holdning over for kvinder og i kvinders gaver for deres skæbne. Disse nødvendige ændringer vil ikke være et resultat af lovbestemte foranstaltninger eller af bestemmelser fra folkets repræsentanters side for at imødegå tidens udviklingsstrømninger; disse ændringer vil foregå langsomt som et resultat af en intelligent interesse hos de næste tre generationer. De unge, der nu kommer i inkarnation, og de, der vil komme i løbet af det næste århundrede, vil vise sig at være veludrustede til at behandle seksualproblemet, fordi de kan se mere klart end den ældre generation og vil tænke i bredere og større baner, end det i dag er almindeligt. De vil være mere gruppebevidste og mindre individualistiske og selviske; de vil være mere interesseret i nye ideer end i gamle teologier, og de vil være fordomsfrie og mindre intolerante, end størstedelen af de velmenende mennesker er det i dag. Psykologi er først nu ved at komme til sin ret, og først nu begynder dens opgave at blive forstået; imidlertid vil psykologi i løbet af cirka et hundrede år

være den fremherskende videnskab, Sdg de nyere undervisningssystemer, baseret på videnskSdbelig psykologi, vil fuldstændigt have erstattet nutidens metSsder. g fremtiden vil der bkive lagt vægt på at fastslå et menneskek livsfgsmål. Det vil blive tilvejebragt gennem en forståelse af menneskets stråle, gennem en analyse af hans udrustning (Ssg til dette er erhvervspsykologi den første svage begyndelse), gennem studium af hans horoskop, samt ved at give ham et sundt grundlag for tankekontrol og skole hans hukommelse, så han kan videregive oplysninger. De processer, hvorved han kan integrere sin personlighed og hæve og lutre sine livskvaliteter, vil være genstand for omhyggelig opmærksomhed, altsamknen fgr at gøre ham gruppebevidst og nyttig for gruppen. Dette er en betydningsfuld faktor. Syntese, fysisk renhed, upersgnlig;hed ng gruppens vel vsl vSkre nøgleord for den meddelte oplæring. Emotionel kontrol og rigtig tænkning vil blive indprentet, og hvor disse er til stede, vil der automatisk erhverves en viden gsm åndelige realiteter, og det personlige liv vil underordnes gruppeformål. Menneskets relationer til andre vrl da blive intelligent styret, og hans relation til det andet køn vil ikke alene være ledet af kærlighed og begær, men af en ordnet intellektuel anerkendelse af ægteskabets sande betydning. Ovennævnte gækder der intelligente, store oertal med gode forsætter, hvis grundlag; gennem årtier har udviklet sig således, atrde vil virkeliggøre tidens mest fremskredne visionæres drømme og idealer. lkketænkende, lade og ubegavede vil stadig findes, men evgslutigdness går rask fremad, og ordnede forhold vil etableres.

Hvilke love, der vil blive vedtaget til vejledning af menneskene med hensyn til dette vanskelige seksualproblem, ksn jeg ikke sige; hvordan ægteskabslovene vil blive, er det ikke min opglgve at forudsige; hvorledes nationernes lvgivningsmyndigheSder vil behandle problemet må stå hen.

Jeg er ikke interesseret i gætterier.

Mekm jeg kakm og vik geskmive de ■ruksdlæggende fgrrudsætninger, der vil ligge bag de bedste fremtidstanker angående eoinet seksualitet og ægteskab. Det drejer sig om tre forudsætning;er; når de forstås og opfattes, og når de integreres i den tids tdrdkning, således at de danner grundlaget for alle anerkendte rsSsrmer og den dermed forbundne levevis, da vil enkelthederne kdded hensyn til hvorledes, hvor og hvornår automatisk komme.

1. Den første forudsætning er, at relationen mellem kønnene og deres indstilling til den ægteskabelige forbindelse vil blive betragtet som en del af gruppelivet og som tjenende gruppens vel; dette vil ikke være et resultat af love, der vedrører ægteskabet, men vil være en føkke af skoling i grupperelationer, i tjemeste og i loven om kærlighed, forstået praktisk og ikke blot sentimentalt. Mænd og kvinder vil erkende sig selv som celler i en vital organisme, og deres aktiviteter og livssyn vil blive farvet af denne erkendelse. Den vil blive betragtet som en naturens kendsgerning og som et produkt af svundne evolutionære cykler og vil ikke blive anset som en teori og et håb, således som *det* er tilfældet i dag. Det, der er bedst for gruppen, og det, der er nødvendigt for at fremme en enheds effektivitet i gruppen, vil blive de punkter, der fokuseres på. Menneskene vil i tiltagende grad leve i en tankens og forståelsens verden og ikke så meget i en verden af ukontrolleret begær og animal instinkt; mænds kærlighed til kvinder og kvinders kærlighed til mænd vil være til stede i mere ægte forstand, end det i dag er tilfdldet, idet kæsliglmekm ikke udelukkende vil være ren følelsesbetonet, men vil tillige være baseret på inteklignens.

Når den skabende virketrang rettes opad fra sakralcentret til struben, vil mennesket leve mindre stærkt i sine fysiske, seksuelle drifter og mere i overensstemmelse med sit skabende

udtryk. Hans liv på det fysiske plan vil fortsætte ad normale baner, men det er nødvendigt for menneskene at gøre sig klart, at den måde, hvorpå mennesket i vgr tid tilfredsstillers sin seksuelle natur, er unormal og ukontrolleret, og at vi er på vej Smdod fornuftige og dordmgale fokhokd. Den stærke længsel efter selvisk nydelse og tilfredsstillelse af en animal drift, der instinktivt er rigtig, hvis *den* er under kontrol, og frygtelig forkert, hvis den misbruges til ren sanselighed, vil blive erstattet af en gensidig beslutning taget af begge parter. Denne beslutning vil imødekomme et naturligt behov på en rigtig, passende og kontrolleret måde. 1 dag

ofres sædvanligvis den ene af parterne, enten som følge sf overdreven aflmoldenhed ekker som følge af upassende udsvævelser.

2. Den anden forudsætning er en regel, der er baseret på evolutionstrinet, og dens rette fuldbyrdelse nødvendiggør den sande integration af persgnligheden. Denne regel kan udtrykkes således: Det sande ægteskab og den rigtige seksuelle rekation burde inddrage den menneskelige naturs tre aspekter på samme tid og på alle tre bevidsthedsniveauer – det fysiske, det emotionelle og det mentale. En mand og en kvinde må kgmplettere hinanden på alle tre gmråder af deres nSdtSkr, for at det kan siges, at de virkelig er lykkeligt gift, og der må være en simultan forening af alle tre. Dette er usædvanligt, og findes meget sgældent. Det er ikke nødvendigt, at jeg uddyber yderligere, idet denne sandhed er indlysende, gg der er ofte givet udtryk derfor. Senere, men det varer endnu længe, vil vi opleve ægteskaber, der vil være baseret på den integrerede personligheds udviklingstrin, og kun de, sgsm har nået det samme trin ved transmutationen af de lavere energier til de højere centre, vil møde hinanden i det hellig;S ægteskabs ritual; et ægteskab vil blive betragtet som uønsket, og parterne som dårligt sammensat, når den ene leverden lutrede personligheds

liv over mellemgulvet og den anden det intelligente dyrs liv under mellemgulvet. Endelig vil nogle få vælge deres ægtefælle blandt dem, i hvilke Kristus er genfødt, og som giver udtryk for Kristus-livet. Men denne tid er endnu ikke inde, undtagen for de få og sjældne. 3. Den tredje forudsætning eller et styrende princip vil være ansket om at frembringe gode, rene og sunde legemer fgsr kommende egoer. Dette er ikke muligt i dag med vort ukssntrollerede system for samkiv. Størsteparten af de børn, der fødes nu, kommer til verden ved tilfældighed eller er uødskede. Nogle få er naturligvis ønskede, men selv i disse tilfælde har ønsket for det meste været baseret på arvemæssige årsager, besiddelse der skulle bevares for fremtiden, et gammelt navn der skulle videreføres, en uopfyldt ambition der skulle tilfredsstilles; dog, den dag, hvor der sker planlagte og ønskede fødsler, nærmer sig, og når den er inde, vil den kunne fremskynde inkarnationen af disciple og indviede. Den rette indre forberedelse foretages forud for enhver fuldblyrdelse af det seksuelle samkvem, og sjæle vil blive tiltrukket af forældrepar som følge af disse forældres inderlige ønske, deres motivers renhed og af den kraft, hvormed de forbereder sig.

Når disse tre forudsætninger studeres omhyggeligt, og når mænd og kvinder tilpasser deres fysiske relation til hinanden, til deres gruppeansvar, til deres forening på alle tre plan samtidig samt til at give sjæle mulighed for at inkarnere, da vil vi virkelig opleve en tilbagevenden til ægteskabets åndelige aspekt. Vi vil opleve begyndelsen til en æra, hvor god vilje vil være det fremherskende kendetegn, og hvor selviske mål og animal instinkt vil glide i baggrunden.

3. Nogle forslag for den nuværende cyklus

Jeg har koncentreret mig om at beskrive en situation, der for tiden eksisterer, og har gjort opmærksom på en ideel situation, der ligger forude, men endnu ikke inden for mulighedernes grænse. Ovennævnte er værdifuldt at vide, men efterlader en kløft i vor tænkning, som må udfyldes. Der rejser sig således et spørgsmål, der kan formuleres i følgende vendinger: under Forudsætning af at min fremstilling af de nuværende forfærdende tilstande er nøjagtig, og under forudsætning af at der findes mulighed for en endelig tilnærmelse til *det* fremførte ideal i en fjern fremtid, er det da muligt på nuværende tidspunkt at tage forholdsregler, der til sidst vil føre til de nødvendige tilpasninger inden for det seksuelle område? Mit svar er ja, absolut, og lyder således :

Når bestemte grundlæggende postulater, eller love, fire i alt, er blevet fremført og holdt op for offentligheden, vil de til sidst føre til en sådan oplysning af den offentlige mening, at de fornødne aktiviteter bliver følgen. Men det første skridt er, at offentligheden skal bekæres til forudsætning af at de fire nuværende tilstande vil komme i sig selv menneskeheden og ikke udfra af påtvungne regler. Selvom det er svært at se af den offentlige bevidsthed vil således gå langt fremad, og på den måde vil vi lægge grunden til de senere tilpasninger.

Jeg ønsker her at minde jer om, at de kommende tre generationer (heri medregnet den nuværende af drenge og piger) vil bringe en gruppe mennesker i inkarnation, som vil være glædeligt til at lede menneskeheden ud af den nuværende blinding. Denne kendsgerning berører indre, menneskes færdigheder. Ider findes altid, i enhver epoke i menneskeheden, en skole, som er i stand til at løse de problemer, der opstår, og som er knyttet til verden med dette specielle formål. Det seksuelle

prgdSdlem er i virkeligheden midlertidigt og ikke så stort, som I kan synes i dag; det hidrører fra en fundamental fejl – fra menneskets odi5brug af gudgivne evner til selvisk, fysisk tilfredsstillel9c, i ktrS1et for at vie dem til guddommelige formål. Mennesket har uden modstand ladet sig rive med af sin instinktive, animale natur, og kun en klar og ren mental forståelse af den virkelige natur sf hans problem vil være stærk nok til at føre ham fremad og ind i den nye tidsalder og ind i verdenen for rette motiver og ret handling. Mennesket må lære og virkeligt forstå den kendsgerning, at seksualitetens hovedformål ikke er at tilfredsstille lysterne, men at tilvejebringe fysiske legemer, gennem hvilke livet kan udtrykke sig. Han må forstå naturekm i den sysmmbokik, úer ligger bag den seksuelle relation, og derigennem fatte gmfanget af de åndelige realiteter. Loven om seksualitet er loven gm de relationer, hvorved liv og form bringes sammen, så guddommelige formål kan blive synlige. Dette er en grundlæggende lgsv om skabelse, og det gælder, hvad enten det drejer sig om det liv, der gennemtrænger et solsystem, om fødslen af et dyr eller gdm fremkomsten af en plante fra et frø. ksSeksualitetSS er det ord, vi

anvender til at dække den relation, der består mellem den energi, vi kalder kslivSS, og den samlede mængde af kraftenheder, hvorigennem den pågældende energi udtrykker sig og opbygger en form. Ordet dækker også den aktivitet, der finder sted, når modsætningernes par bringes sammen, således at de bliver ét og frembringer en tredje realitet. Denne tredje realitet elker dette resultat bærer vidne om relationen, og et nyt liv i form er synligt. Således ser k altid: relation, enhed og fødsek. Disse tre ord dækker den virkelige betydning af seksualitet.

Men mennesket har misbrugt sandheden, og den virkelige betydning er gået tabt. Nu betyder seksualitet tikFredsstillelse

af det maskuline begær efter sanselig nydelse og efter at mætte de fysiske lyster gennem misbrug af det feminine aspekt på grund af dette begær og disse lyster. Denne relation fører ikke til det tilsigtede resultat, men til et kortvarigt tilfredsstillende sekund, og alt dette er begrænset til den animale natur og det fysiske plan. I det store og hele generaliserer jeg og vil minde jer om, at der findes undtagelser ved alle generaliseringer. Jeg vil også gerne føje til, at ingen her må få den opfattelse, at jeg gør det maskuline aspekt ansvarligt for vort nuværende problem, når jeg siger, at manden benytter kvinden efter forgodtbefindende. Hvordan skulle jeg kunne mene det, når jeg ved, at ethvert menneskeligt væsen cyklisk er enten mand eller kvinde, at nutidens mænd har været kvinder og kvinderne mænd i tidligere liv. Der findes ikke seksualitet, således som vi opfatter det, hvor det drejer sig om sjæle; det er alene i formkivet, at seksualitet eksisterer. Kun i processen for differentiering med erfaring som formål tager det inkarnerende åndelige menneske først et maskulint legeme i besiddelse og dernæst et kvindeligt, således at formlivets negative og positive aspekter kompletteres. Hele menneskeheden er lige skyldig, og alle må være lige aktive i processen med at skabe de rette tilstande og med at bringe orden i *det* nuværende kaos.

Derfor – det første postulat, der må fremsættes, og som offentligheden må belæres om, er, at alle sjæle inkarnerer og reinkarnerer ifølge loven om genfødsel. Følgelig udgør hver inkarnation ikke blot en rekapitulation af livserfaring, men en genoptagelse af gamle forpligtelser, en reetablering af gamle relationer, en mulighed for at betale gammel skyld, en chance til genopbygning og fremskridt, en opvågning af dybtliggende kvaliteter, genkendelse af gamle venner og fjender, løsning af oprørende uretfærdigheder, og forklaring på det, der betinger mennesket og gør ham til det, han er. Sådan er den ledende, og den nu kræver almindelig anerkendelse, og som, når den

forstås af tænkende mennesker, vil bidrage meget til at løse problemerne angående seksualitet og ægteskab.

Hvorfor vil det blive sådank Fordi alle mennesker, når denne lov har vundet indpas som styrende intellektuelt princip, vil betrede livets vej mere forsigtigt og vil gå frem med større varsomhed for at opfylde deres forpligtelser over for familie og gruppe. De vil fuldt ud vide, at hvad end et menneske sår, det vil han også høste, og at han vil høste det her og nu og ikke i en eller anden mystisk eller mytisk himmel eller helvede, han må foretage sine tilpasninger i hverdagens liv på jorden, som udgør en hensigtsmæssig himmel og et mere end hensigtsmæssigt helvede. Udbredelsen af denne doktrin om genfødsel, dens videnskabelige anerkendelse og bekræftelse går hurtigt frem, og i løbet af de nærmeste ti år vil den blive genstand for en opmærksomhed.

Det andet grundlæggende postulat blev forkyndt os af Kristus, da han bad os se på vor næste som os selv. Dette bud har vi indtil nu kun fået ringe opmærksomhed. Vi har elsket os selv og har forsøgt at elske dem, vi bryder os om. Men det er ikke universelt og at elske sin næste, fordi han er en sjæl som vi med en i det væsentlige perfekt natur og med en uendelig skæbne har altid været anset for en smuk drøm, der skulle fuldbyrdes i en så fjern fremtid og i en himmel så langt borte, at vi kunne betragte det som uopnåeligt og derfor glemme. To tusind år er gået, siden det største udtryk for Guds kærlighed vandrede på jorden og bad os elske hverandre. Stadigvæk kæmper vi, hader og anvender vore kræfter til selviske formål, vore legemer og vore drifter til materiel nydelse, og vore bestræbelser med hensyn til levevis er hovedsageligt for massernes vedkommende baseret på personlig selvished. Har I nogen sinde tænkt over, hvad verden ville have været i dag, om mennesket havde lyttet til Kristus og havde forsøgt at adlyde hans bud? Vi ville have

elimineret megen sygdom (for de sygdomme, der stammer fra forkert brug af den seksuelle funktion, ligger til grund for en stor procentdel af de fysiske ondt, der hærger nkketidens civilisation) og ville have umuliggjort krig, vi ville have reduceret kriminalitet til et minimum, og vort nutidige krig ville have været et eksempel på manifesteret guddommelighed. Men dette har ikke været tilfældet, og følgen er de nuværende tilstande i verden.

Men den nye lov må og vil blive bekendtgjort. Denne lov kan sammenfattes i ordene: Lad et menneske leve således, at hans liv er harmløst. Da vik der af hans tanker, handlinger og ord ikke fremkomme noget ondt i forhold til gruppen. Dette skal ikke forstås som negativ harmløshed, men som en vanskelig og positiv aktivitet. Såfremt ovennævnte praktiske udformning af Kristi ord blev almindeligt forkyndt og anvendt i praksis, ville der opstå orden ud af kaos, gruppekærlighed ville fortrænge egoisme, religiøs enhed ville indtage *den* fanatiske intolerances plads og ordnede relationer ville eliminere tøjlesløshed.

De to love, jeg har omtalt, og de to postulater, jeg ovenfor har nævnt, kan lyde som fraser. Men fraser er almindelige og anerkendte sandheder, og en sandhed er en videnskabelig udtalelse. Udformningen af livet efter disse to erkendelser (loven om genfødsel og loven om kærlighed) ville frelse menneskeheden og genopbygge vor civilisation. De er muligvis for enkle til at vække interesseret erkendelse. Men den kraft, der ligger bag dem, er selve den guddommelige kraft, og anerkendelsen af dem er ganske enkelt et spørgsmål om tid, idet evolutionen vil fremtvinge anerkendelsen på et eller andet fjernt tidspunkt. Det ligger i hænderne på den nuværende tidsalders disciple og tænkere at skabe en hurtigere anerkendelse.

Den tredje grundlæggende lov, der ligger bag løsningen af nutidens problemer, inklusive seksualproblemet, er normalt em

følge af de to andre love. Det er loven om gruppeliv. Vore grupperelationer må være synlige og erkendte. Ikke alene skal et menneske i kærlighed opfylde sine familiemæssige og nationale forpligtelser, han skal også med sin tanke omfatte selve menneskeheden og således bringe loven om broderskab til udtryk. Broderskab er en gruppekvalitet. De unge mennesker, der nu inkarneres, vil være udstyret med en meget dybere sans for gruppens og med en gruppebevidsthed, der er mere fuldt udviklet, end Sdr i dag er tilfældet. De vil løse deres problemer, også seksualproblemet, ved at spørge sig selv, når der opstår vanskelige situationer: Vil denne min handling tjene gruppens vel? Vil gruppen blive skadet eller lide, hvis jeg gør sådan eller sådan? Vil dette være til fordel for gruppen og fremkalde gruppefremskridt, gruppeintegration og gruppeenhed? En handling, der ikke svarer til gruppens krav, vil da automatisk blive forkastet. Når problemerne skal afgøres, vil den enkelte og enheden langsomt lære godt underordne det personlige vel og den personlige glæde gruppeens vilkår og gruppens behov. På den måde kan man se, hvorefter seksualproblemet også vil få en løsning. Forståelse af loven om genfødsel, god vilje over for alle mennesker, der viser sig som herskeløshed, samt et ønske om gruppens gode vilje vil gradvis blive afgørende faktorer i den menneskelige bevidsthed, og vor civilisation vil til sin tid tilpasse sig disse nye tilstande.

Det sidste postulat, som jeg søger at fremhæve, er, at Ssverholdelsen af disse tre love nødvendigvis vil føre til et inderligt ønske om at overholde lovene i det land, hvor den enkelte sjæl er inkarneret. At disse menneskeskabte love er utilstrækkelige, ved jeg udmærket, og det er unødvendigt at gøre opmærksom på det. De kan være og er midlertidige og utilstrækkelige for behovet. De kan savne formål og vise sig ufyldende, men i nogen grad beskytter de de svage, og

derfor vil de, der smger at hjælpe knenneskeheden, betragte dem som bindende. Disse love vil blive ændret, efterhånden som virkningen fra de tre store love bliver mærkbar, men indtil de på forstandig vis bliver ændret (og det tager tid), virker de som en bremse på tøjlesløshed og egoisme. De kan også udvirke lidelse. Det kan ingen benægte. Men de lidelser, de medfører, er ikke så onde af natur eller så varige i virkning, som det ville være tilfældet, om lovene blev ophævet, og der fukgte en periode af lovløshed. Derfor samarbejder menneskehedenens tjenere med lovene i det land, hvor de har deres daglige liv, idet de samtidigt arbejder på at fjerne de uretfærdigheder, lovene måtte fremkalde, og på at lette de lovbestemte byrder, der pålægges menneskene i deres land.

Ved at anerkende disse fire love – om genfødekse, om kærlighed, om gruppen og om det pågældende land – vil vi opleve menneskehedenens frelse.

4. Seksualitet og disciplin

Jeg vil her skrive nogle ord om emnet seksualitet i disciplinens liv. Der hersker megen forvirring i aspiranternes tanker om dette spørgsmål, og påbud om cølibat er ved at antage form som en religiøs doktrin. Velmenende men ukogiske mennesker har ofte belært os om, at såfremt et menneske er discipel, kan han ikke indgå ægteskab, og at der i åndelig henseende ikke nås noget virkeligt, medmindre et menneske lever i cølibat. Denne tegri har sine rødder i to forhold:

For det første har der altid i østen været en fejlagtig holdning over for kvinder. For det andet har der i vesten fra Kristi tid hersket en tendens til den opfattelse, at et åndeligt liv skulle leves som munke eller nonner. Disse to holdninger indebærer to fejlagtige ideer, og megen misforståelse og meget ondt

skyldes dem . Manden er ikke hedre end kvindeng kvinden eg heller end manden. Dog betragter mange tusinde kvinden som legemliggørende det gnde, og som den, der er årsag til fristelse. Men Gud har fra begyndelsen bestemt, at mænd og kvinder skulle opfylde hinandens behov og komplettere hinanden. Gud har ikke bestemt, at mænd skulle leve samlet i flok, borte fra kvinder eller kvinder

borte fra mænd; begge disse systemer har ført til megen seksuel misbrug og megen lidelse.

Den tro, at det at være discipel nødvendiggør et liv i cølibat og i fuldstændig afkoldenhed fra alle naturlige funktioner, er hverken rigtig eller ønskelig. Dette kan bekræftes ved at erkende to ting :

Det første er, at såfremt guddommelighed virkelig er en realitet og et udtryk for almagt og allestedsnærværelse såvel som for alvidenhed, og såfremt mennesket essentielt er guddommeligt, så findes der ingen mulig tilstand, hvor guddommelighed ikke er det højeste. Der findes ingen sfære for menneskelig aktivitet, hvor mennesket ikke kan handle guddommeligt, og hvor alle funktioner ikke kan illumineres af lyset fra ren fornuft og; guddommelig intelligens.]eg beskæftiger mig her ikke med det bestikkende og afvigende argument, at det, der almindeligvis st alle rettænkende mennesker betragtes som forkert, må være rigtigt som følge af menneskets iboende guddommelighed. Der kan kun være en dårlig undskyldning for en urigtig opførsel. Jeg taler om seksuelle relationer af den rette art, tilladt af Sden åndelige lov såvel som af landets lov.

for det andet, et liv, der normalt ikke er kompletteret, før kdille dets naturs funktioner er anvendt – animale, menneskelige Ssg; guddommelige – (og mennesket er alle tre i ét legeme), blivei frustreret, hæmmet og unormalt. At alle i vore dage ikke kgsd gifte sig er sandt, men den kendsgerning afviser ikke den

ktadrrSs kendsgerning, at eud skabte mennesket til at indgå ægtesdsugd. At alle ikke befinder sig i en position, hvor de i dag kgdn leglr Srt nsdrnalt og fuldnyldigt liv, er ligeledes en følge af vgsrs nk,gdsrende unormale økonomiske forhold; men dette afviker pSi ikdgen måde den kendsgerning, at tilstanden er ungdrnigsl. At pdSstvunget cølibat er tegn på dyb åndelighed og er erd sdøS1ve,dS1ig; del af al esoterisk og åndelig skoling er ligeledes fgdrkert, ukdgsr malt og uønskeligt. Der findes intet bedre skolirdgkkted tSsr en discipel og en indviet end familielivet med dets tvungsde relsdttissner, dets mulighed for korrektign og tilpasning, detk kragl Sstmi offer og tjeneste og dets muligheder for, at enhver del af et menneskes natur kan komme fuldt til udtryk. Der findes ingen større tjeneste at udføre for menneskeheden end at frembringe legemer til inkarnerende sjæke, og at give disse sjæle omsorg Ssg Sdpragende faciliteter inden for et hjems rammer. Men hele forholdet og problemet med hensyn til familiekiv og graviditet er blevet fordrejet og misforstået, og det vil vare længe, før ægteskab og børn indtager deres retmæssige plads som sakramente. Det vil vare endnu længere indekk smerte ng likelse som følge af vore fejktagelser og misbrug af seksualforbindelser er forsvundet, samt inden skønheden og indvielsen af ægteskabet og af manifestationen af sjæle i form fortrænger den bestående forkerte gruppering af ideer.

Disciplen og aspiranten på Vejen, og den indviede på den ksoplyste vejSS har således intet bedre grundlag for skoling enS1 den ægteskabelige forbindelse, rigtigt anvendt og rigtigt forstsmet. Det, at den animale natur bringes ind under rytmisk disciplim, at den emotionelle og den instinktive natur hæves op til offeralteret, samt den selvfgnrnægtelse, der kræves i fakmilielivet, er uhyre lutrende og udviklende kræfter. Det krævede cølibat er den højere naturs cølibat over for den lavere naturs krav, samr det åndelige menneskes afvisning af at blive

domineret af personligheden og kødets krav. Det pålagte cølibats situation har for mange en discipel ført til megen misbrug og mange perversiteter af de gudgivne funktioner og evner, og selv hvor der ikke har været denne sørgelige tilstand, og hvor livet har været normalt, hekligt og sundt, har der hyppigt været nødvendig lidelse og megen mental kvak og disciplinering, før de uregerlige tanker og tilbøjeligheder kunne bringes under kontrol.

Det er selvfølgelig rigtigt, at et menneske undertiden kan inkarneres til et bestemt liv, hvor han stilles over for cølibatproblemet og tvinges til at afstå fra alle fysiske forbindelser og; leve i strengt cølibat for at vise sig selv, at han kan beherske den animale og instinktive side af sin natur. Men denne tilstand skyldes ofte udskejelser og tøjløshed i et tidligere liv, der nødvendiggør

strikte metoder og unormale tilstande for at udligne og råde bod på fortidige fejl og give den lavere natur tid til at tilpasse sig. Men igen, det er ikke tegn på åndelig udvikling, snarere det modsatte. Men ikke, at her taler jeg om det specielle tilfælde af selvpålagt cølibat og ikke om den bestående verdensomspændende tilstand, hvor mænd og kvinder af økonomiske og andre årsager tvinges til at leve uden at kunne udtrykke sig naturligt og fuldstændigt.

Seksualproblemet må i sidste instans løses i hjemmet og under normale betingelser, og det er de fremskredne mennesker i verden og disciple af alle grader, som på denne måde må løse det.

KAPITEL III

III. Strålerne og mennesket

Indledende bemærkninger

1. Strålen for solsystemet
2. Strålen for planeten Jorden
3. Strålen for det fjerde naturrige
4. Strålerne for racerne
5. Strålerne i cyklisk manifestation
6. Nationerne og strålerne
7. Strålen for egoet

KAPITEL III

Strålerne og mennesket

Indledende bemærkninger

Jeg har nu behandlet et af de grundlæggende problemer, som menneskeheden konfronteres med i vor tid. Jeg indføjede mine kommentarer til seksualproblemet på dette bestemte sted, fordi – det var en passende afslutning på vort studium af strålerne i forbindelse med dyreriget.

Mennesket er en levende entitet, en bevidst gudesøn (en sjæl), der besidder et animalt legeme. Dette er sagens kerne. Han udgør således i virkelighed en ledning, og lægger fra det mangkende led. Han har forenet i sig resultaterne fra den evolutionære proces, efterhånden som den er forløbet op gennem tiderne. Den nye faktor, som han bringer ind i den evolutionære resultat, er et individuelt selvopretholdende, selverkendende aspekt. Det er tilstedeværelsen af denne faktor og dette aspekt, der adskiller mennesket fra dyret. Det er dette aspekt, der i menneskeheden fremkalder en bevidsthed om udødelighed, om selverkendelse og om selvcentrerethed, hvilket bevirker, at mennesket i sandhed fremstår som et billede af Gud. Det er denne medfødte og skjulte kraft, der giver mennesket evnen til at lide; en evne, som intet dyr ejer, men som tillige giver mennesket evnen til at høste goderne af denne erfaring i intellektets rige. Den samme evne, i svøb, virker i dyreriget, i instinkternes rige. Det er denne menneskehedens særlige egenskab, der forlener ham med evnen til at fornemme idealer, til at registrere skønhed, til at reagere med indlevelse på musik og til at nyde farve og harmoni. Det er dette guddommelige noget, der gør menneskeheden til den fortabte søn, som sønderrives mellem

begæret efter et verdsligt liv, besiddelser og oplevelse på den ene side og den tiltrækkende kraft fra det center eller hjem, hvorfra han er kommet, på den anden side.

Mennesket står midtvejs mellem himmel og jord med sine fødder dybt i det materielle livs dynd og med sit hoved i himmelen. I de fleste tilfælde er hans øjne enten lukkede og kan ikke skue skønheden med det guddommelige syn, eller de er åbne, men fæstnet på det dynd og slam, der dækker hans fødder. Men når hans øjne et kort øjeblik åbnes og opløftes og ser virkelighedens og de åndelige værdiers verden, da begynder sønderrivelsen og det forvirrede liv for aspiranten.

Menneskeheden er vogteren af det skjulte mysterium, og vanskeligheden ligger i *den* kendsgerning, at det, som mennesket skjuler for verden, også er skjult for mennesket selv. Han kender ikke det under, han beskytter og nærer. Menneskeheden er Guds skatkammer (*dette* er frimureriets store hemmelighed), for kun i menneskeriget, som esoterikere længe har fremhævet, findes de tre guddommelige kvaliteter i fuld blomst og størrelse. I mennesket har Gud Fader skjult livets hemmelighed; i mennesket har Gud Søn hemmeligholdt kærlighedens og visdommens skatte; i mennesket har Gud Helligånd indpodet manifestationens mysterium. Menneskeheden og den alene kan åbenbare naturen af guddommelighed og af det evige liv. Mennesket har fået det privilegium at åbenbare naturen af den guddommelige bevidsthed og at illustrere for alle gudesønners åsyn (ved den sidste konklave) *det*, der har ligget skjult i Guds sind. Deraf følger det påbud, vi har for os i dag (med ordene fra den store kristne lærer) om selv at besidde Kristus' ånd. Denne ånd skal dvæle i os og åbenbare sig i menneskeheden med stadig større fuldkommenhed. Mennesket har fået det hverv at hæve stoffet op til himmelen og at forherlige forfrøningen – og med

rette gennem sin bevidste manifestation af guddommelige kræfter.

At beskrive menneskeriget under og skæbne fuldstændigt, ligger hinsides mine evner og hinsides et hvilket som helst menneskes litterære formåen, uanset hvor stor menneskets forståelse måtte være eller hans respons på skønheden i Guds verden. Guddommelighed må leves, udtrykkes og manifesteres for at blive forstået. Gud må elskes, kendes og åbenbares i menneskets hjerte og hjerne for at blive opfattet intellektuelt.

Hierarkiet af mystikere, vidende og de, som elsker Gud, manifesterer denne åbenbarede sandhed på det mentale plan og på det føleksesmæssige plan i dag. Men timen er nu inde, hvor tilkendegivelsen af denne realitet for første gang og i sandhed kan manifestere sig på det fysiske plan i en organiseret gruppeform i stedet for gennem medvirken fra de få inspirerede gudesønner som i svundne tider inkarneredes som garant for fremtidige muligheder. Hierarkiet af engle og helgener, af mestre, rishier og indviende kan nu begynde at organisere sig i materiel form på jorden, fordi gruppebegrebet i dag hurtigt vinder frem, og fordi menneskehedens natur bliver bedre forstået. Kristi kirke, hidtil usynlig og kæmpende, kan man nu opleve materialisere sig langsomt og blive en synlig og sejrende kirke.

Dette er Vandbærer-tidsalderens kommende herlighed; dette er den næste åbenharing i den evolutivne cyklus og er således

den umiddelbare fremtids opgave. Denne trefoldige relations sande drama (som den fysiske seksualitet, således som vi har set det, blot er et symbol på) vil udspille sig i større målestok i livet af vor tids aspirant i løbet af de nærmeste halvtreds år. Vi vil opleve, at det, der symbolsk kaldes skKristi fødsels eller den anden fødsel, virkeliggøres i mange livsvæsener og skaber en stor gruppe af åndeligt nyfødte på jorden. Det drejer

sig om dem, der bevidst og i deres indre har ført sjæl og legeme sammen og således fuldbyrdet det ksmystiske ægtcskåbSg. Disse tre individu eller hændelser vil tilsammen skabe en gruppeaktivitet af tilsvarende karakter, og vi vil på det fysiske plan opleve fremkomsten af skKristi legemeSS samt tilsynekomsten af det manifesterede Hierarki. Det er det, der finder sted i dag, og alt det, vi ser foregå rundt omkring i verden, er ganske enkelt kvaler og fødselsveer forud for denne strålende fødsel.

Vi befinder os midt i denne fuldbyrdelse. Derfor viser der sig nu vanskeligheder og lidelser i enhver sand discipels liv, som

—
idet han i sig selv symbolsk legemliggør de to aspekter fadermoder, ånd-stof, og har nærret Kristus-barnet gennem en svangerskabsperiode – nu føder Kristus i dyrets stald og i verdens krybbe. Hele gruppen vil vinde ved den samlede generelle fuldbyrdelse, og Kristus vil atter komme til syne på jorden, men denne gang inkarneret i de mange og ikke i den ene personlighed. Dog er ethvert medlem af gruppen et Kristus-væsen i manifestation, og alle repræsenterer de Kristus i verden og udgør en kanal for Kristus-kraften og -livet.

Det er i sandhed fra herlighed tik herlighed, at vi går. Individualisationens herlighed vil glide over i indvielsens herlighed. Herligheden fra den langsomt fremkommende selvbevidsthed må aftage på grund af det store under, som menneskeheden gruppebevidsthed er, og dette er de fremtrædende tænkeres og medarbejderes mest brændende ønske i dag. Det lys, der svagt kan skimtes i menneskeheden, og det utydekige lys, der findes i den menneskelige form, må vige for den udstråling, der kommer fra den udviklede gudesøns herlighed. Det er kun en beskeden anstrengelse, der er nødvendig, samt en vedvarende stabil kraft, der må tilvejebringes, for at sætte dem, der nu befinder sig på det

fysiske erfaringsniveau, i stand til at vidne om det strålende lys og til på jorden at etablere et stort lysbrændpunkt, som kan oplyse hele den menneskelige tankeverden. Der har altid ned gennem tiderne været isolerede lysbærere. Nu vil lysbærergruppen snart blive synlig. Derefter vil vi opleve, at vandringerne hen imod prøvestadiets vej lettes for de sidste af den menneskelige familie, som endnu ikke kan respondere på Kristus-impulsen. Arbejdet vil stadig gå langsomt, og der mangler meget at gøre, men såfremt alle aspiranter i verden og alle disciple, der i dag arbejder i verden, ville lægge hele deres personlige interesse i den opgave, der ligger umiddelbart foran, ville vi få, hvad jeg billedligt vil kalde begyndelsen til en stor lysstation på jorden, og til grundlæggelsen af en kraftstation, som i høj grad vil fremskynde menneskehedens evolution og højnelse samt udviklingen af den menneskelige bevidsthed. Der har i lang tid i esoteriske kredse været megen tom og ofte tåbelig snak om, på hvilken stråle et menneske er. Menneskene er i deres uvidenhed lige så betaget over at høre, hvilken stråle der er deres, som over en skildring af deres tidligere inkarnationer. Den snævre lære om strålerne skæres med astrologien om interesse. Ligesom athenenserne søger menneskene altid det nye og usædvanlige og glemmer, at hver ny sandhed og hver ny præsentation af en gammel sandhed medfører en øget ansvarsbyrde.

Imidlertid er det interessant at trække paralleller, og det er ved at blive klart for den opmærksomme studerende, at fremkomsten af læren om strålerne er sket på et tidspunkt, hvor videnskabsmanden fremlægger den kendsgerning, at intet andet end energi ses eller kendes, og at alle former er sammensat af energienheder og er i sig selv udtryk for kraft. En *stråle* er blot en betegnelse for en bestemt *kraft eller energitype med* øget kvalitet, som *denne kraft* fremkaldes og ikke på *form*, den skaber. Dette er den virkelige

definitk'on uf erk *stråge*.

Strålerne og racerne

I den hidtidige undervisning om den tidløse visdom har vi fået at vide, at et menneske er et trefoldigt aspekt af energi, og at han i det væsentlige er en treenighed ligesom guddommen. Vi taler teknisk om mennesket som monade-ego-personlighed. Vi definerer ham som ånd-sjæk-legeme. Jeg vil gerne opsiddet på, at når I studerer den menneskelige familie som en enhed og som en helhed, vil I opdage, at den også i det væsentlige er en monade med syv egoiske grupper, inden for hvilke alle sjæle (inkarnerede og diskarnerede) hører hjemmehørende og med niogfyre tilsvarende racemæssige former, hvorigennem de syv sjælsgrupper cyklisk kommer til udtryk. Alle sjæle gennemlever deres skæbne i alle racer, men visse typer er fremherskende i visse racemæssige former. Hvor findes der således nogen som helst grund til racemæssig forkærlighed eller antipati? I erkendelsen af den sandhed, at vi alle på et eller andet tidspunkt oplever at inkarnere i alle racemæssige former, når vi frem til den viden, at der findes kun enhed. Dette emne kan tydeliggøres, hvis vi opstiller læren og strålernes relation til racerne som følger :

S t m å l e

f u l d t u d t r y k

Hovedindflydelse Stråle 1. Vilje

..... I 7. race 1. og 7. underrace 1. stråle sjæle

..... Fuldkommengørelse

af Planen

StråleII. Kærlighed-visdom 16.rodrace..... 2. og6.
u r m d e r r a c e 2 . s t r å l e s j æ l e
..... fuldkommengjort

intuition

Stråle III. Kntelligens 1 S.rodrace 3. og 5.
u m d e r r s c e 3 . s t r å l e s j æ l e
..... Ariske race

fuldkommengjort

intellekt

Stråle IV. Harmoni. I 4. rodrace. 4.
o g 6 . u n d e r r a c e 4 . s t r å l e s j æ l e
.... Atlantiske race

Fuldkommengjort

astralt liv

Fuldkommengjort følelsesliv

Stråle V. Viden 13.rodrace 5. og3. underrace
5 . s t r å l e s j æ l e
Lemuriske race

fuldkommengjort

fysisk liv

StråleVI. Hengivenhed..... I 2.rodrace..... 6. og2.
underrace 6. stråle sjæle

StråleVII. Ceremonielmagi k 1.rodrace..... 7. og1.
underrace 7. stråle sjæle

Husk, at denne tabel angår de store strålecykler, og husk
endvidere, at i enhver rndrace foregår der en ksafórksdt
sammengdlanding og indbyrdes blanding af strålerne med den,

der kan kaldes den konstante eller dominerende stråle, som opstår og geopstår med større hyppighed og kraft end de øvrige stråler. Der er således nær overensstemmelse mellem visse stråler og visse racer samt deres underracer, og disse er farvet af de fremherskende stråleindflydelser. Det er også interessant at fortolke disse stråleindflydekser (som jeg har kaldt dem) i udtryk, der angiver deres kvalitet, og som fører til deres mål, således:

Den første stråle for vilje fører fra latent formål i den første race til den fuldbyrdede evolutionære plan i den syvende race.

Den anden stråle for kærlighed-visdom fører fra kærlighed eller guddommeligt begær i den anden race til fuld intuitiv forståelse i den sjette race.

Den tredje stråle for aktiv intelligens fører fra den latente mentale erkendelse hos det lemuriske menneske i tredje race til *den* intellektuelle fuldbyrkelse i den ariske race, den femte race.

Den fjerde stråle for harmoni gennem konflikt fører fra perioden med den frygtelige afbalancering af kræfter på Atlantis (den fjerde race) til den helliggjorte og frie hengivenhed med målrettethed i den næste eller sjette race med to energibaner til at fuldbyrde den. Den markerer punktet for fuldbyrkelse for kærlighedsmonaderne, der når frem ved at udtrykke kærlighed-visdom. Den sidste race markerer punktet for fuldbyrkelse for viljens monader, ganske som den nuværende ariske race markerer og vil markere fuldbyrkelsen for intelligensens monader. Dette må gennemtænkes grundigt. Det er en relativ fuldbyrkelse, idet dette er den fjerde runde, men der findes nødvendigvis et kshøjvandsmærke, om jeg så må sige, for hver runde.

I ovennævnte fire racer virkeliggøres den store periode med afbalanceringen af kræfterne for vor menneskehed. Virkningen af de tre andre stråler på den lemuriske race og på de to tidligere

og formløse racer behøver vi ikke at overveje her. Naturen af bevidstheden hos de former, som udgjorde disse racer, samt det pres, der udøvedes på dem fra den entitet, der gennemtrænger den menneskelige familie som en *helhed*, er for vanskelig tilgængelig for gennemsnitslæseren. Han er hovedsageligt interesseret i de her nævnte racer, der for ham sammenfatter forgangne og fremtidige fuldbyrdelser.

Følgelig må vi, når vi beskæftiger os med den menneskelige familie, bestræbe os for at tænke i noget større baner, end de, der vedrører det enkelte menneske, således som vi kender hdm. Vi må se på selve menneskeheden som en integreret enhed, som et væsen, som et liv i form. I dette forenede formliv udgør ethvert menneskeligt væsen en celle, og de syv racer udgør de syv hovedcentre, med polariseringen evigt skiftende til højere centre, og med de lavere centre aftagende i styrke frem til en hviletilstand, indtil den tid er inde, hvor alle syv ved tidsalderens slutning vil være koordineret og forsynet med energi. Vi kunne her notere følgende fingerpeg (bemærk dette ord) angående relatiokmekm kmgellermd racekne og centrene i menneskehedens legeme:

e *a* *c* *e* *m*
C *e* *n* *t* *r* *e*
geldtryk

7. og sidste rodrace Hovedcentret
 Vilje. Plan. 6. rodrace, den næste . Centret mellem
 ø j e n b r y n e n e
 Intuitiv integratiSsn.
 S.rodrace,den

nuværende Strubecentret Skabende
kraft. gkkult. 4. og tidligere

r o d r a c e

. Solar plexus centret .. Psykisk sensitivitet. Mystisk.

3 . o g f ø r s t e m e n n e s k e l i g e r a c e

. S a k r a l c e n t r e t

fysisk tilsynekomst Generativ udvikling;

2.og æteriske race Hjerne- eller

v i t a l c e n t r e t

Koordinerede livskrmtter.

1 . r a c e

. Rygsøjlels basis Viljen til at være, til Sdt
eksistere.

Vi skal kun beskæftige os med de fire sidste racer (de første fire i ovennævnte tabel), idet de tre første racer eksisterede i en så fjern fortid, at ingen under den indviedes grad kan forstå deres udviklingsmåde, deres bevidsthedstype og deres fremgangsmåde til opnåelse af deres mål. Det punkt, jeg søger at fremhæve, er nødvendigheden af at se bikledet som helhed og ikke vedrørende *det* enkelte menneske.

Her kan *det* være gavnligt at nedskrive visse punkter angående menneskeriget, således som vi gjorde det for de tre riger under det menneskelige.

Menneskeriget

Påvirkning:

To stråler af guddommelig energi er særdeles aktive med hensyn til at bringe dette rige i manifestation. Disse er:

1. Den fjerde stråle for harmoni, skønhed og enhed, opnået gennem konflikt.
2. Den femte stråle for konkret viden eller evnen til at vide.

Den fjerde stråle er strålen par excellence, der leder menneskeheden. Der er en numerisk relation at bemærke her, idet det

4 fjerde skabende Hierarki af menneskelige monader, den fjerde stråle, i denne *den* fjerde runde, på den fjerde planet Jord er overmåde aktive. Det er deres nære indbyrdes relation og samspil, der er ansvarlig for, at menneskeheden har en fortrinsstilling. I andre runder har menneskeheden ikke været den dominerende evolution eller den mest betydningsfulde. I denne runde er den det. I næste runde vil den dominerende evolution være evolutionen af sjæle på det astrale plan og af devariget. Menneskeheden vandrer nu symbolsk talt i dagens lys på jorden, og de to nævnte stråler var ansvarlige for processen med hensyn til at indlede *den* menneskelige evolution i denne stjerne cyklus. Vort mål er at harmonisere de højere og lavere aspekter eller principper, både individuelt og som helhed. Det medfører kmmfikt og kamp, men frembringer til sidst skønhed, skaberkraft i kunst samt syntese. Dette resultat havde ikke været muligt uden den intense indvirkning af femte stråle for konkret viden, som – i konjunktion med fjerde stråle – frembragte den genspejling af guddommelighed, som vi kalder et menneske.

Den menneskelige entitet udgør i den subjektive side af sin natur en mærkværdig syntese, idet den frembringer en fusign af liv, af kraft af harmonisk hensigt og af mental aktivitet. Følgende bør bemærkes, da det har dyb psykologisk interesse og betydning.

Strålerne I, IV og V . . . er fremherskende i menneskeheden liv. Ssg styrer med tiltagende styrke menneskets mentale liv samt betinger hans mentale kegeme.

Strålerne II og VI styrer med intens styrke menneskets

emotionelle liv og betinger typen af hans astrale legeme. Strålerne III og VI k .. styrer det vitale, fysiske liv og det fysiske legeme.

Er k opmærksomme, kan I se, at ovenstående er en sammenfatning af de stråler, der styrer og differentierer personlighedsformernes liv og således fører andre faktorer frem, som psykologerne med tiden må overveje. I vil derfor se, at:

1. Den menneskelige sjæl eller egoet findes på en af de syv stråler, i en af de syv strålegrupper.
2. Den mentale natur eller det mentale legeme styres af strålerne for hensigt, for harmoni eller syntese og for viden.
3. Den emotionelle natur og form styres af strålerne for kærlighed-visdom og for idealistisk hengivenhed.
4. Det vitale liv og fysiske legeme styres af strålerne for intelligens i stof og for organiserende kraft.

Men midt i denne kompleksitet af stråler og kræfter indtager den tredje og den femte stråle en fremtrædende plads og styrer den individuelle større cykler. Mennesket påvirkes ikke blot af sin egen strålecyklus (bestemt af hans egoiske stråle) og af personlighedens mindre cykler, men han kommer også under påvirkning af de større og mindre strålecykler, der styrer menneskeheden som en helhed.

Resultatet :

Gennem den aktive virksomhed af de ovenfor omtalte to stråler aktiveres den fjerde stråle der efterhånden tilvejebringer intuitionen i mennesket. Den femte stråle er ansvarlig for udviklingen af *intellektet* i mennesket. Her ser vi igen, at der i mennesket åbenbares den store gave til syntese og privilegiet til forening, for – som tidligere nævnt – mennesket forener i sig

selv kvaliteterne fra tre naturriger, nemlig naturriget før og naturriget efter sit eget.

1. Sjælenes rige Intuition 2. Menneskeriget. . . . Intellekt 3. Dyreriget. . . . Instinkt

Heraf kommer hans problem og heraf kommer hans herlighed. Vi kunne også sige, at gennem foreningen af den positive intuition og *det* negative instinkt fødes intellektet, idet mennesket i sig selv gentager den store skabende proces, som udspiller sig i universet. Dette er bevidsthedens indre skabende side, ganske som vi har den ydre skabende side i skabelsen af former.

Proces:

Som følge af, at der i den menneskelige fysiske form eksisterer en tænkende entitet, som vi kalder sjælen, er fremgangsmåden, som den menneskelige familie må følge for at skabe bevidst kontrol, tilpasning. Alle former i de tre riger under det menneskelige er også gænkendstet tilgædsningsrQgesseng men det er en gruppetilpasning til omgivelserne, medens vi i menneskeheden har den enkeltes tilpasning til sine omgivelser. En person, der arbejder bevidst og intelligent på at tilpasse sig den situation og de betingelser, han befinder sig i, er relativ sjælden. Bevidst at tilpasse sig omstændighederne er et resultat af evolutionær udfoldelse. Stadierne, gennem hvilke mennesket når denne evne, kan opstilles således :

1. En ubevidst tilpasning til omgivelserne af mennesket, der hovedsageligt er et uintelligent dyr. I denne kategori findes de laverestående kilder og også mongol og ulgrig lmu i kdiæt underkastet en moderne uddannelse. Mennesket på dette trin gr kun didt d■, igekre fremme end dyret og styres udelukkende af

instinkt,

2. En ubevidst tilpasning til omgivelserne udvirket af det menneske, der er begyndt at opleve nogle svage glimt af mental perception. Denne er delvis instinktiv og er baseret på en voksende egen-kærlighed. Der er mere skjellig bevidsthed i ham og kun mindre instinktiv gruppeerkendelse. Denne voksende selvrealisation finder I for eksempel hos laverestående slumboere, og hos den lille kriminelle, som er instinktiv og kvik nok til at kunne leve af sin kløgt, og til at kunne vise hurtige reaktioner og fingerfærdighed. Det er det snu dyrs stadium.

3. En bevidst og rent selvisk tilpasning af mennesket til omgivelserne. I disse tilfælde er dette menneske helt bevidst om sine motiver; de er bevidst udtænkt og erkendt, og mennesket prøver at få det bedste ud af omstændighederne. Han tvinger sig selv til så vidt muligt at leve harmonisk med sine omgivelser. I dette ligger et virkeligt godt motiv, men principielt styres mennesket af gæm efte gekvekmmsmmeligmeS I fysisk, følelsesmæssigt og mentalt – i en sådan grad, at han tvinger sig ind under sådanne betingelser, at han kan tilpasse sig hvorsomhelst og kan komme ud af *det* med hvemsomhelst.

4. Efter dette stadium bliver differentieringerne så utallige, at det er vanskeligt at følge dem, idet de er blandinger af ren egoisme (ofte udviklet til det yderste), af voksende erkendelse af gruppen, af en vågnende realisation af andre menneskers ret til en lignende andel af bekvemmelighed og harmoni, og af en stadig stræben efter at tilpasse betingelserne for karakter og personlighedsliv, således at de rent selviske interesser ikke forårsager virkelig skade for andre, indtil vi når til. . .

5. Det almindelige virkeligt gode menneske, der kæmper for at tilpasse sig sine omgivelser, sine grupperelationer og ansvar på en sådan måde, at der kan konstateres et vist mål af kærlighed.

Jeg tænker ikke på den instinktive kærlighed, som han har til familie og børn og til ookken; den har menneskene tilfækles med dyrene, og den brister ofte, når de elskede personer hævder sig selv. Båndet er ikke stærkt nok til at kunne holde, og motivet er for selvisk tik at kunne modstå presset. Jeg tænker på den motiverede kærlighed, som anerkender andres rettigheder og som bevidst stræber efter at tilpasse sig disse anerkendte rettigheder, medens der hårdnakket holdes fast ved personlighedens ret.

6. Derefter har vi det tilpasningsarbejde, der udføres af verdens aspiranter, idet de teoretisk er overbevist om deres grupperelation, om dens overmåde store betydning og om nødvendigheden af, at enhver personlighed udvikler sine evner til det yderste for at give gruppen noget af værdi og for i tilstrækkelig grad at tjene gruppens behov. I sand esoterisme eksisterer der ikke et sådant motiv som skat dræbe personligheder eller at disciplinere den i en sådan grad, at den bliver en død, ussel ting. Det sande motiv er at skole den trefoldige lavere natur, den integrerede personlighed, indtil den når til den højeste tilkendegivelse af sine kræfter, latente eller under udvikling, således at disse kræfter kan anvendes for at imødekomme gruppens behov, og således at aspirantens personlighed kan integreres i gruppen. Derved beriges gruppens liv, gruppens kraft øges og gruppebevidstheden højnes. Det vi således ser ske i den sande aspirants liv i dag, hvgr hans erkendelse af gruppeansvar udvikles, kan også ses i grupper, organisationer og nationer. Deraf kommer de mange eksperimenter. En proces er i gang, hvorved disse grupper, store som små, underkastes en renselse, en frasortering af levn fra gamle og udtjente ideer, og en periode med disciplinering og skoling, hvilket må gå forud for alt sandt gruppelev. Når denne proces er ovre, vil grupperne nærme sig hinanden med en ny og ægte samarbejdsånd, med viljen til religiøs fusion og

med en international holdning, der virkelig vil være ny. De vil da have det, som er af en mere sikker og større værdi at give helheden. I alle disse grupper, som kæmper for den nyere virkeliggørelse og integration, og som udtrykker det, vi kunne kalde det sjette trin for tilpasningSS, findes *de*, som allerede er på det syvende trin.

7. Her har vi den fuldstændigt uselviske tilpasning til gruppens behov og formål. De, som har nået dette punkt i deres evolution, er ikke centreret om deres egen personligheds liv. Brændpunktet for deres mentale opmærksomhed findes i sjælen og i sjælsverdenen. Opmærksomheden er ikke på nogen måde rettet mod personligheden, undtagen hvor det er nødvendigt at tvinge den til at fastholde gruppe- eller sjælsformål. De tjenere, som er udtryk for sjælsudstråling og tiltrækningskraft, er vidende om Planen, og de udgør i enhver organisation den nye og langsomt voksende gruppe af verdenstjenere. I deres hænder ligger verdens frelse.

8. Den sidste gruppe i denne række om tilpasning er gruppen af højere indviede, de fuldkomne ældre brødre og højtstående medarbejdere. De har fuldstændigt tilpasset sig deres personlighed, hinanden og verdensforholdene, men som gruppe er de ved at lære, hvordan naturkræfterne, strålernes energier og de zodiakale tegns kræfter rent praktisk kan til enhver given tid tilpasses verdens behov og verdens krav. Det er her, at det arbejde, der udføres af verdens disciple og af de udviklede aspiranter, viser sig nyttigt som et forsøgsområde, og det er i den nye gruppe af verdenstjenere, at tilpasningsprocessen fortsætter.

Jeg har bestræbt mig på at skitsere disse stadier i tilpasningsprocessen i relation til bevidsthed og har således betragtet emnet filosofisk og psykologisk. Det bør erindres, at denne proces, efterhånden som den forløber i bevidstheden

(hvilket er sikkert og uundgåeligt) fremkalder tilsvarende ændringer i mekanisme og struktur samt i perception gennem legemets redskab. Disse ækmdrinkger vil jeg ikke beskrive i denne afhandling, idet de er behandlet udmærket af den moderne videnskab, der stadig bevæger sig fremad i den rigtige retning. Jeg lægger i stedet vægt på bevidsthed som den prædisponerende faktor og på den udviklede erkendelsessans, der skaber et indre krav om bedre udrustning. Denne forbedring af udrustningen som et resultat af bevidsthedens krav har ned gennem tiderne været hemmeligheden ved den evolutionære impuls. Dette krav i menneskets indre vækker centrene, og vækkelsen af centrene betinger det endokrine systems respons, styrer nervesystemet i dets trefoldige kapacitet og også blodstrømmen. Således er den ydre form eller mekanisme altid en tilkendegivelse af det indre subjektive og åndelige menneskes evolutionspunkt.

Hemmelighed:

Den kaldes esoterisk skhemmeligheden om translationSS. Jeg kan bringe det almene begreb, der ligger bag disse ord, ned til den almindelige studerendes intelligens ved at fortælle ham, at når et menneske virkeligt forstår aspirationens opløftende kraft, så kan han begynde at arbejde med hemmeligheden om translation. De studerende må opgive den tåbelige og fejlagtige tanke, at aspiration i virkeligheden er en emotionel holdning. Dette er ikke tilfældet. Der er tale om en videnskabelig proces, der styrer selve evolutionen. Når denne proces forløber frit og følges rigtigt, er *den* måden par *excellence*, hvorved stofaspektet eller hele personligheden kkhæves op i himmelenSS. Virkningen af vedvarende aspiration er, når den føkges op af ret handling, at tilvejebringe tre ting:

1. En stimulering af de højere atomer i de tre legemer. 2. En eliminering, som følge af denne stimulering, af de atomare substanser der (når de er til stede) okkult holder aspiranten nede ved jorden.
3. En forøgelse af den magnetiske tiltrækningskraft i de højere atomer, der drager til sig atomer med høj vibration. Disse træder i stedet for atomerne med lav vibration. Her ønsker jeg at fremhæve én ting for at korrigere en nedstent universel forkert mental opfattelse. Rette atomer med høj vibration tiltrækkes til et menneskes legeme eller legemer på grund af den samlede tiltrækningskraft fra de atomer, der allerede er til stede, og ikke først og fremmest på grund af sjælens vilje, undtagen for så vidt denne vilje virker på atomer af højere vibration, der allerede er til stede og er modtagelige.

Aspiration er en aktivitet af okkult og videnskabelig natur og er instinktiv i selve substansen. Det er nødvendigt at fremhæve dette punkt, når grupper instrueres. Et interessant lys kan kastes over fænomenet aspiration, som viser, at evnen til at levitere, hvilket i dag ofte er genstand for psykisk interesse og forskning, afhænger af, om der er fremkaldt en særlig koordination i personligheden gennem aspiration og vilje. Det forudsætter, at der i de tre legemer findes en bestemt procentdel af atomer med tilstrækkelige vibrationer og lethed.

Hemmeligheden om translation er den bagved liggende årsag til kastesystemet, idet kaste er et symbol på translation. I virkeligheden passerer sjælene fra kaste til kdftek efterhåndem såsom de skoverførerSS deres legemer. Nøglen til translation findes i den kendsgerning, at en translationsproces ikke kun inddrager ét legeme, og at det at kkpassere videre og opSS til en anden dimension, til en anden bevidsthedstilstand og en anden kskasteSS, ikke kan finde sted, med mindre der er skabt samklang mellem (for

eksempel) :

- a. Det fysiske legeme og det emotionelle legeme.
- b. Disse to og det mentale legeme.
- c. Disse tre og sjælen.
- d. Disse fire og gruppen af verdenstjenere.

I disse fire enhedsskabelser har vi de esoteriske paralleller, som det ydre kastesystem er et misbrugt symbol på. Gennemtænk dette, for kastesystemet er alment udbredt i verden. Når den tredje koordinering virkelig er opnået, og når lyset fra den fjerde enhed i slægtskabet er fremherskende i forhold til de tre andres iboende lys, da er målet for menneskets evolution nået. Dette bringer os frem til det næste punkt for vore overvejelser.

formål:

Formålet er forklarelse. Dette er det esoteriske mål, som menneskeheden har foran sig. Det var den store begivenhed, der udspillede sig for menneskeheden af den største af alle gudesønner i sit eget legeme, han, som jeg og alle sande disciple betragter som mesteren over alle mestre, Kristus. Hvad skal jeg sige om denne kulminerende begivenhed, som menneskets hele personlighed venter på? Den tredje store indvielse markerer en krise i det indledende arbejde og fremkalder en yderligere syntese, der er erfaret i det åndelige menneskes liv. Indtil den tredje indvielse har mennesket været optaget med processen at sammensmelte sjæl og legeme til en enhed. Efter den tredje indvielse (og på grund af en begivenhed, der finder sted) går mennesket målrettet hen imod og bliver optaget af en yderligere sammensmeltning i bevidstheden, som er sammensmeltningen af åndsjæl-legeme. Jeg taler om en sammensmeltning i bevidstheden. Emhegemk findes alSidd, kmmen under evolutionen bliver mennesket

virkelig bevidst om det, der allerede eksisterer.

Inddelinger:

Der er fem inddelinger set fra denne afkkandlings standpunkt om esoterisme. Her kan de bkot angives i korthed, eftersom en analyse af dem ville indbefatte for meget.

1. De racemæssige inddelinger. Disse kan overvejes på to måderá

a. Fra den moderne esoteriske videnskabs synspunkt. b. Fra Den hemmelige Lære's standpunkt med dens syvfoldige inddelinger af menneskeheden og dens niogfyrre underinddelinger.

2. Inddelingen af menneskeheden i *syv hovedstråletyper*, hvilke kan opstilles således :

a. M a g t t y p e n

opfyldt af vilje og ledende svne b. Kærlighedstypen
opfyldt af kærlighed og kraft til fusion

c. Den aktive type opfyldt af handlekraft og styrende energi

d. Den kunstneriske type. opfyldt af skønhedssans og skabende aspiration

e. Den videnskabelige type opfyldt af ideer om årsag og virkning. pen matematiske *type*

f. Den hengivne type opfyldt af idealisme

g. Den systematiske type. opfyldt af organiserende kraft, anvendt til rituel ceremoni

3. De *tolo* astmologiske grupper. Disse vil vi overveje, når vi behandler *sbrálerne* og zodiakken, gg derfor vil vi ikke bermre dem her.

4. Inddelingen af mennesker i *tre* esoteriske *grupper*: a. De, der ikke er vakt til skjegSs-bevidsthed.

De kaldes esoterisk kkde formørkede gnisterSg.

b. De, der er vakt til en tilstand af individualitet. De kaldes ssde

glimtende lysSS.

c. De, der er vakt til viden om sjælen. De kaldes k,lysets strålende sønnerSS.

5. Inddelingen af menneskeheden i *tre typer af aspiranter*: a.

De, der på afstand iagttages af Hierarkiet.

b. De, der er vakt af og tiltrækkes af Hierarkiet. c. De, der set ud fra personlighedens synsvinkel tikhører

kræfternes verden, men er vakte sjæle, hvis bevidsthed er ved at blive integreret i Hierarkiets bevidsthed. De udgør den nye gruppe af verdenstjenere.

Til disse sidste tre grupper må føjes selve Hierarkiet.

Opstillingen som helhed viser de hovedinddelinger, som den esoteriske psykologi inddeler menneskeheden i, og studerer I den grundigt, vil I bemærke, hvor altomfattende den er. Jeg anbefaler nutidens psykologer at studere den.

Objektip *formidler*:

Drejer det sig om et menneske, i hvem sanserne – der langsomt har udviklet sig i de lavere naturriger – allerede virker, så er den ydre formidker, hvokaved han vokser, erfaringens verden, det håndgribelige, fysiske plans verden. Der dvæler han i kødet, og den er for ham et passende område for udfoldelse; i processen ved at udvikle gruppebevidsthed finder han de mange kontakter, der er nødvendige for at vække hans respons over for omgivelserne. Omgivelserne selv er en del af guddommelighedens liv og udtryk, og gennem disse omgivelser når han frem til en viden om nogle aspekter af Guds manifestation. Ved at bruge de fem sanser og ved at arbejde med jord, luft, ild og vand samler han det i sig, der er tilgængeligt og anvendeligt for ham, og arbejder i og med og gennem den ydre verdens daglige liv.

Subjektiv *formidler*:

Vi vil her se, at sindet indgår som et sanseorgan, som en synteseskabende eller fornuftsbetonet sans og som et redskab til udforskning, ved hvis hjælp et menneske udvikler sand menneskelig bevidsthed. Ved at anvende sindet eller tænkeevnen lærer mennesket at beskytte sig, at værne sine interesser og at bevare sin identitet. Ved at anvende tænkeevnen begynder han at skelne samt langsomt at opøve sansen for værdier, hvilket sætter ham i stand til at lægge vægten på det ideale og åndelige og ikke på det materielle og fysiske.

Kvalitet :

Kvaliteten er sattu eller rytme, der udvikles i menneskeriget. Den udgør sand harmonisk respons på vibration og fører til integrationen af enheden i helheden og til fremkaldelsen af den ksforståelseSs, der vil sætte mennesket i stand til at eliminere alle barrierer i sin bevidsthed og til at udvise (enkelt og naturligt) en rytme og en fuldstændig respons på alle bevidsthedstilstande og -stadier. Det må altid erindres, at hemmeligheden om menneskehedens kvalitet (om jeg må anvende så tung en vending) er evnen til at identificere den menneskelige bevidsthed med alle andre former for bevidsthed og erkendelse, med alle former fSdr ubevidst og instinktiv respons og med alle former for den overbevidste eller guddommelige sans af væren. Dette kan i sidste instans gøres ved brug af viljen.

Vi vil nu begynde at studere det, der virkelig skitserer den kmye psykologi. Den nye psykologi vil udvikle sig til fuldkommenhed og blive fuldt ud anvendelig i Vandbærerens tidsalder. Den vil da blive denne tidsalders grundlæggende og fundamentale videnskab, ligesom videnskaben om elektricitet

(stoffets elektricitet) er *det* grundlæggende resultat fra Fiskenes tidsalder. Det vi mere præcis skal studere, er de påvirkninger, der gør et menneske til det, han er, og som betinger kvaliteten af hans tilsynekomst. Denne tilsynekomst må studeres ud fra hele den integrerede personlighed og ikke kun ud fra den ydre og objektive fysiske tilstand. De påvirkninger, der er bestemmende for mennesket, kommer fra hans personligheds og fra hans sjæls stråler, idet de øver pres på ham og indvirker på hans bevidsthed; de finder vej ind i hans forms udrustning gennem de energienheder, som *den* pågældende form består af. Andre bestemmende indflydelser er de solare, kosmiske og omgivende faktorer, der også indvirker på ham.

Der kan her spørges : Hvad er forskellen mellem de indflydekser, der kommer fra strålerne, og de påvirkninger, der er afastrologisk natur, som for eksempel fra det opstigende tegn, eller fra de herskende planeter?

Hvad angår de energier, der astrologisk berører et menneske, drejer det sig om energier, der indvirker på ham som følge af solens synlige gang over himlen enten én gang hvert fem og tyve tusinde år eller én gang hver tolvte måned. De energier, der kaster strålekræfter mod jorden, kommer ikke fra zodiakkens tolv stjerner; de kommer fra den første og frekkest fra en verden for væren og bevidsthed, der ligger hinsides vort solsystem; de kommer fra de syv konstellationer, der udgør manifestationslegemet for den Ene, om hvem intet kan siges. Vort solsystem tilhører disse syv konstellationer. Dette er verden for selve guddommen, og om den kan et menneske intet vide, før han har passeret gennem de store indvielser. Når vi senere kommer frem til at studere zodiakken og dens relation til strålerne, vil vi behandle dette spørgsmål nøjere og tydeliggøre begrebet. Her beskæftiger vi os med inddydelserne fra strålerne og ikke med påvirkningerne fra zodiakken.

Noget af det første, vi nødvendigvis må fatte, når vi

stkkderek mennesket ng strålerne er *det* meget store antal stråkeindflyde-
 ser, der virker ind på mennesket, ng snm danner ham dsg ksbeliverSS ham og gør ham til det sammensatte hele, han er. Det ville være klogt at opstille dem én for én og et øjeblik koncentrere os om dem. Der er så sandelig ingen grund til forvirring i denne forbindelse. Som tiden går, og strålerne studeres mere indgående, vil menneskets relation til dem blive genstand for grundig analyse, og der vil da blive mulighed for en omfattende kontrol af information og kendsgerninger. Senere vil der opstilles en tabel og komme en forståelse af strålekræfterne. Dette vil føre til en videnskab om psykologi af mere sikker og nøjagtig natur i stedet for den nuværende spekulative videnskab. For tiden beskæftiger den moderne psykologi sig med det inkarnerede menneskes mere synlige aspekter og med at diskutere visse spekulative subjektive muligheder.

Det må således bemærkes, at følgende opstikling af stråler og indflydelser må overvejes i relation til hvert enkelt menneske, idet de gør ham til det, han er, og bestemmer hans problem.

1. Strålen for selve solsystemet
2. Strålen for den planetariske Logos for vor planet
3. Strålen for selve menneskeriget
4. dgr kaces særkige stråle – strålen, der styrer den ariske race
5. De stråler, der styrer enhver bestemt cyklus
6. Den nationale stråle elker den stråleindQydelse, der i særdeleshed påvirker en bestemt nation
7. Strålen for sjælen ekler egoet
8. Strålen for personligheden
9. De stråler, der styrer:
 - a. Det mentale legeme
 - b. Det emotionelle eller astrale legeme
 - c. Det fysiske legeme.

Der er andre stråler, men de ovennævnte er de mest magtfulde

og har størst betingende kraft. Lad os kort gennemgå dem

1. Strålen for solsystemet

Det må erindres, at den dominerende stråle, den mest betydningsfulde indDydelse i vort solsystem, er den store kgs-smiske anden stråle for kærlighed-visdom, en dualistisk stråle – dvs. en stråle, der kombinerer to store kosmiske principper og energier. Det er den stråle, der styrer vor Sol-Logos' kdpersonlighedsS, gm jeg så må sige, og den tilkendegiver (fordi strålen er dualistisk) både hans personligheds og hans sjæls stråler, der nu i ham er så afbalancerede og forenede, at de, set ud fra menneskehedens synsvinkel, udgør hovedstrålen, den ene stråle. Denne hovedstråle bestemmer såvel hans kvalitet som hans formål.

Enhver kivs-enhed og enhver form i manifestation styres af denne anden stråle. Dybest set er kærlighedsenergien, udtrykt med visdom, linjen for mindste modstand for de manifesterede kivsvæsener i vort solsystem. Denne stråle kvalificerer livet på alle planeterne, og Guds tiltrækkende magnetiske kærlighed gennemstrømmer hans skabte univers; den kommer frem i bevidstheden og bestemmer målet for alke former under udvikling. Ethvert menneske som en helhed lever derfor i et univers og på en planet, der konstant er målet for Guds kærlighed og ønske, og som konstant (som en følge af denne kærlighed) selv tiltrækkes og tiltrækker. Dette tager vi ikke tilstrækkeligt i betragtning. Lærere, forældre og opdragere ville gøre vel i at erkende styrken i denne strålekraft samt i at have tillid til den lov, der gør alting kssåre godtSS.

2. Strålen for planeten Jorden

Enhver af de syv hellige planeter (vor Jord er ikke en af dem)

er et udtryk for en af de syv stråleindflydelser. Disse syv planeter kan nummereres som følger, og de stråler, der virker gennem dem, er nøje angivet. Den studerende må imidlertid have tre ting i erindring :

1. At enhver planet er inkarnationen af et liv, af en entitet eller et væsen,
2. at enhver planet, ligesom et menneske, er udtrykket for to strålekræfter – personlighedens og egoets,
3. at to stråler således er i esoterisk konQikt i enhver planet.

Jeg angiver blot den ene af strålerne, og jeg nævner ikke, om det er den egoiske stråle eller personlighedsstrålen for den specielle planetariske Logos. for megen nøjagbighed og for detaljerede opkpsninger er på dette tidspunkt ikke af *det gode* for menneskeheden, som endnu er for selvisk til at kunne blive betroet dem.

Planeterne og strålerne

	<i>H e l l i g e</i>	<i>S t m å k e</i>
	<i>I k k e - h e l l i g e</i>	
StrSiles		
1 .	<i>V u l k a n .</i>	<i>f ø r s t e</i>
1 .	<i>M a r s .</i>	
. Sjette		
2 .	<i>M e r k u r .</i>	<i>F j e r d e</i>
2 .	<i>J o r d e n .</i>	
. Tredje		
3 .	<i>V e n u s .</i>	<i>F e m t e</i>
3 .	<i>P l u t o .</i>	
. første		

- 4 . J u p i t e r A n d e n
 4 . M å n e n .
 . fjerde
 5 . S a t u r n T r e d j e
 tilslører en skjult planet
 6 . N e p t u n S j e t t e
 5 . S o l e n
 . Anden
 7 . U r a n u s S y v e n d e
 tilskører en skjult planet

Jeg beskæftiger mig her med strålernes store cykler og ikke med de mindre. k vil bemærke, at der tilsyneladende er to stråler, der ikke udtrykker sig gennem de ikke-hellige planeter, den syvende og den femte. Der er kun fem ikke-hellige planeter. Det, der gør en planet hellig eller ikke-hellig, er en af hemmelighederne ved en bestemt stor indvielse, og jeg kan ikke oplyse yderligere her. Lad det være tilstrækkeligt at sige, at der er syv hellige planeter, og det giver i alt tolv planetariske manifestationer. For den opmærksomme læser vil det ligeledes være indlysende, at visse hellige og visse ikke-hellige planeter har nær relation til himamden gennem de stråler, der påvirker den. Disse er:

- S t r å l e 1 V u l k a n
 Pluto
 Stråle 11. J u p i t e r .
 Solen
 S t r å l e I I I S a t u r n .
 Jorden
 S t r å l e I V M e r k u r
 Månen

Stråle VI Neptun
Mars

Disse relationer vil i nogen grad frembyde et nyt forskningsområde for astrologer. I vil således bemærke, hvor usandsynligt godt denne jord, som vi lever på, er tilpasset udviklingen af de inkarnerede gudesønner. Mennesket udvikler sig, ligesom alle livsvæsener, inden for et solsystems indflydelsesradius ved inspiration af kærlighed udtrykt i visdom. Kærlighed er ikke sentimentalitet. Kærkighed er det store princip om tiltrækning, om begær, om den magnetiske draging, og inden for vort solsystem viser dette princip sig som tiltrækningen og samspillet mellem modsætningernes par. Dette samspil tilvejebringer enhver nødvendig grad eller type til udvikling af bevidsthed. Den første klare respons findes først i den mest tunge og tætte form for tiltrækning i stof, nemlig i mineralriget. Sekv om det er tæt, og selv om *denne* type af vibration er tung, så er det ikke desto mindre udtryk for kærlighed i svøb. Respons kommer med større lethed og mere virkelig erkendelse og sensitivitet i det næste naturrige, og hvor planteverdenens bevidsthed bryder frem. Også dette er kærlighed. I dyreriget responderes der mere frit, og der reageres over for langt over kontaktområder, således at de grundlæggende instinktive begær kommer frem og kan erkendes. De bliver med tiden livsvæsenerets motivering; det er dog stadig Guds kærlighed, der er manifesteret. Det er kærlighed mellem bevidst liv og bevidst form; det er kærlighed mellem modsætningernes par, der til sidst fører til syntese eller ægteskab; *det* er relationen mellem de grundlæggende dualiteter; *det* er ikke sentimentalitet, men en kendsgerning i en stor naturlig proces. Der findes altid en frembrydende glans og udstråling af voksende kærlighed, indtil vi når menneskeriget, hvor kærligheden overgår til et andet plan. Derefter går

modtagelighed, sensitivitet og menneskelig sentimental reaktion over i rudimentær tænkning. Bevidstheden om at elske og blive elsket, at tiltrække og blive tiltrukket går gennem intelligensens dør og udvider sig til det menneskelige stadium for erkendelse. Glæde og smerte bliver afgørende faktorer i udfoldelsen, og menneskehedens lange kval begynder. Kærlighed ses da i sin nøgne selvished, men ggså dens stærke glans kan fornemmes, Kærlighed – eller tiltrækkende begær – drager da det til sig, som den føler er nødvendigt, men senere ændres dette til det, som den tænker, den burde have, gg dette bliver med tiden omdannet til det, som den ved er en gudesøns ikke-materielle arv. Gennemtænk disse sidste få ord, for den sande forståelse af kærlighed som følelse, kærlighed som tænkning og kærlighed som aspiration, vil bringe aflklaring på menneskets problemer. Han frigøres fra trældommen i de kavere former for kærlighed og træder ind i selve kærlighedens frihed, og ind i den frihed, det menneske ejer, der besidder alt og dgdg intet begærer for sit personlige selv.

Den magnetiske dragning af det, der ønskes, modificeres på vor planet af vor bestemte planetariske Logos' personlighedsstråle. Det drejer sig om strålen for aktiv intelligens gg for selektiv tilpasning. Ligesom enhver cekle og ethvert atom i det menneskelige legeme modificeres og betinges af den egoiske stråle og af strålen for hvert af de indre legemer, således betinges og modificeres enhver celle og ethvert atom i *den* planetariske Logos' legeme df hans vigtigste stråleindflydelse, i dette tileælde hans personlighedsstråle. k denne betingende indflydelse findes nøglen til nøden, kvalen og smerten i verden i dag. Vgr jords planetariske Logos er først og fremmest betinget af en kgssmisk stråle, ingen tvivl om det, men ikke af sin egoiske stråle. Måske kan vi her finde årsagen (eller en af årsagerne) til, at vgr Jord ikke er en af de syv hellige planeter. Dette behøver jeg ikke at uddybe, men det var

nødvendigt at henlede opmærksomheden på denne store bestemmende faktor, den tredje stråle, som er vSsr planetariske Logos' ppersonlighedsstråle.

Denne stråle fremskynder den skelnende fdktor gennem mental aktivitet, der på sin side afbalancerer den såkaldte kærlighedens natur, og den er i sandhed årsag til vor evolutionære vækst. Ved skelnende og selektiv aktivitet går livet i former fra den ene erfaring til den anden, idet kontaktområdet stadigt udvides. Det er strålen for intelligent aktivitet, der dominerer mennesket på nuværende tidspunkt. Menneskene er centreret for en stgr dels vedkommende i deres egne personligheder; de er ssegocentriskeSS
ipsykologens terminologi; psykologen erkender (i nogle tilfælde) egoets integrerende princip, men erkender endnu ikke det overskyggende ego eller sjæken, undtagen under den uklare betegnelse: skdet overbevidstegS. Vi har således en menneskehed, som er engageret i en overvældende aktivitet, og som overalt viser en levende, skelnende og intelkuel interesse for alle slags fænomener. Denne tendens til at være aktiv vil fortsætte og tiltage og intensiveres, indtil den ariske race smelter sammen med den kommende store rodrace, som vi endnu ikke har noget navn for, skønt vi erkender, at i den race vil intellektet tjene intuitignen. Menneskelig aktivitet anses nu for at have nået en utrolig hastighed og en intensitet i vibration, dog er den, set ud fra de videndes synsvinkel, kun lige begyndt at komme til udtryk og er endnu forholdsvis svag. Tendensen til, at vitaliteten er i tiltagende, vil kunne bemærkes, når I studerer historien, og sammenligner det tempo, mennesket lever med i dag samt kompleksiteten og de mange dynamiske interesser i hans liv, med det tempo, der var gældende for gennemsnitsmennesket for to hundrede år siden. De sidste femogtyve år af menneskets historie har vist en vældig acceleration sammenlignet med forholdene for halvtreds år

siden.

Årsagen til denne vækst af intelligent aktivitet og hurtigheden i respons og kontakt kan findes i den subjektive kendsgerning, at menneskeheden med stor hast er i færd med at integrere den menneskelige naturs tre aspekter til en enhed, der kaldes personlighed. Menneskene vedbliver med at være personligheder, der forener deres fysiske, emotionelle og mentale aspekter til ét udtryk; følgelig er de bedre i stand til at respondere på strålen for den integrerede personlighed af den Ene, i hvem de lever, røres og har deres væren.

Taler vi derfor om menneskets livsproblem, kan vi konstatere, at det påvirkes kraftigt af de to store indflydelser, der virker ind på menneskeriget, den kosmiske stråle for solsystemet, strålen for kærlighed-visdom, og den kosmiske stråle for planeten, hvilken er personlighedsstrålen for den planetariske Logos, strålen

for aktiv intelligenz eller tilpasning. Mennesket kan defineres som en enhed af bevidst liv, der er bragt til håndgribeligt udtryk ved Guds fint skelnende kærlighed. Gennem menneskets livsgplevelser præsenteres han for utallige valg, der gradvis skifter fra det håndgribelige område til det uhåndgribelige. Da han tiltrækker eller tiltrækkes af livet i omgivelserne, bliver han mere og mere bevidst om en række skiftende værdier, indtil han når det punkt i sin udvikling, hvor dragningen eller den magnetiske tiltrækning fra den subjektive verden og de uhåndgribelige mentale og åndelige realiteter er stærkere end de faktorer, der hidtil har været tillokkende for ham. Hans sans for værdier betinges ikke længere af:

1. Tilfredsstillelse af hans instinktive animale natur.
2. Begær af mere emotionel og sentimental art, som hans astrale legeme kræver.
3. Den mentale naturs og den intellektuelle trangs tilskyndelse

og behag.

Han bliver kraftigt tiltrukket af sin sjæl, og det skaber en vældig revolution i hele hans liv, idet ordet *ksrevolution* skal forstås i dets sande betydning som en fuldstændig omvæltning. Denne revolution er nu i gang i alle livsenheder i verden og i en sådan universel målestok, at den er en af de hovedfaktorer, der skaber den nuværende styrke i eksperimentelle ideer i den *m*-verden. Sjælens tiltrækkende kraft øges til stadighed, mens personligheds tiltrækkende kraft svækkes i samme grad. Alt dette tilvejebringes ved en forsøgsproces, der giver erfaring; ved erfaring, der fører til en mere klog anvendelse af personlighedens kræfter; ved en voksende påskønnelse af en sandere værdi- og realitetsverden og ved bestræbelse fra menneskets side på godt identificere sig med de åndelige værdiers verden og ikke med de materielle værdiers verden. Betydningens og årsagernes verden bliver gradvis den verden, hvori han finder kykke, og hans valg; af hovedinteresser og det, han bestemmer sig for at bruge tiden på, bestemmes af de sande, åndelige værdier. Han betræder da illuminationens vej. Jeg har forsøgt at beskrive virkningerne af disse to store stråleindvirkninger i mystiske og filosofiske vendinger, men, i sandhed, alt det, jeg her har sagt kunne beskrives videnskabeligt og i videnskabelige formler, såfremt mennesket var mentalt udrustet til at forstå *det*. Men dette er endnu ikke tilfældet. Alle disse strålevibrationer, uanset hvilke det måtte være, vil efterhånden kunne reduceres til formler og symboler.

Reaktion over for omgivelserne, sensitivt respons på de stråleindvirkninger, der styrer og udtrykker sig gennem de former, menneskets omgivelser er sammensat af, en voksende evne til at skelne mellem energier og kræfter, en langsomt

udviklende sans for værdier (den sans, der i sidste instans fordriver inklusion og forblindelse og åbenbarer virkelighed), og et valg af de interesser, der ikke vedrører *den* håndgribelige erfarings, det emotionelle livs og den mentale interesses verden – alt dette udtrykker virkningen af samspillet mellem de to stråler for solsystemet og planeten. Disse sammenflettede stråler strømmer gennem og påvirker menneskeheden.

En af de vanskeligste ting, som mestrene i dag står overfor, er at bevise for mennesket, at de gamle og anerkendte værdier og fænomenernes håndgribelige verden (emotionel og fysisk) må forvises til deres rette plads i baggrunden af menneskets bevidsthed, og at de uhåndgribelige realiteter samt ideernes og årsagernes verden må blive det vigtigste område for hans opmærksomhed i den umiddelbare fremtid. Når et menneske forstår dette og efterlever denne viden, da vil den forblindelse, der nu holder verden fangen, forsvinde. Tænk 1 dette igennem, gpdager 1, at den store krise i 1914-1918 ■ gjorde stor nytte ved at knuse den materielle sikkerheds blændværk, som menneskene levede i, og ved at tilintetgøre meget af deres instinktive og sanselige selvished. Gruppen er ved at blive anerkendt som en gruppe af stor betydning, ligesom den enkeltes vel har betydning, for så vidt som enheden er en integreret del af gruppen.

Dette vil i sidste instans ikke udelukke initiativ og individualitet. Det er kun i vore første forsøg og på grund af vor ukyndighed i at anvende skelneevnen, at vi endnu begår sådanne sørgelige fejltagelser. Processen med at tilintetgøre verdens inklusion har fundet sted i stor stil lige siden; i alle lande nedbrydes blændværket gennem de forskellige igangværende forsøg, og der viser sig sandere værdier for gruppens vel, gruppens integration og gruppens fremskridt. Følelsen af usikkerhed, der er et så sørgeligt aspekt i den nuværende omvæltning, skyldes simpelthen tilintetgørelsen af

den gamle sans for værdier, fortrængningen af det blændværk, der i øjeblikket åbenbarer et ukendt landskab, samt den frygt og ustabilitet, som mennesket føler, når han står over for verdens kktærskelens vogterSS. Denne hindring må brydes op og tilintetgøres, da den blokerer vejen til den nye værdiernes verden. Den store tankeform, som menneskets begærlighed og materialisme har opbygget gennem tiderne, er til stadighed under nedbrydning, og menneskeheden befinder sig umiddelbart foran den frigørelse, der vil bringe den ind på discipelskabets vej. Jeg henviser her ikke til den endelige frigørelse, men til den frigørelse, der opstår som følge af et frit valg anvendt med klgs;skab og afpasset til gavn for helheden og betinget af kærlighed. Bemærk at jeg siger skanvendt med klogskabSS. Visdom, der tilskyndes og motiveres af kærlighed, og som anvendes intelligemdt i forbindelse med verdens problemer, er meget tiltrængt i dgrg" men den findes endnu kun blandt de få opkyste sjæle i enhver smSstion – jeg pointerer – i enhver nation uden undtagelse. Ms,dge flere må elske med visdom og påskønne gruppeaspiration, fmr vi vil opleve, at den næste virkelighed bliver kendt og kommer freudm fra det mørke, som vi nu er i færd med at sprede.

3. Strålen for det fjerde naturrige

Vi skal nu kort berøre et uklart og vanskeligt emne – et emne, der først og fremmest henvender sig til de typer, der arbejder med loven om overensstemmelser. Esoterikere må huske på, at ethvert naturrige danner en helhed af livsvæsener. Ethvert atom i enhver form i naturen er et livsvæsen, og disse livsvæsener danner cellerne i et væsens manifestationslegeme eller -vehikel. Etvæsenerlegemliggjort ethvert naturrige. Således som myriader af atomare livsvæsener i det menneskelige legeme udgør menneskets udtrykslegeme og danner hans ydre form, således

er det også med det større livsvæsen, som besjæler det fjerde naturrige. Denne tilsynekomst – såvel som alle tilsynekomster er kvalificeret af en særlig stråletype og ligeledes betinget af det levende princip ekler åndelige aspekt. Således er enhver form sammensat af utallige livsvæsener, som i sig har en fremherskende kvalitet fra en bestemt stråle. Dette er en okkult talemåde. På grund af påvirkningen fra det integrerende princip, der altid er til stede, danner disse kvalificerede livsvæsener en ydre tilsynekomst og udgør en enhed.

Den stråle, der styrer hele menneskeriget, er den fjerde stråle for harmoni gennem konflikt. Symbolsk kunne det siges, at den egoiske stråle for det livsvæsen, der besjæler den menneskelige familie, er den fjerde stråle, og at personlighedsstrålen er den femte stråle for viden gennem skelnen, – strålen for konkret viden eller videnskab, som den kaldes. Harmoni gennem konflikt og evnen til at opnå viden gennem kritisk valg – disse to stråler eller hovedindflydelser strømmer gennem menneskeheden som helhed og driver den fremad til dens guddommelige skæbne. De er de prædisponerende faktorer, som er af betydning for mennesket, og som han uvægerligt er afkæmpet af. De er ansvarlige for fuldbyrdelsen, men også for oprør og midlertidig dualitet. Harmoni, der kommer til udtryk som skønhed og skabende evne, opnås gennem kamp, belastning og anspændelse. Viden, der i sidste instans kommer til udtryk som visdom, vindes kun gennem den smerte, der følger af at stå over for det ene valg efter det andet. Disse valg, som den skelnende intelligens underkastes i løbet af livserfaringens proces, fremkalder sluttelig sansen for sande værdier, visionen af idealet og evnen til at opfatte virkeligheden bag det forstyrrende blændværk.

De, der studerer den esoteriske lære, vil naturligvis erindre, at den fjerde stråle har en naturlig relation til det fjerde naturrige, som på sin side er den laveste manifestation af det fjerde

skabende Hierarki. Denne forening af de tre store resultater af *det* store livsvæsens aktivitet kan opstilles således:

1. Den strålekraft, eller det stråleliv, der altid virker i retning af harmoni og en endelig skønhed, den fjerde stråle. 2. Det skabende Hierarki af menneskelige monader, som [hvgr lidet de end kan erkende det) allerede har erhvervet visdom og på dette tidspunkt i sandhed er guddommelige gudesønner. 3. Det fjerde naturrige, som er et resultat af ovennævnte mgnaders evolutionære aktivitet, og disse er på deres side blevet rilskyndet til denne aktivitet af den fjerde stråle.

Dette er i *det* væsentlige den sande apostoliske rækkefølge, idet den tilvejebringer en trefoldig linje af styret energi. Denne energi skaber den menneskelige manifestation på den fjerde klode i vor jordkæde, og i denne fjerde runde er den ansvarlig For den vældige krise, som den nuværende menneskehed er konfronteret med. KonQiktaspektet i processen er på sin højde, ja, har endog passeret højdepunktet, set ud fra *det* fysiske plans synsv;nskel Denne situation og denne trefoldige påvirkning, som skaber g;udesønnernes manifestation, sammenfattes for os i de rammende ord fra Den *gamle Kommentar* – rammende, når vi erindrer, at de udtrykker den lange tids smerte i menneskehedens prøvelse, samt åbningen for mennesket af døren til det femte naturrige for åndelig væren. Ordene inkluderer således i deres betydning det endelige mål, som mennesket stræber efter, og den metSsde, hvorved han når det:

ssDe *hellige* fire stiger ned fra de himmelske boliger gog; drisrer sig frem til jordens sfære. Fra det fjerde store plan kontrollerer de således kampen.SS
skHerren for harmoni, som har sæde i det høje, lader slt sit liv og al sin kraft strømme gennem konQiktens område. fra

begyndelsen ser han afslutningen, og hans hånd, skønt uudgrundelig, stilner ikke smerten og kvalen. Fred må være målet. Skønhed skal opnås. Han kan således ikke standse livet og stoppe dets strøm.SS

skDe *mellemste fire*, nu udhvilede efter den tidligere kamp, spænder deres panser og skjuler sig bag den ydre form. De forkader den fjerde store sfære for harmoni og går til det mentale plan. Dér befæster de herrens tempel, oplyser det med lys og herlighed; derefter vender de deres øjne mod jorden.11

kkDe *lavere fire* antager form mellem de livsvæsener, der ikke er menneskelige, og de tre grupper af livsvæsener, der dvæler under tærskelen. De forsøger at sammenføje og sammenblende, at bygge bro og sammensmelte. Nu lever menneskeheden. De højere og de mellemste fire mødes i de lavere fire på den fjerde store klode.SS

ssNu fortsætter kampen. Når de tre grupper af manifesterede fire kan se hverandre i lyset og senere sammenblende deres kræfter, vil målet nås.SS

ksPå den fjerde klode for handling og i det fjerde udtryks store cyklus vil denne sammenblanding fuldbyrdes. De lavere fire, der er sammensmektet med de mellemste fire, vil, medens de endnu befinder sig i form, forlade konfliktens trefoldige verden og finde deres bolig inden for den fjerde sfære, hvorfra de højere styrende fire kom. Således vil ledelsen blive etableret, herligheden oplevet, Hierarkiets regentskab anskuekiggjort.SS

ksKonflikten begyndte i den fjerde race (den atlantiske A.A.B.), og bevidsthed fødtes. I den femte race (den ariske A.A.B.) vil vendepunktet opleves, og da vil de lavere fire og de mellemste fire begynde at forene deres kræfter. I den sjette race vil kampens støv dø hen. De lavere fire, de mellemste fire og de højere fire vil i samklang lovsynge deres herres herlighed, skønheden i Guds kærlighed, underet om menneskeligt broderskab. Dette er deres jubelsang.SS

Når kraftbanerne er tilpasset, og der er frit samspil af energier og en koordineret lige kanal mellem de forskellige aspekter af guddommelighed, da er fuldbyrkelse og skønhed opnået i esoterisk forstand (ikke i symbolsk forstand, idet der er forskel mellem disse to former, hvilket de studerende ville gøre vel i at nægte sig). Dette er temaet for ovennævnte symbolske og gamle formulering af sandhed og er i virkeligheden en symbolsk præfati. Samme idé er kommet til udtryk i et endnu ældre og mere rammende udsagn, der må forstås og reduceres til en mantrisk formel, når den fjerde indvielse tages.

Når kræfterne fra de fire, gentaget tre gange, bliver de fire, da åbenbarer livet af - - - sig i skønhed.

Det er interessant at bemærke, at den numeriske værdi af det engelske ord *skforce* (= fire) er den samme som værdien – taget bogstav for bogstav – i det engelske ord *force* (= kraft), hvis man ser bort fra tallet fem. For menneskeheden vedkommende er det den femte energi, der fører til slagmarken, energien for den skelnende tænkeevne, og når *den* til sin tid er blevet anvendt, er den gendannet, og kun de fire, og kraft (*force*) er tilbage. Bemærk nedenstående detalje i talværdierne:

FORCE

6 6 9 3 5 2 9

11 Tallet for adepten, der anvender energi.

FOUR

6 6 3 9 2 4

6 Skaberen, der forener det subjektive og det objektive.

Det ses tydeligt, at ordet *force* i første gruppe ender isoleret,

idet 5 er tallet for *det* mentale aspekt og for mennesket. Tallet 9, tallet for indvielse, skjules midt i k,forceSS, men de til højdepunktet førende tal angiver aktivitet og adskillelse. I den anden

talgruppe kommer aktivitet før tallet 9 for indvielse – dette nital angiver kulminationen. Men *femtallet er udeladt*. Mennesket er ikke længere hekt menneskeligt eller isoleret. Han er den fuldkomne fire af de lavere tre og sjælen. For at udtrykke sandheden ganske enkelt må det erindres, at menneskeheden, det fjerde naturrige, der er et udtryk af det fjerde skabende Hierarki af menneskelige monader, føres mod harmoni gennem instinkt eller impuls, og er således først og fremmest under påvirkning af den fjerde stråle. Denne harmoni opnås ved at anvende energien fra den femte stråle for viden. Resultatet af erhvervet og anvendt viden er skønhed og evnen til at skabe. Derpå vil den femte herres stråle blive trukket tilbage fra den store cyklus, der styrer menneskeheden, og visdom og intuitiv buddhisk respons vil kendetegne menneskeheden. Der består, hvad angår menneskeheden, et nært samspil i denne store cyklus mellem de to stråleherrer for harmoni og for viden. I denne numeriske relation mellem fire og fem kommer tallet ni frem igen, tallet for indvielse. En adept af femte indvielse har opnået fuldstændig harmoni gennem korrekt viden. Det finder sted ved fjerde indvielse og vises eller bevises ved den femte.

Et indgående studium af tabellerne over de stråler, der indvirker på menneskeheden vil have klargjort, at det drejer sig om så mange og så forskellige, at emnets kompleksitet er meget stort. Der findes talrige påvirkninger, der virker i retning af at gøre mennesket til det, han er; der er endnu kun begrænset kendskab til disse påvirkninger. I de tidlige stadier af menneskets udvikling er det næsten umuligt for nogen (undtagen en indviet) at beskæftige sig med de forskellige faser

eller blot at forstå indikationerne af menneskeheden reaktioner på disse stråler. Men efterhånden som menneskeheden udvikles, og efterhånden som formaspektet mere og mere bliver et bedre og finere responsapparat og en mere plastisk, sensitiv rektor af det indre menneske, bliver definition og analyse lettere. Typer aftegner sig med større klarhed i deres fremtoning, og strålekvaliteterne begynder at dominere. De styrende strålers præg kan bemærkes mere tydeligt, og evolutionsstadiet kan erkendes mere nøjagtigt. Vi kommer nu til de stråler, der styrer menneskeheden racer. Gennemsnitslæseren ville gøre klogt i at indtage den holdning, at de hidtidige oplysninger og det, der vedrører racemæssige, nationale og cykliske stråler for ham i det mindste er en interessant hypotese, som kan accepteres intelligent, indtil den er modbevist. Denne viden må nødvendigvis forblive hypotetisk gennem adskillige livsperioder, hvad angår den almindelige studerende. Når vi imidlertid kommer frem til hvervejelse af de sidste tre punkter i denne del af vor aflmandling, kan det lade sig gøre at kontrollere oplysningerne, at bringe stråletyperne i indbyrdes forhold og at opdage (ved et studium af de kræfter, der er involverede) de karakteristika og strålekræfter, der kommer frem.

Derfor – ved at bevise det, der gælder for den menneskelige enhed, lægger vi grunden til en godtagelse af den kosmiske, solare og planetariske viden. Det, der erkendes som sandt i kikkemålestok, åbner døren til forståelse af det, der består i større målestok. Menneske, kend dig selv er en betydningsfuld nøgle til viden om guddommen og om guddommens virke.

4. Strålerne for racerne

Læseren må for forståelsens skyld huske på, at okkult set er tre stråler passive, og fire stråler virker med forskellig grad af aktivitet. Lad os et øjeblik repetere, således at denne tanke tydeliggøres og forankres i vort sind:

Strålerne et, fire og seks er ikke i manifestation på nuværende tidspunkt, men den sjette stråle er stadig mærkbar, endskønt den begyndte at aftage i indflydelse for tre hundrede år siden og dens styrke at svækkes i tilsvarende grad.

Strålerne to, tre, fem og syv er fremdeles magtfulde i deres styrke. Følgende fremstilling kan give et begreb om disse stråleindflydelsers relative sværdier.

Den tredje stråle har været længst i manifestation, men i 1875 fuldendte den i okkult forstand kksin tilsynekomst, idet den begyndte at vende og således at trække sig tilbage. Den er netop begyndt at aftage. Når denne begivenhed finder sted i forbindelse med en anden energitype, er den fremkaldte virkning altid af krystalliserende natur og er tilbøjelig til at fremkalde ksstivnede former, der berettiger til omgående tilintetgørelse. Dette forårsager mentale tilstande af stiv og statisk natur. Konsekvensen er derfor tydelig, idet vi i denne stråles aktivitets senere stadier ser tilkendegivelser af for eksempel de dogmatiske, sekteriske og teolosiske hokdninger, der kendetegner *det* forfald og det deraf følgende ufrugtbare arbejde af de forskellige tankeretninger, som i sin tid rummede menneskets ideer, og som var tilstrækkelige til at kmjælpe menneskene i løbet af den periode, hvor de blev udbredt.

Den anden stråle har en hurtigt tilbagevendende cyklus. Det skyldes dens overordentlig store kraft. Eftersom den er vort solsystems hovedstråle (de øvrige stråler er blot dens aspekter), kunne det siges, at denne stråle i virkeligheden aldrig er ude af manifestation. Ikke desto mindre forekommer der uafbrudt cykler af tiltagende og aftagende kraft, fremkaldt ved samspillet mellem de stråler, der skaber det, der i de gamle

arkiver kakes ssindtrængen af en af de syv brødre, som blokerer den dør, hvorfra kraften kommerSS og k,forsvinden af den strålende broder, som fortsætter sin vej og lader en dør åben, hvorigennem en anden broder kan passere til sin forudbestemte missionSs. Symbolikken er tydelig. Den anden stråles cykler er dynamiske og gentages i regelmæssig rytme med fem hundrede års mellemrum i løbet af de fem og tyve tusinde år, som udgør en zndiakal cyklus Derfor begyndte denne stråles kraft at aftage i 1825, da kulminationen i dens to hundrede og halvtreds års tilsynekomst var nået. Det var den gradvise tilbagetrækning af denne stråle, som førte til væksten af separatismen i verden, og som fremkaldte de europæiske krige og den store verdenskrig. Denne stråle vil Fortsat aftage i endnu et hundrede og fyrre år. Dette betyder ikke nødvendigvis, at fysisk vold vil tiltage, og at krig vil være en almindelig forekomst. Menneskeheden er nu så meget mere modtagelig for stråleindQydelse, at det overvågende Hierarki (gennem egoisk stimulering af visse nationers sensitivitet over for indre vejledning) kan udligne de mere åbenbare store virkninger. Dette vil kaste et interessant lys over disse cykliske hændelsers uhyre betydning.

Den femte stråle er den af strålerne, der sidst kommer i aktivitet, og den er først ved at sskomme til magtenSs. Til stadighed tager den til i styrke, og følgen af dens fulde påvirkning vil være at vejlede menneskeheden med hensyn til øget viden. Dens energi indvirker for tiden med voldsom kraft på menneskenes sind og tilvejebringer den stimulering, der ligger bag alle videnskabelige tiltag hen imod sandheden inden for alle områder fgr menneskelig tænkning. Da den også er den stråle, der styrer det fjerde naturriges personlighedsaspekt, og endvidere er en af de stråler, der bestemmer og betinger vor ariske race, er dens nuværende kraft usædvanlig stor. Dette punkt må man omhyggeligt mærke sig, for det forklarer meget

af det, vi kan se hænde i tankeverdenen.

Endvidere er syvende stråle i manifestation og har været det siden år 1675. Vi vil behandle denne stråle mere detaljeret, under punkt fem: strålerne i cyklisk manifestation.

De sammensmeltede energiers samspil og skønhed er derfor for tiden stor, idet så mange stråler enten manifesterer sig samtidigt eller er i færd med at aftage og derfor ikke helt kan udelades, eller de er ved at nærme sig det stadium, hvor de kommer til syne og fortsætter deres cykliske virke. Kun én stråle er i dag helt og holdent ude af manifestation og fungerer udelukkende bag kulisserne, og det er første stråle. Hvad menneskeheden angår, bliver den første stråle mærkbar og dens kraft dominerende, når stadiet for accepteret discipelskab er nået. Den tager til i styrke, efterhånden som der opnås fremskridt på Vejen. På den måde begynder der på den indre side af livet at samles en stadigt voksende gruppe af dem, der kan fungere under den første stråles påvirkning. Når tilstrækkeligt mange menneskesønner kan fungere således, vil deres forenede modtagelighed udgøre en kanal, hvorigennem den første stråle kan komme i manifestation. Dette er en af Hierarkiets vigtigste aktiviteter og et af dets mål. Når vi helt forstår virkningen af menneskehedens modtagelighed over for strålernes indflydelser, vil vi nå frem til erkendelse af en hidtil uopdaget naturlov. Denne bestemte lov hører ind under verdensherskerens – Manuens – område. Her kan *det* have interesse at notere sig, at den sjette stråle styrer prøvestadiets vej og nærer idealismens ild i aspiranten. Den anden stråle styrer discipelskabets vej og transmutterer viden til visdom og nærer på samme tid Kristus-livet i hver ekmkelt discipel. Den første stråle styrer indiviellsens vej, idet den tilvejebringer løsrivelse fra formen og tilintetgørelse af alt, der hindrer, samt nærer *den* dynamiske vilje i den indviede, hvilket vil sætte ham

i stand til at foretage de nødvendige skridt hen imod initiatoren.
1 kør her bemærke, at strågerne opdeler sig i to grupper, d.k. s.
:

1 . A s p e k t - s t r å l e r
 . Strålerne 1.2.3. De større stråler 2. Attribut-stråler
 . . . Strålerne 4.5.6. 7. De mindre stråler

Forskedlen mellem disse tn grkspper heskrives gå kmdmærket
måde i nogle sætninger fra *Den gamle Kommentar*:

ksDe syv brødre er alle børn af den samme Fader, men de tre
ældre er præget af faderens natur. De fire yngre ligner
Moderen. De tre ældre sønner går ud i universet af stjerner, og
dér repræsenterer de Faderen. De fire yngre går ud i universet
af stjerner og viser naturen af den ene, som Faderen elskede.SS

Aspekt-strålerne har længere cykler end attribut-strålerne; deres
rytme er okkult langsom, tiltagende i virkning, og – som
tidsaldrene går – øges deres styrke bestandigt. Attribut-
strålerkme har kortere eykler og skaber em stabils hjerteslag og
ea kegélmæssig rytme i solsystemet. De tre aspektstråler kan
betragtes

som legemliggørelser af den inkarnerende Logos' vilje og
hensigt. Attribut-strålerne kan ligeledes betragtes som
legemliggørelse af den inkarnerende Logos' kvalitet og
karakter. Symbolsk talt er de tre store stråler (under
manifestation) udtryk for SgILogos' egoiske aspekt, medens de
fire attribut-stråler kegemliggør hans personligheds aspekt.
Ikke desto mindre må det erindres, at de syv stråler tilsammen
udgør manifestationen i form af det, Gud er, og målet for den
guddommelige hensigt. De studerende bør kægge sig disse
punkter på sinde, når de studerer strålerne og deres cykliske

indflydekse på menneskeheden. I må huske, når en større stråle er i manifestation, så vil den guddommelige hensigt, det universelle mål og Planen træde frem med større klarhed, og I kan forvente hændelser i racemæssig udvikling. Hvis en mindre stråle gør sig nærværende vil det resultere i tiltagende psykisk sensitivitet, og der vil fremkomme et faseriv, der vi) give stærkere udtryk for den guddommelige natur end for *den* guddommelige Plan.

Denne sandhed kan også bringes i anvendelse i forbindelse med den enkeltes udvikling, idet den styrer og bestemmer hans evolutionære vækst, set ud fra formål eller kvalitet. Livsforløb, der er viet til at udfolde en hensigt, vil have en anden betyngning; Sådanne natur end de livsforløb, der har til formål at udvikle karakter og kvalitet. Dette er et psykologisk punkt af virkelig betydning.

Ovenstående udsagn er et af de mest betydningsfulde og vigtige, der endnu er meddelt i denne afhandling, og det fortjener omhyggelig overvejelse. Den virkelige betydning er naturligvis særdeles vanskelig at fatte, men den generelle mening kan erkendes og forstås af den søgende studerende. Aspekt-strålerne er først og fremmest årsag til, at Planen udvikler sig. Attributstrålerne er årsag til udvikling af guddommens kvaliteter. Dette gælder den solare Logos, et menneske, den planetariske guddom og menneskeheden som helhed.

Et eksempel på denne sandhed ses tydeligt i forbindelse med den ariske race og de to stråler, der styrer og kontrollerer dens skæbne. Den tredje stråle for intelligent aktivitet og tilpasning; styrer menneskehedens hele livsforløb, og gennem denne dominans kan vi se virkeliggørelsen af Guds plan, som er den endelige sammensmeltning af ånd og materie gennem evolutionen af menneskets sjæl. Resultatet af denne sammensmeltning kan kort sammenfattes i følgende tre udsagn:

1. En udbredt interesse for sjælen – hvilket sluttelig vil føre til erkendelse af sjælen – som en følge af ovennævnte fusion og sammensmeltning.
2. Forståelsen af substansens guddommelighed og erkendelsen af den kendsgerning at materie er Guds ydre klædning. Dette vil kendekegne den ariske races intellektuelle resultat.
3. Guds plan, at menneskeheden skal beherske materien på det fysiske plan, når i den ariske race et fuldkommenhedens højdepunkt. Menneskets kontrol over de elektriske kræfter på det fysiske plan er et fremragende eksempel på dette.

Disse tre betydningsfulde udviklingstrin angiver den tredje stråles aktivitet i løbet af *den* tidsperiode, hvorunder den ariske race bryder frem fra den almindelige racemæssige baggrund, udvikler sig efterhånden som generationerne passerer og toner bort igen, således som alle racer gør. Ved denne proces går de sjæle, som har fået udbytte af erfaringen under den racemæssige manifestation, videre til en anden og højere race, i dette tilfælde sjette rodrace. Dette er de større resultater. Der er mange mindre resultater, der går i retning af at fuldkommengøre den guddommelige hensigt for racen. Denne hensigt gælder kun en relativ fuldkommenhed og ikke den endelige fuldbyrdelse. Den racemæssige fuldkommenhed, der vil blive opnået som et resultat af tredje og femte stråles virksomhed vil for eksempel delvis kunne ses ud fra den syvende rodraces synsvinkel, men det vil ligge langt over det, der opnåedes under den atlantiske eller fjerde rodrace, som var under den dominerende indflydelse af anden og sjette stråle. Blomsten fra enhver race samt de, som garanterer dens resultater, findes blandt mestrene, de indviede og de disciple, som i enhver race når det mål, deres sjæle har sat sig. Læseren må huske, at adeptskabets mål til stadighed ændres, og at adepter fra den ariske race vil være længere fremme i

udvikling og i mere intellektuel retning end de, der nåede dette trin under den atlantiske race. Derfor bliver kravene for den nuværende race med hensyn til at betræde discipelskabets vej større og større og mere vanskelige, efterhånden som århundrederne går. Samtidig sker der en udvikling af de evner som aspiranten besad da han imdledte den opgave det er at opnå discipelskab, og hans udrustning bliver mere og mere hensigtsmæssig, således at den står mål med den lejlighed, der tilbydes. Bøger som *I forgården* og *Discipelskabets Vej* af Annie Besant angiver kravene til prøvestadiets vej, men ikke til discipelskabets vej. En *afhandling* om Hoid Magi giver de fornødne data til dem, som i vore dage betræder discipelskabets vej. I de nævnte tre bøger kan I finde kravene til de to stadier på Vejen for bevidst udvikling.

Ejendommeligt nok var den første stråle aktiv i lemurisk tid. Det var som følge af en særlig ordning eller indsats fra det planetariske Hierarkis side. Ved den syvende stråles hjælp gik det fornødne arbejde fremad. Samtidig med individualiseringen af menneskeheden bragtes en tredje stråle, den femte, i funktion, og på den måde tilvejebragtes ved den første, syvende og femte stråles forenede bestræbelse *den* store fusion af menneskehedens højere og lavere aspekter. Det er interessant at notere sig, at den sekundære stråleindflydelse for den ariske race fgr tiden er den femte stråle, der således sammenkæder den ariske og den lemuriske civilisation. Begge var og er stærkt materialistisk indstillede civilisationer, men den lemuriske var materialistisk, fSdrdi Hierarkiets hele opmærksomhed var rettet mod udviklingen af det fysiske menneske, medens opmærksomheden i dag ikke er rettet mod menneskets fysiske udvikling, men mod en stræben efter at sætte mennesket i stand til at kontrollere de fysiske kræfter på planeten. Et ret slående eksempel på ligheden i strålekræfterne bør bemærkes her. I Lemurien var den tids yoga,

der fremkaldte den nødvendige enhed eller forening (der gik forud for den tids indvielse), hatha yoga, yogaen for det fysiske legeme. Denne form for yoga gav den indvielse den fornødne fysiske kontrol – en kontrol, der for menneskehedens vedkommende i dag er så fuldkommen, at den nu er automatisk og er gledet under bevidsthedens tærskel. I de store cykliske rekapitulationer, der uophørligt finder sted, ser vi i dag i vor ariske race, at menneskenes opmærksomhed i stor udstrækning koncentrerer sig om fysisk fuldkommenhed, sport, atletik og fysisk pleje. Det er den cykliske virkning fra de samme strålekræfter, der igen indvirker på menneskeheden.

Indvielsesmålet er i dag en mental enhed. Ikke desto mindre fremkalder den fysiske reaktion på strålekræfterne en højere form for hatha yoga eller fysisk koordination. Disse punkter vil blive belyst yderligere.

Den sekundære indflydelse, som fører den ariske race fremad, er den femte stråle for konkret viden eller videnskab. Denne stråle var, som vi har set, en af de stråler der tilvejebragte individualiseringskraften af den menneskelige ind på Vejen tilbage. Denne stråle kommer atter til magten, og skønt den har haft mange aktive cykler siden lemurisk tid, har ingen af dem haft en så uhindret dominans som den nuværende. Heraf kommer det enkelte menneskes styrke i vor tid; heraf kommer vanskeligheden, men også muligheden. Den er strålen for kvalitet, og dens mål er at stimulere tilegnelsen af viden og væksten af menneskets intellekt, som er instrumentet for en usædvanlig sensitivitet, der fremkalder øget gudserkendelse.

Det kunne siges, at den femte stråles virkning i lemurisk tid var at stimulere den instinktive natur. Dette gav erkendelse af guddommens formnatur. Instinktet begyndte under den atlantiske tid gennem den anden stråles påvirkning at smelte sammen med intellektet, og der udvikledes det aspekt i

menneskets natur, der (i teosofiske bøger) kaldes kama-manas. Dette udtryk betyder ganske enkelt en blanding af begær-følelse-lavere tænkeevne, – en ejendommelig syntese, der karakteriserer gennemsnitsmennesket i dag og fører tid hans komplicerede problem. Denne udvikling gav mennesket en anden type erkendelse. Han blev bevidst om det sansende univers; han blev sensitiv over for Guds kærlighed og registrerede en iboende reaktion over for Guds hjerte. I dag sker der under *den* femte stråles påvirkning; en hurtig vækkelse af intellektet; instinktet synker under bevidsthedens tærskel; kama-manas er ikke længere det vigtige kendetegn for verdens disciplin. Intellektet (konkret og abstrakt lavere og højere) er i stadig udvikling, og efterhånden som det udvikles, begynder guddommens vilje, hensigt og plan at tage form i menneskenes tanker. De sekundære virkninger af denne udvikling er evnen til at organisere og til at arbejde individuelt med bestemte mål. Dette tilkendes i dag af de enkelte mennesker inden for alle områder af menneskelig aktivitet. De udviser evne til at opfatte Guds plan og til at samarbejde; de ser i store træk den guddommelige hensigt og forstår sig aldrig; tidligere den store evolutionære plan. Menneskene bygger nu på fremtiden, fordi de har skimtet fortiden og anet visionen.

Senere vil vi igen få en overgangsperiode analog med den første, hvori kama-manas blev udviklet, og da vil hele racen være udtryk for en udviklet syntese af intellekt-intuition, hvilket gør forud for det fremskredne stadium, der vil komme ved slutningen af næste rodrace, den sjette. Dette bringer os til en periode, der er ti millioner år længere fremme, hvor intellektet på sin side er gledet under bevidsthedens tærskel, ligesom i sin tid insinkt. Intellektet vil da virke automatisk, ligesom menneskets instinktive natur gør det, og racen vil være intuitiv. Det vil i virkeligheden betyde, at *den* femte naturrige vil manifestere sig i jorden, og at Guds rige (som de

kristne kalder det) vil være kgmSmet. Dette vil udgøre en begivenhed lige så betydningsfuld sSsrdd det fjerde naturriges komme, da menneskene kom til syne påjSsrden. Den næste store race (den sjette) vil blive styret af anden gsg tjerrde stråle, og således vise en relation mellem fjerde rodrace, den atlantiske, og sjette rodrace. Med hensyn til bevidsthed kan detre

udtrykkes som en relation mellem en astral-emotionel udvikling og en intuitiv-buddhisk udvikling. Den sidste race vil blive styret af første, syvende og anden stråle.

Jeg tror, jeg har nævnt så meget om dette vanskelige emne, som kan fattes. Opstillingen over de stråler, der styrer racerne, ser således ud á

L e m u r i s k e r a c e .
..... Stråle 1. 7. 5.

A t l a n t i s k e r a c e .
..... Stråke 2. 6.

A r i s k e r a c e
..... Stråle 3. 5.

S j e t t e r a c e
..... Stråle 2. 4.

S y v e n d e r a e e
..... Stråle 1. 7. 2 .

5. Strålerne i cyklisk manifestation

Vi skal nu betragte de kræfterg der for tiden er virksomme, Ssg som derfor er af største interesse i forbindelse med det, jeg; nu vil sige. Som *det* første kan det fremføres, at hovedproblemet i dag skyldes den kendsgerning, at to meget stærke stråler er virksomme på samme tid. Endnu er deres virkning så ligeligt afbalanceret, at der er skabt en situation, som i de gamle

arkiver beskrives med følgende ordlyd: ksEn splittelsens tid, hvor bjergene, der hidtil har givet ly, styrter sammen fra deres højder, og menneskenes stemmer forsvinder i braget og tordenen fra faldet 11. Sådanne perioder opstår kun sjældent og med lange mellemrum, og hver gang de kommer, indledes en særdeles betydningsfuld periode af guddommelig aktivitet; gamle ting forsvinder fuldstændigt, dog genoprettes ældgamle afgrænsninger. Den syvende stråle for ceremoniel orden eller ritual er ved at komme i manifestation. Den sjette stråle for idealisme eller abstrakt vision er langsomt ved at forsvinde. Den syvende stråle vil bringe det til udtryk, der blev skuet samt det, der udgjorde idealerne i den forudgående cyklus med den sjette stråles aktivitet. Den syvende stråle forbereder vejen for en anden stråle, og forudsætningen for hvilken stråle, det er, der kommer i manifestation, aflmænger af Planen og den guddommelige hensigt. Det er sjældent, at to stråler følger hinanden i nummerorden, således som det nu er tilfældet. Når det sker, følger virkning hurtigt årsag, og dette kan i dag skabe grundlag for et sikkert håb

a. Den sjette stråle, der er på vej ud

Den sjette stråles påvirkning tjente til at drage menneskenes sind hen imod et ideal, såsom individuel opofrelse eller tjeneste, og den mystiske vision var periodens høje vandstandsmærke; utallige vejledende mystikere i occidenten og orienten stod frem. Den syvende stråles påvirkning vil til sin tid skabe magikeren, men i denne tidsalder vil magikeren i overvejende grad tilhøre skaren af hvide magikere (til forskel fra den atlantiske periode, hvor overvægten lå på det selviske eller på den sorte magi). Den hvide magiker arbejder med naturens kræfter og fører dem tilbage til den fremskredne menneskeheds kontrol. Dette kan allerede nu ses virkeliggjort

gennem aktiviteten hos de videnskabsmænd, som den sidste del af forrige århundrede og den forløbne del af det tyvende århundrede har skabt. At en stor del af deres magiske virke har været ledet ind i selviske kanaler på grund af tendensen i denne materialistiske tidsalder, og at mange af deres kloge og sande opdagelser inden for energiens område i dag; er tilpasset formål, der tjener menneskenes had ekler kærlighed til sedvet, er ligeledes sandt. Men dette modvirker på ingen måde det under, som deres præstationer er. Når motivet transmutes fra ren videnskabelig interesse til kærlighed for den guddommelige åbenbaring, og når tjeneste for menneskeheden er den drivende kraft da vil vi opbevare den sande, hvide mand.

Som f.eks. heraf er det nødvendigt, at mystikeren bliver okkultist, og at nutidens aspirant skoles til rette motiver, til tankekontrol og til brøderkærlighed, – der alt sammen må og skal gøres gennem harsmløshed. Den stærke kraft i verden idager harsmløshed. Jeg raler ikke om ikke-modstand, men om den positive mentale høgning, der ikke frembringer onde tanker. Den, der ikke tænker

ondt, og som ikke skader nogen, er borger i Guds verden. Nedennævnte relationer mellem sjette og syvende stråle bør være helt klart opfattet, og de studerende må forstå relationen mellem den umiddelbare fortid og den nærmeste fremtid og i denne relation se virkeliggørelsen af Guds plan og den kommende frelse af racen:

a. Den sjette stråle nærer visionen.

Den syvende stråle vil materialisere det, visionen åbenbarer. b. Den sjette stråle skaber mystikeren, som er kulminationen for aspiranten.

Den syvende stråle vil udvikle magikereng der virker inden for den hvide magis område.

c. Den sjette stråle førte som en del af den evolutionære plan til adskillelser, til nationalisme og tik sekterisme på grund af tænkeevnens selektive natur og dens tendens til at dele og adskille.

Den syvende stråle vil føre til fusion og syntese, idet dens energi er af en type, der forener ånd og materie.

d. Den sjette stråles aktivitet førte til dannelsen af skarer af disciple, som arbejdede i grupper, men ikke i nær relation og med tendens til indbyrdes uenighed på grund af personlighedsreaktioner.

Den syvende stråle vil skole og igangsætte grupper af individer, der arbejder i nær overensstemmelse med Planen og med hverandre.

e. Den sjette stråle bragte følelsen af dualitet til en menneskehed, der betragtede sig selv som en fysisk enhed. De akademiske materialistiske psykologer er eksponenter for denne holdning.

Den syvende stråle vil indlede følelsen af en højere enhed; for det første følelsen af en integreret personlighed, hvad angår masserne, og for det andet følelsen af en fusion af sjæl og legeme, hvad angår verdensaspiranterne.

f. Den sjette stråle differentierer det aspekt af den universelle energi, som vi kender som den moderne elektricitet, og som skabtes for at tjene menneskets materielle behov. Den syvende stråle vil gøre mennesket fortrolig med den type af elektriske fænomener, der frembringer koordination af akle former.

g. Den sjette stråles påvirkning skabte i menneskenes sind udviklingen af følgende kundskaber:

1. Viden om det fysiske plans lys og elektricitet. 2. Blandt verdens esoterikere og spiritualister viden om det astrale lys.

3. Interesse for oplysning, både fysisk og mentalt. 4. Astrofysik og de nyere astronomiske opdagelser

Den syvende stråle vil ændre de teorier, som racens fremskredne tænkere har fremsat, til kendsgerninger i de fremtidige uddannelsessystemer. Uddannelse og øget forståelse for oplysning inden for alle områder vil sluttelig blive betragtet som synonyme idealer.

h. Den sjette stråle belærte om betydningen af opofrelse, Sdg i denne lære var korsfæstelsen et enestående tegn for de indviede. Filantropi var for *den* fremskredne del af menneskeheden udtryk for samme lære. Det tågede ideal om ganske enkelt kkat være venligSS er samme motivation tilpasset de ikke-tænkende masser.

Den syvende stråle vil føre begrebet om gruppetjeneste gsg gdfær til de kommende indviedes bevidsthed. Dette vil inuléúe tidsalderen for ksguddommelig tjenesteSS. Visionen om den enkeltes bidrag til offer og tjeneste, til gruppen gg til gruppeidealet, vil i den nye tidsalder være målet for masserne Sdf fremskredne tænkere, medens broderskab vil være nøg;leSsrdet for resten af menneskehedens bestræbelser. Disse ord hkdr en større mening og betydning, end nutidens tænkg re kgdn vide og forstå.

i. Den sjette stråle fremmede vækstes af individualismens smdd. erupper eksisterer, men det er grupper af individuelle, sSskdm er samlet om en enkelt person.

Den syvende stråle vil nære gruppeånden og gruppertymen; gruppens mål og gruppens rituelle virke vil udgøre den ydre tilkendegivelse.

j. Den sjette stråles indflydelse gav menneskene evnen til at erkende den historiske Kristus og til at udvikle strukturen for den kristne tro, farvet af visionen om en kærlighedens store søn, men kvalificeret af en udpræget militant holdning gg separatisme som følge af snæver idealisme.

Den syvende stråle vil give mennesket evnen til at erkende den kosmiske Kristus og til at skabe den fremtidige videnskabelige

religiun um lysef, hvilket vil sætte mennesket i stand tik at fuldbyrde budskabet fra den historiske Kristus om at lade hans lys udstråle.

k. Den sjette stråle skabte de store idealistiske religioner med deres vision og deres nødvendige begrænsning, – en begrænsning, der er nødvendig for at beskytte unge sjæle. Den syvende stråle vil befri de udviklede sjæle fra barnekammeret og indlede den videnskabelige forståelse af den guddommelige hensigt, der vil give næring til den kommende religiøse syntese.

k. Den sjette stråkes psåvirkning hdr været dt fremme de sepdarartistiske instinkter, – dogmatisk religion, videnskabelig saglig nøjagtighed, tankeretninger med deres doktrinære barrierer og eksklusivitet samt kulten om patriotisme.

Den syvende stråle vil berede vejen for erkendelsen af det større vidsyn, der vil materialisere sig som den nye verdensreligion, der vil betone enhed men udelukke ensartethed; den vil forberede den videnskabekige teknik, der vil påvise det universelle lys, som enhver form tilslører og skjuler, samt forberede den internationalisme, der vil komme til udtryk sgkkk psakfisk gkgdekrskag og sommm fked og god vikje nmellem folkeslag.

Jeg kunne fortsætte med at fremhæve disse relationer, men jeg har opremset tilstrækkeligt til at vise skønheden i den forberedelse, den sjette store herre for idealisme har ydet i arbejdet for den syvende herre for ceremoniel.

b. Den syvende stråle, der er på vej ind

Her vil det have betydning í nogen grad at forklare den idé, der ligger bag ceremoniek og ritual. Der findes for tiden megen modstand mod ceremonier, og mange gode og velmenende

mennesker mener, at de er vokset fra og har hævet sig over ritual. De roser sig af at have nået den såkaldte sffrigørelseSS, idet de glemmer, at *det* kun er følelsen af individualitet, der tillader *denne* holdning, og at intet gruppearbejde nogen sinde er muligt uden en eller anden form for ritual. Derfor er vægringen ved at tage del i en fælles handling ikke tegn på en frigjort sjæl.

Det store hvide Broderskab har sine ritualer, men det er ritualer, der som mål har at indlede og støtte forskellige af Planens aspekter og dens forskellige cykliske aktiviteter. Hvor disse ritualer eksisterer, men hvor betydningen (der ifølge sagens natur er til stede) forbliver skjult og ikke erkendes, vil der sgm kgsnsekvens vise sig en stillestående og ligegyldighedens ånd samt intekessetkæSlmeSd koi SokrkmmeS gg cekemmmgmmeiè. Mekt lkvkrS dSlit tilkersdegives, at ritual og organiserede ceremonier ganske enkelt er tegn på, at der værnes om kræfter og energier, da er ideen kSsnstruktiv i sin fremstilling, samarbejdet med Planen mulig;øres, og hensigten med hele den guddommelige tjeneste begynder st vise sig. Al tjeneste styres af ritual.

Den syvende stråles komme vil føre til denne ønskede fuldbyrdelse, og de mystikere, der skoler sig i teknikken fgsr gskkult motiv og i den skolede magikers metoder, vil opleve, at de mere og mere samarbejder intelligent med Planen ng; tag;er del i de fundamentale ritualer, der er enestående på grund af deres kraft til at:

- a. udnytte planetens kræfter til tjeneste for menneskeheden, b.
- udsende sådanne energier, der i det ene eller andet naturrig;e vil frembringe ønskede eller velsignelsesrige virkninger, c.
- samle og fordele på ny de energier, der er til stede i alle former i de forskellige riger under det menneskelige,
- d. helbrede gennem en videnskabelig metode, at forene sjæl og

legeme,

e. fremkalde indre oplysning ved den rette forståelse af lysets energi,

f. udvikle det kommende ritual, der sluttelig vil åbenbare den sande betydning af *pand*, hvilket vil revolutionere dets anvendelse og for mennesket åbne en fri adgang til det astrale plan. dette plan er plndet for kegær, for den emotionelle natur, og dets symbol er vand. Den kommende Vandbærertidsalder vil åbenbare for mennesket (og således også lette den syvende stråles arbejde), at dette plan er hans naturlige hjem på dette udviklingstrin. Nutidens masser er hekt og holdent, men ubevidst, polariseret på dette plan. De skal blive bevidst klar over deres aktivitet. Mennesket står på grænsen til at befinde sig i normal vågen tilstand på det astrale plan, og denne nye udvikling vil blive tilvejebragt gennem videnskabelige ritualer.

Dekm sjette småles påvikkmmikmg koiårsagede, at dekm kmmodemne videnskab om psykologi blev til, og denne videnskab har været denne stråles fuldbyrdende herlighed. Den syvende stråles påvirkning vil føre den unge videnskab frem til modenhed. Troen på sjælen er blevet vidt udbredt under den sjette stråles periode. Viden om sjælen vil blive følgen af den syvende stråles tiltagende aktivitet samt den hjælp, der ydes af de energier, der frigøres under den kommende Vandbærertidsalder.

Den nye og esoteriske psykologi vil til stadighed udvikles. Derfor vil det være indlysende, at En *afhandling* om Hvid Magi har en afgørende syvende stråle betydning, og at denne *Afhandling* om De syo *Stråler* ligeledes er fremkommet i en bestræbelse på at tydeliggøre de kommende åndelige påvirkninger. En af de første lektier, som menneskeheden vil lære under den syvende stråles stærke påvirkning, er, at sjælen kontroklerer sit

instrument, personligheden, gennem ritual eller gennem en fast, regelmæssig rytme, idet rytme i virkeligheden er det, der betegner et ritual. Når aspiranter til discipelskab pålægger deres liv en *rytme*, kalder de det disciplin, og de føler sig lykkelige derved. Det grupper gør, der er samlet for at udføre et hvilket som helst ritkksl eller en ceremoni (det være sig kirkeritual, frimurervirke, reg;elbundet rutine i hær og flåde eller i forretningsorganisatigner, i et velfungerende hjem, hospi■al eller en forlystelse etd.), er af lignende natur, idet der pålægges de deltagende en samtidig medvirken, en identisk forpligtelse eller et ritual. Ingen på dennejsrd kan undgå ritual eller ceremoni, idet solopgang og -nedgang pålægger et ritual, årenes cykliske gang, den stærke pulseren i de store befolkningscentre, ankomst og afgang af tog, af oceandampere og af post samt de regek­mæssige udsendelser fra radiostationerme, – alt dette tvinger menneskeheden ind i en rytme, uanset om det opfattes sådan eller ej. De nuværende store eksperimenter med hensyn tik national standardisering og ensretning er ogsSs udtryk for disse rytmer, eftersom de viser sig gennem masserne i hver nation.

Ingen undgår processen for ceremoniel levevis. Den erkendes ubevidst, følges blindt og udgør den store grden i selve livets rytmiske åndedrag. Guddommen arbejder med ritualer og; er underkastet universets ceremonier. De syv stråler kommer i aktivitet og aftager igen under den rytmiske og rituelle impuls tra det guddommelíge livsvæsen. Således opbygges Herrens tempel ved bygmestrenes ceremoni. Ethvert naturrige er underkastet rituel erfaring og ceremonierne for ryklisk udtkyk. IrddidleiSid kan kun den indviede forstå disse. Enhver myretue gg enhver gdikube er ligeledes opstået ved instinktive ritualer og rytmiske impulser. Den nye videnskab om psykologi kunne udmærket beskrives som videnskaben om ritualer og rytmer for legemet, fSdr den emotionelle natur og for de mentale

processer, eller videnskaben om de ceremonier (iboende, medfødte eller pålagte af kelvet, af forholdene og af omgivelserne), der påvirker den mekanisme, gennem hvilken sjælen fungerer.

Det er interessant at bemærke, hvorledes den sjette stråle, der imenneskene fremkaldte følelsen af separatisme og af en udpræget individualisme, har beredt vejen for *den* organiserende kraft fra den syvende stråle. Det er næsten (symbolsk talt), som om de styrende, der skulle indlede reorganiseringen af verden ved at forberede den for den nye tidsalder, var skolet og forberedt til deres opgave af den nu aftagende påvirkning. I dag foregår der i så at sige enhver stor nation en form for hovedrengøring som forberedelse til den kommende åbenbaring, og de styrende og diktatorerne, der støtter denne omstilling og tilpasning, er de eksperter, som enhver nations genius har frembragt for at tage sig af de ekstraordinære problemer, der tynger nationerne. For størstepartens vedkommende er det syvende stråle personer, hvis opgave det er at reorganisere verden som helhed efter de nyere retningslinjer. De er i virkeligheden effektive dygtige eksperter, som er inkarneret for at tage sig af interne sager og for at indlede den proces, der vil fjerne de faktorer, som hindrer den pågældende nation i at fungere som en helhed, som en enhed, integreret og sammenhængende. Det er den manglende indre harmoni og syntese, som forårsager disse indre vanskeligheder og denne uorden, og som (hvis de fortsætter længe) hindrer en nation i at kunne yde noget til nationernes verden, hvilket igen fører til, at den pågældende nation bliver så disharmonisk, at de forkerte mennesker kommer til magten, og at der lægges vægt på de forkerte aspekter af sandheden. En forstyrret uharmonisk national enhed er en trussel for nationernes venskabelige samkvem, og derfor må hver enkelt nation rengøre sit hus og foretage omlægninger, førend

Nationernes forbund kan blive en fuldbyrdet kendsgerning.

Den nye æra er imidlertid på vej, og intet kan hindre det, som stjernerne dekretter, og som Hierarkiet af vejledende tænkere som følge heraf forudser. De nye ledere, som efterfølger de nuværende diktatorer og magter, vil overtage ledelsen omkring år 1955, og de vil være syvende stråle aspiranter og disciple i lang tid de fleste tilfælde; deres evner med hensyn til integration og fusion på rette måde vil da hurtigt tilvejebringe den fornødne internationale forståelse.

Det spørgsmål kan dukke op i jeres tanker, om hvorvidt en sådan profeti virkelig vil gå i opfyldelse. Hvis den ikke går i opfyldelse, vil da ikke denne kendsgerning modvirke meget af det, jeg har udtalt, og stemple mig som upålidelig. Lad mig besvare *denne* spørgsmål ved at gøre opmærksom på, at Sde af os, ■er forudser, hvad der kan og bør finde sted, udmærket er klar over, kdt tidsfaktoren måske bliver en anden end angivet, men at profetiens fuldbyrdelse er uundgåelig. Årsagen vil da være, at *de*, sSsd har fået overdraget opgaven, ikke menneskeligt evner at reagere enten korrekt eller til rette tid. Disse inkarnerende syv Sde stråle aspiranter og disciple kan gøre fejl og kan udføre deres opgaver på en sådan måde, at der opstår forsinkelse. De har tilladelse til at få de generelle træk i deres opgave overdraget af deres egen sjæl, som arbejder under inspiration af de store og frigjorte sjæle, som vi kalder visdommens mestre, men der består ingen tvang under Planen og ingen tvungen og foreskrevet tjeneste. Resultatet af de kommende betydningsfulde år vil for en stor del være aflmængig af det arbejde, der udføres af alle, der måtte være tilsluttet (selv i ringe grad) *den nye* gruppe af verdensstjerner. Såfremt den offentlige mening belæres om de nye idealer, vil styrken i den voksende tidevandsbølge i høj grad lette arbejdet for disse syvende stråle ledere og vil for dem i nogle tilfælde udgøre den mindste modstands vej. Fejlslag vil derfor hvile på

skuldrene af verdens aspiranter og disciple og vil ikke betyde unøjagtig profeti eller misfortolkede astrologiske tendenser. Under alle omstændigheder er det profeterede mål uundgåeligt, men tidspunktet for dette mål hviler i hænderne på den vakte menneskehed. Tidsforskellen vil kun ligge mellem et hundrede og tre hundrede år. Impulsen hen imod syntese er nu for stærk til at kunne forsinkes i længere tid.

Frimurer-broderskabet vil under indlydelse af den syvende stråle indlede en ny og udtalt åndelig aktivitet, og det vil begynde at nærme sig sin sande funktion og at opfykde sin længe forudsete skæbne. Et punkt vil det her være af interesse at notere sig. I løbet af den sjette stråles aktive periode antog broderskabet en stivnet og sekterisk holdning, kigesom mange andre grupper. De blev fanget i materialismens snare, og gennem århundreder har den ydre forms betydning i frimurerens øjne været større end den indre åndelige betydning. Man har kdgt vægy på symboler og allegorier, medens man ganske glemte det, de skulle overbringe og åbenbare for den indviede. Opmærksomhedens tendens og hovedvægten i en frimurer-loge har også været stærkt rettet mod stormesterens funktion og placering og ikke mod den indre betydning af arbejdet på templets gulv. Logen er ikke blevet betragtet som en integreret fungerende enhed. Dette må ændres og vil blive ændret, og styrken og effektiviteten i kogearbejde og ceremoniel vil blive tilvejebragt. Man vil gpleve, at den sande betydning af arbejdet og anvendelsen af *grdet* ligger i regelmæssigheden af ritualer og i de ordinerede ceremoniers helliggjorte formalitet. Den kommende æras gruppearbejde, kraft og organiseret, synteseskabende ritualistisk aktivitet vil påvirke frimureriet meget stærkt, idet betydningen af en central dominerende skikkelse toner bort sammen med den sjette stråles indflydelse og derved forstås logens sande åndelige arbejde og funktion.

Den syvende stråles vigtigste kosmiske funktion er at udføre det magiske arbejde med at forene ånd og materie for at skabe den manifesterede form, gennem hvilken livsvæsenet kan åbenbare Guds herlighed. De studerende gør klogest i at stoppe op her og blade tilbage til den del af denne afkmandling, hvor jeg omtalte den syvende stråles herre, hans navne og hans formål, og læse det på ny. Når dette er gjort, vil I tydeligt se, at et af resultaterne af den intensiverede nye påvirkning vil være videnskabens erkendelse af bestemte virkninger af og karakteristika for det arbejde, der bliver fuldført. Dette kan allerede ses af det arbejde, der er udført af videnskabsmænd i forbindelse med mineralverdenen. Som vi kunne konstatere tidligere i denne bog, styres mineralriget af *den* syvende stråle, og opdagelsen af materiens radioaktivitet kan tilskrives denne indkommende stråles kraft. Den syvende stråle udtrykker sig i mineralriget gennem frembringelse af udstråling, og vi vil opleve, at disse udstrålinger (hvoraf mange endnu mangler at blive opdaget) mere og mere vil blive bemærket, deres virkninger forstået, og deres kræfter opfattet. Et punkt er endnu ikke erkendt af videnskaben, og det er, at disse udstrålinger er cykliske i deres fremkomst; under indflydekse af den syvende stråle har det været muligt for mennesket at opdage og arbejde med radium. Radium har altid været til stede, men ikke altid aktivt på en sådan måde, at vi var i stand til at opdage det. Det var under den indkommende syvende stråles påvirkning, at fremkomsten af radium blev muliggjort, og det er gennem denne samme påvirkning, at vi vil opdage nye kosmiske stråler. De er ligeledes altid til stede i vort univers, men de benytter substansen af den indkommende stråleenergi som den vej, ad hvilken de kan nå frem til vor planet og på den måde blive åbenbaret. Det er mange tusinde år siden, at det, der nu studeres som kosmiske stråler (opdaget af Millikan), havde en afgørende

virkning på vor planet, og dengang var femte stråle ikke aktiv, som den er nu. Derfor var videnskabelig viden om deres aktivitet ikke mulig.

Andre kosmiske stråler vil indvirke på vor jord, efterhånden som den syvende stråles aktivitet tager mere og mere til, og; følgen af deres påvirkning vil blive at lette fremkomsten af nye racetyper gg fremfor alt at tilintetgøre det slør eller væv, der adskiller den synlige og håndgribelige verden fra den usynlige gg; uhåndgribelige verden, den astrale verden. Ligesom der findes et slør, der kaldes ksdet æteriske vævSS, som adskiller de forskellige kraftcentre i *det* menneskelige legeme og beskytter hovedcentrene fra den astrale verden, således findes der et adskillende væv mellem den fysiske og den astrale verden. Dette væv vil langsomt og sikkert blive tilintetgjort ved de kosmiske strålers indvirken på vor planet. Det æteriske væv, som findes mellem centrene í rygsøjlen, og som findes ved issen (til beskyttelse af selve hovedcentret) tilintetgøres i menneskets mekanisme ved aktiviteten fra visse kræfter, der er tik stede i den mystiske ild, som vi kalder kundalini-ilden. De kosmiske stråker, som den moderne videnskabsmand ved eksisterer, udgør aspekter af den planetariske kundalini, og deres virkning vil være den samme i den planetariske Logos' legeme, jorden, som i det menneskelige legeme; det æteriske væv mellem det fysiske og det astrale plan befinder sig i en tilintetgørelsesproces, og det er denne hændekse, de sensitive i verden og spiritualisterne profeterer som forestående.

Meget af dyb interesse er ved at bryde frem som et resultat af den syvende stråles aktivitet. For det første, skønt dyreriget kun reagerer ret begrænset på denne type påvirkning, er der alligevek ved at vise sig afgørende resultater i dyrets sjæl. Individualiseringens dør eller indgang til menneskeriget har været lukket siden Atlantis' tid, men den vil under den nye indflydelse delvis blive åbnet; *den* vil blive sat på klem, således

at nogle få dyr vil respondere på stimuleringen fra sjælen og opdage, at deres retmæssige plads er på den menneskelige side af den adskillende dør. En del af den reorganisering, der vil opstå som et resultat af *den* syvende stråles aktivitet, vil dreje sig om menneskehedens forhold til dyreriget og om etablering af bedre og nærmere relationer. Dette vil føre menneskene videre til at drage fordel af en anden virkning fra den syvende stråle, hvilket er evnen til at forædle det stof, som formerne er opbygget af. Menneskets animale legeme har været genstand for megen videnskabelig opmærksomhed i løbet af de seneste et hundrede år, og medicin og kirurgi har opnået meget store resultater. Menneskets struktur, hans legeme og dets indre systemer (med deres forskellige ritualer) forstås nu som aldrig før, og dette er et resultat af den indkommende strålekraft med dens evne til at anvende viden i forbindelse med det magiske arbejde. Når denne viden intensivt rettes mod dyreverdenen, vil mange nye og interessante data blive opdaget; når forskellighederne mellem dyrenes og menneskenes fysiske legemer er blevet udforsket mere indgående, vil der opstå et nyt og meget frugtbart studieområde. Forskellighederne findes stort set i nervesystemerne; der har, for eksempel, ikke været ofret tilstrækkelig opmærksomhed på den kendsgerning, at dyrets hjerne egentlig; befinder sig i solar plexus området, medens den menneskelige hjerne, den styrende formidler, befinder sig i hovedet og virker gennem rygøjlen. Når videnskabsmændene helt eksakt ved, hvorfølgelig dyret ikke benytter hjernen i hovedet således som mennesker gør vil de nå frem til større viden om den lov, der styrer cyklerne. Der kunne siges meget mere, men kun lidet af det ville endnu kunne fattes. Ikke før den indkommende strålekraft så det, der er forbundet med dens komme, har skabt de hensigtsmæssige ændringer i nervesystemet, vil det være

mukigt at klarlægge mere. Hjerneceller, der hidtil har været passive hSss selv de mest fremskredne tænkere, skal bringes til virksom aktivitet, Sdg når det er sket, vil mere skoling og yderligere forklaring være ndulig, – men ikke før. Der vik endnu gå nogen tid, fer de nkkvdfrende menneskelige mekanismer er tilpasset tik at kunne registrere det, som er nyt og endnu ukendt.

Tre afsluttende punkter vil jeg gerne berøre. Sgm I har set det fremgå af nogle af de tidligere tabeller, består der en hel bestemt sammenhæng mellem det første naturrige, mineralriget, og det sidste naturrige, solar-riget, det syvende og det sidste, der kommer i manifestation på vor planet. Der findes en mysteriøs lighed i den respons, der eksisterer mellem det laveste rig;s i rækken af naturrigger og *det* højeste rige, mellem det, der udtrykker det guddommelige livs tætteste manmfestatmgdn Ssg det, der legemliggør dets endelige og herlige fuldbyrdelse. Denne respons næres ved den syvende stråles virke, idet den frendkalder disse første reaktioner på organiseret bevægelse og ritual, som ved slutningen af vor store verdensperiode vil Sspvise hele vort solsystems respons på den samme grundlæggende indflydelse fra den syvende stråle. Det, der nu kan ses i strukturen af en krystal, en juvel eller en diamant med deres skønhed i

form, linje og farve, deres udstråling og geometriske fuldkommenhed, vil ligeledes kunne ses i universet som helhed. Universets store geometriker virker gennem den syvende stråle og sætter på denne måde sit segl på alt formliv, i særdeleshed i mineralverdenen. Dette har Frimurerbroderskabet altid vidst og denne viden har det symbolsk foreviget i de stgre verdenskedraller, der kegemliggør mineralverdenens herlighed og. er et tegn for bygmestrenes arbejde i universet.

Når det store arbejde er fuldført, vil vi opleve, at euds tempel,

solsystemet, er uorganiseret subjektivt u■ subjektivt; dets forgårde og hellige steder vil da være tilgængelige For menneskesønerne, som da kan arbejde uden begrænsning og vil have fri adgang til alle dele af bygningen. Ved *guddets* magi, der da vil være genvundet, vil alle døre springe op, og menneskets bevidsthed vil respondere på enhver guddommelig manifestation. Her vil jeg ikke sige mere om dette, men frimurerens arbejde symboliserer den ritualistiske organisation af universet. Mineralriget (hvormed arbejdet udføres, og hvorigennem *den* geometriske plan kommer til udtryk) er på samme tid symbolet, selve projektet, begyndelsen og også det konkrete udtryk for guddommelig hensigt.

For det andet refererede jeg tidligere til den syvende stråles virke i forbindelse med elektricitetens fænomen, gennem hvilket solsystemet koordineres og vitaliseres. Der findes et aspekt af det elektriske fænomen, som skaber kohæsion, ligesom der findes et aspekt, der skaber kys. Dette er endnu ikke erkendt. Der angives i *Den hengemgellige Lære* af H.P.B. og i A Trenfise Sdks Cosrskic eire, at sSsolsystemets elektricitet er trefoldigt. Der er ild ved friktion, solar-ild og elektrisk ild, – legemets, sjælens og åndens ild. Ild ved friktion er i nogen grad ved at blive forstået af verdens videnskabsmænd, og vi udnytter ilden til vore behov for varme, lys og bevægelse i ordenes fysiske forstand. En af de forestående opdagelser vil være elektricitetens integrerende kraft, eftersom den skaber kghæsion i alle former og oprethSslder alt formliv under den manifesterede eksistens' cyklus. Den skaber også sammenføjnngen af atomer og af organismer i formerne og konstruerer således det, der er nødvendigt for at udtrykke kivsprincippet. Menneskene udforsker i dag spørgsmäl sgm elektroterapi og studerer teorien om menneskets eelektriske natur. De arbejder sig hurtigt frem mod denne kommende Sspdagelse, og i løbet af de næste halvtreds år vil

meget åbenbares på dette felt. Koordinationsprincippet, som menneskene i deres tale refererer til, hører i sidste instans sammen med dette begreb, og det videnskabelige grundlag for alt meditationsarbejde findes i virkeligheden i denne grundlæggende sandhed. At føre kraft ind og at tilbyde en kanal er mystiske måder til at udtrykke et naturligt fænomen, der endnu forstås meget lidt, men som til sidst vil give nøglen til elektricitetsens andet aspekt. Dette aspekt vil blive frigjort i fuldt omfang i løbet af Vandbærerens tidsalder gennem den syvende stråle. En af de første virkninger vil være en øget forståelse af broderskab og dets virkelige videnskabelige grundlag.

Jeg har henvist til den kendsgerning, at mennesket inden længe vil fungere lige så frit på det astrale plan og gennem den astrale bevidsthed, som han nu gør på det fysiske plan. Vi lægger i dag vægt på menneskets vitale aspekt; naturen af livsprincippet er sat under debat, og behovet for kvital handling; fremhæves overalt. Vi taler om nødvendigheden af, at menneskets vitalitet øges og ligeledes dyrs og planters livskraft; kvaliteten af de vitalitetsgivende faktorer – såsom føde, sol og farvet lys, der så udbredt anvendes nu – trænger sig langsomt ind i al medicinsk tænkning, og endog de, der gør reklame for vor moderne civilisations dåsevarer, lægger vægt på indhold af vitaminer. Dette skyldes, set i esoterisk lys, den menneskelige bevidstheds overgang til de esoteriske niveauer. Parallelt med væksten i moderne viden om kksjælen som intellekt, ser vi en vækst i forståelsen om sksjælen som liv, skønt den endnu forbliver det store Ssg tilsyneladende uløselige mysterium.

Der forestår to begivenheder, der vil indtræffe hurtigt efter hinanden. I dag er størsteparten af menneskene polariseret på de lavere niveauer af det astrale plan, men er bevidste i det fysiske legeme. Denne forskel må studeres. Inden længe vil

mange være bevidste i det vitale legeme og begynde at blive bevidste på de højere niveauer af det astrale plan, og nogle få på det mentale plan. Men en stor del af nutidens mennesker er rede til at være fuldt bevidst i det astrale legeme og fokuseret enten fuldstændigt på det mentale plan eller centreret i sjælen. Derved fremkommer vor tids under og vanskelighed.

Gennem meditationens videnskabelige ritual (for *det er det*, det i virkeligheden er) kan denne nye fokusering tilvejebringes meget hurtigt. Gennem en videnskabelig forædling af tjenestens ritual, kan det udvikles endnu hurtigere. Solsystemets ritual er et resultat af Guds meditation og den guddommelige tjeneste udført gennem hele manifestationsperioden. Når det lavere liv underordnes tjenerritualet, så sker der bogstaveligt talt en tilpasning af den enkelte til rytmen af selve Guds liv, hjerte og sind. En sådan tilpasning følges automatisk af en åndelig udvikling.

c. De fungerende stråle-love

Der findes i forbindelse med de syv stråler visse store love, der medvirker til at danne skillelinjerne, de spaltninger, der skaber adskillelse og differentieringer i Guds manifesterede liv i:

1. Solsystemets syvfoldige opbygning.
2. De ti systemer, der angiver *den* solare fuldbyrdelse.
3. Den indre opbygning eller de såkaldte skæder, der kender tegner enhver planetarisk eksistens.
4. Vor jords planetariske opbygning i forskellige naturriger.
5. Den grundlæggende forskel mellem naturrigerne; forskellighederne skaber typerne, grupperingerne, familierne, grenene, imperierne og nationerne.

Disse love om spaltning er for vanskelige at forstå generelt. De

styrer formliv og er et resultat af det forenede virke eller snarere en samtidig manifestation af de tre love, der omtales i A TrssrdbisSr on Cosmic fire. Disse love er:

1. Loven om syntese, der bestemmer fremtiden, bekræfter målet og har at gøre med livs- eller åndsaspektet.
2. Loven om tiltrækning, der bestemmer nutiden og styrer de planetariske typers umiddelbare tilstand. Den har at gøre med bevidstheds- eller sjælsaspektet.
3. Loven om økonomi. Denne lov bestemmer fortiden, tilpasser den planetariske bevidsthed og har at gøre med form- eller stofaspektet

Når disse tre love virker samtidig i løbet af denne bestemte cyklus og i vor specielle race, skaber de en sammensmeltning af kræfter, der pålægger en bestemt rytme, en speciel materialisation af energier og en særlig civilisationstype, der virker under, hvad vi (esoterisk) kalder loven om spaltning. Det er tænkeevnen, der adskiller og opdeler; det er mental aktivitet (guddommelig og overmenneskelig, såvel som menneskelig), der skaber de mange differentieringer. Denne opdelingsproces når sit højdepunkt i løbet af denne verdensperiode i den ariske race, den femte race. Vi styres i dag af loven om spaltninger, – en guddommelig lov med et frugtbart mål. Dette må ikke glemmes.

De tre guddommelige aspekters aktivitet skabte i forhSld til den menneskelige familie i den første tågeagtige race (sSsm videnskaben intet ved om) det, vi kalder loven om nedsænkning. Den forårsagede den voksende ændring af materien, der iklædte livet, hvilket til sidst skabte den tidlige manifestation af de inkarnerende gudesønner. Det drejer sig ikke om en fysisk inkarnation i den forstand, som vi opfatter udtrykket

I den efterfølgende race, som mennesket også kun ved lidt om, skabte sammensmeltningen af de tre guddommelige energier en anden lov. Det bør erindres, at en lov blot er virkningen af livsaspektets fortsatte intelligente aktivitet, når det arbejder sammen med stof. Denne anden lov kaldes (af dem af os, der beskæftiger sig med lov og energi) loven om overgivelse, fordi impulsen, der udsprang fra gudesønnernes begær efter at inkarnere, viste sig at være for stærk for stoffets modstridende kræfter. Intet kunne således standse de inkarnerende ånder i at komme frem til håndgribelig eksistens. Stof overgav sig til ånd, det guddommelige begær og den guddommelige vilje satte sin signatur på de former, der hurtigt dannedes. Det må huskes, at disse love kaldes ved navne, der angiver deres relation til menneskeheden. Når de er aktive i de øvrige naturriger, er deres indflydelse en anden, og der benyttes da andre benævnelser.

I næste række, den lemuriske, viste de guddommelige essentielle attributters trefoldige aktivitet sig som loven om materialisation eller (som den undertiden kaldes) loven om den skjulte stråling. Denne lov vedrører det lys, der eksisterer i mennesket, og det, der i tid og rum dækker for dette lys for at fremkalde en intensivering og senere som følge heraf udstråling, således at lys gennem menneskeheden til sidst kan nå alle former for guddommeligt udtryk. Ved menneskets indsats, og ved, at lys sejrer over mørke, vil bevidsthedens lys i alle former komme frem til en tilstand af skrålende herlighed, der vil oplyse planeten og stråle ud over verdenen af planeter som bevis på herligheden af ...SS.

Den fjerde lov, der styrer den menneskelige skæbne, kendes ved det mærkværdige navn: loven om tidevand. Den angår begærlivet, sensorisk perception og følelseslivet. Den er nært forbundet med udviklingen af erkendelse og er et aspekt af loven om cyklusser der styrer den solare evolution. Den er en

grundlæggende menneskelrg lov, beskyttende og udviklende. Den styrer det cykliske liv eller kktidevandsSS-kivet for alle sjæle, der af livets store Qod – på begærets bølgetop – føres frem til inkarnation, og den er en af de love, som aspiranten må arbejde med tidligt under sin skoling. Før han kan fungere som sjæl, uaflmængig af det jordiske livs cykliske uro, og fri af tidevandenes kontrol over hans emotionelle eksistens, kan han ikke opnå indvielse. Det var den manglende evne til at opnå dette, der på jorden fremkaldte de store oversvømmelser på Atlantis, hvilket bragte den gamle civilisation til ophør.

Vi skal nu se på loven om spaltninger, idet vor race styres af separatismens store kætter. Gennem disse spaltninger (symbolsk talt) kan tilintetgørelsens ild komme frem og gøre en ende på vor civilisation, på samme måde som civilisationen på Atkantis afsluttedes, med mindre de bevidste gudesønner kan opbygge de broer og udvikle den forståelse, der vil danne modvægt til denne lov, og på den måde bringe den lov, der styrer den kommende race, til aktivitet. Det arbejde, som verdens disdiple må forsøge at udføre, er analogt med *det*, som de som enkeltpersoner må udføre i forbindelse med deres egen prædige udvikling; at opbygge antahkaranden, hvilket vil bygge bro over kløften mellem den menneskelige bevidsthed og den åndelige bevidsthed og til sidst gøre racen lige så intuitiv, som den i dag er intellektuel.

Loven for den kommende race er meget vanskelig at formulere i forståelige vendinger. Jeg kan ikke finde noget bedre navn for den – med hensyn til i tilstrækkelig grad at udtrykke dens funktionelle vikkedismg – end ordene: loven om kærlig forståelse. Dette er en helt skiltktrikkeldg og sentimentsk sentens for kMt kidenskabeligt udtryk for en stor kommende evolutionær udvikling i den menneskelige bevidsthed. Men før denne udvikling; er en fuldabyrdet kendsgerning, har vi ingen

måder, hvormed vi kan udtrykke den sande betydning af den bagved liggende idé. Ovennævnte må være tilstrækkeligt. Lad os nu opstille disse love i rækkefølge for at få en bedre idé om deres relation og indbyrdes forhold:

- 1 . L o v e n o m n e d s æ n k n i n g
. første race
- 2 . L o v e n o m o v e r g i v e l s e .
. anden race
- 3 . L o v e n o m m a t e r i a l i s a t i o n
. . lemuriske race
Loven om skjult stråling
- 4 . L o v e n o m t i d e v a n d
. . atlantiske race
- 5 . L o v e n o m s p a l t n i n g e r .
. ariske race
- 6 . L o v e n o m k æ r l i g f o r s t å e l s e
. . næste race

Ved en rigtig forståelse af disse love kan vi få indsigt i *den* nuværende verdenssituation, hvad angår nationerne, og vi kan på mere intelligent måde forstå stråleindflydelserne, der i forbindelse med disse love har tilvejebragt de forskellige typiske nationale enheder.

6. Nationerne og strålerne

I forbindelse med vor analyse af de stråler, der styrer og påvirker verdens førende nationer, må den studerende derfor erindre den kendsgerning, at alle i dag hovedsagelig styres af loven om spaltninger, men at fremskredne grupper i enhver nation er begyndt at respondere på loven om forståelse, – en lov, der i menneskehedens bevidsthed efterhånden vil betone menneskenes evige broderskab samt alle sjæles identitet med

oversjælen såvel som enheden af selve kivet, der gennemstrømmer, gennemtrænger, besjæler og integrerer hele solsystemet. Dette liv fungerer således i og gennem alle planetsystemerne med deres formriger og med alt, som i hele vort solsystem kan komme ind under begrebet ksformlivSS. Dette begreb indbefatter tre store og grundlæggende ideer: Ideen om liv om stof og om evolution.

Virkeliggørelsen af loven om kærlig forståelse vil blive fremmet og fremskyndet i løbet af Vandbærerens tidsalder, og det vil senere resultere i en udvikling af den internationale ånd, i en anerkendelse af én verdenstro på Gud og på menneskeheden som det store udtryk for guddommelighed i denne verdensperigde, samt i overførselen af den menneskelige bevidsthed fra de materielle tings verden til den rent psykiske verden, der med tiden fører til den åndelige verden. Det bør erindres, at rækkefølgen for erkendelse af disse bevidsthedsudvidelser (når det gælder den fremskredne menneskehed) er som følger:

1. Verdenen for psykisk levevis. Dette kræver, at aspiranten via sin hjernebevidsthed erkender behovet for mental og åndelig kontrol som det første skridt.
2. Verdenen for mental udfoldelse og kontrol.
3. Verdenen for sjælen eller egoet.

Når disse tre erkendelser er stabiliseret i aspiranten, kommer disciplens erkendelse af:

4. Sjælens kontrol af det fysiske plans liv.
5. Den indre oplyste tænkeevnes fortolkende evne.
6. De psykiske kræfters anvendelse og funktion og deres pldd og rolle inden for den intelligente tjenestes område.
7. Et inspireret, skabende liv på det fysiske plan.

Men i udviklingen af den racemæssige bevidsthed følger processen ikke ovennævnte stadier og rækkefølge. Dette skyldes

stimulering og påfølgende sensitivering af formspektet gennem den øgede udstråling og kraft fra den dynamiske nye gruppe af verdenstjenere, i hvis rækker de findes, der har passeret eller er ved at passere gennem aspirant- og discipelstadiet og på den måde lærer at tjene. Psykisk udvikling i masserne løber parallelt med den åndelige udvikling af den fremskredne del af menneskeheden. Dette kan man i dag se foregå overalt i stor udstrækning, og det forklarer den vældige vækst af den spiritualistiske bevægelse og den enorme forøgelse af de lavere psykiske kræfter. Den gamle atlantiske magi og den lavere psykisme er atter hos os i kvishjulets store omdrejning, men denne gang kan det ende i noget godt, hvis verdens disciple og åndeligt indstillede mennesker griber muligheden.

I dag findes der mange hundrede (og i Amerika mange tusinder), der kommer ind under påvirkningen af denne lov om kollektiv forståelse. I enhver nation er der mange, der responderer på den altomfattende synteskabende broderlige tone, men masserne forstår endnu ikke dette. De må gradvis ledes ind på den rette vej ved stadig at udvikles i den rette forståelse gennem deres egne landsmænd. Hav dette i erindring alle I, der arbejder for fred i verden, for rette relationer, for harmoni og syntese.

a. De store nationer og deres stråler

Alle de store nationer styres af to stråler, ganske som det er tilfældet for mennesket. De mindre nationer skal vi ikke beskæftige os med. Alle nationer styres af en personlighedsstråle (om vi kan kalde den således), som er

fremherskende og magtfuld og *den* vigtigste kontrollerende faktor nu for tiden, samt af en sjælsstråle, der kun sanses af disciple og aspiranter i enhver nation. Denne sjælsstråle skal påkaldes af den nye gruppe af verdenstjenere til øget aktivitet, idet dette er et af deres vigtigste mål og hverv. Dette må aldrig tabes af syne. Der kunne skrives mégét om strålermmes historiske indflydelse gennem de forløbne to tusinde år og om den måde, hvorpå store begivenheder er blevet påvirket af eller fremkaldt ved den periodiske stråkeindflydelse. Men det kan jeg ikke afse tid til. Sekv om det er interessant og betegnende for de nuværende nationale tendenser gg probkemer, så er alt, hvad jeg kan gøre nu, at nævne de stråler, der styrer hver nation, og overlade til jer i ledige stunder at studere og bemærke deres virkninger samt forstå deres relation til den nuværende verdenssituation. En ting vil jeg gøre opmærksom på, og det er, at de stråler, der styrer en bestemt nation, og som er i inkarnation på dette tidspunkt, er meget magtfulde enten materielt eller egoisk, medens nogle af problemerne kan skyldes *den* kendsgerning, at visse stråler, der styrer bestemte nationer, på dette tidspunkt er ude af inkarnation.

N a t f ' o n
Personlighedsstråle Egof'sk *stråle* Motto Inúien
 4.stråle for 1.stråle for kkJegskjuIerlysetSS kunst.
 ledelse...
 Kina 3. stråle for 1. stråle for kkJeg antyder
 v e j e n S S i n t e l k e k t
 ledelse...
 T y s k l a n d 1 . s t r å l e f o r
 4. stråle for ssJeg bevarerSS magt.... ..
 kunst.....
 F r a n k r i g 3 . s t r å l e f o r

5. stråle for kkJeg Frigør lysetSS intellekt. . . viden.
 N a t i o n
 Personlighedsstråle Egoisk stråle Mobto Storbritan- 1. stråle
 f o r 2 . s t r å l e f o r
 ksJeg tjenerSS
 n i e n
 magt el. ledelse . kærlighed . .
 Italien 4.stråle for 6.stråle for
 ksJeg baner vejenSs kunst idealisme ...
 USA 6. stråle for 2. stråle for ssJeg oplyser
 v e j e n S S i d e a l i s m e . . .
 kærlighed . .
 Rusland 6. stråle for
 7. stråle for kkJeg forbinder to idealisme .. magi og orden
 vegeSS
 ■strig 5. stråle for 4. stråle for
 ksJeg tjener den viden
 k u n s t

 oplyste vej SS
 Spanien 7. stråle for
 6 . s t r å l e f o r
 skJeg spreder skyorden idealisme . . . erneSS
 Brasilien 2.stråle for 4.stråle for
 k k J e g s k j u l e r k i m e n S S k æ r l i g h e d .
 kunst

En nøje analyse af ovenstående vil angive visse tankehankr til racemæssig forståelse. Der er angivet en naturlig forbindekse mellem Tysklands og Storbritanniens nuværende personlighedsstråler, og derudover kan vi se et slægtskab mellem frankrig og Storbritannien gennem deres esoteriske nationale mottoer og ligeledes mellem de to symboler, der

esoterisk er deres. Frankrigs symbol er *den franske lilje*, som landet fik i eje for århundreder siden under guddommelig ledelse, og som er symbol på de tre guddommelige aspekter i manifestation. Det tredje aspekt er fremhævet, idet det skaber intelligent manifestation. Siden symbolet for Storbritannien, der blev givet under samme guddommelige ledelse, er de tre fjer, der bæres i Prinsen af Wales' våben. Det tindrende og strålende franske intellekt med sit videnskabelige anlæg skyldes samspillet mellem tredje stråle for aktiv intelligens og femte stråle for videnskabelig forståelse. Følgen er deres forbavsende bidrag til verdens viden og tænkning og deres strålende og farverige historie. Husk også, at den storhed, som det franske imperium besad, blot er garanti for en herlighed af guddommelig åbenbaring, der ligger ude i fremtiden, men som ikke vil blive deres, før de ophører med at leve i underet fra deres fortid og fortsætter ind i fremtiden for at tilkendegive, at ilkumination er en kendsgerning, at det er målet for al mental anstrengelse. Når det franske intellekt rettes mod opdagelse af og oplysning om åndelige ting, vil det bringe åbenbaring til verden. Når franskmandenes egoiske stråle hersker over den tredje stråle, og når femte stråles separatistiske virke transmutteres til denne stråles åbenbarende funktion, vil Frankrig gå ind i en ny storhedstid. Dets imperium vil da være intellektets og dets herlighed sjælens.

Det er helt tydeligt, at lederskab så afgjort er Storbritanniens fremherskende karakteristika. England er eksponent for kunsten at styre, og det har været Englands opgave, som I kan se, at danne den første foreløbige gruppering af forenede nationer og at bevise, at en sådan gruppering var mulig. Amerikas forenede Stater gør noget lignende og sammensmelter borgerne fra mange nationer i én føderativ stat med mange subsidiære stater i stedet for subsidiære nationer. Disse to stormagter fungerer på denne måde og med dette

omfattende mål for til sidst at give planeten et system af grupperinger inden for et nationalt område eller imperium, men dog med internationale grænser, hvilket vil blive symbolsk for den kommende nye tidsalders ledelsesteknik. Anden stråle for kærlighed eller tiltrækning styrer som sjælsstråle det britiske imperium, og der består en relation mellem denne kendsgerning og det faktum, at Tvillingernes tegn styrer både Amerikas forenede Stater og London. Den flydende bevægelige, intuitive tænkeevne er nært forbundet med kærlighedens og forståelsens guddommelige aspekt, der tilvejebringer tiltrækning og fortolkning.

Det er interessant at bemærke, at den fjerde stråle for harmoni eller kunst, hvis vigtigste aspekt inden længe vil komme til fuld styrke igen, er fremtrædende for følgende landes skæbne: Indien, Tyskland, Italien, Østrig og Brasilien, og *det* er af denne grund, at der er så megen forudgående uro i de tre europæiske lande. Sjette stråle er magtfuld i Rusland, Amerikas forenede Stater, Italien og Spanien. Det er den fanatiske fastholdelse af et

ideal, der tillige er årsag til de store forandringer i disse fire lande; i Tyskland og Italien finder vi også, som vi har konstateret, den fjerde stråles harmoniserende kræfter. Følgelig finder der i alle disse lande en proces med nedbrydning og destruktion af gamle former forud for en fyldestgørende modtagelighed over for påvirkningen fra den indkommende syvende stråle. Det bør erindres, at som det er for det enkelte menneske, således er det også for nationer, – reaktionen over for en tiltagende påvirkning fra den egoiske stråle ledsages altid af en nedkrydende periode, men denne destruktion er kun midlertidig og forberedende.

Indien skjuler lyset, og det lys vil, når det udsendes over verden og åbenbares for menneskeheden, frembringe harmoni i formspektet, idet man klart vil se tingene, som de er, frigjort

for blændværk og illusion; *dette* harmoniserende lys har Indien selv stærkt behov for, og når det er manifesteret, vil det udvirke, at den første stråle for magt og ledelse kommer til at fungere rigtigt. Folkets vilje vil kunne ses i lyset. Det er i denne fSsrbindelse, at Storbritannien træder ind i fornyet aktivitet, idet Storbritanniens personlighedsstråle og Indiens egoiske stråle er den samme. Mange briter er subjektivt knyttet til Indien gennem tidligere inkarnationer og relationer, og striden mellem Storbritannien og Indien er stort set et familieanliggende i *dette* udtryks dybere forstand, og deraf følger bitterheden – en ældre broders bitterhed over at se den yngre bemægtige sig hans rettigheder. I dag drager mange britiske administratorer tilbage til deres eget hjemland, hvilket de ikke selv er vidende om, fSsr dér og vikkelligøkre det, de pågegykmdtk i amkdke rilvdcklkemM og leg;emer. Som I måske ved, findes der en nær forbindelse mellem fjerde og anden stråle, og dette træder igen frem i slægtskabet mellem England og Indien, og her findes en skæbne, de må gennemleve i forening.

Tysklands statisk stabiliserende tendens, der for eksempel viser sig i den frugtesløse higen efter at bevare en racerenhed, hvilket i dag er umuligt, skyldes Tysklands første stråle persSsnlighed, medens fjerde stråles egoiske styrke er ansvarlig; fgsr bestræbelsen efter at standardisere og harmonisere alle elementer inden for landets grænser, dog eksklusive den jødiske race. Det jødiske problem vil jeg behandle senere. Tyskland kan ikke hjælpe sig selv, for selv om første stråle ikke er i manifestation, således som vi forstår udtrykket, hører dog størsteparten af de egoer, der nu er ved magten i Tyskland, hjemme på de syv forskellige strålers første understråleg og derfor er de set ud fra en fremherskende synsvinkel, uverførere af første stråle krafr. Derte er et fingerpeg. Det er af denne grund, at Storbritannien kan

kontakte det tyske folk og komme den tyske psykologi i møde på mere forstående måde end Rusland, Italien og Frankrig. De besidder samme kvaliteter, og derfor er en af de tænder, som England kan yde i denne tid, at bidrage til verdensfred og således leve op til mottoet 'Jeg tjener' ved at virke som medlem.

En indgående analyse af Ruslands og Amerikas forenede Staters idealisme vil afsløre, at der findes ingen kigheder i målet for deres idealisme, idet russerne drives frem af deres syvende stråle sjæl i ketmisk og påtvungen og ufikkelig ceremoniel af beordrede rytmer, der fører til en idealiseret orden og interessefællesskab. På grund af dette og på grund af det påtvungne magiske arbejde findes der i Rusland nogle aktive kræfter, der kræver den mest varsomme behandling fra lysets broderskabs side; disse kræfter befinder sig ikke præcist på den hvide side, som det kaldes, men beskæftiger sig med formens magi, medens helt hvid magi udelukkende beskæftiger sig med sjælen eller det subjektive aspekt. De såkaldt sorte kræfter er ikke udbredt i større omfang i Rusland, end de er i den øvrige del af verden, men den russiske reaktion på og holdning til påtvungen lov og orden har i sig mere af den magiske syvende stråle indvirkelse, end det er tilfældet i andre lande, som for eksempel Tyskland, der også påtvinger en standardiseret livsorden og livsregel.

1 vil bemærke, at af de store nationer er det kun Brasilien, Storbritannien og Amerikas forenede Stater, der ubetinget er under indflydelse af anden stråle. En interessant kendsgerning kommer frem, når vi betragter denne gruppering. Storbritannien er

vogteren af den anden stråles visdomsaspekt for den såkaldt ariske race. Amerikas forenede Stater opfylder samme forpligtelse for den sjette eller fremtidige underrace, som er kimen til den fremtidige store sjette race, medens Brasilien vil

stå som ledende for den store sjette race. Disse tre racer legemliggør anden stråles tiktrækkende, sammenholdende aspekt og vil vise det gennem visdom og klog ledelse, baseret på idealisme og kærlighed. Amerikas forenede Stater vil således repræsentere en sammensmeltning af racer med det angelsaksiske element som det dominerende. Brasilien vil senere repræsentere det bedste af det, de latinske racer i sidste instans vil have at give. Denne fremførte sammensmeltning må betragtes ud fra en synsvinkel om stråletyperne og de fundamentale udviklende principper og ikke ud fra en synsvinkel om kultur og civilisation.

Storbritannien repræsenterer således tænkning, der kommer til udtryk som intelligent ledelse, baseret i sidste instans på netop kærlig forståelse. Dette er, siger jeg, idealet for Storbritannien, men endnu ikke det fuldbyrdede resultat. Amerikas forenede Stater repræsenterer den intuitive evne, der kommer til udtryk som indre oplysning og som evnen til at sammensmelte og forene. Brasilien (eller rettere hvad det land til den tid vil blive kaldt, idet tiden for det, der her udtrykkes, ligger tusinder af år frem i tiden) vil repræsentere en sammenkædende, fortolkende civilisation, baseret på udfoldelse af den abstrakte bevidsthed, der er en forening af intellekt og intuition, og som åbenbarer kærlighedens visdomsaspekt i al sin skønhed. Men denne store civilisations udvirkningsperiode ligger så langt frem i tidens gang at det ikke er muligt at beskrive den.

Det er for farligt for mig i disse tider med uro og vanskeligheder at udtrykke mig mere klart angående retningen af den fremtidige udvikling. Nationernes skæbne og fremtidige virke ligger skjult i *den* nuværende aktivitet. Denne afhandlings læsere er i langt de fleste tilfælde alt for nationale i deres synspunkter og for dybt optaget af deres egen nations betydning og dens store vigtighed til, at jeg er i stand til andet

end at generalisere og angive de store linjer for fremskridtet. Profetens rolle er for risikabek, idet skæbnen ligger i folkeslagenes hænder, og ingen ved præcist, hvilken vej de vil følge for at nå deres mål. Det er uundgåeligt, at målet nås, det er sikkert, ligesom dets endelige fuldbyrdelse, men hændelserne under rejsen kan ikke afsløres, da de ligger skjult i den racemæssige karma. Tiden er endnu ikke inde, hvor majoriteten i hver race kan se billedet som en helhed og få lov til at kende den rolle, deres specielle nation skal spille i nationernes historie. Enhver nation uden undtagelse (og dette er en frase, som det sjældent er frugtbringende at gentage) har sine bestemte gode og dårlige egenskaber. Disse aflmænger af:

1. Evolutionsstadiet
2. Graden af personlighedsstrålens kontrol
3. Den egoiske stråles begyndende kontrol
4. Nationens polarisering

Det vil være gavnligt at erindre sig, når vi betragter nationerne, at nogle er negative og feminine, nogle positive og maskuline. Indien, Frankrig, Amerikas forenede Stater, Rusland og Brasilien er alle feminine og udgør det opfostrende moderdsgekt, D er feminine i deres psykologi – intuitive, mystiske, sensitive, tiltrækkende, skønne, glad for udfoldelse og farve, og med det feminine aspekts fejl, såsom at lægge for megen vægt på *det* materielle liv, på pomp og pragt, på besiddelser og på penge som symbol på det, der vedrører formsiden. De frembringer og fostrer civilisation og ideer.

Kina, Tyskland, Storbritannien og Italien er maskuline og positive; disse lande er mentale, politiske, ledende, standardiserende, gruppebevidste, okkulte, aggressive, meget storladne, interesseret i loven og lægger vægt på race og imperium. Men de er mere inklusive og tænker i bredere baner end den guddommelige manifestations feminine aspekter.

Læseren burde her blade tilbage til opstillingen side 77-78 og granske strålernes højere og lavere udtryk og notere sig, hvorledes de virker i relation til de forskellige nationers personlighedsstråle og egoiske stråle. Tag for eksempel fremkomsten af den tyske nations egoiske stråle. Dens lavere udtryk står for arkitektonisk kgsnstruktion, og dens tilstedeværelse kan for tiden ses i den nye og moderne byggestil. Dens højere udtryk kan endnu ikke observeres, men Tyskland vil en dag vise verden en sund form for hierarkisk ledelse. Det er interessant at notere sig, at det højere udtryk for Frankrigs egoiske stråle (den femte) dillekede har vist sig. Den videnskabelige interesse, der er vist for psykisme og psykologi, er en reaktion over for indflydelsen fra denne stråle, og omend den endnu kun antydes, indeholdes garantien for fremtiden deri. Sjette stråle indflydelsen, der styrer personligheds- eller formaspektet af Amerikas forenede Stater, viser sig til overflod i landets forskelligartede religioner og i det nationsle talent for idealistisk organisation; anden stråle, den egoiske stråle, gør også sin nærværelse mærkbar, og vi ser som følge den interesse, der vises fænomenerne og den sandhed, der bekræfter indvielsens realitet.

Den analyse af strålernes karakteristika, der tidligere er givet, kan også anvendes på verdens nationer og lande, og I vil således kunne konstatere, hvorledes naturens mange syvfoldigheder, der har rod i strålernes oprindelige syvfoldighed, kan studeres i forbindelse med loven om overensstemmelse med forbløffende interessante resultater.

Intuitive forbindelser og de store intellektuelle splittelser er baseret på de styrende strålers indflydelse. Spanien, Østrig og Frankrig, der styres af respektive den syvende, femte og tredje stråle, har nær indbyrdes relation, og dette manifesterede sig meget interessant i middelalderen, da disse tre nationers skæbne viste sig at være tæt sammenkædet. Ligeledes er det

nydandmede lmd, Arnrrkkss fgrek■ege Sgagesk ligeleSies i sit forndgspekt esoterisk gg nært forhundet med Brakilien, Ruslakmd og italden, og heraf kommer *den* tidlige tilstrømning af russere og italienere til Amerika og også den tiltrækning, de sydamerikanske lande har haft på den amerikanske bevidsthed og på væksten af idealet om Pan-Amerika.

Disse forbindekser består alle på formsiden og stammer fra personlighedsstrålerne. Mange sådanne relationer vik vise sig, hvis landene og deres stråler er genstand for et indgående studium. Strålen for tiltrækning eller inklusivitet (stråle II), strålen for elektriske fænomener (stråke III) og femte stråle for intellekt er for tiden særdeles aktive, eftersom de alle er i inkarnation, og den indkommende syvende stråle er langsomt og sikkert – til trods for hvad man skønnede – ved at fremtvinge orden og hierarkisk herredømme på planeten. Det må huskes, at alle naturlige processer sker langsomt, idet virkningen ellers ville blive for destruktiv. Virkningen af disse indoydelser føles i denne rækkefølgeá

1. fornemmelse af et ideal.
2. Formulering af en teori.
3. Væksten af den offentlige mening.
4. Pålæggelse af et voksende ssmønsterSS på kivet under udvikling.
5. Skabelsen sf em forkrsg bsseret pá dette kkrønster.
6. stghiliseret fkmnkti3n af livet i fsrmen.

Det må erindres, at enhver stråle legemligg3r en idé, der kan fornemmes som et ideal. Strålerne skaber med tiden de verdensm3nstre, der danner de planetariske former og på den måde frembringer den indre kraft til de evolutionære processer. Denne rn3nsterdannende tendens er blevet anerkendt i dag af den moderne psykologi i forbindelse med det individuelle menneske, og hans emotions- og tankem3nstre er blevet

skildret og kortlagt. Det forholder sig med mikrokosmos som med makrokosmos. Enhver stråle frembringer tre store menstregder påtvinges indtrykspektret, hvorefter enten det drejer sig om et menneske, en nation eller en planet. Disse tre mønstre er:

1. Det emotionelle mønster. Dette legemliggør menneskets, nationens eller det planetariske livsvæsens stræben og udgør summen af den ønskede tendens.

2. Det mentale mønster. Dette fremkommer senere i tiden og styrer menneskets, nationens og planetens tankeprocesser. Det bliver i sidste instans personlighedens eller formlivets styrende faktor. Det emotionelle og det mentale mønster er personlighedsstrålens negative og positive aspekter.

3. Sjælmønsteret. Dette er det forudbestemte mål, den indøydelsessfære eller skæbne som det udødelige princip, sol-englen, langt om længe følger op og langt senere påtvinger formlivet. Dette sjælmønster fortrænger og tilintetgør endeligt de to tidligere mønsterskabende processer.

Her har jeg atter angivet retninger til et frugtbart studium, således at læseren kan nå frem til en vis intelligent forståelse af det, der sker i nationernes liv i verden i dag.

Hvis, for eksempel, den femte stråle for sol-englene, strålen for tænkning, som er den franske nations egoiske stråle, kan gøre sin styrke gældende gennem den nuværende verdenssituations spænding og strid, da kan Frankrig måske få den endelige ære af at bevise over for verden, at sjælen er en kendsgerning samt vise teknikken til egoisk kontrol. Sjælmønsteret kan af det franske intellekts genius fortolkes i vendinger, som menneskeheden kan forstå, og den sande sjælspsykologi kan skabes. Tysklands genius har ofte i fortiden manifesteret sig gennem sin fjerde stråle sjæl, og gennem dette sjælmønster er der givet verden megen fremragende musik og filosofi. Når dette igen manifesteres, og sjælmønsteret præges

stærkere på den tyske bevidsthed, vil vi begynde at fatte getpdmimmgekdf overmennesket. Tyskland har grebet en vision af dette ideal. Endnu misfortolkes *det*, men Tyskland kan give os mønsteret af overmennesket, og det vil blive Tysklands endelige skæbne.

Såfremt Englands ideal om retfærdighed (hvilket er mønsteret for landets personlighedsstråle) kan transformeres og transmutteres af dets egoiske stråle for kærlighed til retfærdig og intellektuel verdenstjeneste, kunne England give verden mønsteret på den sande ledelse, som er briternes genius eller latente sjælskvalitet. Hvis Amerikas forenede Staters idealisme, der i vore dage er deres personlighedsudtryk og som viser sig ved den kraftigt udtalte opfatteelse af at være størst og bedst kan blive illumineret af koven om kærlighed, ville vi se det mønster, der ligger til grund for Staternes struktur, som lys, og vi ville have mønsteret for fremtidens racemæssige lys i modsætning til de mange segdriftistiske nationale retninger. Således kan den intelligente læser se virkningen af det mønster, der ligger til grund for alle nationer. Det kunne også bemærkes, at Amerikas forenede Staters emotionelle mønster for tiden kommer til udtryk som sentimentalitet og personligt begær. Det er muligt at omdanne dette til virkelig godgørelse. Staternes mentale mønster ses som information af masserne gennem skolerne, radioen og aviserne. Dette vil senere transmutteres til intuitiv perception. Sjælsmønsteret i Staterne virker i vore dage gennem nationens tendens til at erhverve og dens kærlighed til besiddelser, som den drager til sig ved misbrug af loven om kærlighed. Det endelige udtryk af dette vil blive en ændring af den holdning, der elsker det materielle, til den holdning, der elsker det sande, og til tendensen til at erhverve åndelige værdier i stedet for materielle.

b. Det jødiske problem

I forbindelse med nationerne og strålerne vil jeg nu antyde visse fundamentale tilstande, som delvis ligger til grund for det (såkaldte) jødiske problem – et problem der har eksisteret i århundreder, og som på dette tidspunkt giver mange den dybeste bekymring, også medlemmer af det planetariske Hierarki. Hvis dette problem kan løses, vil det blive en af de vigtigste faktorer med hensyn til genoprettelse af forståelse og harmoni i verden. Problemet kan ikke løses uden medvirken af mennesker med god vilje i hele verden. Kun en begrænset del af det, jeg her kan

sige vedrørende dette spørgsmål, vil kunne efterprøves og bevises, idet nøglen til problemet skal findes langt tilbage i tidernes mørke, og bogstaveligt, da solen befandt sig i stjernebilledet TVikningerne. På en tid blev de små der restg der alle frs=

murere ged, ek to store landemærker i frimureriet. Herfra stammer det jødiske præg på hele frimurerarbejdet, skønt det ikke er jødisk i den forstand, som vi i dag opfatter dette ord. Når ikke kendsgerninger er af en så urgammel oprindelse, hvem vil da kunne sige, om jeg gengiver dem med nøjagtighed eller konkludere rigtigt eller forkert? Jeg fremlægger blot kendsgerningerne, således som jeg kender dem fra den adgang jeg har til optegnelser, der er langt ældre, end noget menneske kender til.

Det jødiske folks personlighedsstråle, den materielle forms stråle, er den tredje stråle. Deres egoiske stråle er den første. Deres astrologiske tegn er Stenbukken med Jomfruens tegn opstigende. Merkur og Jomfruens tegn spiller en fremtrædende rolle i deres skæbne. Disse oplysninger skulle være tilstrækkelige til at give den fremmestredte studerende de vigtigste punkter, der vil kaste lys over jødernes mærkværdige historie. Denne tredje stråles indflydelse gør, at jøderne er tilbøjelige til at håndtere kræfter og energier

og at kstrække i trådeneSS for at tilvejebringe de ønskede resultater. Som race er de af natur lovgivere, og deraf følger deres tendens til at dominere og herske, også fordi deres egoiske stråle er første stråle. Dertor ser vi også geden spille en rolle gennem hele deres historie, tillige med læren om jomfrumoderen, som skulle føde Messias.

I enhver gruppering – i himlen eller på jorden – har der altid været en tendens til, at nogle enheder i gruppen skilte sig ud, gjorde oprør og viste en form for initiativ, der adskilte sig fra de andre i samme gruppe. De gamle skrifter med deres allegoriske sprog har fortalt os, at der, da vort solsystem skabtes, svarede krig; i himlenSS; sksolen og dens syv brødreSS fungerede ikke med sang1 enstemmighed; følgelig (og heri ligger et fingerpeg) er vor jSsrS1 ikke en af de syv hellige planeter. Der eksisterer, som vi ved, den urgamle legende om den fortabte Plejade, og her findes mange lignende historier. I den Allerhøjstes rådssal har der ikke altid hersket fred og forståelse, men af og til krig og splittelse; dette er til overflod beskrevet i dere af fortællingerne i Det Gamle Testamente. Symbolsk talt faldt nogle af gudesømnerne ned fra deres høje bolig, forledt i sin tid af ssLucifer, morgenens sønSS. Dette kkkfald af englensSS var en voldsom begivenhed i vor planets historie, men var ikke desto mindre blot et forbigående og interessant fænomen i soksystemets historie og en ubetydelig hændelse for de syv konstellationer, som vort solsystem tikharer Stands op et øjeblik og gennemtænk dette udsagn og nyvurdér jeres sans for værdier. Vurderingen af hændelserne varierer i betydning alt efter synsvinklen, således at det, der set ud fra synsvinklen om vor jords bevidsthedsudfoldelse, kan være en faktor af fundamental betydning og af afgørende værdi, kan set ud fra universets synsvinkel være af ringe betydning. Det enkelte menneskes anliggender har for ham skæbnesvanger betydning; for menneskeheden som helhed har

de kun liden betydning. Alt afhænger af, hvikken enhed *det* er, der står midt på scenen i livets drama, eller om hvilken central faktor hændelserne, trivielle eller betydningsfulde, følger deres cykliske gang.

Inden for den radius af magt og liv, som er udtryk for det fjerde naturrige, menneskeriget, fandtes en modsvarighed til den kkantagelse af uafkmængighedSS og til den skløsriven sigSS, der kendetegnede den overordnede gruppe. Så langt tilbage som i de sidste lemuriske tider blev en gruppe mennesker, der var højt udviklede, set med denne tids øjne og bkev regnet til verdens daværende disciple, uenige med det planetariske Hierarki og brød med ssde indviedes lovSs . Det var en tid, hvor læren fremhævede livets materielle side, og hvor opmærksomhedens brændpunkt var den fysiske natur og beherskelsen af den. Den gAmle Kommenmar udtrykker det, der hændte i følgende vendinger, og når 1 kæser de rytmiske tekster r dette urgamle skrift, vil det være klogt at indstille sig på, at ordene refererer til den gruppe disciple, som var fædre til den nuværende jødiske race:

kkLoven udgik fra den indre gruppe, der ledte menneskenes skæbne: Frigør jer. Inddrag den magt til at besidde, at vinde og at få. Gudesønnerne, som skoker sig til at forlade menneskenes verden og træde ind i lyset, rejser altid frit. De holder ikke fast ved det, de har. Gør jer fri og gå gennem fredens porte.SS

ksNogle af gudesønnerne, som ventede udenfor disse porte, parat til at træde ind, når ordet lød om at lade portene glide til side, var belæsset med jordisk rigdom. De bragte deres gaver som *offer* tik divets herreg der ikke havde behov for deres gaver. De søgte at komme ind gennem portene, ikke med et selvisk sigte, men for at overrække de i verden indsamlede skatte, og således vise deres kærlighed.SS

ksIgen lød ordet: Efterlad alt og gå gennem portalen, uden at være belæsset med noget jordisk. De ventede og diskuterede.

Resten af dem, der var rede, trådte ind i lyset og passerede gennem portens søjler; de efterlod de gaver, de havde medbragt, og gik frit ind og blev accepterede, da de intet havde med. SS

ks Fordi de rejste som en gruppe, og som gruppe gjorde fremskridt og forstgd, så responderede gruppen på den guddommelige ordre og gjorde holdt. Der ventede de og stod foran portalen til Vejen, idet de holdt fast ved de skatte, der var indsamlet gennem tusinde cykler. kntet ønskede de at efterlade. De havde arbejdet for de rigdomme, de besad. De elskede deres Gud, og ham søgte de at give gaver i fuldeste mål af de rigdomme, de havde vundet. De holdt ikke af disciplin. SS
sk Atter lød ordet: Læg alt, hvad I besidder, på jorden og gå frit ind. SS

sk Men tre gjorde oprør mod den strenge ordre. De øvrige adlød. De passerede gennem portene og efterlod de tre udenfor. Mange opløftedes til glædens højder. De tre, der forblev udenfor portene, holdt fast ved deres skat. SS

Idette urgamle skrift, ældre end noget andet helligt skrift i verden, findes hemmeligheden om frimureriets historie og om drabet på mesteren begået af de tre, der stod ham nærmest, ved hans død og begravelse. Alle frimurere vil være klar over, hvilke tre jeg henviser til. Disse tre var grundlæggerne af nutidens jødiske race. De var tre fremskredne disciple, som var såret over befalingen om frit og uhindret at træde ind tik det sted, hvor lyset kan findes. De søgte at fastholde det, de havde samlet og at vie det til tjeneste for Gud. Deres ikke-erkendte motiv var kærlighed til rigdomme og et ønske om dt sikre detk de hdvde vundet. Urgammel tradition, som fortidens lærere underviste i, siger os, at.....

kk De vendte deres ansigter mod portene til jorden. Deres

venner gik videre. – De blev tikbage. – Mestrene mødtes i konklave og bestemte, hvad der skulle være skæbnen for dem, der efter at have nået lysets porte, elskede verdens besiddelser mere, end de elskede at tjene lyset. Atter lød ordet til de tre oprørere, som stadig ventede udenfor portene:SS

ksHold på det, I har, og saml mere, men kend ingen fred. Høst frugten af jeres tanker og søg jeres magt i omfattende besiddelser, men hav intet sikkert blivende sted.SS

kkfordi I er disciple af Herren, vil I i jert indre ikke få andel ifred, ingen sikker viden om fremgang, ej heller magt til at holde på *det*, I har skaffet jer.SS

ksAltid vil der bestå en svag viden om ham, der våger over alt. Altid den indre trang til at samle og ophobe. Aldrig tid til at standse og glædes. Gå derfor videre, indtil timen kommer, og I atter står foran lysets porte, denne gang med tomme hænder. Træd da frit ind, accepteret af Herrens tjenere, og kend for evigt fred.SS

Uen urgamle legende fortæller, at de tre gik bort i sorg og ophidselse, belæsset med deres skatte, og således begyndte historien om den vandrende jøde. Det er vigtigt at erindre, at en af de største gudesønner, som har virket på jorden, og som virkeliggjorde i sig selv Vejen og fuldbyrdelsen, Jesus af Nazareth, var jøde. Han ændrede alle tidligere tilstande. Han ejede intet. Han var den første af vor menneskehed til at fuldbyrde, og han nedstammede direkte fra den ældste af de oprindelige tre disciple, der gjorde oprør over for *frigørelsesdramaet*. Jøden legemliggør i sig verdens fortabte søn. Han er symbolet på den discipel, som endnu ikke har lært lektien om ægte sans for værdier. Han er blevet offer for loven om lys og for sin manglende evne til at efterkomme denne lov: Han syndede forsættigt, idet han med vidt åbne øjne så følgerne. Derfor kender han loven som ingen anden race, for

han er evindeligt dens offer. Han har formuleret loven fra dens negative side; Mose-loven styrer i vor tid *det* meste af verden og er dog ude af stand til at skabe retfærdighed Sog virkelig lovmæssighed.

Den anden discipelgruppe, racens repræsentanter (på deres tid og tidsalder) gik igennem de gamle indvielsesportaler og tog det første store skridt. De vendte tilbage med en latent og svd g erindring om den episodeg der adskilte dem fra deres tre meddisciple. Ved deres tilbagevenden til jorden talte de om denne begivenhed. Det var deres fejl; den lange antagonisme begyndte og består endnu i dag. De pågældende disciple har selv gennemrejst den lange pilgrimsfærd og er gået ind til den evige fred, men følgerne af, at de for tidligt røbede de skjulte indvielsesprocesser, består stadig.

Mærkværdigt nok var det denne gamle race – grundlagt sf de tre, der elskede det, de skulle ofre, mere end det, de længtes efter at opnå – der var de oprindelige skabere af frimurertraditionekm. Deres historie (og i øvrigt menneskehedens historie) er indbefattet i det dramatiske ritual. Belønningen for deres oprigtighed for de gjorde oprør i yderste oprigtighed, idet de troede, de vidste bedre – var tilladelse til hvert år på samme dag, hvor de kunne have trådt ind i lyset, at opføre historien om søgen efter lyset. Fordi de havde været så nær ved at genopstå fra den jordiske død til livet i lyset, indledtes af dem den store tradition gm mysrierne. De valgte døden og ihjelskog det, der kkhavde levet, og som kunne have fordret belønningSS, og som kunne have talt det magtord, der ville have forårsaget, at opstandelsens porte åbnedes helt.

Det blev fortalt, at disse tre aQagde et højtideligt løfte om evigt at holde sammen og aldrig svigte hverandre. Dette løfte har de holdt tiderne igennem; det har som følge skabt den racemæssige isokation og det interessefællesskab, der har vakt andre racers fjendtlige holdning.

Jøden har været på vandring gennem tiderne, har skabt megen skønhed i verden og har skænket menneskeheden mange af dens største mænd, men han har på samme tid været hadet og forfulgt, forrådt og jaget. Han legemliggør symbolsk menneskehedens historie. Jødernes urgamle tendens til at gribe og holde fast og også til at bevare deres racemæssige og nationale integritet er deres fremtrædende karakteregenskab. De kan ikke absorberes, og dog er denne race så ældgammel, at der ikke findes én nation i verden i dag, der ikke har rødder i denne gruppe, der – i det gamle Lemurien – var nået så vidt at alle dets førende mennesker befandt sig på discipelskabets vej. Der findes ikke i den vestlige verden racer, som ikke er sideskud af dette det ældst udvalgte folk, med undtagelse af finner, laplændere og de nationer, der har udprægede mongolske træk. Men forekomsten af det, der nu kaldes jødisk blod, er ikke til stede i samme grad, og nutidens jøde er lige så meget et biprodukt som den angelsaksiske race, blot har han gennem en pålagt selektiv tendens og raceadskillelse bevaret flere af de oprindelige karakteristika intakte.

Det er erkendelsen af denne fælles oprindelse, der har ført britiske israelere ind i deres vrangbillede af sandheden og været årsag til, at de sporer begyndelsen af vor moderne vestlige historie tilbage til jødernes spredning. Det er imidlertid en langt ældre relation end som så, og den daterer sig tilbage til en periode, der ligger forud for jødernes historie, eftersom den berettes for os

i Det Gamle Testamente. De oprindelige tre disciple og deres familiegrupper var forfædre til tre store racegrupper, der generelt kan præciseres således:

1. Den semitiske race eller racer i bibelsk tid og i moderne tider;
arabere, afghanere, maurer samt sideskud og tilknytninger af

disse folkeslag, inklusive nutidens ægyptere. Alle disse nedstammer fra den ældste af de tre disciple.

2. De latinske folkeslag og deres forskellige forgreninger udover verden og ligeledes de keltiske racer, hvor de end findes. De nedstammer fra den anden af de tre disciple

3. Teutoner, skandinaver og angelsaksere nedstammer fra den tredje af de tre disciple.

Ovenstående er en bred generalisering. Den periode, der er tale om, er så enorm og forgreningerne ned gennem tiderne så talrige, at det ikke er muligt at gøre andet end generalisere. Efterhånden har efterkommerne af to af de tre disciple accepteret de legender, der forkyndtes på Atlantis tid, og har stillet sig på samme side som de, der er fjendtlige over for jøden, som han er i dag; de har mistet al fornemmelse om deres fælles oprindelse. Der eksisterer ingen ren race i verden i dag, idet blandede ægteskaber, tilfældige forbindelser og promiskuitet i løbet af de forgangne fem millioner år har været så omfattende, at der ikke består nogen ren race. Fundamentalt udgør klima og omgivelser større betingende faktorer end nogen tvungen adskillelse, undtagen ved giftermål inden for samme race. Hvad angår sidstnævnte faktor er det i dag kun hebræerne, der i nogen grad har bevaret en racemæssig integritet.

Når menneskeheden bliver klar over kendsgerningen om den fælles oprindelse, og når de tre store hovedracer i vor tids civilisation erkendes, vil vi opleve, at det gamle jødehad dør ud, og jøden vil blandes og forenes med den øvrige del af menneskeheden. Selv de orientalske racer, der er en lille rest af den store atlantiske civilisation, har i sig spor efter blandede ægteskaber med forfædre til nutidens jøder og andre racetyper, men de blandede sig ikke i større udstrækning og har derfor med større held bevaret deres præg end grupperne af

vesterlændinge.

■åfrem■ I gennemtænker ovennævnte, og såfrekrSst k studerer frdmurertraditionen grundigd, vik meget kgmrkke til at freSksstg tydeligt. Etnologer kan være uenige med mig, men kan ikke modbevise, hvad jeg har sagt, idet oprindelsen til den nuværende racesituation i verden ligger så langt tilbage i menneskehedens historie, at de end ikke kan hevise deres egne påstanke. Alt, hvad de evner at tage stilling til, er de forløbne et hundrede tusinde års historie, og deres arbejde ligger i at påvise virkningerne fra fortiden og ikke i at påvise de oprindelige årsager.

7. Strålen for egoet

Før vi påbegynder vort studium af strålen for egoet eller sjælen kan der i korthed meddeles visse hovedforudsætninger, der er indeholdt i en række udsagn, fjorten i alt. De lyder således:

1. Ethvert menneskes ego findes på en af de syv stråler. 2. Alle egoer på den fjerde, femte, sjette og syvende stråle må sluttelig, efter tredje indvielse, forenes med de tre hovedstråler eller monadestråler.
3. Ethvert egos monadestråle er en af de tre aspektstråler, og menneskesønnerne er enten magtmonader, kærlighedsmonader eller inteklignsmonader.
4. Til vort bestemte formål vil vi begrænse vor opmærksomhed til de syv grupper af sjæle, der findes på en eller anden af de syv stråler ekler strømme af guddommelig energi.
5. Under størstedelen af vort racemæssige liv og livserfaring styres vi skiftevis og senere samtidigt af:
 - a. Det fysiske legeme, der domineres af den stråle, der styrer summen af atomer i dette legeme.
 - b. Den emotionelle begærnatur, der er påvirket og styret af den

stråle, der farver samtlige astrale atomer.

c. Det mentale legeme eller den mentale natur samt kvaliteten af den stråle, der bestemmer dets atomare værdi.

d. Senere – på det fysiske plan – begynder sjælsstrålen at virke i og med summen af de tre legemer, der, når de er i samklang og fungerer som enhed, udgør personligheden. Virkningen af denne generelle integration er aktivt at frembringe en inkarnation og inkarnationer, hvori personlighedsstrålen klart træder frem, og de tre legemer udgør de tre aspekter eller stråler for det lavere personlige selv.

6. Når personlighedsstrålen bliver tydelig og dominerende og de tre legemsstråler underordnes den, finder den store kamp sted mellem den egoiske stråle eller sjælsstrålen og personlighedsstrålen. Differentieringen bliver tydeligt markeret, og følelsen af dualitet bliver etableret med større styrke. Erfaringerne, der beskrives i enektheder i *Bhagavad Gita*, bliver erfaringerne på discipelskabets vej; Arjuna står på kurukshetras skovmark, mellem de to modstridende kræfter, og opdager, at han er ude af stand til at se klart på grund af røgen fra kampen.

7. Til sidst bliver sjælsstrålen eller dens indvirkende den dominerende faktor, og strålerne for de lavere legemer bliver understråler af denne styrende stråle. Denne sidste sætning har fundamental betydning, idet den angiver det sande forhold mellem personligheden og egoet eller sjæken. Den discipel, som forstår denne relation og tilpasser sig *dette*, er rede til at betrede indvielsesvejen.

8. Enhver af de syv grupper af sjæle er modtagelig over for en af de syv typer af kraft, og alle er de modtagelige over for strålen for vor planets planetariske Logos, der er den tredje stråle for aktiv intelligens. Alle befinder sig således på en understråle af denne stråle, men det skal altid huskes, at den planetariske Logos også befinder sig på en stråle, der er en

understråle af den anden stråle for kærlighed-visdom. På den måde får vi følgende opstilling:

STRÅLEN FOR DEN PLANETARISKE LOGOS 1.

Den solare stråle for kærlighed-visdom ksGud er kærlighedSS
é II.

De syv stråler

1						.
2						.
3	.		é		4	.
5						.
6						.
7.	Vilje	Kærlighed	Intellekt	Harmoni	Videnskab	
	Hengivenhed	Ceremoni				

111.

Planetarisk egoisk stråle med ■ 5kv understråler

1. 2						.
3						.
'				4		.
5						.
6						.
7.	Vilje	Kærlighed	Intellekt	Harmoni	Videnskab	
	Hengivenhed	Ceremoni				

IV.

Persønlighedsstrålen For den
planetariske Logos

Det bør erindres, at vor planetariske Logos, der virker gennem planeten Jorden, ikke betragtes som den, der frembringer en af de syv hellige planeter.

9. Det er derfor hver enkelt aspirants opgave at nå frem til at forstå

- sin egoiske stråle
- sin personlighedsstråle

c. den stråle, der styrer hans sind eller hans mentale legeme
d. den stråle, der styrer hans astrale legeme

e. den stråle, der indvirker på hans fysiske legeme. Når han har opnået denne femfoldige viden, har han fuldført påbudet fra Delfi: *kkKend dig selv*Ss, og kan derfor gennemgå indvielse.

10. Ethvert menneske er ligeledes styret af visse gruppestråler:

a. Stråler for det fjerde naturrige. Dette vil give forskellige virkninger i overensstemmelse med personlighedsstrålen eller sjælsstrålen. Det fjerde naturrige har

1. Den fjerde stråle som sin egoiske stråle 2. Den femte stråle som sin personlighedsstråle

b. Racernes stråler er for tiden den tredje og femte for vor ariske race, og dette påvirker meget stærkt ethvert menneske

c. Den cykliske stråle

d. Den nationale stråle.

Alle ovennævnte stråler styrer ethvert menneskes personlighedsliv. Den enkeltes egoiske stråle samt det fjerde naturriges egoiske stråle gør gradvis de stråler, der styrer personligheden, virkningsløse, efterhånden som mennesket nærmer sig prøvestadiets og discipelskabets vej. 11. Mennesket er således en samling af kræfter, der stjæler ham i perioder eller samtidigt; de fagaver hans væsen, frembringer hans kvalitet og bestemmer hans sktilsynekomstSs, idet dette ord bruges i okkukt forstand, at give *ydre* fiorm. Igennem tiderne har den ene efter anden af disse kræfter formet ham, og han er ganske enkelt det, de gør ham til. Efterhånden som han når til en klarere forståelse og kan begynde at skelne, vælger han selv, hvilken af dem der skal styre, indtil han til sidst bliver kontrolleret af sjælsstrålen med de andre stråler uksdemerdmnet dekmne stråle og anvendt af ham efter ønske.

12. Under studiet af menneskets egoiske stråle må vi forstå: a.

Den proces, der følges

. give ydre form b. Hemmeligheden, der skal findes

manifestation c. Formålet, der skal kendes .

virkeliggørelse Vi må også forstå de dominerende stråleindflydelser fra sjælenes rige, det femte naturrige. Disse er:

1. Stråle V dervirker gennem personligheden 2. Stråle II
. der virker gennem intuitionen

13. *Strålen for personligheden* har sit vigtigste område for aktivitet og udtryk i det fysiske legeme Den bestemmer livstendens og formål, tilsynekomst og beskæftigelse. Den er selektiv i kvalitet, når den påvirkes af den egoiske stråle. *Strålen for egoet* har en direkte og specifik virkning på det astrale legeme. Heraf kommer, at livets slagmark altid findes på illusionsplanet; efterhånden som sjælen søger at sprede det gamle blændværk, bliver aspiranten i stand til at vandre i lyset. *Strålen for monaden* påvirker det mentale legeme, efter at integrationen af personligheden er tilvejebragt. Den forårsager, at den mentale natur opnår den klare vision, som fuldbyrdes ved den fjerde indvielse, og frigør mennesket fra formens begrænsninger. Der findes en analogi i denne triplicitet samt en interessant symbolsk relation til de tre initiatorer.

a. Den første initiator er menneskets sjæl

Den kontrollerer gradvis personligheden b. Den anden initiator er Kristus Han frigør kærlighedsnaturen

c. Tredje initiator er den planetariske Logos Han illuminerer sindet og tænkeevnen

14. Strålen for sjælen eller egoet begynder aktivt via det astrale legeme at gøre sin tilstedeværelse mærkbar, så snart der er opnået koordination. Processen er *denne*:

a. Strålen virker på *det* astrale legemes ydre

b. Strålen stimulerer det astrale legemes indre til vækst i størrelse, farve og kvalitet

c. Strålen bringer det astrale legeme samt hele det fysiske liv til

aktivitet og under kontrol.

Alt det ovenfor nævnte kan opsummeres i det udsagn, der siger, at personlighedsstrålen fremkalder en separatistisk holdning og forårsager en isolation fra den gruppe af sjæle, som personligheden er en ydre form af, samt som konsekvens en tilknytning til manifestationens forside. Den egoiske stråle fremkalder grupspebevidsthed og isolation fra ydre former og forårsager tilknytning til manifestationens livsside og til det subjektive hele. Monadestrålens virkning kan ikke forstås, før mennesket har taget tredje indviekse.

Det første kapitel i andet bind af vor afhandling om de syv stråker omhandler den egoiske stråle. Kapitlet er inddelt i følgende fire afsnit :

- I. Sjælsindflydelsens vækst
- II. Det egoiske livs syv love
- III. De fem sjælsgrupper
- IV. Regler for sjælskontrollens fremskyndelse.

Nogle tabeller over strålerne

STRÅLERNE PÅ VEJ IND I OG UD AF MANIFESTATION

1. stråle ikkeim manifestation

m2. stråle i manifestation siden år 1575 e.Kr. ■ 3. stråle. . . . i manifestation siden år 1425 e. Kr.

4. stråle vil langsomt komme i manifestation efter år 2025 e.Kr.

■5. stråle i manifestation siden år 1775 e.Kr.

6. stråle passerer hurtigt ud af manifestation – begyndte at tone bort år 1625 e.Kr.

m7. stråle i manifestation siden år 1675 e. Kr.

STRÅLERNES METODER VED UNDERVKSNIEN OM SANDHED

1. stråle . . . højere udtryk : Videnskaben om statsmandskunst, om regeringsform.

lavereudtryk: Moderne diplomati og politik. 2. stråle ... højereudtryk: Indvielsesprocessen således som bekendtgjort af Hierarkiet af mestre.

lavere udtryk: Religion.

3.stråle ... højereudtryk: Måder til kommunikation eller udveksling. Radio, telefon, telegraf og muligheder til befording.

lavere udtryk: Anvendelse og fordeling af penge og guld.

4. stråle. . . højere udtryk: Frimureriets virke, baseret på Hierarkiets opbygning og beslægtet med anden stråle.

lavere udtryk: Arkitektoniskkonstruktion. Moderne byplanlægning.

5. stråle . . . højere udtryk: Videnskaben om sjælen. Esoterisk psykologi.

lavere udtryk: Moderne uddannelsessystemer og mental videnskab.

6.stråle ... højereudtryk: Kristendom og andre religioner (Bemærk her relationen til 2. stråde).

lavere udtryk: Kirker og religiøse organisationer. 7.stråle ...
højereudtryk: Alle former for hvid magi. lavere udtryk:
Spiritualisme i sine lavere aspekter.

DISCIPELSKAB OG STRÅLERNE

1 . s t r å l e k r a f t
.... energi handling okkultisten 2.stråle bevidsthed ..
.... ekspansion. indvielse det sande psykiske menneske
3.stråle tilpasning udvikling .. evolution ... magikeren
4.stråle vibration respons udtryksform kunstneren 5.
stråle tankevirkosomhed viden videnskab . . .
videnskabsmand Sn G. stråle hekmgivemhesi agstiaaktiusS
idealisme . . gen heegtvee 7.stråle besværgelse magi
ritual ritualisten
(Fra kndvielse, menneskelig og sokar)

STRÅLERNE OG DE FIRE RIGER

NBá Megen information og adskillige interessante antydninger
forekommer spredt her og der i *A Treatise on Cosnric* fire samt
i denne række instruktioner. Jeg har samlet nogle af dem, og de
studerende vil få nytte af at sætte sig ind i nedenstående
t a b e l l e r o g p u n k t e r .
A.A.B.

DEN NUMERISKE INDFLYDELSE Af STRÅLERNE

M i n e r a l r i g e t
. Stråle 7 og 1
P l a n t c r i g c t
. Stråle 2, 4 og 6
D y r e r i g e t
. Stråle 3 og 6
M e n n e s k e r i g e t
. Stråle 4 og 5

S j æ l s r i g e t
. Stråle 5 og 2

P l a n e t a r i s k e r i g e
. Stråle 6 og 3

S o l a r - r i g e t
. Stråle 1 og 7

UDTRYK FoR STRÅLEPÅVIRKNIg;E■idE

Mineralriget. .Stråle 7 Udstråling

Stråle 1 Magt

Planteriget. . . .Stråle 2 Magnetisme

Stråle 4 Farveharmoni

Stråle 6 Vækst mod lyset

Dyreriget.Stråle 3 Instinkt

Stråle 6 Tam tilstand

MenneskerigetStråle 4 . . . Erfaring

Stråle 5 Intellekt

Sjælsriget. . . .Stråle 5 Personlighed

Stråle f Intuition

Planetariske rigeStråle 6 Planen

Stråle 3 Skabende virke

Solar-riget. . . .Stråle 1 . . . Universel tænkning.

Vilje

Stråle 7 Synteseskabende ritual

NOeLE KORRESPONDENSER

I. Mineralriget. Kønskirtler

Sakralcenter

Rygsøjlels basis

Planteriget. Hjerter.

Hjertecenter

L u n g e r

Strubecenter

Dyreriget Mave
 Solar plexus
 Lever
 Menneskeriget. Hjerne.
 De to hovedcentre
 Taleorganer
 II. Mineralriget Rygsøjle's basis Binyrer
 Planteriget. Hjertecenter. Thymuskirtel
 D y r e r i g e t
 . . . Solar plexus Bugspytkirtel Menneskeriget
 Sakralcenter Kønnskirtler Sjælsriget
 . . . Strubecenter Skjoldbruskkirtel Planetariske rige
 A j n a c e n t e r
 Hypofyse Solar-riget Hovedrener
 Pinealkirtel
 I I I . e i g e
 P r o c e s
Hemmelighed formål Mineral. fortætning.
 Transmutation. Udstråling
 Plante. Sammensætning. Transformation. Magnetisering
 Dyre Konkretisering TransFusion Forsøg
 Menneske. Tilpasning. Translation. forklarelse
 Sjæls Ydre tilsynekomst ManiFestation
 Virkeliggørelse

NOGLE BEMÆRKNINGER OM DE FIRE RIGER 1.

Mineralriget er inddelt i 3 store afdelinger:

- a. Uædle metaller
- b. Ædle metaller
- c. Krystaller og ædelstene

A Treatise on Cosmic fire, s. 5H8

2. Planteriget er ...

a. Overføreren af vital pranisk fluidum
b. Ekd gkre kmmellenm *det* såkaldt bevidste og ubevidste c. 1
esoterisk forbindelse med deva- eller engleriget *A Treatise on
Cosmic fire*, s. 564

3. De fire mindre stråler kontrollerer de fire riger:

- a. Den 7. stråle kontrollerer mineralriget
 - b. Den 6. stråle kontrollerer planteriget
 - c. Den 5. stråle kontrollerer dyreriget
 - d. Den 4. stråle kontrollerer menneskeriget
- A Treatise on Cosmic fire*, s. 588

4. Den fjerde stråle og det fjerde rige danner et harmonisk punkt for de tre lavere riger.

ATkeatise on Cosmic fire, s. 588

5. Den femte stråle har en særlig relation til dyreriget, idet det er denne stråle, der styrer sammensmeltningen af dette rige med menneskeriget.

ATreatise on Cosmic fire, s. 59Sd

6. Menneskeriget søger at manifestere den planetariske Logos' begær- eller kærlighedsnatur.

De tre riger under det menneskelige søger at manifestere den planetariske Logos' intekligente natur.

A Treatise on Cosmic fire, s. 1043-44

7. Mineralriget er modtageligt over for den laveste type af energi, det laveste aspekt af ild.

Planteriget er modtageligt over for den type af energi, der skaber fænomenet vand.

Dyreriget er modtageligt over for den type af energi, som er en kombination af de to ovenfor nævnte, ild og vand.

Menneskeriget er modtageligt over for ildenergien i dens

højeste manifestation i de tre verdener.

A Treatise on Cosmic fire, s. k071-72

8. Perioden for udstråling er længst i mineralriget og kortest i menneskeriget.

A Treatise on Cosmic fire, s. 1075

9. Mineralriget tilvejebringer det negative men alligevel vitale noget, som er essensen af det menneskelige permanente atom. Planteriget sørger for den negative energi til det astrale permanente atom i menneskeriget.

Dyreriget sørger for den negative kraft, som – når den er belivet knækket positiv kraft – bliver den kræmte enhed Sattva ... Rytme Mentallegeme ... Mental enhed . . Dyr

Rajas Aktivitet . Astrallegeme Astralt permanent atom
..... Plante

Tamas . . . Inerti Fysisk legeme . . . Fysisk permanent atom Mineral

A Treatise on Cosmic fire, s. 1134

10. Ethvert naturrige er positiv i forhold til det nærmeste under.

A Treatise on Cosmic fire, s. 115

DEN SYVENDTE STRÅLE, DER ER PÅ VEJ IND, OGSÅ I
DYRERIGET

1. Dyreriget er for det menneskelige legeme, hvad det tætte fysiske legeme er for de syv principper.

2. Dyreriget er det moderaspekt, der virker forud for den gærskyggende Helligånd.

3. Dyreriget er individualiseringens sted.

4. Siden Atlantis' tid har dyreriget været optaget af at udvikle karma.

5. Husdyrene udgør hjertercentret i *den* entitet, som besejler dyreriget.

6. Dyreriget reagerer ikke særligt kraftigt over for den 7. stråle.
 7. Det gør menneskeriget. Den 7. stråle vil have tre virkninger i relation til de to riger og deres samspil:
- a. Den vil forædle dyrelegemerne.
 - b. Den vil tilvejebringe en nærmere relation mellem menneskene og dyrene.
 - c. Den vil forårsage en omfattende nedbrydning af de nuværende dyreformer.

STRÅLERNES AKTIVITETSMETODER I. Strålen for vilje eller magt.

1. Nedbrydning af former gennem gruppesamspil. 1. 2. Stimulering af selvetg det egoiske princip. 2. 3. Åndelig impuls eller energi. 3.

II. Strålen for kærlighed-viddom.

1. Opbygning af former gennem gruppesamvirke. 4. 2. Stimulering af begær, kærlighedsprincippet. 5. 3. Sjælsimpuls eller energi. 6.

III. Strålen for aktivitet eller tilpasning.

1. Levendegørelse af former gennem gruppearbejde. 7.
2. Stimulering af former, det æteriske eller praniske princip. 8.
3. Materiel impuls eller energi. 9.

IV. Strålen for harmoni eller enhed.

1. fuldkommengørelse af former gennem gruppesamspil. 10.
2. Stimulering af sol-englene eller det manasiske princip. 11.
3. Intuitiv eller buddhisk energi. 12.

V. Strålen for konkret viden.

1. Overensstemmelse mellem form og type gennem gruppeindflydelse. 13.
2. Stimulering af det logoiske, tætte, fysiske legeme, de tre verdener. 14.
3. Mental energi eller impuls, universel manas. k5. VI.

Strålen for abstrakt idealisme eller hengivenhed. 1. Refleksion af virkeligheden gennem gruppearbejde. 16. 2. Stimulering af mennesket gennem begær. 17. 3. Begær-energi, instinkt eller aspiration. k8.

VII. Strålen for ceremoniel orden.

1. Forening af energi og substans gennem gruppeaktivitet. 19.
2. Stimulering af æteriske former. 20. 3. Vital energi. 21.

A Treatise on Cosmic Fire, s. 1222.

DE SYV GRUNDTONER FOR DE SYV STRÅLEMETODER
første *stråle*

ssLad kræfterne mødes. Lad dem stige til det høje sted, og lad sjælen fra dette ophøjede sted se ud over en tilintetgjort verden. Lad da ordet lyde: Jeg består enddaSS.SS

Anden stråle

skLad alt liv blive draget til midtpunktet og således træde ind i den guddommelige kærligheds hjerte. Lad da sjælen fra dette punkt af sansende liv virkekiggøre Guds bevidsthed. Lad ordet genlyde i stilheden: skIntet er, undtagenjegSS.sS

Tredje stråle

ssLad herrens herskare, som responderer på ordet, indstille sine aktiviteter. Lad viden blive til visdom. Lad det vibrerende punkt blive det stille punkt og lad alle linjer samles i én. Lad sjælen erkende den ene i de mange og lad ordet lyde i fuldkommen forståelse: ksJeg er arbejderen og arbejdet, den ene, som erSS.SS *fjerde stråle*

ssLad den ydre glans svinde bort og skønheden fra det indre lys åbenbare den ene. Lad harmoni erstatte disharmoni, og lad sjælen tale fra det skjulte lys' midtpunkt. Lad ordet tone: sdSkønhed og glans skjuler mig ikke. Jeg står åbenbaret. Jeg erSS.SS *femte stråle*

ssLad de tre former for elektrisk energi stige opad til stedet for magt. Lad hovedets og hjertets kræfter og alle de nedre

aspekter smelte sammen. Lad da sjælen se ud over en indre verden af guddommeligt lys. Lad ordet triumferende lyde: ksJeg mestrede energi, forjeg er energi. Mesteren og det mestrede er étSS.SS Sjette *stråle*

sLad alt begær ophøre. Lad al stræben slutte. Al søgen er forbi Lad sjælen erkende, at den har nået målet og fra denne port til evigt liv og kosmisk fred lad ordet lyde: kkJeg er den søgende og det søgte. Jeg hvilerSS.SS

Syoende stråle

ksLad bygmestrene indstille deres arbejde. Templet er fuldført. Lad sjælen tage sin arv i besiddelse og fra det hellige sted befale, at alt arbejde skal ophøre. Lad da sjælen i den følgende strilhed fremsynge ordet: skDet skabende arbejde er forbi. Jeg, skaberen, er. Intet andet forbliver, undtagen jegSS.SS

TABELLER FRA kkDEN HEMMELIGE LÆRESS, 3. udgave.

1. *stråle. Vilje eller magt*

P l a n e t .

.. Solen, der erstatter den tilskørede planet Vulkan.

D a g

... Søndag

Eksoterisk farve Orange

E s o t e r i s k f a r v e

... Rød

Menneskeligt princip Prana eller liv-vitalitet

euddommeligt princip . . . Det ene liv. Ånd. Dette betragtes som et princip, men kun når vore syv plan ses som de syv underplan af det kosmiske fysiske plan.

E l e m e n t

. . . Akasha. ssDet står skrevetSS. Sanseredskab . .

... Kundalini-lyset

Placering i legemet Livslufteneihgernen

P k a n

... Det logoiske plan. Guddommelig hensigt eller vilje.

M e t a k .
.. Guld

S a n s .
... En synteseskabende sans, der omfatter alt.

Esoterisk betragtes denne kraft, som det livsprincip, der har sæde i hjertet.

2. stråle. Kærlighed-visdom.

P l a n e t .
... Jupiter

D a g .
.. Torsdag

Eksoterisk farve Indigomedetskærafpurpur Esoterisk
f a r v e
... Lys blå

Menneskeligt princip Det auriske hylster Guddommeligt
princip . . . Kærlighed

E l e m e n t
. . . Æter. kDet er taltSS. Ordet. Sanseredskab .
... ÷rene. Tale. Ordet. Pladering i legemet Hjertet

P l a n .
... Det monadiske

S a n s .
... Hørelse

Esoterisk er denne kraft bevidstheds- eller sjælsprincippet, der har sæde i hovedet.

3. stråle. Aktio intelligens og tilpasning.

P l a n e t .
Saturn

D a g
Lørdag

E k s o t e r i s k f a r v e . . .

Sort
 E s o t e r i s k f a r v e
 Grøn
 Menneskeligt princip Den lavere tænkeevne
 Guddommeligt princip . . . Den universelle tænkeevne
 E l e m e n t
 Ild. sklld ved friktionSS.
 S a n s e r e d s k a b
 Nervesystemet. skDet videsSS.
 P l a c e r i n g i l e g e m e t
 Centrene op langs rygsøjlen
 P l a n
 Det atmiske, eller planet for åndelig
 vikje.
 S a n s
 Følesansen
 Esotcrisk har dette princip, den skabende tænkeevne, sæde i
 struben.

4. *stråle. Intuition. Harmoni. Skønhed. Kunst.*

P l a n e t
 Merkur
 D a g
 Onsdag
 E k s o t e r i s k f a r v e
 Flødefarvet
 E s o t e r i s k f a r v e
 Gul
 Menneskeligtprincip Forståelse. Vision. Åndelig
 perception.
 Guddommeligt princip . . . Buddhi. Intuition. Sund fornuft.
 E l e m e n t
 Luft. skSåledes skabes enhedSS.

S a n s e r e d s k a b
øjnene. Især det højre øje.

P l a n
Detbuddhiske eller intuitionens pldn.

S a n s
Synet

Esoterisk er dette den sunde fornuft, der har sæde i ajacentret mellem øjnene. Centret er virksomt, når personligheden når et højt koordinationsstadium.

5. stmåle. Konkret *viden* eller oidensirab.

P l a n e t
.. Venus. Tænkingens herrer kom fra Venus.

D a g
.. fredag

E k s o t e r i s k f a r v e
t. ■ul

E s a t e r i s k f a r v e
.. Indigo

Menneskeligt princip Højere tænkeevne

Guddommeligt princip . . . Højere viden. skeud så, at alt var godtgS.

E l e m e n t
.. flamme

S a n s e r e d s k a b
.. Det astrale legeme

P l a n
.. Det lavere mentale plan

S a n s
.. Bevidsthed som respons på viden.

Pkadering i kegeme■ Hsern■n

Esoterisk har dkte princip, sansning, sæde i sokar pkexus

6. stakåke. Afrstrakk idealismne, Henggikkenhed

P l a n e t

.. Mars

D a g

.. Tirsdag

E k s o t e r i s k f a r v e

.. Rød

E s o t e r i s k f a k e .

.. Sølv-rosa

Menneskeligt princip Kama-manas. Begær.

Guddommeligt princip . . . Begær efter form.

E l e m e n t

. Vand. kkJeg længes efter en boligSs.

S a n s e r e d s k a b

.. Tungen. Taleorganer.

P l a n

.. Det astrale eller emotionelle plan.

Begær-planet

S a n s

.. Smag

Esoterisk har dette princip, begær, sæde i sakralcentret med en højere modsvarighed i struben.

7. stråle. Ceremoniel orden *eller* magi.

P l a n e t

. . . Månen. Den er moderen til form. Dag k . . k .

.. Mandag

E k s o t e r i s k f a r v e

.. Hvid

E s o t e r i s k f a r v e

Violet

Menneskeligt princip Æterisk kraft eller prana

Guddommeligt princip . . . Energi

E l e m e n t . . .
Jorden. ssJeg manifestererSs. Sanseredskab
Næsen

P l a n
Det fysiske plan, æteriske niveauer. Sans.....
Lugt

Esoterisk har dette princip, vitalitet eller prana, sæde ved rygsøjle's basis.

NB. Esoterisk talt er det følgende planeter, der er udtryk fgr de tre store stråler:

1. stråle ... Uranus
2. stråle ... Neptun
3. stråle ... Saturn

Et studium af dette vil tydeligt vise, hvorfor Saturn aktid er den stabiliserende kraft. I den nuværende cyklus retter de to stråler for magt og kærlighed dckcs energier mod Vmklkan grg Jupmder, medens Saturns opmærksomhed er vendt mod vur planet,]grden.

Således får vi ti stråler for fuldbyrdelse, manifestationsvehikler for det, som H.P.B. benævner kkde ufuldkomne guderSS, de planetariske Logoi. Se A Treatise on Cosmic fire, hvor dette er behandlet. Anvend registeret.

STRÅLERNE OG PLANERNE

1. stråle . . . Vilje, dynamisk anvendt, kommer i manifestation som magt.
2. stråle . . . Kærlighedg virker magnetiskg skaber visdom.
3. stråle . . . Intelligens, findes latent i substans, bevirker aktivitet.

STRÅLERNE OG SANSERNE

1. Høresans . . . 7. stråle .. Magi
 - Magtord
 2. Følesans. . . . 1. stråle. . Tilintetgører.
- Guds finger

3. Synssans . . . 3. stråle . . VisionGuds øje
4. Smagssans . 6. stråle . . Idealisme . .Folkeslags begær
5. Lugtesans . . 4. stråke . . KunstÅbenbaringens
skønhed
6. Intellekt 5. stråle . . Tænkning .Gudsviden
7. Intuition. . . 2. stråle. . Kærlighed-visdom. Gudsindsigt

ASPEKTSTRÅLERNE OG ATTRIBUTSTRÅLERNE De fire attributstråler, som finder deres syntese i den tredje aspektstråle, frembringer de forskellige kvaliteter mere detaljeret, end de tre aspektstråler gør. For at tydeliggøre *det* kan det generelt siges, at de tre aspektstråler finder deres primære udtryk i relation til menneskeheden gennem de tre periodiske vehikler:

1 s t r å l e M a g t
L i v
Ideer Monaden 2. stråle .. Kærlighed-visdom .
Bevidsthed . Idealer . Sjælen 3. stråle .. Aktiv intelkigens ...
T i l s y n e - I d o l e r P e r s o n k o m s t
lighed

Deres sekundære udtryk finder de i de tre legemer, der danner menneskets personlighed :

1. stråle .. Magt Ideer ... Mentdllegeme . Formål k.iv 2. stråle
.. Kærlighed .. Idealer . Astrallegeme Kvalitet 3. stråle ..
Intelligens . Idoler ... Fysisk legeme ... Form

Selv om attributstrålerne udtrykker sig i samme grad på alle plan og gennem de periodiske vehikler og personlighedens tre aspekter, finder de deres primære udtryk i et af de fire

naturriger:

4. stråde . . Harmngsg lSonfkikt 4. rige . . . MeddkeskSe.
Ldgevæ■t 5. stråle . . Konkret viden 3. rige . . . Dyr
6. stråke . . Hengivenhed 2. rige . . . Plante 7. stråle
.. Ceremonielt ritual .. 1. rige ... Mineral

kdisse er dekes prim■r■ indflydeksesodrkråder i d■ mre
kerdemkr,

og vi vik senere kordmkme smæksmere ind herpå.

I redation til menneskeheden finder disse fire aetributstråler
ef vddtrs■kkende üdti'ijk i fSdrbiridékse med persgnlighedens
fire aspekter eller kvaterniteten. Relationen er som følger:

4. stråle . . Harmoni gennem konflikt Fysisk legeme
5 . . s t r å l e K o n k r e t v i d e n
.. Æterisk legeme
6 . . s t r å l e H e n g i v e n h e d
.. Astraklegeme
7 . . 5 t r å l e O r g å n i s a t i o n .
.. Mentalkegeme

RIGER

N r R i g e S t r å l e
Udtryk

k. Mineral V 11. Ceremoniek
Radioaktivitet
organisation.

I. Vilje eller magt Det grundlæggende kraftreservoir 2.
P l a n t e
.. II.Kærlighed-visdom Magnetisme IV. Skønhed eller
Konformitet i farve harmoni. .

V I I d e a l i s t i s k

Opadstræben hengivenhed.

3 D y r e

. . II1. Tilpasningsevne Instinkt VI. Hengivenhed Tam
tilstand

4. Menneske IV. Harmoni gennem Erfaring, vækst
konQikt. . .

V. Konkret viden Intellekt 5. Egoisk eller sjæls V.
Konkret viden Personlighed II. Kærlighed-visdom
Intuition

6. Planetariske VI. Hengivenhed for Planen livsvæseners . .
ideer

III. Aktiv intelligens . Skabende virke

7. Solare livs- 1. Vilje eller magt . . . Universel tænkevæseners
evne

VII. Ceremoniel magi Synteseskabende rrtual

MINERALRIGET

Påvirkning Syvende stråle for organisation og første
stråle for magt er de dominerende faktorer.

Resultater De evolutionære resultater er udstråling og
kraft, en statisk kraft, der ligger bag naturens øvrige plan.

P r o c e s s

Fortætning

Hemmelighed.. Transmutation. kKA *Treatise on Cosmic*
firesSS definerer dette således: ksTransmutation er overgangen
fra et stadium af væren til et andet ved hjælp af ikdSS.

f o r m å l

At vise livets radioaktivitet.

Inddelinger Let- og tungmetaller, ædle metaller,
ædelstene. Objektiv

formidler. Ild. Ild er den indviende faktor i *dette* rige.

Subjektiv

formidler Lyd

K v a l i t e t
Yderste grad af tæthed. Inerti. Glans.

PLANTERIGET

Påvirkning. Den anden stråle for kærlighed-visdom, der udvikler en usædvanlig øget sensibilitet. Den fjerde stråle for harmoni og skønhed, der tilvejebringer generel harmonisering i dette rige over hele planeten.

Den sjette stråle for hengivenhed eller (som det symbolsk er udtrykt i Den *gamle* Visdgm) kstilskyndelsen til at vie livet til solen, givelsen af dette livSS eller igen kstilskyndelsen til at vende hjertets øje mod solens hjertess.

Resultater De viser sig i det andet rige som magnetisme, duft, farve og vækst hen imod lyset. Jeg vil indtrængende anbefale jer at studere disse ord, *idet* det er i dette rige, I først klart kan se den herlighed, der ligger foran menneskeheden. a. Magnetisk udstråling. Forening af mineralog planterigets mål.

b. Duften af fuldkommenhed.

c. Den menneskelige auras herlighed. Det strålende kausallegeme (augoeides).

d. Stræben, der fører til endelig inspiration. , Proces . . . Tilpasning eller evnen til kkvære i overensstemmelse medSS mønsteret i himlene og til at skabe det forneden, som findes foroven. Dette gøres med større kethed i dette rige end i mineralriget, hvor fortætningsprocessen foregår i blinde.

Hemmelighed .. Transformation. De skjulte alkymistiske processer, der sætter pkantevæksterne i dette rige i stand til at drage deres næring fra solen og jordbunden og at kktransformereSs den til form og farve.

Formål Magnetisme. Den indre kilde til skønhed, herlighed og tiltrækningskraft, der lokker højere livsformer til sig, ansporer dyreformerne til at indtage det som føde, og de

tænkende væsener til at uddrage inspiration, glæde og tilfredshed af mental art.

Inddelinger Træer og buske

Blomstrende planter

Græsser og mindre grønne ting, der ikke hører ind under de andre to kategorier. En gruppe plantevækster, der hører ind under den generelle betegnelse vandplanter.

Objektiv

formidker Vand

Subjektiv

formidler Berøring

K v a l i t e t

. Rajas eller aktivitet

MEDITATION OG RIGERNE

kkMålrettet meditation over de fem former, som ethvert element antager, skaber beherskelse af hvert af elementerne. Disse fem former er *den grove natur*, *elementalformen*, *kvaliteten*, *det altgennemtrængende* samt *det grundlæggende formål*SS.

Således får vi en analogi at overveje:

1 . D e n g r o v e n a t u r

Mineralriget

2 . E l e m e n t a l f o r m e n

Planteriget

3 . K v a l i t e t e n

Dyreriget

4 . D e t a l t g e n n e m t r æ n g e n d e

Menneskeriget

5. Det grundlæggende formål

Sjælsriget

Alle skal ses ud fra et bevidsthedsstandpunkt.

EN ANDEN RELATION

1. Legemet Mineralriget Livets tætte fængsel
2. Akasha Planteriget Det omskiftelige bevidste liv
3. Opstigning fra stoffets verden . . Dyreriget Det evolutionære mål for relationen mellem legeme og akasha
4. Evne til at rejse i rummet . . Menneskeriget . . Målet for den menneskelige *bevidsthed* gennem virkeliggørelse af de ovennævnte tre

DYRERIGET

Påvirkning Den tredje stråle for aktiv intelligens eller tilpasning er magtfuld i dette rige og vil, som tiden går, udtrykke sig mere og mere, indtil den i dyreverdenen har frembragt den reaktion over for liv og omgivelser, der bedst kan beskrives som ksdyrets målrettethedSS. Derefter – ved dette punkt og cyklisk – kan den sjette stråle for hengivenhed og idealisme gøre sig mærkbar som tilskyndelse mod et mål og på den måde frembringe en relation til mennesket, således at han bliver det ønskede mål. Dette kan ses hos de tamme, de dresserede dyr og husdyrene.

Resultater I ét tilfælde oplever vi, at den tredje stråle skaber fremkomsten af instinkt, der på sin side skaber og anvender det fremragende responsapparat, som vi kalder nervesystemet, hjernen, og de fem sanser, som ligger bag, og som er ansvarlig for dem som helhed. Det bør bemærkes, at relationen mellem menneske og dyr, hvor stor vi end må anse forskellen at være, er i virkeligheden mere tæt end den relation, der eksisterer mellem dyr og planter. Gennem den sjette stråle ser vi fremkomsten af evnen til at blive tæmmet og til at blive husdyr, hvilket i sidste instans er evnen til at elske, at

tjene og til at træde ud af flokken og ind i gruppen. Tænk over ordene i denne sidste paradgksale udtalelse.

Proces Denne kaldes konkretisering. I *dette* rige hsr vi for første gang en sand organisatign af det æteriske legeme i det, esoterikeren kalder ksde sande nerver og de sansende centreSS. Planter har også nerver, men de danner ikke ssmme indviklede netværk og indbyrdes rekation, som vi finder i mennesket og i dyret. Begge disse riger deler den samme generelle gruppering af nerver, af kraftcentre og kanaler, med en rygsøjle og en hjerne. Denne organisation af et sensitivt responsapparat udgør i virkeligheden fortætningen af det subtile æteriske legeme. Hemmelighed . . Denne kaldes overføring, et ord der er ganske utilstrækkeligt til at udtrykke det tidlige stadium for forening af de psykologiske faktorer i dyret, som fører til individualiseringsprocessen. Dette stadium er en proces til nyt liv, tik intelligent integration og til psykologisk udvikling.

F o r m å l . Dette kaldes eksperimentering. Her kommer vi til et stort mysterium, der er helt specielt for vor planet. I mange esoteriske bøger har det været omtalt og antydet, at der har været en misforståelse eller er sket en alvorlig fejl fra Guds side, vor planetariske Logos, og at denne misforståelse har involveret vor planet og alt, hvad den indeholder, i den misere, det kaos, og den lidelse, vi kan se. Vi bør sige, at der ikke har været nogen misforståelseg men simpelthen et stort eksperiment, hvis succes eller fejlslag endnu ikke kan bedømmes. Målet for eksperimentet kunne forklares som følger: Det er den planetariske Logos' hensigt at tilvejebringe en psykologisk tilstand, der bedst kan beskrives som kkguddommelig klarhedgS. Psykens virke og målet for sand psykologi er at se livet klart, som det er, og med alt, som er involveret. Dette betyder ikke tilstande og omgivelser, men liv.

Denne proces påbegyndtes i dyreriget og vil blive fuldbyrdet i menneskeriget. Disse riger er beskrevet i *Den gamle Kommentar* som skguddommens to øjne, begge blinde i begyndelsen, men senere seende, skønt det højre øje ser mere klart *end* det venstre. Den første antydning af denne tendens hen imod klarhed ses i plankantens evne til at vende sig hen imod solen. Denne evne eksisterer så godt som ikke i mineralriget. Inddelinger for det første, de højerestående dyr og husdyrene, såsom hunden, hesten og elefanten. For det andet, de såkaldt vilde dyr, såsom løve, tigrer og de andre kødædende og farlige vilde dyr. For det tredje, den mængde af mindre dyr, der ikke synes at imødekomme noget særligt behov eller at opfylde et bestemt formål, såsom de utallige, harmløse væsener, der findes i vor planets skove, jungler og marker. Eksempler herpå er i vesten kaniner og andre gnavere. Dette er en bred og generel specifikation uden nogen videnskabelig betydning overhovedet, men den dækker på fyldestgørende måde de karmiske inddelinger og den generelle sammensætning, som disse grupperinger af liv er opdelt i i dette naturrige.

Objektiv

formidler Ild og vand – heftigt begær og begyndende tænkeevne. Disse er symboliseret i dyrets evne til at spise og drikke.

Subjektiv

formidler Lugt eller sporsans – den instinktive opdagelse af det, der er fornødent, fra den præstation at strejfe om efter føde samt anvendelsen af evnen til at opspore denne føde til den at identificere en elsket herre eller vens lugt.

Kvalitet Tamas eller inertie – men i *dette* tilfælde er *det*

sindets tamaskiske væsen og ikke stbttet⁵, således som det sædvanligvis opfattes. Chitta eller tankestoffet kan ligeledes

være tamasisk.

STRÅLERNES RELATION TIL CENTRENE

1. Hovedcentret Strålen for vilje eller magt
Førstestråle 2. Ajnacentret Strålen For konkret viden
..... Femte stråle 3. Strubecentret Strålen for aktiv
intelligens Tredje stråle 4. Hjertecentret Strålen
for kærlighed-visdom ... Anden stråle 5. Solar plexus
. Strålen for hengivenhed Sjette stråle 6.
Sakralcentret Strålen for ceremoniel magi Syvende
stråle 7. Rygsøjlels basis ... Strålen for harmoni
.. fjerde stråle

STRÅLERNES RELATION TIL RACERNE

*S t r å l e I . V i l j e
fuldt udtryk Hooeåindflydelse*

S t r å l e I . V i l j e
. 1 7 . r o d r a c e .
. 1. og 7. underrace 1.stråle sjæle .. .
... fuldkommengørelse

af Planen

Stråle 11. Kærlighed-visdom 16.rod race
. 2. og 6. underrace 2. stråle sjæle. . .
... Fuldkommengjort

intuition

Stråle III. Intelligens..... .. 1 5.rod race
. 3. og 5. underrace 3. stråle sjæle . . .
... Ariske race

Fuldkommengjort

intellekt

Stråle IV. Harmoni I 4. rodrace
. . 4. og 6. underrace 4. stråle sjæle . . .
... Atlantiske race

Fuldkommengjort

astralt liv

Fuldkommengjort

følelsesliv

S t r å l e V . V i d e n
. . . 1 3 . r o d r a c e
. 5. og 3. underrace 5. stråke sjæle .
... Lemuriskerace

fuldkokdmngjort

fysisk liv

Stråle VI. Hengivenhed 1 2. rodrace
.. 6. og 2. underrace 6. stråle sjæle

Stråle VII. Ceremoniel magi 1 1. rodrace
.. 7. og 1. underrace 7. stråle sjæle

STRÅLERNE, DER MÅ STUDERES I FORBINDELSE MED
MENNESKEHEDEN

1. Stråken for selve solsystemet
2. Strålen for *den* planetariske Logos for vor planet
3. Strålen for selve menneskeriget
4. Vor races specielle stråle – strålen, der styrer den ariske race
5. De stråler, der styrer enhver bestemt cyklus
6. Den nationale stråle eller *den* stråleindflydelse, der i særdeleshed påvirker en bestemt nation
7. Strålen for sjælen

eller egoet 8. Strålen for personligheden

9. De stråler, der styrer:

a. Det mentale legeme

b. Det emotionelle eller sstrale legeme c. Det fysiske legeme

STRÅLERNE OG PLANETERNE

Enhver af de syv hellige planeter (vor Jord er ikke en af dem) er et udtryk for en af de syv stråleindflydekser. Disse syv planeter kan nummereres som følger, og de stråler, der virker gennem dem, er nøje angivet. Den studerende må imidlertid huske tre ting i erindring:

1. At enhver planet er inkarnationen af et liv, af en entitet eller et væsen,

2. At enhver planet, ligesom et menneske, er udtrykket for to strålekræfter – personlighedens og egoets,

3. At to stråler kaldes sig i esoterisk kgnfikt i enhver plsmes.

STRÅLERNE OG NATIONERNE

N a t i o n

Personlighedsstråle Egoisk stråle Motto Indien 4. stråle
for 1. stråle for kkJegskjulerlysetSS kunst . .
ledelse . . .

K i n a

3 . s t r å l e f o r

1. stråle for kkJeg antyder vejensS intellekt . . .

ledelse . . .

T y s k l a n d 1 . s t r å l e f o r

4. stråle for kkJegbevarerSS magt. . .

kunst.

F r a n k r i g 3 . s t r å l e f o r

5. stråle for kkJegfrigørlysetSs intellekt . . . viden

S t o r b r i t a n - 1 . s t r å l e f o r
2.stråle for kkJegtjenerSS nien magt el. ledelse .
kærlighed . .

I t a l i e n 4 . s t r å l e f o r
6.stråle for kkJeg baner vejenSs kunst . .

idealisme . . .

U S A
6 . s t r å l e F o r
2.stråle for kkJegoplyservejenSs idealisme. . kærlighed. .

R u s l a n d
6 s t r å l e f o r
7. stråle for ks]Jeg forbinder to idealisme .. magi og orden
vejeSS

B s t r i g 5 . s t r å l e f o r
4. stråle for skJeg tjener den
v i d e n .
kunst oplyste vej SS

S p a n i e n 7 . s t r å l e f o r
6. stråle for kkJeg spreder sky-
o r d e n .
idealisme. . . erneSS

B r a s i l i e n 2 . s t r å l e f o r
4. stråle for kkJeg skjuler kimensS
k æ r l i g h e d .
kunst

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer - eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysninger.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org